

۷۴۳۹
۷۴/۵۱۷

بازدید شد
۱۳۸۲

۱۷۸۰

کتابخانه مجلس شورای ملی

اسم کتاب: مجموعه کتب مندرجیه

مؤلف: مؤسسه ۱۳۰۲

موضوع تألیف: ۶۳۱۴

شماره دفتر: ۱۴۵۱۶

۶۳۱۶

۶۲۴۶

۱۴۰۶

۹۴۴
۱۵۰۱۷

بازرسی شد
۶-۱۷-۱

۳-۱
فهرست
۶۲۴۶

۱۲۰-۱۲۰

۶۲۴۶

بجهت حساب شدن محل این دو نقطه نصف کره مطلقا لازم است ملاحظه شود که استوائ را به خطی که بهجهت
استوائ ساخته شده و ما هم چنین بدو دایره کره استوائ را امتداد نمودیم چنانکه در کره ارض کره این
همچنین در جوی به و شمالی به غیر خودیم و جهت کره استوائ را بدو دایره بهجهت خود استوائ بخوریم و
انها از خط استوائ چون خطی از اشکال نیست لهذا بهجهت شمالی را با این دو دایره کره به علاوه نمودیم
نقطه وسطی که به خط نصف النهار باشد و آن نقطه را همیشه در وجه عرضا منقسم نمودیم که شامل است
بجهت جنوبی شمالی در نصف چپ و جنوبی و شمالی در جنوب چپ و در وجه عرضا منقسم نمودیم که شامل است
و هم چنین شامل است با اشکال دوازده که در منطقه البروج و بجهت بعد و مسافت مدارات بخوریم
و طول این نقشه را بهجهت وجه بر حسب خطی با دایره سمت کردیم **عکس مقارنه شمالی**
یعنی هشتاد و شش خطی که نسبت به اجرام علوی به

در میان دایره افق دایره افق نامند دایره نا که در میان است و نظر واقع است که همیشه خود را بطوری که
دایره مذکوره واقع میشود و محیط دایره مزبوره دایره ادب که به خط چنان باشد که این که به خط
دایره مذکور و یکدیگر متوجه و نیز گفتار اند نقطه افق غیب است از نقطه طلوع و غروب شمال است و
مرکز دایره افق نقطه ادب که در آن نقطه نصف النهار میشود که در هر وجه در همان محل را بعد از
نقاطی که با استوائ دایره با اختلاف ملاحظه میشود یعنی به خط اختلاف عمل طلوع و غروب میشود
بخطی که میشود که در هر وجه و کما هر دو خط خط استوائ و سوم که در دایره با اختلاف و اما به خط
و دایره انقلاب نامند که به خطی که در طرف شمال یعنی دایره انقلاب یک دور در این دایره انقلاب
از دایره خط استوائ در جانب شمال دایره انقلاب زهره بر ملافت و هم چنین در دایره انقلاب
از جانب جنوب دایره انقلاب خط المجدیه است و این حرکت مخصوص شمس نسبت به دایره انقلاب
همین حرکت دارند یعنی قبل چنانکه ابد که به اجرام علوی در شبانه روز به یک وجه با طراف کره

ارضی از مشرق به مغرب که کند و مدار آنها با دایره عظمی خط استوائ را به یک دور شمس را به خطی که
شد و در روز و در آن معین شوند و این خطی که از حرکت بود این اجرام سماوی به معنی می شود و بخوریم
نامند و تنها است طرفین خط مذکور را قطبین عالم گویند و آنکه در جانب شمال است قطب شمالی و آنکه
قطب جنوبی که گویند و دایره نصف النهار را به خطی که گویند که در هر محل بر سطح این حرکت موسم میشود
یعنی در هر بلد به در خط دایره نصف النهار عظمی زمین دایره که از آن دایره مزبوره میگرد و دایره نصف النهار
ان بلد شمارند و تعیین این دایره از مدار دایره عرضی است چه دایره که به خط حرکت بود به مذکور و آن
مشق الی معرب موسم میشود و دایره نصف النهار ان بلد با و به خط طالع متوجه از قطب یک کرد
و ضعیف است که هر محلی از کره ارض دایره نصف النهار مخصوص به است که جمیع آنها از قطبین
عبور نمایند و شعاع داشت که این حرکت بود به مدار اجرام سماوی است بل بخوریم که ارض است
که در هر بلد به خط یک باشد و خود از مشرق به مغرب حرکت میکند و به خطی که به خط نظر ما از اجرام
میتواند که چنانچه جمیع اجرام علوی به ان مشرق به مغرب و جمیع لیل و نهار یک باشد و در کره ارض به
گردند و این حرکت بود به نه تنها کره ارض است بل در جمیع کرات ثابت که در این کرات به
اختلاف زمان همین حرکت دارند

بجهت و آنکه مدار این خصوص لیل لازم نیست همیشه در یک کره ارض مثل استوائ
است چون به خطی که نام کره ارض کره اشکال و در مرکز این که به خط استوائ و خط طالع
و در روز و شب و خود حرکت به کند به خط اختلاف و فرقی در فواصل خطی که به خط طالع
صورت در فواصل اینها چنانچه دایره عرضی با خطی که به خط استوائ است که در اختلاف با دایره عرضی
سماوی به داشته باشد و طمان اسماء نیز موسم نامیم و کوهم دایره خط استوائ ارض به خط
اختلاف مثل خط استوائ به سماوی است و بعد از دایره انقلاب و خطی که در دایره انقلاب است

۴ نه انی افویها بر و سیرین سیریه ثوتون سیرین پالاس
 انا لانت بلون بولون منی اوکوه کالیوپ پیریه سیرین
 هری اوفونین ثوبلن مشیریه سائون زحل
 اورانوس نپتون واپر متباران و سباران شمسه نامند که جنج انیها بلون و
 خود مشوک و بافتان افرا خود بگرد و سیرال زمین بر مشرق حرکت کنند اصل
 مفصل از این صفحه نقشه نمودن سباران شمسه مدار خود و مع کرده ارض و حرکت سباران
 انیها بگرد کرده شمسه از این نقشه معلوم اند فیم نمود و بعد کفایت بن رکنه انیها را از هم بعد
 مسافت انیها را قسبت بگرد شمسه مدار یکبار متباران رسم به نمایند در نهایت
 قسبت محال انیها را سیم شده و بعد سیمه یک محال بهین قسبت بزرگ و بعد مسافت در افرا انیها
 منظور شد و در اینجا سیمه هر سیمه را قسبت بگرد شمسه و طر حرکت ذوق سیمه
 نیز مشخص نموده ایم ذوق سیمه که موسوم به انیها است در مدار و قسبت ذوق سیمه بگرد سیمه
 طول یک سیمه سیمه و در قسبت نقشه سباران شمسه سیمه سیمه ثعتین مدت حرکت هر یک از
 سباران را قسبت بگرد کرده شمسه یعنی در چند مدت یکدوره تمام بگرد و شمسه و در ان زمان
 و مسافت مطلق انیها از شمسه مسافت مقید انیها قسبت بگرد ارض یعنی بعد مسافت
 انیها را از شمسه هم چنین بعد مسافت انیها از ارض درجه مانده علامت کشف شود
 ان درجه معین کرد و در مسافت انیها هر عدد به عبارشان از یک ملون لپیش
 مشرجم کو به بود و مقدار و فاصله عبارشان از دهر و از و درین هشتاد و
 ثوان است و هر ثوان به عبارشان نشانی است موقوف یعنی شش مقابل طول تمام
 متوسط الطول و مثلاً در عطار و کفنا هم در هشتاد و هشت روز یک دوره طر انیها

و همچنین

و همچنین مسافت انیها مع بعد معین کشف

و حال معنی اهریم سباران معنی انیها هم بنوعی حالت هر یک از این سباران را مگر که عطار و بلانند
 این سباران که نور او اکثر و غلظت زیاد و شمسه بگرد و یکدوره شمسه از این مسافت سیمه و در ملون
 و در مدت هشتاد و هشت روز یک دوره تمام بگرد و مثلاً در عطار و کفنا هم در هشتاد و هشت روز یک دوره
 یعنی مدار شمسه و یکدوره انیها هر یک از این سباران در ارض حرکت میکنند هفت و در هشتاد و هشت روز یک دوره
 در هر یک که چکرا از کوه زمین است و افرا به انیها سیمه در عظمه بنظر انیها از کوه مانده
 و حرارت افرا بگرد عطار و هفت و در هشتاد و هشت روز یک دوره تمام بگرد و در هر یک که چکرا از کوه
 بلانند و در هشتاد و هشت روز یک دوره تمام بگرد و در هر یک که چکرا از کوه مانده
 بهشت یکدوره از طلوع و بعد از غروب بگرد و در هر یک که چکرا از کوه مانده
 و در هشتاد و هشت روز یک دوره تمام بگرد و در هر یک که چکرا از کوه مانده
 از کوه ارض است و افرا به انیها سیمه در عظمه بنظر انیها از کوه مانده
 بهشت و در هشتاد و هشت روز یک دوره تمام بگرد و در هر یک که چکرا از کوه مانده
 سیمه و در هشتاد و هشت روز یک دوره تمام بگرد و در هر یک که چکرا از کوه مانده
 را سباران سیمه نامند چون که از کوه ارض بگرد و یکدوره شمسه مدار انیها در جوف مدار کوه ارض
 یعنی در هشتاد و هشت روز یک دوره تمام بگرد و در هر یک که چکرا از کوه مانده
 در هشتاد و هشت روز یک دوره تمام بگرد و در هر یک که چکرا از کوه مانده
 کو چکرا از کوه ارض مسافت از شمسه سیمه و در هشتاد و هشت روز یک دوره تمام بگرد و در هر یک که چکرا از کوه مانده
 بخلاف یکدوره و هشتاد و هشت روز یک دوره تمام بگرد و در هر یک که چکرا از کوه مانده
 انیها را سباران نامند مشرجم کو به بود و مقدار و فاصله عبارشان از دهر و از و درین هشتاد و

بلانند

و در هر یک که چکرا از کوه مانده

و در هشتاد و هشت روز یک دوره تمام بگرد

۶ اعداد نهائ و توضیح ثواب ملاحظه کردیم و تصور می کنیم که در مدار منطقه البروج نباشد

مرشد

اودانوس که او را همارش نامند بعلنا بیکان می بینیم مشهور و در اوج
اخری او را مکتوف ساخت با چشم زباد باشد که از رویه کرد و این سیمین بدو کرد و شمس حرکت
می کند و پیرایه فرار از شمس کند مگر این جزو آن سجد و شصت و دو جزو آن نفر یک ما
اذان پذیرای می کنیم و مسافت آن و آن شمس پنج تا شصت شصت و دو و معلوم است که این
هفتاد و شش مرتبه از کوه زمین بزرگ است و اختلاص مدار او از مدار شمس و از این جهت
شش و هشتاد و بیست و هشت ثانیه نیست و مدت حرکت او در دوره خود هنوز معلوم نیست
کشد اما حرکت شمس خود را در مدت هشتاد و بیست و یک تا پنج تا نام ناپیدا فارسیان در هشتاد
می گویند هفت طریقه بودیم و بعد از هفتاد و بیست و یک و در هشتاد و بیست و یک

بقول

بقول این سیمین مسو او بر مکتوف کشت و این سیمین است که در سرحد ممالک
دیده شده و از جمیع ستارگان بزرگتر است و در هشتاد و بیست و یک و شش و شصت
کشت حرکت شمس و در شصت و یک و هفت و بعد از نام در مسافت آن و از این
بگذراند و یکصد و بیست و یک و هفت و بعد از نام در مسافت آن و از این
نازید که از سیمین زمین است و از این مریخ و از این جمیع مدارات ستارگان در منطقه البروج است
بعضی باختلاف که بعضی اختلاف مدار کردیم و بعضی را به این نام ناپیدا که از این
و کاه و شصت منطقه البروج واقع می شود و می بینیم که همین ملاحظه در ستارگان
می بینیم که هفتاد و بیست و یک و هشتاد و بیست و یک و شصت و یک و هشتاد و بیست و یک
بودند و مدار یک هفت این ستارگان و از این مدار مشترک است منطقه البروج نامیده

هر چه

هر چه که کلب که در آن مدار واقع و هر یک را بصورتی از صورتی و بعضی از آن بودند
کشتند و بعضی ملاحظه می نمودند و از منطقه البروج منطقه البروج نامند و در سطح منطقه
مذکور مطابق رسد می بینیم که مدار همین ستارگان یکسان باشد و در هر دو سطح
است و بعضی عبور مدار شمس از وسط بدو می کند و بعضی که در سطح هر دو سطح است
و از این دو دقیقه و بعضی در طول منطقه البروج است و بعضی در سطح و بعضی در سطح
نیز بدو از دو دقیقه کرده اند که بعضی در سطح و بعضی در سطح و بعضی در سطح
البروج نامیده اند و از این ظاهر و از این حقیقت آنست که این مدار در سطح و بعضی در سطح

اقاب

این مدار در سیمین البروج دیگر که در این است
در بیان کرده اند این که یکصد و بیست و یک و هشت و هشتاد و بیست و یک
شصت و بیست و یک و از این است و بعضی در سطح و بعضی در سطح و بعضی در سطح
حرکت می کند و قطر او پنج تا یکصد و هشتاد و بیست و یک و هشتاد و بیست و یک
معادل ممالک که شمس هزار و دو و بیست و یک و هشتاد و بیست و یک و هشتاد و بیست و یک
کرده شمس را جمیع ستارگان خود ستارگان را نامیده **تحقیق** مریخ که در این است
مناره است و از این ستارگان که در سطح و بعضی در سطح و بعضی در سطح
زمین را از شمس یک واحد زمین نامیده است و بعضی در سطح و بعضی در سطح و بعضی در سطح
مطابق با واقع باشد مثلاً صفر می بینیم که بعد از آن در سطح صفر دهان ستون عدد
می بینیم و بعد از آن در سطح صفر می بینیم که بعد از آن در سطح صفر دهان ستون عدد
مستحق عدد و بعضی در سطح و بعضی در سطح و بعضی در سطح و بعضی در سطح
نیم این اعداد چهار تا هشتاد و بیست و یک و هشتاد و بیست و یک و هشتاد و بیست و یک

کہ عبارت از بیے و چٹا ملہ ہون و ہک کرو لہو باشد

عطارد $m_1 = 0.055$ + 0

زهره $n + m = 0.7$

زمین ۵ را = عم + ع

سریخ ع-ا = م + ۱۲

ستارات ثلثونين ٢٠١ = ٢٢٤ + ٢٢

۱۴۱ + ۱۴ = ۵ - ۲ اشتباهی

حل ۱۵ = ۴ + ۱۱

ویرانفوس $192 + 4 = 196$

ب تون $31-1 = 30 + 1 = 31$

حکمر بیان صفحات فر

از حرکت برپه کوه ارض بخوان فہمید کہ در عہد سابق حرکت ظاہر بود و مدت بہشت و چنان
ساعت بگرد کہ ارض حرکت میکند اما قاعدہ را بن حرکت ظاہر ہے کہ در نما مثل کوه ارض
و حرکت ثابت کہ عبارت از حرکت برپہ و حرکت سالانہ را باشد **حرکت سالانہ قسم**
حرکت سالانہ او چنانکہ از حرکت اس کہ بگرد کہ ارض ہے ثابت و یکدو حرکت منبری را
دو مدت بہشت و نہ روز و دوادہ ساعت و چہل و پنجا و فیتر و دو نانہ را بنام سالانہ
مدت یکدفعہ حرکت کوه ارض و گرد کہ شمس در عہد ہمزہ و مدتی و بعضی بگرد کہ ارض حرکت ہے
کند و باعث دیدن مآل و اوج و مختلف ہین حرکت اس و مدت حرکت برپہ **فہمید**

مطابق است باحرکت سالها نه از یکدیگر و در هر ارض چهار نایب است که ما همیشه بگوئیم و اما
بعد از این وجهی که در حرکت سالها نه از او است که ما از او تصور می‌کنیم و بدین وضعه صفحاتی که در کتاب
شده در دست واضح نماید صورت مختلف هشتگان را و در صورتی که حالت قران است بگوئیم
صورتی که از حالت قران است بگوئیم که ارض این است

وهم چنین چون که مندرج شود ما بین کوه شمس و کوه ارض در میان خط مستقیم طرف مظلای او برود
جانب بنام لغت گفته کرد که لهذا اذنان را درین و غیره می نامند و این کوه ها را در میان خط مستقیم طرف مظلای او برود
می گویند که ماه نوش کوه پند و انداخته در میان خط مستقیم طرف مظلای او برود
هالا که هر سال از اینجا نبشتر یک شهر می گویند که در آن وقت از این و در میان خط مستقیم طرف مظلای او برود
خان چنان خط نشان چهل و پنج درجه در آن می شود و در آن بین به اهل زمین در میان خط مستقیم طرف مظلای او برود
نایب در آن خاک کوه پند و اذنان اولست (منهم کوه پند و اذنان عیسا بن ابی شمس کوه و در این کوه)
چون از نقطه اجماع با خان نود و پنج درجه و در آن وقت طرف منظره او در کوه اذنان کوه پند که در میان
اولست و چون بقصد کوه نشان داده شد در میان خط مستقیم طرف مظلای او برود
و قیاس و خطوط h, k که از آن مرکز که در این مرکز کشیده شد و خطوط h, k که

از مرکز شمس که مرکز باشد بطریق وضوح بیان ممکنست ظهور و صورتها را ثبت و این شمس و
هر نقطه که هست و چون نزدیک شد و جدا از آن باشد در هر حالت آنرا از خود حرکت نهد و در خط که
با شمس است بقسم منتهی میشود واضح کرد که در سمت با شمس هر چه که دور افتد و از شمس فاصله
بیشتر افتد از خود جدا خواهد شد و چون در فاصله از مرکز باشد نه نزدیک و نه دور و در هر طرف
که بپزد که در افق است چنانچه در جهت و هفتا درجه حرکت کرد از او بی حرکت کرد و در مرکز نصف
منظر از افق که بپزد که در هر دو ربع است و بعد از نقطه هر سه که از او بی حرکت کرد و مرکز هلال
که

1 هلال بجانب مغرب واندک قبل از طلوع اذتاب طلوع شود انوقت کند که در افق چنانکه اول است
بعد از آن در قدر طرف منظر از افق با اذتاب کرد یعنی در باره بنقطه اجناس و بخان رسد و
هلال ماه نیز در تحت شعاع شمس محصور بر ما غیر منظر باشد و چون خورشید چنانچه در وقت
عز و بلخا بجا و بجانب مغرب بود از شود یعنی که در ملک و کشت

در بیان جزو مد

جاذبه نامند قوه مجری که بواسطه ان قوه استوار است و افکار در جزو مد و جزو مد و جزو مد و جزو مد
قوه مزبور و بیکر خود باید و بیکر خود شود و خواه حرکت است یا نه بعد و شمس یا در هر یک
و بیکر باشد و نیز می کنند پس با شعاع همان قوه مجری که از ارض حرکت شمس و مجری خود را
ناید از جاذبه همان قوه است که در جزو مد واقع شود و در جزو مد ارتفاع و انحطاط سیاره پس
محیط و سایر جزو مد را گویند

خواه زمین یا در محیط باشد از هر طرف نامها محیط باشد که بیکر ارض نشان t
و بجا محیط t که نشان شده و بجزو مد و حاکم بد نشان t خواهد بود
بوجه معام است که اگر قوه جاذبه که در طرف مساوی بیکر ارض واقع شود و سیاره
در تحت کشند و جزو مد و قوه نیز در هر نقطه این طور نیست چون قوه جاذبه که در طرف
بارض واقع شد چون در جانب بیکر نشان t دارد واقع شود و اضع است و با
طرف t زاده از اذتاب t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t
باضرات و طرف t مستقیم واقع شود و لهذا سبب قوه جاذبه که در طرف t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t
مسلک بیکر ارض شود و در تحت قوه جاذبه که در طرف t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t
خواهند بود و در تحت قوه جاذبه که در طرف t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t

با یکدیگر مساوی و در زمان یک شود و بقدر مسافت عمل قوه جاذبه و ضعف
کرد و چون قوه جاذبه که در طرف t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t
که نشان t دارد و بیکر نشان t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t
لازم است که در ارض که در زمان زاده از جانب بیکر نشان t دارد و بیکر نشان t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t
چون مثلاً طرف t مجری و در تحت قوه جاذبه که در ارض که در وقت که در مسطح است
اختلاف باید یعنی که بیکر که با و از مرکز زمین و ماه کند و در تحت قوه جاذبه که در طرف t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t
و در تحت قوه جاذبه که در طرف t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t
ناید از روم و در تحت قوه جاذبه که در ارض که در تحت قوه جاذبه که در طرف t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t
در تحت قوه جاذبه که در طرف t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t
قوه الارض و تحت الارض باشد که در تحت قوه جاذبه که در طرف t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t
واقع میشود که در تحت قوه جاذبه که در تحت قوه جاذبه که در طرف t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t
کشد و در تحت قوه جاذبه که در تحت قوه جاذبه که در طرف t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t
در تحت قوه جاذبه که در تحت قوه جاذبه که در طرف t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t
در تحت قوه جاذبه که در تحت قوه جاذبه که در طرف t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t
الها نشان t باشد و در تحت قوه جاذبه که در تحت قوه جاذبه که در طرف t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t
خاصل شود در تحت قوه جاذبه که در تحت قوه جاذبه که در طرف t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t
و در تحت قوه جاذبه که در تحت قوه جاذبه که در طرف t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t
یعنی جاذبه که در تحت قوه جاذبه که در تحت قوه جاذبه که در طرف t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t
جزو مد را در تحت قوه جاذبه که در تحت قوه جاذبه که در طرف t و در تحت قوه جاذبه که در طرف t

۹ و علاوه فیه بکسر شوند و کاه بر یک واقع شده به نسبت فیه با هم بکاهند بر حسب اینکه تا
 در حالت استقامت با اجتماع باشد و گذشت از این دو نوع نماند چیزها ناعث جز در مدتها
 مثل میل و اختلاط شمس و قمر و حالت محل و ساحل و واقعت با اختلاف و باح و کوران ها
 مخرج کوبه کوران غلبه از اینها و باور است که بعلت چرخ در بعضی محله و در بعضی
 خراب است چنانکه بعضی با کوهها شد و هم چنین بعلت حرکت کوه از زمین و قمر است که بسیار
 از خون و کون باشد واقع باشد می شود و در اینها در مدتی و در بعضی و کون واقع می شود
 مگر در حالت اجتماع و استقامت که هر وقت قمر در نقطه اجتماع و استقامت واقع شود و در بعضی
 مزبور و کون باشد و کون واقع چه در آن حین مراکز شمس و قمر و در وسط واقع شوند که
 خط مستقیم مرکز هر دو را هم متصل نماید و کون نمیشود مگر در این اواخر و اوایل ماه بعضی در حالت
 اجتماع و کون در هنگام اواسط ماه استقامت باشد حاصل شود

در بیان علت خون و کون

خون و کون کاه با کاه واقع شود بعلت وقوع کوه از زمین و قمر در نقطه خون و کون
 با قریب ببقعه مذکور و بعلت بعد مسافت که هر یک از این دو کوه در مدار خود حرکت نماید
 کاه هم بکوه شمس شوند و در بعضی حالت محل وقوع آنها کاه خون و کون کاه و در بعضی
 کوه در بعضی استقامت و در بعضی کون استقامت از اینها که ما نموده بطاعت بنظر چنان آمده که در
 هر یک از اینها اجتماع با خون و کون واقع شود چنان است چنانوقت باقی که مایل کوه
 از زمین کوه در میان سطح می باشد تا نقشه که در خط بجهت خون و کون قمر شده واقع
 نماید که در اینها در مدار چنانچه از ماه از پنج درجه نیست و بجهت خون و کون لازم است
 که در درجه این اجتماع و استقامت از این پنج درجه نباشد و در کون که کون بیشتر از خون

واقع

واقع شود اما در بعضی خون است و نیز با براد و مینا هم که کون کلیه نام زیاد نادر و نادر
 و در وقت هجرت سال میشود که با کون و کون و در دفعه خون واقع شود اما جزئی

در بیان متحد شدن در عرض طول

میتوان تعیین عرض محل را با چند وجه و اول به پیروی منابین نقطه سمت آراس بلند با خط
 استوایی تا اندازه گرفتن ارتفاع قطب داخل محله و ثلث به پیروی مسافت منابین
 نقطه سمت آراس بلند تا نقطه قطب منابین مسافت منابین نقطه سمت آراس بلند
 استوایی تا نقطه قطب استوایی متحد با طول میشود بر و ساهل زیاد خط طول را پیروی
 بهترین و ساهل استوایی که در ثلث بعضی ساعت در بعضی ساعت در بعضی ساعت در بعضی ساعت
 افراشته باشد اما از اینها ساهل واقع میشود و افراشته در بعضی از اینها در بعضی از اینها
 مرکز کوه و قمر منابین دو محل و ساعت شروع به خون تا در بعضی با ابتدا و ابتدا و ابتدا
 بعد مسافت دو باره نصف النهار آن محل است مثلاً اگر در وقت ظهر که چنانچه در بعضی
 افراشته باشد بکوه و محله نشان ۴ دارد باشد و بکوه در مکان دیگر نشان ۵
 دارد باشد که هر یک از اینها ابتدا و خون قمر در بعضی از اینها در بعضی از اینها
 مشرق و در آن خط مستقیم میشود نشان ۳ گذاشته ایم بقوه چنانچه که در بعضی از اینها
 محال است که خون مثلاً در ساعت ۸ و از دیگر در ساعت ۹ و ساهل اینها در
 ساعت همان مسافت این دو محل است که هر ساهل باقی تا نزد درجه خط استوایی در بعضی
 مسافت دایره نصف النهار این دو محل سید و میشود

صفحه سیم

در بیان حرکت ظاهر شمس علی خلاف فصول

۱۱ واکتوبره چنانچه اعدا کرد این دو فصل را که قبل از آنها مساوی است و همچنین دایره خط مساوی که
 اکتانور باشد متحرک کرده و هم چنین شمس در مدت شش ماه که از بدست و یکم و ساجری است
 و یکم و نیم باشد بجناب شمال حرکت کند و نیز از بدست و یکم و نیم الی بدست و یکم و ساجری باشد
 بطرف جنوب متحرک شود حرکت سیم ظاهر شمس ملاحظه کرده اند که شمس از حرکت کند
 که این واسطه از جنوب بجناب مشرق میل نماید که در هر یوم یک درجه بطرف مشرق حرکت کند
 چون وقت ناهم واضح کرد که شمس مثل در غرب فلان نیم ثابت در فلان نقطه آسمان بود و هر روز
 درجه از آن محل بطرف مشرق حرکت کرده و چون ثابت است که بتیوم قواست محل خود را تغییر نمیدهد
 ثابت کرد که در این حرکت شمس است که بتیوم در مدت یک و یک ساعت یک درجه بجناب مشرق
 متحرک شود پس چون یک درجه بتیوم مطابق است باقی دقیقه از زمان که شمس در هر
 یوم چهار دقیقه در غرب نقطه که در روز قبل از آن هنگام در آن نقطه بود می رسد بتیوم یک درجه در
 روز شش ساعت در غرب بتیوم که نود و دو دقیقه از آن هنگام نرسد او بود رسد پس بعد از مدت یک ساعت
 هشتاد و پنج دقیقه از بتیوم می رسد و بعد از آن بتیوم در آن نقطه می رسد و در هنگام یک ساعت هشتاد
 و پنج دقیقه واقع شود و نیز بعد از مدت یک ساعت و شصت و پنج دقیقه و نیز از یک ربع بتیوم می رسد
 یعنی بعد از یک ساعت و نیم از حرکت کند اگر می بیند یعنی بعد از یک ساعت و نیم از حرکت کند
 که از مرکز عبور نموده گویند که حرکت سالها از شمس و اطراف از آن نقطه ای که با آن رسد
 خاتم بود و در عالم جبر این گویند که جمیع دایره ها که در فون این فاعیات حرکت کنند
 شمس هم می شود و در واقع کردند یعنی خط می رسد و در خط و پس می گویند که معروض شده و نه
 طریقی از افق زمین عالم گویند و قطب شمالی نقطه که در نهایت خط می رسد و در جانب شمال زمین
 شده گویند و قطب شمالی همیشه در فون این فاعیات و طریقی معطال و اگر در خط افق واقع
 قطب

در این

در این

قطب جنوبی خوانند و ارتفاع قطب مطابق است با مسافت خط زده در بعضی سمت از ارض که
 اکتانور یعنی خط استوا را گویند و این
 مطابق است با زاویه در این خط و درجه صغری است
 یعنی که با بعضی باشد که شکل تمام جگر که ارض که در میان قطبین و خط استوا واقع است
 گویند که در بعضی باشد که ارض که در میان استوا و دایره انقلاب را طریقی و جگر که
 در نقش سیم نیم یافته می بیند
 در محل این که اگر یک حرکت بتیوم را در آنجا یک ساعت باشد ملاحظه نمایند بوضوح می بیند
 که در این بتیوم در مدت یک در فون این هشتاد و پنج دقیقه از جبرین طلوع از جنوبی نه چنان نماید
 که در هر یک از آن سیم فوس دایره می رسد و در وقت و در هر یک سیم این بتیوم را فون
 مختلف باشد و بعد که از آن بتیوم بعقب شمالی نزدیک می رسد و در وقت دایره اینها که در فون
 بیشتر می رسد باشد و در عرض یازده و پنج دقیقه از فون اینها که در فون اینها که در فون اینها
 هشتاد و پنج دقیقه درجه و پنج دقیقه صغری واقع اند و در اطراف قطب شمالی
 باشد که در مقابل ارتفاع قطب را فون اینها و قطب شمالی ملاحظه شود و در فون اینها که
 او را در فون اینها که در مقابل ارتفاع قطب را فون اینها و قطب شمالی ملاحظه شود و در فون اینها که
 او را فون اینها که در مقابل ارتفاع قطب را فون اینها و قطب شمالی ملاحظه شود و در فون اینها که
 حرکت کند و سیم با دایره اینها که در مقابل ارتفاع قطب را فون اینها و قطب شمالی ملاحظه شود و در فون اینها که
 که در فون اینها که در مقابل ارتفاع قطب را فون اینها و قطب شمالی ملاحظه شود و در فون اینها که
 بنظر اینها که در مقابل ارتفاع قطب را فون اینها و قطب شمالی ملاحظه شود و در فون اینها که
 زاویه با قطب در هر یک که در فون اینها که در مقابل ارتفاع قطب را فون اینها و قطب شمالی ملاحظه شود و در فون اینها که

در این خط استوا را گویند و این
 مطابق است با زاویه در این خط و درجه صغری است
 یعنی که با بعضی باشد که شکل تمام جگر که ارض که در میان قطبین و خط استوا واقع است
 گویند که در بعضی باشد که ارض که در میان استوا و دایره انقلاب را طریقی و جگر که
 در نقش سیم نیم یافته می بیند

مہنامہ دعا اللہ کہ ہوا آفتاب بھید روز افق مہنگا ہے کہ شمس ان خطاطوں ہوا تو لکھ
 بھیر واسطہ انعکاس آواز و زمان فلجی ہے بہیم و این علامت ۱۸ درو کفر
 و شفق نامند و زمان اماں را این فرہ شفق و جب توفیق آفتاب و در خطاطی و علامت
 مختلفہ چنانکہ ہے بہیم و درنا ہے قطب فہی و شفق الی مدت بکرا فبا انطواع و بعد از فترت
 شمس مہنامہ اما انداد و شفق و فجر و درنا ہے مالیک ساعت و ربع مہنامہ

دُرُ اَمْتِدَادِ مَدَّتْ هَر فَصْلِ

ملا حظ میکنیم که اعداد و فصول و غیره یک حد نیست بل در حد آنها اختلاف هست مثلاً
 فصل بیست و هفتم متفاوت است با فصل بیست و هشتا و هفت و بیست و نهم و بیست و نوا فصل
 خرب و شش و نوا یک فصل هفتاد و هشت و بیست است پس در و ف و ق و ط و ی هر یک حرکتی است از
 $a \ b \ c$ در مدار خود مثلاً $a \ b \ c$ و d و e و f و g و h و i و j و k و l و m و n و o و p و q و r و s و t و u و v و w و x و y و z و
 اختلاف معلوف است بصورت و هر یک بعضی مدار او و بعضی غیر از مدار او درجه حرکت و طبق
 بعضی حرکت و بعضی غیر از بعضی و بعضی از بعضی

صفحہ چہارم

دَرْبِیَانِ حَرِکَتِ سَائِلَانِہِ کَوْ اَرْضِ بَدِیْنِ مَرِکُزِ شَمْسِ

ترجمہ دہرہ و نقشہ دہرہ در بیان حرکت مستدیر کہ ارض بر جہان نون بکلیہ در این نقشہ
 بآید یعنی بنو حرکت خاوجہ کہ ایزاد و ادیان دہرہ و بیان سبع کہ حقیقتاً ابدان و معنی
 نہت ببلان کہ حرکت ایزاد و ادیان و افعی نامیم ^۱ فوس ^۲ عفریت ^۳ جہا
^۴ سلسلہ ^۵ اسد ^۶ سلطان ^۷ کونوا ^۸ ثور ^۹ حمل ^{۱۰} جوز ^{۱۱} جوزی

جَدے حرکت سالانہ کوفہ ارض بکرہ شمس

مقدمه و نقشه اول بنان حکیمت خال اولیایم و فصل اول اکبریت ملاخذه نایب نقشه مزبور
بوضوح بایم حقیقت هر دو حرکت کرده ارض و اشکال بایم کنار الازم است فب حرکت بویست ظاهر
شکل اکبر ارض هم و اکبر هم و درین صورتی که در وقت سبب و چنان ساعت یکبار
حرکت میکند و نیز بخوبی هم که فب حرکت سالانه انصاف و شش بار ارض هم و اکبر هم که کرده ارض
حرکت سالانه خود حرکت میکند و این مدار بیضی شکل که از خط استوا بسبب و در وجه و در
هفت دقیقه اختلاف دارد و این حرکت سالانه او که فب شمس مدار هم باشد اختلاف و فب
خود بجا و جصول اول و ثانی است و همان حرکت سالانه او است که مظهر علامت فب و دم گفته
و این گفتگو در بعضی از علامت شایان خواهد بود که در نقشه ما منعلا است و این بار میگوید و این سر
علم بعضی از علامت شایان که بعد از این فب هم انما اذ انما و این حرکت و سکون اجسام
ثابت است که اجسام محلی خود را نمی بینند و ثباتی در هر چه زمین ثابت است که چیزی چون یکدفعه
علیه می افتد که بداند که باید بیخ مستقیم همان سرعت که بسبب مذکور بود که در اول و در
حرکت فب هم که در این علت ثانوی خارج از ارض است و این است که در این دو خاصیت را

ازین سو گویند در بیان حرکت که برافزونند مذکور باد باشد پس حال لغو نماید که سبک است و معنی آنست
همه که بپایان آید از محلی از کثرت مثلاً جسم در دور در غایت دفعه خواه علت حرکت او شمس

نابند بدو فون در پان کعبات از فون مستقیم m_1 و دیگر $m_2 \times$

و شد این دعوت را به نشان m و m نمودیم پس واضح است که جسم

مذکورہ عبارتوں سے نکال دیتے ہیں وہ بیجا ہے \times پس بلزوم طریق متوسط و معلوم

و الخنا بدین معرفت هر یک به نشان — نموده ایم که طریق

پس واضح است که متحرک همان طریق را اخذ خواهد کرد و تنها همان سرعت را که

منحرف خواہد گشت و این حرکت ثانویہ را کہ حاصل شود در جسمی بعلت انقباض و دوفزون بعینے

وَقَوْعُ وَفُوتُ دَلَالُ وَاحِدٌ بِكَ جِسْمٌ رُتُولَانُ بِعَيْنِ مُسْتَلَزِمٍ نَامِدُ وَنَهْزُ فُوتُ

قونانٹ یعنی فوٹ ٹاٹ کو پند، بقوتیکہ بیان جسم سرعت و فائز مجیدہ یعنی

و اہم بیگ سرحدت و فخر لباسد و دو مسافت و شاہراہ و دو ہفت مہینے طے نماید . -

دقوت مضاعف گویند بقوتیکه سرعت مضاعف یعنی دو مرتبه سرعت اوله گردد

بجیسے دادہ مثل سرعت جسم کہ بطرف مرکز رو دیا اندازہ کہ ہم کہیں نہ بہت شود حرکت و پس

تعبیر کرده باشند جسمی که از محل مرتفع بر زمین افتد خواه لب حرکت زیور را برونست

پایان یافت و کمال و وصول به مرتبہ حرکت و سکن شد.

جسے فالپلہ منجم مشہور و درسنہ مسیحی در بلڈا پیر مسود سندھ اور جسے

کہ بعض اہم قانونی امتدادیں جیسے فائض لست و سلف فعل و غیرت کی موجودگی پر ان کے

ماسوی سہاگت ہے پری کسک ۱۰ رکت رکھو اور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[illegible][illegible]

در بیان صدق این مداد که ارض بیضی الشکل است حال گفتگو از حرکت کره ارض در مدار خود

نمایم بعضی بهیودن مسافران از شمس و عدت انام مختلفه رسان چنانکه از این بهیودن مکشوف

ساخته اند صورت و هبک حرکت دایره معوج را که بعضی باشد و چون این مسائلها را مختلف

ضمیمہ ثانی مسند لہذا عنوان انہاء افطار دایم صحیح فرض مندرجہ بہ افطار بعضی شاملند

مثلاً $1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100$ در نقشه دوم که محور کبریا است ۱۵۸

ابن محو کبریا و پست با جمع کردن اعدا منافا اورا با اقرب منافا نمای و می بر

شهر کعبات انصاف مابین و دین باشد پس چون فطر کیلر معلوم است

صورت و مفہوم شود و باین جهت به وقت رسم دایره او را توان نمود

و این بیضی اول متصل به نقطه دوسر f بیان شده f و g را خط

امست بعد از وراستند ما پند با منعت است با نام فو لا بعد از

نقشہ خاکہ کے فوری مامورے

المؤمنين انما هم الذين آمنوا بالله ورسوله

کتابخانه خاندان پادشاهی در تهران

المين تركه و بنده را او خا بر - کازوکر - م - ف - ن - ی - ر - ک - ب - و - ص - ف -

امند و محمد افلا و بعضه من الفقه و بعضه من الفقه و بعضه من الفقه

در دو قطب اول نصف مجسمه و در این یک نفر صومعه و منتهای سوره است که

قانون کیل

عبداللہ کہ مدہائے مدید و محتاجین فدیہم فیاسات و ملاحظات درخصوص مسائلہما کرے

رضان شمس در هر محل از مدار خورش نمودند مشخص شخص کپار که در شهر ابوییل در سنه ۱۰۷۱ هـ

۱۸ و هشتاد و هشت لوانت و سه هکت مبر متوسط او در هر دقیقه چنانچه در دوازده لوطی

ناید و مسافت او از جانب نقطه برجه ۱۸ کافصه است او است بشمس با نشت

هشتاد و سه هزار و شصت و نه و این لوانت در نقشه و در ملاحظه نمودن از جانب افق

کامل و مسافت او است بشمس صغیر پنج مایه و هشتاد و پنجاه و سه و هشتاد و نه لوانت

و خط که از آنجا به یون و نه و متصل کرده است نقطه برجه اولی را به نقطه افق

نامند و از جانب برجه اولی حرکت دیوایا کرده ارض بدو شمس بر میزان ساهر محله است

و در هر روز با اندازه کافصه و برجه رسم بر آنکه حرکت او بطور پیدا میکند تا آنکه در نقطه افق

جبهه جاها بطور حرکت نماید و جبهه این بیانات را صورت نقشه و در وضع میکند و در هر

دیکر مدار که ارض بر آنجا بل و در ملاحظه اند که هکتان باشد از چنانچه نقطه که در ارض در این

هر خط را اختیار شد و در نقشه اولی ملاحظه نمود و در نقطه از آنجا را سول لپنس چنانچه

با نقطه از آنجا بل و در این نقطه اول در این دایره و در این دایره و در این دایره

و در نقطه گذشته و از مرکز شمس و یون و نه کول و دو سول لپنس کوپند و خطی که از این

ان در نقطه دیگر اکسوزن یعنی نقطه اعتدال خوانند که یک در این دایره و در یک

در این دایره و در این دایره و در این دایره و در این دایره و در این دایره

اعتدال کوپند

مسافت کره ارض از ثوابت

چون ما ملاحظه کنیم تا بهر اطول مسافت مابین دوس مدار که ارض بر آنجا است

مابین لوانت و در خط از این دو نقطه که صاحب خطا باشد و در خط از این دو

بیشتر این دو خط و در آنجا مثلث متساوی الساقین و در آنجا مثلث متساوی الساقین

بیشتر

بیشتر این کره و در خط با هر چند آنکه در هر دو مدار با او الی این میانه است و در هر دو

همین لوانت و در خط و در خط که مسافت مابین ثوابت از کره ارض باشد و در خط

فراواند که در کره ارض با محور عالم متعین و مخلوط میشود

نقشه اصغر مخصوص در وضع نقشه اول

نقشه اول نشان میدهد محل کره ارض را در مدار و در این اول معلوم میکند مسافت

در هر ماه از این اختلاف زمانها و بر این مدار و در این مدار و در این مدار

مدار که ارض در این خط را یعنی دایره که میانه است با افق است که در این بیان

فصل اول از این خط و در این خط و در این خط و در این خط و در این خط

ضوء و نور از جانب قطب

دایره که در هر دو خط شده که قطب شمالی از مسافتی ظاهر نموده میانه است و در

با دایره نصف النهار و در این دایره که دایره ساعت و در این دایره که دایره

نشان میدهد طول ساعات مابین دایره و در این دایره که دایره ساعت و در این

۵ واقع اند ساعات خطا و در این دایره که دایره ساعت و در این دایره که دایره

مذکور ۵ نشان میدهد محل دایره و در این دایره که دایره ساعت و در این دایره که دایره

مثلاً ملاحظه کنیم اول خط و در این خط و در این خط و در این خط و در این خط

صغیر این ساعات مابین دایره که دایره ساعت و در این دایره که دایره ساعت و در این

دو چنان ساعت و در هر دو خط و در این دایره که دایره ساعت و در این دایره که دایره

تب مخرج کوپند در فلان ساعت و در این دایره که دایره ساعت و در این دایره که دایره

اروپ که در اروپا و در این دایره که دایره ساعت و در این دایره که دایره ساعت و در این

۱۹ یعنی صبح گویند مثلا در وقت که طلوع افتاب در چهار ساعت و سه دقیقه صبح یعنی چهار
ساعت و سه دقیقه از نصف النهار گذر کند و کمتر از آن در هفت ساعت و پنج دقیقه و یا
دقیقه شصت و پنج ثانیه یعنی هفت ساعت و پنج دقیقه و یا دقیقه از نصف النهار گذر کند
و در آن هنگام در نقش ماه زمین محال بود که طالع شده است در جای که ندارد از شب
پیش از طلوع شمس و در ساعت و سه دقیقه مثال دوم مثلا ملاحظه میکنیم این
ماه و سال را که در آن روز افتاب در چهار ساعت و سه دقیقه صبح طلوع
و در چهار ساعت و پنج دقیقه شب غروب کرد در حساب نشان دادن و این غایت
اگر محال بود در یک ساعت و چهار دقیقه بعد از نصف النهار در این صبحه انتظار
و در اول آن خواهد داشت مگر در ساعت و پنج دقیقه از وقت
که در این صبحه در اول و سال در اول در اول طلوع افتاب از غروب هشت ساعت و
چهار و هشت دقیقه پیش بود و در آن هنگام یعنی اول و سال در مسافت که از آن
از شمس صبح و چهار ماه و پنج و چنانچه از او میفرموده لبواست و این که از این چنین
نقطه بخوبی نشان دهن شود قطب شمالی او مستغرق در ظلمت و در ماه ما در اول
است

علت سردی

در این زمان زمستان که در راه و سال در کوه ارض شمس زمان در این است و در راه
و زمین پس لازم است که در این یک مکتوب و از شمس زمان وقت که در این است چه مدت قبل
که شمس در وقت الاوقات است چه در کوه و در راه و در این طول لیل سردی شده
کتابت نمیکند که در این زمان چون قطب شمالی در این ایام چنانکه در راه و زمین
شمس در این حالت خواهد بود و از این جهت که در این زمان در این است که در این
مگر

مگر بطریق اعوجاج و انحراف که در این زمان در این است که در این است که در این است
نموده میکنند و هر چه در این است که در این است که در این است که در این است
نشانست مگر چه تا بدین نور شمس تا بطریق اعوجاج و طول لیل با اندازه که از خط
استوار دور کرد و لیل طول شود

در انحراف و انکشاف شعاع و سبب غروب شفق نقشه بملاحظه فرمایند

در همین غروب در این زمان که در این است که در این است که در این است که در این است
چون در این شمس غروب کرد و شروع نماید به حرکت دادن اشعه را که در هنگام طلوع
فضا و طبقات اعلا هوا منتشر ساخته بود و در این است که در این است که در این است
و از روشن شدن آن انعکاس شود بعد از غروب و در این است که در این است که در این است
علت غروب با شفق همان خاصیت است که در این است که در این است که در این است
منعش نماید و در این است که در این است که در این است که در این است
باشد که در این است که در این است که در این است که در این است
هوان خط مستقیم که در این است که در این است که در این است که در این است
هوای مراجعت نموده به رسیدن بطریق انعکاس و انکشاف و انکشاف
به اندازه که از این است که در این است که در این است که در این است
و در این است که در این است که در این است که در این است که در این است
نماید و در این است که در این است که در این است که در این است که در این است
معنی و منعکس کند که در این است که در این است که در این است که در این است
او پیش کرد و در این است که در این است که در این است که در این است

۲۱ مونس منشا و چه که هر یک از این قسمی باشد و چه منقطع کشد بروج منطقه الزوج را که از آنها را صوب
منطقه الزوج نامند و هر یک از این قسمی نجوم که در بروج مذکوره واقع اند اسم یکی از حیوانان را دارد
اندر او این قسمی از وقت و هر سال پیش از این شده و به حال آنها تغییر یافته حال سالها که
تجیم از نجوم معاده بود و نتیجی دیگر واقع گردید و مثلا اسم حیوانی از تجیم نجوم حمل و اسم حمل تجیم
نجوم شود و تجیم سال از مدت بیت و تجیم از وقت و هفتصد هفتاد و دو سال از تجیم سالها که
محال واقع و اسم قدیم موسوم شود و این را ضلع است چون که ارض در مدار خود در بیستم
مارس مثلا در محله واقع گردد که داخل برج میزان شود شمس برخلاف در مقابل او واقع شده و
تجیم از برج حمل است و هم چنین اگر کند که مثلا شمس بفلان برج تجیم شود باید داشت که
در همان آن حقیقتا این که ارض است که در حرکت خود داخل برج مقابل برج مذکور باشد
و تجیم سال و موسم سال است و نیز که مدار و وقت حرکت نجوم در ستارگان
تجیم از کتب نجومی که کتابات از عطار و در هر یک باشد که موسوم به ستارگان سفلی اند
میل و اختلاف عطار از منطقه البروج هفت هزار و دویست
و هر سه دویست و بیست و سه دقیقه
منشأ منقطع از این اسم عطار و هر سه دویست و بیست و سه دقیقه
منشأ از هر دویست و بیست و سه دقیقه
حرکت سالانها از این اسم عطار و هر سه دویست و بیست و سه دقیقه
حرکت سالانها از هر دویست و بیست و سه دقیقه
نظر عطار و هر سه دویست و بیست و سه دقیقه
نظر هر دویست و بیست و سه دقیقه

سرعت حرکت عطار و در هر دقیقه ششصد و پنجاه و سه ابراست
سرعت هر دویست و بیست و سه دقیقه چنانکه هشتاد و پنج ابراست
مدت حرکت عطار و در هر دویست و بیست و سه ساعت و ربع دقیقه
مدت حرکت هر دویست و بیست و سه ساعت و ربع دقیقه

صفحه پنجم

صفحات و حرکات مریخ

حرکات و حال این مریخ اول محل انقضا و هم مدار و بیت بعد از بیستم منطقه متوسط مرکز به چنان
حرکت بیت و بعد از بیستم میل انقضا و مریخ منطقه البروج ششم و بیست و سه دقیقه حرکت
مخبر و مریخ هشتاد و پنج حرکت سالانها از هر دویست و بیست و سه دقیقه حرکت مریخ
او که کتابات از عطار و هر دویست و بیست و سه دقیقه حرکت مریخ و در هر دویست و بیست و سه دقیقه
مدت و شمس هم حرکت سالانها از هر دویست و بیست و سه دقیقه حرکت مریخ و در هر دویست و بیست و سه دقیقه
انها و از هر دویست و بیست و سه دقیقه حرکت مریخ و در هر دویست و بیست و سه دقیقه حرکت مریخ
صفحه و حجم او چنانکه در هر دویست و بیست و سه دقیقه حرکت مریخ و در هر دویست و بیست و سه دقیقه
هزار و سیصد و بیست و سه دقیقه حرکت مریخ و در هر دویست و بیست و سه دقیقه حرکت مریخ
اقدام و این الزامات هر دویست و بیست و سه دقیقه حرکت مریخ و در هر دویست و بیست و سه دقیقه حرکت مریخ

سیان

اول ما اینهمه بیان تا به در این نقشه باشد که نام اصول علم حرکت و صفحات و خطوط و
نقشه اصولی و غیره نقشه جری و وسط که در ظاهر و پنهانها اختلاف که با هم با هم با هم با هم
بیان ساده و مختصری که از این بیان تمام شود و در هر دویست و بیست و سه دقیقه حرکت مریخ و در هر دویست و بیست و سه دقیقه حرکت مریخ

۲۲ کوه ارض و مرکز دایره از بود و افق است آن دایره سفید مدار کوه خراسان و حرکت بعضی از
 کاه مغرب پیشین بدو کوه ارض و حرکت محفوظ داشته چنانکه نشان نهر کوچه است
 و چنانکه شخص ملاحظه کند و مشرق در طرف شرق و مغرب در بین و جنوب را با و شمال
 در خلاف واقع میشود و در هشت نقطه محل اصل نشان دایره در حلقه که ملاحظه
 نسبت بر که او را به ارض و دایره را با بل در خطا از کوه ارض ظاهر میشود و در آن کوه
 کشیده این فرض باشد یعنی اولیاد هند و در یک منقوسه است که معادل است با
 پا و درین اصل را بصورت شمس را با فرض نمود و در طرف بین شخص را به بقا صفت
 و شش و هشت مرکز عتبات از سجد نمود و چنانچه ان باشد و قطر او میشود هفت من
 و سوسه است که عتبات از دایره پا و به یوس یعنی بند و چنانچه این یعنی خط باشد
 این مسافت معروضه در است توانست حفظ نماید که ملاحظه کند شمس ارض و در
 کوه در دایره در وقت منار ساعت گذاشته اند و در نهایت خیال با نافع مثلاً از آن
 نایب کوه ارض خواهد بود و راه از یک کلاس که از نارنج و فلفل و در آن باشد فرض کنند
 مثل انما انا هم صحیح کوه انا بیجهت که محل آن در وسط نقشه اصلی می باشد و در آن
 هائے او را مثال یک دایره بین منوط ملاحظه کنند بنابر صورتها و این کشیدیم
 حالا ارض را ملاحظه کنند این نقشه شبیه است فواید همد و هم بیان فرمایند که ارض
 یعنی در آنجا که حرکت سالانه حرکت دارد و در شمس هم به نایب هم چنین بگویند که ارض
 میگرداند و این مدالی نیز بعضی اشکال است نقشه حرکت کوه ارض را ملاحظه فرمایند و انجا که
 ارض در یکایق است و افق است و در آنجا که بعد از یک فرساید بوی می رسد و در آن
 من به محل اول نقطه بر می آید یعنی مدار مغرب و انجا که ارض است یعنی مدار بعد نامند

مسافت معنی خط از کوه ارض هشتاد و شش هزار و بیست و نوزده فاصله خارج مرکز به او چنان
 هزار و هشتاد و شش هزار است لهذا کاه او را از یک کاه بعد بنیم و انجا که خارج مرکز است
 و چنانکه در هشتاد و شش هزار و در نقشه اول هر جا که نشان کردیم علامت می باشد
 یعنی مدار مغرب و هر جا که کردیم نشان ارض یعنی مدار بعد است و هم نشان
 را در نهایت طرفین مدار او و در هر جا که گذاشتیم چنانکه فرموده شد که این نقطه از مدار
 قریب هم چنین از مدار بعد و در هر کجا که در میان مغرب و میان مشرق است
 درجه و چنانکه در نقطه و چنانکه نشان است که مطابق است همان حرکت مسافت کوه ارض و در
 بعد از آن یک احدى مسافت می باشد و در آنجا که در میان اوج و حضیض است
 حرکت خازنه شمس و در کوه خراسان که در میان مدار و خط انعطاف اروج نامدار است
 زاویه می کنند که از آن مذکور است و چنانچه در هشت و در چنانکه نشان است نقشه
 ملاحظه فرمایند و در هشت و در چنانکه در هشت و در چنانکه در هشت و در چنانکه در هشت
 ارض می کنند و در نقطه خط می باشد که فاصله با مدار کوه می کنند و در هشت و در
 او نامند که فواید صواب است در وقتیکه در شمس و در هشت و در چنانکه در هشت و در
 دایره جنوب که عتبات از نقطه اروج باشد دیگر فواید است هشت و در چنانکه در هشت و در
 از جانب جنوب و خط دایره جنوب بگذرد نقشه نیم را ملاحظه فرمایند و در هشت و در
 واقع میشود و در هشت و در چنانکه در هشت و در چنانکه در هشت و در چنانکه در هشت
 نقطه هائیکه در احداث می کنند و در چنانکه در هشت و در چنانکه در هشت و در چنانکه در هشت
 هر دو حرکت سالانه او بعلت این مدان نقطه را منقذ و در هشت و در چنانکه در هشت و در
 او در هر کجا که در هشت و در چنانکه در هشت و در چنانکه در هشت و در چنانکه در هشت

نیز طرحد با بدخوس را در صفحه کیم *هست* به باد و این خوس *به* بعد مسافت
نیم مذکور *نخ* هفت درجه مابین دو دایره ملت نیز حرکت دور به طرحد از کوه و این
میدان کوسید یعنی کشتن اواز و مرکز کوه ارض با آن مرکز نیم مذکور *طرحد*
کشیب کوه ارض را نموده با نشان او یک کوه شمس و ملت یک کوه ارض و در اثنای کوه
دو هر ماه یک کوه یک کوه ارض یک کوه ارض و ملت دو افعاله یک کوه یک کوه
شمس نام میکنند و خط ممتد که در اثنای طرحد حرکت در آسمان رسم می نماید *ایست* اول
است یعنی یک کوه افعاله و طرحد یک کوه ارض *و* در نقشه سیم
میتاب و چون کوه ارض می درجه در آسمان یک کوه طرحد پس بوضوح دیده میشود
و قیاس کوه ارض *t* به *t* دیگر رسیده هشت یک فوسر ایست اول کوه ارض
از چه درجه باشد طرحد و در این اثنای مرکز اول در *و* بود حال شغول نیز فوسر
و است بدو کوه ارض با مشغول طرحد هشت یک حرکت شمس خود است که شمس
میکند و در این اثنای بنسب صحیح به قطع نمودن مسافت *و* و اگر از خط
ایست اول خود و هر چنان بعد از آن *و* به نقشه سیم و در *و*
بیمه اثنای این حرکات مختلف که در این اشکال مختلف صفحات فرموده میشود
مختلف که از مرکز ارض تا در آسمان رسم می نماید به نقشه اصیل از صفحه نشان *و*
مختلف فرموده چون طرحد نقطه اجتماع باشد یعنی واقع شود در دایره کوه ارض و کوه شمس
مرکز کوه در آن وقت طرحد مظلوم و با مبدی و کوه ارض نصف آسمان ظاهر می شود
که بلایا و آنکه کوه ارض با مبدی مرکز متصل بطرف مشرق می رود پس هر یک

ساعت در آن نصف آسمان که در بعد و صورت هلال یک راس هلال او بجانب مشرق است
پشت لبش را در بنا چرخ و با یک دایره حین از نقطه اجتماع چرخ و پنج درجه دور باشد که این حالت را
اثنای اول کوسید که از طرف مشرق و یک ربع و در این حالت خوس *و* در
شکل کوه ارض نشان میدهد و از نو نشان از این نصف آسمان ساعت شب کوه نیمه ایست
سویق فیم نماید که چگونگی مبدی و که مابین آن با دایره طرحد مشرق را می بینیم که در اورد و در
در و حیات رسم می نمودیم چگونگی نیم یک چرخ اید ربع طرف مشرق کوه و در تحت که رسم است به ملاحظه
شود و با ملاحظه نمود که تا می توانیم دیدیم که نصف کوه ارض را که بجانب راست بر طرف یک ربع
صورت کوه فوسر می بینیم که نصف طرحد را و ظاهر در دو کوه کاغذ بر دو نصف دیگر نشان
در تحت کاغذ مانده واضح است که اگر یک نیم باشد طرحد می تواند از آن بر دو نیم معلوم شد
طرفیکه *و* نشان که از دایره نیم نصف طرحد می است در این صورت اگر طرحد
و را بچرخانیم در یک ربع طرحد که از دایره متصل با مبدی و در این صورت که در
از این جانب مرید میگزیند ربع مشرق است لهذا ربع صفحه او را چنانکه در تحت رسم شده به
بینیم و از این طرحد مایل اشکال او را ملاحظه نماید هم چنین در خط نمود درجه از طرحد نصف
طرحد مرید می باشد که با ظاهر مبدی و مرکز نصف طرحد مشرق را و آن وقت کوسید کوه و
ربع اول و از دایره نصف آسمان در ساعت شب عبور نماید بعد چون بدجه یک کوه
و در پنج رسیده از جانب مشرق در اثنای دوم از نصف آسمان در ساعت شب کوه و
سه ربع طرف مشرق و از جانب کوه ارض گردانند و چون یک کوه هشتاد و درجه رسیده به نقطه
اول ملاحظه می نماید که در دست و با مبدی شمس اید و در طرف مقابل او واقع شود و از آن
وقت از دایره نصف آسمان نصف شب می رود که تمام طرحد مشرق و کوه ارض نماید و از آن

۲۵ حالت او بدتر خواهد شد که نصف ابرو و مدان خود را قطع نموده و بعد از آن سه یا چهار روز و یک یا دو روز

و بیست و پنج درجه از نقطه اجتماع رسد یعنی از نقطه اجتماع دویست و یک

و پنج درجه دور شود و در انوقت می نماید سموع طرف منبر خود امثال اینکه در افغان دوم

نموده بود اما ندانم وقت پشت مسجد و به افتاب باشد این افغان سیم و هشت و چون در آن

و هفتاد و چهار ساله خود طی نماید از این نصف النهار در ساعت شش صبح عبور کند و رود

انوقت شما باید بر زمین مکر نصف طرف منبر خود و از آن حال گویند که در ربع ثانی است بعد

به سجد و پائزده درجه رسد و ربع جانب منبر خود را در صورت هلال ظاهر سازند و

سر هلال او بجانب مغرب نباشد و اندک قبل از طلوع آفتاب روزه گیرد و از پدر نصف التماس

در ساعت نه صبح کذرد و ملائمت و امانت چه نام است و بعد بانند که از درختان ملاز

خود طے نہاید نور او کمتر شود تا در نقطہ اجتماع بالقرآن ما غایب گردد کہ کو نادر بیچ انوار شمس حق

شود با اصطلاح ما در تحت الشفاعة باشد تا آنکه هلال دیگر را از فیض جناب مغرب آیات کند

وچهار نقطه کثرت و ملذوف و سدا دل را اجتماع ثلثه در ربع ثالث مقابل و استقبال و چهار اینتر

نویسند باز هم با منعائات الان جمله که افشان می دهد که فرمایند بزرگ و بزرگها و نا

جلین وضوح نمایان ہے کہ معلوم میشود کہ ہرپہ لکھنا مے مہرورد محل خوشایب ہند

پس واضح می شود که در امام شاهد می کنیم و در هم چنین ثابت می شود که حرکت محو

شرایح کند و بگوید که مواضع مطابق است که همیشه جانب در نظرمان است

لازم بود برای اینکه ما نهایت طرف مساوی را نادیده داشته باشیم و باید خبر دو دو از دهم

ہن حرکت سائلہ فراجا ہے شود دروے بان محو کہ بجانب مدار فرمے منحنی کشد کہ منحنیاً

وان فلاد فمر شاد و سه درجه و پهل و نه از منطقه البروج هشتاد و هشت درجه

سود

شود و بے غریب بعمود و این اخلاص و محروم و مدار و صفحه منطقه العروج بیان میکند که

میمنہ عات کاہ قطب شمالی و کاہ قطب جنوبی اور بے کرد و چرا بعینہ همان لکہ فناء و عکاسی شد

و کاھے در وقت برج حسب آنکہ در نیا دنا کہ از منطقه البرج دور میشود نیا بان کرد خواه بعد است

خواہ بعد جنوبی باشد نقشہ پتھر ملاحظہ فرماو این خضیف شمال اور اگر نہی مکرر صورتاً

علم نظر به حرکت عرض و نامند و بمن این حرکت عرض به عمود و او را منطفة البروج در آن حرکت

ثانیاً دیگر هست و در بار حرکت غیر مدساوم نیز دارد که در کتب نجوم بمفصل اخذ شده و عمل

انہما ناشرح وادہ اندسین دقم نسب فطر فمہ جزوان بازہ جزو کرہ ارغی کہ ہے شود و فصلہ

ہشتادوسہ لیور حجیم و چلند نہ نادان کہ ارض کو چکر لائے کو باصفحہ فرمنا ہے باصفحہ

ار کا یعنی بکے دنیا چہا دھم کو نہ نظر اہر مہ شود کہ محاطت با جہاں شامخہ کہ بعام ہند سہ و رفتا

جبائے معین کشہ و دندانہ دندانہ بودن خط فاصل نابین نہر و مظلم اولیٰ چہ نام و نقاط

منبر او شاه میکند بوجوب و جلال و بقطع ثواب شده که او را هواسا رخصت نیست با اگر باشد بحد

نادر است لهذا ثابت جسم منزه در او نباشد و در او مکان کرده اند وجود بعضی و لکن آنها بیک ترکیب

انہما نداد شد ہدایت و جمع ان علماء ربنا فی نسب سقوط احجار بنا بنی بئر کبدن ولکان فرمے

داده اند باین نزد هم ان بنان لکھا ہے بعد از مرافقات مہدہم چند عدد انہما را اولی لکد براهہ مقیم

کیاں سیم کو پہنک چہ نام رسان پنجم ان مبارک ششم اور دہم ہفتم

ماں پلو ہشتم سنبو ہم پر وکلو دہم کا سنے باز دہم ارٹنید لک

اولیاد که در جمعی مشایب با مشهور ناپدید و هلاک اول نزدیک طین مظلم فریاد بانگ فریاد

پہلے اے ممکنہ جمیع عکسوں سے ارضاً یعنی جمیع ضیاء منعکسہ ذکر ارض راہن نور عبانہ

از همان نور خدا کسری که در اینست که بعضی میگویند که در هنگام چرخیدن ایشان در طرف مغرب

۹۱

صفحة ششم

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

مفضل

۲۱۶ جنوبی کره ارض کو حصار و دیوار صفا و صفت شمالی کره را بی عالم خاکست **الکاسیک**

بجای خط الانتیک مقابلت و مخالف بین با خط پاسفیک دارد که طول او از شرق
مغرب و پاسفیک را از شمال بجنوب است و کوکاتیا پاسفیک و سبع و خط انجیران و کوکاتیا
سبع و جنوب هستند و کوکاتیا منتهی الانتیک را غایت خط انجیران منوره و بیکر منجد
شمالی منصف کوکاتیا پاسفیک را فنیابین خط استوا و خط جنوبی و منحد و و منصف کوکاتیا
و ارتفاع منتهی الانتیک بین او و پاسفیک اندک و مقدار او طاری که در پاسفیک بود و خمس
امطار که دایم به خط الانتیک و نزدیک الانتیک را امواج اکثر لغات دارد و این منظم
و طوفان غالب دایم واقع اما پاسفیک را مپاه سالک و ارام زمین بجز و این است

مطلب پنجم در بیان کوکاتیا و بجز و بجز منصف و فو این در بیان مپاه و مپاه
بیان نمایم بساده که تمام بعضی از محلها که خط انجیران از آنها خارج و
کنز کوکاتیا بعضی خلاف کوکاتیا بجای می آید و بی یک قرار و وحده است و واقع میشوند بعضی
با اندازه که از مپاه و بعضی کوکاتیا جز این باشد و بعضی از اندازه که کوکاتیا بجای
مهر نیز بجز و بعضی است که کوکاتیا و کنز کوکاتیا و در فعل خود باقی و نظم آنها از هم
مثلا شش و شش و خواه کوکاتیا و بجز و بعضی از آنها را نظیر و جفت و در
هم ملاحظه نمود بعضی کوکاتیا و کنز کوکاتیا را چنانکه علمای علم را همه جمیع اعضا را
در یکا البدا انسان جفت جفت ملاحظه کرده اند **مترجم** کوکاتیا منصف و منشا
جمیع اعضا را ناغ و نخاع است و سر و در جفت عصبان آنها منوره و بجز و
منشتر کشنده و در جمیع اعضا منصف جفت جفت باشد که فعل یکم **فعل**
و بجز و مملو است مثل بجز و عصب منصف و ناچه که در معین است که بجز و

ثابت و دیگر بجز و بعضی حروف نظار و بی مپاه و بی در حقیقت ممد هستند و بعضی
کوکاتیا و کنز کوکاتیا و در مپاه جفت و در مپاه و کوکاتیا و مپاه نظیر کوکاتیا
هستند و در خالتیک و کوکاتیا خط مستقیم خلاف هم جز این باشد و چون بهم منشا
احداث کرد و اب کنند چنانکه در بعضی جاهها واقع شده مثلا کوکاتیا و بعضی از مپاه
کوکاتیا بجز و بجز و با راست و بعضی چنان است که اب خالتیک ظاهر شود **مال** بعضی از حکیم
مشهور و در خصوص منازعه کوکاتیا و جز و مپاه و بعضی از او را مع استثنای جز و مپاه
کوکاتیا جز و بجز که مپاه و علت آنها را باح باشد و شواستد جمیع کوکاتیا بجز و بعضی
قاعدت او و در کف که سبب مپاه جمیع کوکاتیا است خط هفت انقباض و فشرده شدن
مپاه و در مپاه و بعضی از این اختلاف است خواه اختلاف اعتدال است خواه
باشد یا اختلاف طعم مثل شوری اکسیر بجز و بعضی مصلط کرد و در انقباض و بعضی
کوکاتیا حادث شود و نمیشود با کوکاتیا بجز و بعضی نمود علت کوکاتیا و بعضی از کار
مرتفع و بطوح و مختلف جز این نماید چه اختلاف منظر کوکاتیا است مصلط ثابت میکنند
کار این تصویق و انما و در این علت کوکاتیا است مصلط بجز و بعضی از مپاه
میشود که کوکاتیا از محل ارتفاع صعود مپاه و در بر سر به سطح نام جز این کند و در
و بجز و بعضی از کوکاتیا **اسلام** از فم ارتک **مطلب چهارم**
در بیان کوکاتیا است خط الانتیک در وسط خط الانتیک در طرفین خط
مپاه سطوح بجز و مپاه و مپاه و بعضی از اینها را کوکاتیا و بعضی از اینها را کوکاتیا
خار است میکنند و این کوکاتیا خط استوا را کوکاتیا و بعضی از اینها را کوکاتیا
است **مترجم** کوکاتیا و بعضی از اینها را کوکاتیا و بعضی از اینها را کوکاتیا

۲۸ است الا اینکه داخل بحر انتقال شود سرعت جریان او در فصل صفت زیاد و در فصل
 شش اگر در دو حد وسط شندی جریان او در هر روز پنج و پنج کلومتر است و اعتدال
 متوسط و پنج تا ایت و چهار درجه سانتیگراد است و از این کوران در جانب جنوب
 اول کوران سنت ووش مشعب کرده و دو را کوران بر نبل نیز گویند اگر چه از
 بر نبل بمسافت بسیار است و از طرف شمال امریکای جنوبی که تنگه مازلان جریان دارد
 و تا کنون او را هیچ کس ندیده است و از طرف شمال مازلان مازلان مازلان معلوم شده که
 در بسیار با خطر است و در مازلان خطر دوم کوران کیشان و در مازلان خطر سوم
 از طرف اریتره و یون اسپر افری و از طرف شمال کوران اکبر یا اکبر فاس مشغول
 شود و با تفاوت او به بحر مدیترانه میخورد و در جانب شمال کوران خط استوا
 به سوی پلک مشعب خود به بحر انتقال میزد و از اینجا هر دو که در فوالت مقربان فوالت
 کوران کلک است و از کوران و فوالت را که در بسیار کوران مشهور است به نام وینا
 است که در شمال و با شتاب و حقیقتا از سایر کورانها ممتاز است و الحقیقه فوالت
 در محلی که از خلیج مقربان از جانب همین فلوید بدست نام بیرون آید که سرعت
 جریان او در هر ساعت فوالت به کلومتر است و در جانب بحر او کتک میخورد و در این کوران
 در جریان شند از کوران همیشه پ و اما از آن است و در شمال و چهار و در هر
 پیش از آنها است از خارج و بعد از ربع و شش پلکان از آن کتک را در هر جریان خود میاند
 اکثر اوقات در زمانه کبوتر بهر جهت اونی مخصوص است که در بسیار است و در هر
 شود با آن فشرده شدن او است با از ضدیت و شتاب و با هر چه که در هر چه که در هر
 شدن او بسیار است و در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر
 منتهی

کرد و در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر
 منتهی بهر جهت که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر
 پنج و پنج تا ایت و چهار درجه سانتیگراد است و از این کوران در جانب جنوب
 اول کوران سنت ووش مشعب کرده و دو را کوران بر نبل نیز گویند اگر چه از
 بر نبل بمسافت بسیار است و از طرف شمال امریکای جنوبی که تنگه مازلان جریان دارد
 و تا کنون او را هیچ کس ندیده است و از طرف شمال مازلان مازلان مازلان معلوم شده که
 در بسیار با خطر است و در مازلان خطر دوم کوران کیشان و در مازلان خطر سوم
 از طرف اریتره و یون اسپر افری و از طرف شمال کوران اکبر یا اکبر فاس مشغول
 شود و با تفاوت او به بحر مدیترانه میخورد و در جانب شمال کوران خط استوا
 به سوی پلک مشعب خود به بحر انتقال میزد و از اینجا هر دو که در فوالت مقربان فوالت
 کوران کلک است و از کوران و فوالت را که در بسیار کوران مشهور است به نام وینا
 است که در شمال و با شتاب و حقیقتا از سایر کورانها ممتاز است و الحقیقه فوالت
 در محلی که از خلیج مقربان از جانب همین فلوید بدست نام بیرون آید که سرعت
 جریان او در هر ساعت فوالت به کلومتر است و در جانب بحر او کتک میخورد و در این کوران
 در جریان شند از کوران همیشه پ و اما از آن است و در شمال و چهار و در هر
 پیش از آنها است از خارج و بعد از ربع و شش پلکان از آن کتک را در هر جریان خود میاند
 اکثر اوقات در زمانه کبوتر بهر جهت اونی مخصوص است که در بسیار است و در هر
 شود با آن فشرده شدن او است با از ضدیت و شتاب و با هر چه که در هر چه که در هر
 شدن او بسیار است و در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر
 منتهی

۳۰ هندی شرقی و از تنگه مالاکا فوران نماید و بعد از آنکه با کوران کرم که از جنوب اواسط
 بچو و چپین خاور بیت متعین شود بچینا سب با سفیک روان و مانند کله اسرام داخل
 یسین کشیده بفرستد آنها خاویز شود و از اینجا شروع به جاده مستقیم می شود و نموده بدو
 جزیره الوین و آن کند و بعد از آن محل معادل کشیده و بعد از آنکه در آب
 دو معبر می بیند بچینا سب مال مغرب از کجایان کند سر درش کرد و این کوران موسوم به
 کوران ژاپنی و کوران سب است که چون او یکپاره شود و بچینا سب دریا بکوران کله اسرام
 دارد و مثل کله اسرام او را یک کورن کورن سر در قبا بین او می بیند هفت و نوازی دو
 وسط می شود و بعد از آن محل یکدیگر را معدوم نمایند و در آنجا اعتدال هم رسیده
 و بچینا سب او را کله اسرام در چند ماه است که چو خط انالینیک در جانب شرقی و از آن
 منبسط و به خاویز کله اسرام و از آن انتشار دهند و یک خط با سفیک متعین کنند
 چنان کوران سب باشد که مکرر یک معبر بچینا سب و دیگر کوران سب در هر یک خط متعین
 با کوران سر در مضاعف نموده بطور درجه ان او حاصل شود و بعد از آنکه اعتدال بهم رسیده
 و در وزن مخصوص و خفیف حاصل کرد و در وسط بین شرق و غرب و طول و عرض
 چنان از آنجا که فاضل یک جریان کند که در آن محل مثل کوران سر در باره شود و از جانب یک
 بعلت تنگی و کمی تنگی بچینا سب بچینا سب داخل کوران کجی خط و بچینا سب شود و بچینا سب
 مضاعف او را بچینا سب از یکدیگر که هوس و کاشنا سب است که منوع از دخول به کوران
 است و کوران موافق است در فوین و فوین یک منظر خارج ظاهر و بعلت دخول و خارج
 که از این خط است و با یک موم کشیده مانند و عدل صدمه به چینا سب می رسد و بعد
 بچینا سب که وارد و در آنجا بعلت مضاعف و با چینا سب باره و مشاوری که در طوفان و بچینا سب که
 شود

شود که در دنیا است و ان طوفان طوفان است و با چینا سب باره و مشاوری که در طوفان و بچینا سب
 خط با قدر و اعلا فریبها و او سب که کرد و در آنجا بچینا سب بطور الحکر و بعد و بچینا سب
 معلوم شود و در آنجا دو سب او یک سب می شود و متعین نموده و با چینا سب در هر طرف ان و بچینا سب
 هندی و از این سب در آنجا بچینا سب و در آنجا بچینا سب و در آنجا بچینا سب و در آنجا بچینا سب
 و از آنجا سب ان و بچینا سب و بعلت مضاعف و با کوران باره و حفظ اکسیر بچینا سب سکون می نماید و یک
 حرکت و در آنجا سب می خط انالینیک جوی از این سب باره و بچینا سب و بچینا سب و بچینا سب
 عرض جنوبی و با چینا سب خط انالینیک نماند شود که در هر عرض انالینیک سب باره و رسد
 چنانکه در آن سب کوران سب با کله اسرام اکثر اوقات جریان کوران سب انالینیک مانده و در آنجا
 معبر خود بعلت مضاعف و با چینا سب باره و از آنجا انالینیک و با چینا سب سب باره و در
 طرف انالینیک و در هر یک خط است و با چینا سب سب باره و در آنجا سب باره و در آنجا سب باره
 از این سب باره و در آنجا سب باره و در آنجا سب باره و در آنجا سب باره و در آنجا سب باره

مطلب هفتم در بیان سب باره و در آنجا سب باره

در یک محل سب که کله اسرام که در میان عرض انالینیک از آنجا که سب در هر یک سب باره و در آنجا سب باره
 مشهور و معروف و موسوم به سب باره و در آنجا سب باره و در آنجا سب باره و در آنجا سب باره
 که اکثر اوقات کله اسرام خط بچینا سب در آنجا سب باره و در آنجا سب باره و در آنجا سب باره
 باشد چنانکه در سب باره و در آنجا سب باره و در آنجا سب باره و در آنجا سب باره و در آنجا سب باره
 است که انالینیک و در آنجا سب باره و در آنجا سب باره و در آنجا سب باره و در آنجا سب باره
 که در آنجا سب باره و در آنجا سب باره و در آنجا سب باره و در آنجا سب باره و در آنجا سب باره
 کوران سب که در آنجا سب باره و در آنجا سب باره و در آنجا سب باره و در آنجا سب باره و در آنجا سب باره

۲۵

ماہی باسو دنیویں انہا بالہن امیت

ترجمہ صفحہ ہفتم درجہ زبان و حرکت دہلی ہوا و کتبہ حقیقت و محب راج

۷۴۲۳

$p = 40 \dots$ Jan
 $p = 40$ ^{Jan} 1962

که عیال را از جنس
بکشاید است

لها

292 No. 5

...

۳۶ بے پاکلف و اشجار و امنکس کند و است که کشنها را در اطراف کره جاری و به پاد و برف

مخواب هادی خط انظار مجریه الفلك و سطح الارض است و میانه که بخار از آنها پدید

نماید و شمس از اشیاء میانه است که بواسطه هوائ از بیرون آنها و بخار میانه بخار شود

نوارن و شمس نمود و گفت که هوا غباران پاد است و بخار میانه و کوا و غبار میانه است و

بخار سانس است که بخار خط استوائی و برف و فرغ و نصف کره شمالی و جنوبی و احوال

بخار و انبساط است و این بخار و انبساط بخار است که در این گفت و در هفتاد و یک

بیت و در بایست مرتب از سطح زمین و هفتاد و پنج است و در این گفت و در هفتاد و یک

هفتاد و یک سطح زمین معادل بخار و شمس و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

تابیه و انبساط است و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

هر فرام و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

در تعیین نوع هوا و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

است و بخار و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

است و بخار و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

نماید که در این و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

بیت و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

که بخار و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

نماید که در این و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

نماید که در این و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

که نازده بخار است
بیت و پنجین هفتاد
مقال باشد

که نازده من هفتاد
مقال باشد

دارد و بخار و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

صعود کند و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

صعود نمود و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

هوائ بخار و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

صعود نمود و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

نماید که در این و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

کشد و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

از انبساط است و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

هوائ بخار و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

بخار است و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

باشد که در این و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

در حال است که در این و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

است و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

است و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

است و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

است و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

است و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

است و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

مطلب است

در بیان محبت منطقه جاریه و ریح و منطقه سانس و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

شد که در این و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

هست که در این و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک و در هفتاد و یک

۳۶ بیان اندازه و قرار و نسب کاه و در نظم آنها اختلاف بهم رسد و سران ریا و بکوه ارض و در
 که حلقه و او بکوه کوه اثر و حرکت انداختن است بیان جهات و با یکدیگر از شمال بطرف جنوب
 دارند اول در قطب به پناه و در قطب با یکدیگر و از انجانب مغرب جنوبی یعنی ما بین
 و جنوب بطرف مشرق حرکت کنند و این ریا را کویتا نیز می گویند یعنی مخالف ریا
 مشرقی که در ریا منبوه در سبب خلاف ریا مشرقی و در آنجا از سبب و پنج الی شش
 در هر طرف شمال ریا مغرب را ملاحظه نمایند که شبها باشند ان ریا مغرب جنوبی یعنی
 ما بین مغرب جنوبی ما بین مغرب و شمال و مغرب شمالی که با هم مضاد و قوت آنها مساوی
 باشد ثالث در وسط منقطه از سبب و پنج الی سبب در ریا مختلفه که در این قطب به پناه
 شود و یک نواحه ساکن و آرام و از انجانب ملاحظه شود که در انجانب ریا مغرب حرکت کنند و
 انجانب منقطه ساکن را در اسطرطان نامند چون انجا که در ریا مشرقی شمالی یعنی
 مشرق و شمال ملاقات کنند که ریا مذکوره و در هر دو ریا و انجانب ریا و در
 که در انجانب منقطه ساکن خط استوا می رسد و در انجانب منقطه ساکن و انجانب منقطه ساکن
 ساکن در هر دو ریا ملاقات منقطه جابر متصل و منقطه ریا و ریا و ریا
 پنج درجه شمالی و در داخل منقطه ریا مشرقی جنوبی یعنی ما بین مشرق جنوبی
 که از سبب در جنوب منقطه ساکن خاص چون از ان مکان گذرند داخل منقطه ساکن خط
 الاستی شوند که ما منقطه ساکن را در اسطرطان صاحب ریا منقطه و مختلفه است که
 در انجانب ریا مغرب حرکت کنند و در وسط و در انجانب منقطه ساکن از سبب و پنج الی
 چهل و در ریا شمالی یعنی جنوبی و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا
 مضاد و در انجانب ریا انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا

مشهوره

مشهوره شمال غربی بعضی ما بین شمال و مغرب از جانب نصف جنوبی باشد که از سبب
 قطب جنوبی و از جانب شمال و مغرب ملاحظه و در ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا
 می کنند و از انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا
 مطلب سیم در بیان راجع کوران هوا می چون دایم از قطبین و کوران هوا
 چنانکه گفته شد بطرف خط استوا جاری می شوند بطرفین قطع می توان حدس زد که در
 طرفین کورانها انجانب قطب یعنی قطب شمالی و ریا راجع کنند که چنان نباشد و با
 متصل از جانب قطب جنوبی و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا
 جریان دایم ریا منبوه در ریا خط استوا می گذرند و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا
 باید منقطع شود و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا
 جانب خط استوا متصل بطرف قطب و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا
 و از سبب ریا که در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا
 ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا
 از قطب ریا خط استوا جریان کنند از طرف مشرق و مغرب و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا
 راجع انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا
 انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا
 مطلب چهارم در بیان راجع کوران هوا می چون دایم از قطبین و کوران هوا
 چنانکه گفته شد بطرف خط استوا جاری می شوند بطرفین قطع می توان حدس زد که در
 طرفین کورانها انجانب قطب یعنی قطب شمالی و ریا راجع کنند که چنان نباشد و با
 متصل از جانب قطب جنوبی و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا
 جریان دایم ریا منبوه در ریا خط استوا می گذرند و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا
 باید منقطع شود و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا
 جانب خط استوا متصل بطرف قطب و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا
 و از سبب ریا که در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا
 ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا
 از قطب ریا خط استوا جریان کنند از طرف مشرق و مغرب و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا
 راجع انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا
 انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا و در انجانب ریا

مطلب چهارم

۳۱ دایم در همان استقامت میوزند مگر هنگامیکه در حین جریان از نواحیکه بالترتیب در

باشد یا بعکس طوری و اکثر اوقات باران بارد انحراف در حرکت آنها پیدا کرد و آن امکان

مانند فیم بر بجه و بجر می باشد رباح موسون میوزد اگر چه حرکت آنها موازی به با محور حرکت میوزد

کہہ ارض است لہذا بالاسی ارض الی الجنوب و شمال مہشہ و لے چون فہ از سہ حرکت و

کرده ارض با قوه ان سبب حرکت محوری که ارض در آنها تصرف نمایند مجبوراً خط طریقی و سنان

شوند لهذا در مابین شمال و مشرق و مابین جنوب و مشرق حرکت کنند چنانکه در حرکت

وضعی کے ارض شرح دادہ شد کہ چگونہ مجبور طریق مثلن را اخذ نمود و البتہ یہاں کہ عبارت

از دواج شرعی با مشند در ما بین شمال و مشرق در روی مجر محیط در بان منقطع که عرض او

نفس پرند پر است مہر زند کہ تر من منقطع من بومش از صفہ الہی ہے و پنج درجہ عرفیہ میشود

عرض منقسطا و بیست و سرور جبرائیل و سرحد انزلی بر حسب فصلی و ایام منه تغییر یابند

کہ اگر وہاں ہٹ سرحد انہاں بجانب جنوب سے دوجہ واز طرف شمال سے پہنچ دوجہ ہو

والہذا کہ جنویہ کے رواج شریف کے انما بین جنوب مشرق میں رہند و محیط انلا انتہا جن

در منطقه که مشابیه الی است و مانند ریاح شرقی که از قبا بین شمال و مشرق جریان داشت

ملجوع حرکت مشار بند و نہایت سرحد انها از جانب جنوب نہ درجہ و از طرف شمال نہ

باشد و راجح که از قلمین شمال و مشرق میوزند بلخط امنی احداث میکنند و راجح این که

حد وسط آنها فریب بدست و سه درجه می شود و اگر نواحی که از نمایین جنوبی مشرقی

وزندنا و بچہ انہما از خط استوائی ہے درجہ چہر سہ و ملاحظہ کرو دہاند کد اولیٰ ناؤر شود کالے

خطا مشور بسدا فائز ان خطا مشور انهن کدو و نه پرا که صحرای صومع ان پرا که در خلف تپا

از ما بین شمال و مشرق میوزند و افعالت شاید بجهت نفس کشیدن یعنی جذب نمودن

صحائف

صحرای بومردیاج مذکورہ را بطول وضعف در حرکت واقع و بعکس چون صحرائے بومردی

پیش و نامور باجک از مابین جنوبی مشرق و هند انداخته است بعلت مذکور یعنی جذب غیور

و طاج برغوث انہا ہے اقرہد کہ الے نصف شہ مالہ جربان دارند و این رباح شریفہ در انکھن انجھ

فوق ہے و ممد اعطا و ابدار و سفا مے سخا ب ند یعنی مجھے فعل انکھنن ایجن حمل و نقل و مہابہ

سحاب نامند حقیقتاً انہا پرکہ در نواحی البرص واقع اند یعنی در نواحی کربلا و شام و مصر و

مخولہ بخار شد موجب باریدن امطار زیاد کردن دوی انہار طرف نصف شمالی از انہی

جنوبی وانہار نصف جنوبی انا لہذا شمالی جنوبی ہر بخار کو دندیس مثلاً حاملہ مطار بعد

انکاختن اخرو در نصف شمالی و با حیکه ان نمایین جنوبی و شریف میو نند هستند و بعکس

خاملاً مطا و نصف جنوبیہ رہا حبش کہ انقباض شمال و مشرق مہوزند و این دو ریختہ

بیگانہ چہ مخالف ہم علم ناپسند مثلاً در نصف شمالی البرز جنوبی حمل بخان و در و بعکس

البرص شالہ الخمر انجا زابہ نصف جنوبی برد لھذا فصل بار ناکہ نواحی ما یعنی نصف شالہ

در فصل ثانی و یکم در نصف جنوبی در فصل صیف باشد مطلب پنجم

در بیان مونسوها منجر جم کو بد کو یا مونسون عبات از رباح مونسها شد رباح

موسون بر خلاف رباح البریه مخفف و مخرب است و موسون عبارت از دباچه که در

بھٹہ ہندوئیں شش ماہ متصل از جانبیہ بجانب دیگر بدن اختلاف میوزد و در شش ماہ

مانے دوست برخلاف اولے ہے وزد و فرب یکماہ میگذرد که استقامت او منظم شود یعنی

شش ماه تا آن چون شروع نماید که برخلاف جهته اولی بوزد اختلاف در مهاب و الیه

ابتداء بعد بنظم افتاد و هکذا در اول شش ماه دیگر پس در محیط هندیه که ابداً و فصل

میشود که عیث از ابام و ز بدن موسون اول که انفا بین مغرب جنوبی و دریا باشد

غلبه مذکور بر سطح و در چینه و طلا است و کما هیچان بکثر است با و در کوه را بنی
 و در طایع از بدله خور گردد و باد بان و خود کشته را بخت است چند اصبع یا غلبه
 نرم و دقیق مستور دارد و مسوا هرا بن برک با امتحانات عده بود بوسه ای دره باین
 ثابت نموده این غلبه خواه غلبه که در جوی جزیره و در بار باره و در حالت باد و در
 لوت باد و در لوت و غیره مثل هم و بدون وزن هستند غلبه مذکور مرکب از حشرات ذره
 و حیوانات اعصاب است که با استعانت ذره بین دیده میشود و در دماغ او بپناه
 آنها دیده شده اما در حال این یکا می جویند و در شراب می آید که در این جوی
 مشرب می شود و در حشرات ذره بغیر مذکور است و دیگر بلا خطر که اندک این باد
 غبار در فصل بهار و خریف بیشتر باره و مسوا هرا بن برک با این غلبه را
 غلبه ای که در جوی کوهان هرا می که در طبقه اعلا است داده که در افق و در غایت
 کوهان مزبور مشرب و جوی به این جوی معطوف شود و این غلبه را که در فصل
 و باینکه این غلبه من بون باد و میوزد ناران غلبه بیشتر باره و در ملاحظه کرده که در یک
 مستند بر هوا ریاخ الهی به نصف جوی به بعد از آنکه بطلعه سائک خط استوایی رسیده
 کشته از وزن مشرب و از وسط منطقه سائک و اس لمر طار و مانند کوهان و در کوهان
 جنوب مغرب جویان دارد که در و بعد از آنکه منطقه سائک و اس لمر طار که در
 نموده از سطح زمین میوزد و مثل با حکما از تابین جنوب مغرب جویان نمایند اما در
 انجا ریح مذکور هم خود بطول یافته از این جی معذره در صورت بجا و انچه ارد
 مطلب دهم در بیان کردن باد و طوفان و بلاط و غیره که از وزن باد
 باد سخت حاصل میشود و طوفان مستند بر غلبه ان جویان مستند بر ریاخ است که

انجان افتد مسوئالند و مسوئالند و قبل گفته اند که طوفان مستند بر نیت مکرر است
 که جویان میکند در حالیکه بکر خود میگرد و در سنه هزار و هشتصد و سی و هشت
 مسوئالند که در نصف شمالی حرکت طوفان مستند بر طین راس بچایست
 بقدره شش شمالی بجا است مغرب حرکت کند و در نصف جنوبی از مغرب بجا نیست
 و در جویا و شایر حرکت طوفان مستند بر مخالف حرکت ظاهر می شود که در نصف
 شمالی از جانب جنوبی از مشرب طین مغرب حرکت کند و در نصف جنوبی از جانب شمال
 از مشرب طین مغرب و در این حرکت مستند بر هوا را در هر محلی بناسیله یا سبیل
 و در باد و طوفان و بلاط و غیره و در این حرکت مستند بر هوا را در مابین خط استوا
 و کس لمر طان و خط الجدی در ریب سر خط استوا بکات ریاخ الهی در فصل
 باد و هنگام تغیر موسون اول باشد و در دو نصف که در نصف شمالی و نصف
 جنوبی این حرکت مستند بر ریاخ با عوجاج از جانب شش یعنی باین طرف خط استوا
 قطب حرکت کند و در نصف شمالی و مشرب و در یک حرکت مستند بر ریه درجه اول
 و در این جهت که در ریب طول غربی و در کانه منطقه سائک بکات ریاخ الهی
 در طرف شمال خط استوا واقع و بقدیم و سر عشتام و مشرب و در کانه منطقه سائک بکات ریاخ الهی
 مجموع مبرج کوهان و کانه منطقه سائک بکات ریاخ الهی و در کانه منطقه سائک بکات ریاخ الهی
 مثل عدد مسوئالین فست کرد و باد به جویان فعل الیکر لینه داده و گفته اند که
 حرکت هوا اول بجهت فعل الیکر لینه است و ریاخ و این در زمانها ثابت و فعل ثانویه
 هست و این کرد و باد به جویان و در کانه منطقه سائک بکات ریاخ الهی و در کانه منطقه سائک بکات ریاخ الهی
 بیشتر از محط اروپا باشد و سر عشتام حرکت کرد و باد و در کانه منطقه سائک بکات ریاخ الهی

۴۳ بانا اصل سبب بان علت و وجوب چنانکه انفاست ذکر یافت و وجوب اخلاصا بهر صورت
 هفت حرکت را و بان طبع عرض می کند که با این حرکت هوا که در طرف این نقشه کشیده شده
 ملا حظ می نماید که صورت سهام در اینجا دیده می شود و اندامهاست حرکت را با حرکت
 می دهد و با حرکت و زدن آنها را می داند و دارد و هر چه می بیند اسباب و طبقات
 چنان دانند و باحاله بهر هاست که از مابین جنوب و مشرق اینها منقطع هاست که از
 پنج اده درجه جنوب هستند می روند و در اینجا هاست که در طرف این است و در اینجا
 اینست که مدت و زدن و باحاله در اینجا هاست که می کشد و در هر حال که بان را در محصور
 دارد که اکثر اوقات در هیچ روز در اینجا می رود نشان نمی دهد که با این حرکت کشیده شده
 و با دیگر بعد از آن می رود و در اینصورت در این غیر از آنکه در مابین اینها می رود پنج
 درجه شمال واقع اند که در اینجا نشان می دهد و با حرکت از مابین شمال و مشرق و
 و با حرکت از مابین جنوب و مشرق می روند با هم مضامین و از عدد و در این است
 می کشند و در مابین اینها پنج اده درجه جنوب با حرکت از مابین شمال و مشرق از مابین
 جنوب مغرب می روند با تسویه ساحت و در این و در اینجا که حرکت می کشد و در اینجا
 خطوط یک نقطه جنوب می شود و واقع اند در اطراف آن دایره همان به دهد که در
 در وقت منقطع را که با هم منقطع نموده اند یعنی کوران و در فاصله خط استوا و کوران
 بخلاف قطب نمی کشد که در همان محل به می کشد شده نشان به دهد که در
 این به کوران خط استوا می کشد چگونه در منقطع را که نفس کشیده و در فضا کشیده
 کوران متصل به می شوند و باحاله این به به اندازه که بخط استوا از دین شوند و اینها
 می کشند و در بعضی شوند و هم چنین و باحاله کوران این به به اندازه که بخط استوا
 کورند

کورند و اگر کور کوران بخلاف منقطع و می داند و می کشد و اینها را با اینها می کشد که در
 می کشد و منقطع را که در طرف قطب نشان داده ایم و در اینها که در نقطه جنوب کورده ایم نشان
 می کشد و منقطع را که خط استوا را در اسطرطجان و خط الحاد می کشد و اگر در اینجا
 هوا و کتاب می کشد که کوران و در بعضی کشند و فضا کشند و در بعضی در خارج
 جنوب به نام معلوم می کشند که در فضا می کشد و با حرکت از مابین جنوب و مشرق
 خاها می کشد که کوران می کشد و در فضا می کشد و در فضا می کشد که در فضا
 در این فضا می کشد که در فضا می کشد و در فضا می کشد که در فضا می کشد
 همین ملا حظ می کشد که در فضا می کشد و در فضا می کشد که در فضا می کشد
 هوا و خط استوا می کشد که در فضا می کشد و در فضا می کشد که در فضا می کشد
 اینها را با حرکت از مابین جنوب و مشرق می کشند و در فضا می کشد که در فضا
 شود و اینها می کشد که در فضا می کشد و در فضا می کشد که در فضا می کشد
 در فضا می کشد که در فضا می کشد و در فضا می کشد که در فضا می کشد
 همان اندازه که در فضا می کشد و در فضا می کشد که در فضا می کشد
 کتاب می کشد و کوران را در فضا می کشد و در فضا می کشد که در فضا می کشد
 شد چون هوا گرم شد منبسط می کشد و در فضا می کشد که در فضا می کشد
 هوا را با حرکت از مابین جنوب و مشرق می کشند و در فضا می کشد که در فضا می کشد
 نقشه می کشد که در فضا می کشد و در فضا می کشد که در فضا می کشد
 استوا را با حرکت از مابین جنوب و مشرق می کشند و در فضا می کشد که در فضا می کشد
 اگر کوران فضا می کشد و در فضا می کشد که در فضا می کشد که در فضا می کشد

2

Handwritten manuscript page showing a table of numbers and calculations in Arabic script. The page is divided into columns by vertical lines. The numbers are written in a cursive style, and there are some annotations and corrections. The text is written in Arabic script.

1871
 1872
 1873
 1874
 1875

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

وچیز داند و هر چه کثیر التخصیص از طعن و دلی معقول دارند و انا العباد المذنب علی الخی
 بر اسکندر بن عباس شاه و بن فضل شاه فاجار طاب ثراه و جعل الجنة مثواهم بزارنج
 هزار و دویست و بنود و باب هجده علی فاجارها التلم که مطابق کتابت و هفتم از جلال
 محبت ما نویسنده شاهدش اسلام ادام الله ثلثه ظله العالی است بحد الله و الملائکة بذرین
 اللهم اغفر لی و این طالع کتابی و مستحق یعنی **محمد زاده** علیهم السلام امین

بالرحم الرحیم

باب اول

کفشار

در بیان ستاروات شمس و جمیع غرایب کائنات که صاحب اجرام است و عقل حکمت بر وقت
 نظرها نهانستند انا اعزب و اعظم از جمیع معنایات هست که در بیان نبرد و صفات
 چگونگی خدای تعالی باعث شجاعت بنده کان اندازد و در شهادت این اجرام علوی به بار عطف
 و شکوه و حرکت با نظم و ترتیب نهان اجناس حیوان و جمیع عقلی موجب تفکر و تدبیر و دلیل
 بر وجود صانع قادر و حکیم ماهر میشود و انا اعلم بجمیع و فواید و تفهیم مباحث و کتب
 و سایر حالات آنها بر عقل و علم انسان معلوم اقامه و از آن مختصا به و در کتبها و حرکت
 اجرام علوی و جلال نورانی از شرف فکر و عقل ندارد و چون در کتب و ضبط حرکت و شهادت
 جمیع و دفعتم از کتب خارج شده که خفایات از ستاره بین و دور بین باشد اما دور بین عینا
 از این اوله بحیثیت و شهادت بلند و در نهایت طرفین اوله مذکور با و در می مدور و محاط
 اشکال و صواب با و بر کفر از همه را با اصطلاح و از این بقیه نامند طرفین فرائح اوله که
 با و بر این نیست از او و بجز این است یعنی بجز ستاره که در جهات ملاحظه نمایند که در
 با و بر یک از همه که یکبار است بابت فرائح او که این نامند که در نهایت سر نه که اوله که از اجزا

نما

نکته میکند و افح است و تلمیخ خوب که ستاره بین باشد با و در فاعده و دیگر از اجزا

نصوحی تلمیخ و شهادت

مانند دور بین اوله بحیثیت بلند و داره افق با و در و طرف فرائح اوله مذکور و با بجز این شاد
 دارند و در جهات شهادت سر نه که در این و با و در و کفر از همه را با اصطلاح و از این بقیه
 یعنی که در و با و در و از آن نامند که در کتب و ضبط حرکت و شهادت
 بواسطه اوله شهادت این دعا که هزاران ستاره ها یکبار است و در کتب و ضبط حرکت و شهادت
 چندین ستاره که از این بجهت خفایات و با و در و کفر از همه را با اصطلاح و از این بقیه
 کشته و جمیع اجرام سالها منظر به جمیع دنیا خوانند که در و در می مدور و محاط
 ثوابت یعنی بجز و حصصه و از این بقیه با و در و کفر از همه را با اصطلاح و از این بقیه
 ملاحظه در و در می مدور و محاط و از این بقیه با و در و کفر از همه را با اصطلاح و از این بقیه
 که از و در می مدور و محاط و از این بقیه با و در و کفر از همه را با اصطلاح و از این بقیه
 که در و در می مدور و محاط و از این بقیه با و در و کفر از همه را با اصطلاح و از این بقیه

۳ چون ملاحظه نمایند آنچه در حجم و قطر مرتبه آنها ظاهر نمیشود و اما علاوه در بعضی و در

انها هم که در کمند باشد و این عمل بعضی تغییر ندانند و در میان بنجوم ثوابا باشد

انها به بعد مناسبت آنهاست که در ما و اقرب ثواب بکره بعضی وقت هزار مرتبه اعیان بعد

کره شش است ثواب بکره ارض و در بنجوم مرتبه مذکور و بعد از آنکه نوزاد ثواب مانع گردد چون

خدا شمشیر بدین است چشم از خود مانع اند و در نوری وضعی شود چنانکه نور چراغ کان

مانع از نور چراغ شمع و در شمس الیکد یک حاجب بر خفا باشد هیچ بنجوم از مشرق

طلوع و در مغرب غروب نمایند و این حرکت در ان آنهاست بل بنجوم حرکت بود که در ارض کان

مغرب بنیاب مشرق بدو محور خود گردد و در نقطه نظر مدیوس ثواب در محل خود ثابت و در

انداز اولی بنجوم ها در شمس نام تغییر مشهور که با مستانک ثوابی شد بدینگونه که در

برایت ملهون ستاره مرتبه در حجم انسان است و با چشم بنیاب هزار مرتبه میشود و بجهت

شدت و ضعف نور و بیش و کم شدت و این قسم با چشم دیده میشود و از این است

و در بین آن سر زده و نیز شمس شدت و نیز بنجوم تغییر نور بد و فضا منظم کشد اما در کثرت

انها متغیر میشوند بنجوم متغیر نامند و اینها هم در نوع اند بعضی و اینها در نوبت بعضی و بعضی

انها همیشه علاوه میشود و برخی متصل نقطه اند و بعضی دیگر از ثواب متغیر بود

و فاعله تغییر نمایند بنجوم است انداز نازمانه علاوه و بعد از آن فرار در نقطه اند

تا کون سیزده سال بر چند امله که تغییر بنیاب فاعله است و این تغییر بنیاب با اربع

و جواهرات و نیز یک در بنیاب و غلظت و همیشه بدو ستاره مذکور که در یک است

است که در هر یک است و در زمان مانع از نور است بعضی از بنجوم نور و بعضی در

منطقه و مانند منطقه محل دارد که در بنیاب در حرکت است و این از دو نوع است اولی

بالمند

بالمند است که در و چون طریقت که در بنیاب است و بعضی در نقطه و بعضی در شاهد میکند

و بعضی از آنها که مدینه مذکور دارند و در نقطه نور اند مانند همین بنجوم متغیر

بالمند اند که بنجوم حرکت آنها فضا با طریقت حرکت از این منطقه آنها مانع از بنیاب

کرد و چون انسان کفایت با نام یک در حرکت نامند و بنیاب و چنان بنظر میاید که همیشه در

در بنیاب در نوبت که در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است

در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است

در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است

در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است

در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است

در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است

در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است

در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است

در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است

در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است

در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است

در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است

در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است

در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است

در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است

در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است و در بنیاب است

۴
افا این ساسے زباں دے پست کہ بھین مقابله اساسے جمع بخور دور پیکر بعدہ اسناد و
ہیکل پر نشان فدیہ پرورد و مناسب ساسا مکر و پاپی نشان ایک معبودانہاں و
پاتیر پیر عالم طابع جو اناناک بعض مجت حد غنا ریخ گذار و اندکان اینا ساطالع
و بروج تعمیر نہاں دے پخوان فاس نموده کاند فشت و قلعے کو ارض کرہ ناجہ
باسے بدون ملاحظہ و مناسب و سوم سا خاند لہذا یحیی قسبل عمل پانچے بیومرا
فاس و فشت نموده پیر فشتی از سارا و سوم باسے نموده اند طالع و بروج انسان
بکشد فشت عدد امانت کو کرنا پنج پیر طالع و فشتی هفتاد هزار سار و دواہ اند و
عمل پانچ بروج و طالع و فشتی معین کشت و انچاز این بروج ما بے پین فشت
شمالی و پنج زاہد مقابل ناجہ ما مشاہد ہے کند طری و جنوبی نسبت کرد ارض است و
انچاز اصول این طالع و بروج کو در ناجہ ما مرے میشود ذیل کرد و بل صغر کہ بخور
قطبہ راہن اشکالک و زان لکں ہے و فاعد و جبال افسی و کلبل کہ رکط ہے فسر الخ
و فاعند اینا کہ در مقابل شمالی و دہ ہے شود

در بیان مقامات

عقار چنانچه زمین و درختان و کوهها و آب و آتش و باد و غیره از اجزای عالم است که در آنجا موجودند و اینها را عقار گویند.

دفعہ

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a note, located at the bottom of the page.

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۵ کہ مکشوت کثرت والسنه هزار و هشتصد چهل و پنج یعنی چنانچه اشیاء باطله
 یافت فساد بود و از انوقت تا حالا چهل و شش تبار دیگر یافته اند **مشرقی**
 و شش تبار دیگر از علوی و غیبی و غائبان و شیار و غیبی که قبضه ارض از
 دورتر اند و شیار سفلی و پستی کو پندک بعد از انما نسبت بقدر ارض بعد از ارض شمس
 که نسبت و هزار و چهار صد و چنانچه در مرقم از ارض بن در کتب پنج مرتبه بعد و بعد از
 شمس پیش از ارض بعد از ارض است و شمس حرکت شمس در مدت ده و دو سال با انما
 و حرکت محو و بروز و دو ساعت از اهل چنانچه از دور یعنی چنانچه اشیاء و دیگر بد و در وقت
 گردش تا آنکه با و بد و بد و انما و دو بین مرتبه غیبی و **زحل**
 ۷۳۵ هفتصد و بیست و پنج مرتبه بن در کتب از ارض است و در مدت سی سال حرکت غیبی و
 تا با و نه مرتبه و نصف و دورتر از کو شمس نسبت به بعد از ارض یعنی در وقت غیب
 منقطع از هم و در بعضی و در جمیع مواضع و از انما تا آنکه از ارض و هفت هزار و

نصوب من اجلنا منطفه ان

اما نفوس هان بیا نام منتهی در تاب میخوار و هفتصد هشتاد و پنج
 میانه بود و امک شون ساخت و هشتاد و دو مرتبه بن که ترا کرده و اصلت و منفرد
 بر این فاصله زمین است از افق کرب و زمین هشتاد و چهار سال یک دور حرکت می کند
 و این نام رساند و شش میخارد **نبطون** و عینه هشتاد و

چهار شمس و سه یوبی نام و پنج استکشاف نمود بکشد ازان ده و شصت و یک روز گذران
کرده ارض بگرد و در حرکت شمس خود را در مدت یکصد شصت و پنج ازان نام رساند
و فاصله بعد از آن شمس چهار برابریلده من است و بازده ازان یک ازان کون درو سے
مشاهده شد این ستار در هر صد ستار که در شمس واقع است

در احوال ذوق و ذوق و ذوق

عبر این نجوم مبادات مذکور مبادات علیها هست که بدو که شمس حرکت نماید و به خط یک دور و درین رسم کنند مانند سایر مبادات و این رسم یک بلای خطی شکل
اقبالیا مستطیل باشد که این نوع نجوم مبادات از دوزبیا که صاحب پاکذب باشد اولاً
دو دایره بنامند و حرکت آنها را با دو مختلف و بیغایه است چون درین حرکت نقطه
و خط یک دور و با یک دور هم است و سمت صحابه فریب یک دور شمس شوند که جهت فریب از
مغیر از شمس که بنامند و از کثرت حرارت بخار گازی بسیار در می آید که اینها مشاهده
میشود و در جم کوه من بود که این بخار مذکور و بطوریکه پاره بخار به برده جسم شفاف
فریب کرد و بعضی از آنها انجم مرکز به مظلم نشان میدهد و بعضی خود در جم او را نشان میدهد
مپوه و مرکز مظلم را با آن شود ظاهر چون از کوه شمس بعد شوند رفته و رفته سر گذشت
هر چه از آن دیده که بخار با مذاب شده معاودت باصل خود نمایند و اگر اینها را از راهی شفا
من را به اخلاص نموده که بطل نمایند دوزب با دوزب ابد دوزب که در ۱۹۵۰ هزار و ۱۹۵۰
و چهارم است که طالع کث طول از دوزب و کث بخار از دوزب شفت مایه و من و من و من
ان فریب بد و از دوزب من و من بود و بعضی از آنها را از دوزب متعدد دوزب که اینها را دوزب ابد
نامند و دوزب ابد که در ۱۹۵۰ هزار و ۱۹۵۰ هفتاد و چهارم است که طالع من و من

تصویر کسوف

چون که قمر در همین حرکت واقع شود ما بین کره شمس و کره ارض بنامه و محیط مساوی
 در این صورت حاصل شود ما بین افق و مواز کره شمس دو واقع مثل پرده که در هر دو
 افق از این حالت اگر کسوف خوانند اگر چه کره قمر بین اصغر از کره شمس است ولی به آن بعد
 مسافت حاجتی می گردد اگر کسوف بنامه واقع شود ابتدا چنین بنظر آید که از یکجانب
 افق و مانند هلال مظلم گشته و قدره تمام روزه شمس گرفته شود چون شروع به
 انکشاف نماید بعکس این طرف دیگر هلال منور ظاهر گردد هکذا تا تمام افق انکشاف
 و باز در آن یکدیگر ممتد تمام ظلمت می نماید پس چون تمام کره شد به دفعه
 مظلم ماند بعد شروع با انکشاف کند گاهی تمام گرفته شود و گاهی بعضی از آن غالباً بعضی
 گرفته شود و کسوف تمام که اتفاق افتد و چون در ناحیه کسوف تمام واقع شود حداد
 اطراف بعضی در نواحی دیگر بعضی از شمس منکشف گردد چون تمام گرفته شود اگر چه روزه
 قمر شمس با آن منور شود ولی از اطراف ظلمت نور و دفعه باز نمایان نباشد که چون
 در اطراف مع هلالی که در کسوف واقع نمیشود مگر در اوایل ماه چون که اتفاق
 افتد که این سه کره در یک خط واقع شوند لهذا در اوایل ماه کسوف نمیشود بلکه
 اتفاق افتد

فهرست

کره زمین و هشتاد و شش هزار و سیصد و شصت و شش سال از کره ارض خود کره زمین را می بیند
 افق آنوریکه بنامه از آنجا که عکس نور شمس است که از زمین کسوف نموده

تصویر صفات و اشکال قمر

نور قمر از اهل زمین از جهت نور ساند که خفیف است خاصیتش در آنست که از اوقات
 تمام در مدت بیست و هفت روز و هفت ساعت و چهار دقیقه و یکدوم و سه
 اطراف کره ارض می گردد و هر یک از ماه بعضی کره قمر را که اول بود را جهت نماید مثلاً
 از یورپ هلال را در اول هلال شود بیست و نه روز و نصف روز می کشد و این قمر را
 ماه قمری نامند و در اثنای این گردش هر یک بعضی بنظر آید که از هلال شروع نموده
 نر باشد کره الاید و از بدو نقطه ای که الی هلال دیگر چون قمر ما بین کره ارض و کره
 شمس واقع شود جرم قمری که در آنجا نیست که کسب نور از شمس نموده و در وقت طلوع
 نور آن در پنجاب باشد و از شب هفت تا از هلال که در پنج کره قمری در شب چهارم نصف
 کره و در منبر می رسد و بعضی تمام طرف نورانی که این حالت را بدو خوانند و بدو هفت
 روزه می کشد کره ارض باشد و بعد از آن شب چهارم شروع بنقش نمایان از افق ماه که
 ناسه شبیه قمر می شود که در آنجا که شروع و اول هلال نماید فرضاً اگر شمس در کره

۹ قطب شمالی که شکل بد صغر باشد استنباط کند جنوبی و فضا مشرق و در بین و مغرب
 در پس او افق شود و افق و شمال مغرب و این را اگر بخوانند تعبیر چندان و بعد از آنکه تا
 با بد با منعطف قطب شمالی باشد ظاهر است که صاحب شمس از مشرق طلوع و شام در مغرب
 غروب هکذا و در سایر نجوم که از حرکت دایره افق از جانب مشرق طلوع و در افق مغرب
 فان میشوند و مدار بگردد و این را هم در اسمان رسم نمایند و به حقیقت حرکت و بعره زان
 اینهاست بل بجهت آنکه که از افق از مغرب بجهت مشرق و بعره زان و بجهت مشرق حرکت نماید
 چون ما در این شمس را بجهت مشرق و بعره زان و بجهت مشرق حرکت نماید و در افق طلوع و از آنجا
 مشرق بجهت مشرق و بعره زان و بجهت مشرق حرکت نماید و در افق طلوع و از آنجا
 چنانکه اگر در کتب قدیم و در احاطه نظر کنیم در این حرکت کتب اطراف و سوا
 مشرق و بجهت مشرق و بعره زان و بجهت مشرق حرکت نماید و در افق طلوع و از آنجا
 نماید و احاطه نظر کنیم در این حرکت کتب اطراف و سوا
 از این مغرب بجهت مشرق و بعره زان و بجهت مشرق حرکت نماید و در افق طلوع و از آنجا
 بدون اینکه مشخصات مکان دهد باشد لهذا محسوس نماید شود شمس را بجهت مشرق
 چنان تصور نمایند که از مشرق بجهت مشرق حرکت نماید و در افق طلوع و از آنجا
 و هر ابدا که بخواهد و در فون که از افق طلوع نماید و در افق طلوع و از آنجا
 ایشان را هم در محل خود بجهت مشرق که در صورت که زمین ساکن اند ملاحظه فرمائید
 و در سمت چپ او و سمت راست او همان که از افق طلوع نماید و در افق طلوع و از آنجا
 سایر نجوم مشخص نماید چنانکه بگردش خود متحرک شود و در وسط و در کتب قدیم
 خط ثابت و مغرب و مشرق که در خط مذکور و محور و نهایت طرفین خط مغرب و مشرق

کوئند و چنانکه از افق از مغرب بجهت مشرق حرکت کند خط و در افق طلوع و از آنجا
 و در افق طلوع و از آنجا

نصیب حالت طلوع شمس

خط استواء و این را از افق و بجهت مشرق حرکت کند و در افق طلوع و از آنجا
 مسافت هر قطعه بقطبین و مشرق باشد و قطعه که بجهت مشرق باشد نصف
 کره و قطعه دیگر از نصف جوف کره نامند و در این نصف کره از افق طلوع و از آنجا
 است که از افق طلوع و بجهت مشرق حرکت کند و در افق طلوع و از آنجا
 شمس و سمت راست و در این خط مذکور و در این خط مذکور و در این خط مذکور
 است و از افق طلوع و بجهت مشرق حرکت کند و در افق طلوع و از آنجا
 بجهت مشرق و در هر وجه و در هر وجه و در هر وجه و در هر وجه و در هر وجه
 نموده اند عرض بلد مسافت مابین این پارا را خط استواء را کوئند بجهت مسافت
 و این صغیر هر چه بلد را بجهت استواء چند وجه باشد از عرض بلد نامند و طول
 بلد عبارت از مسافت یکدایره نصف کره از یک بجهت بجهت مسافت مابین دو نقطه
 نصف کره از طول بلد خوانند و مسافت مذکور را یکدایره کوئند و در کتب قدیم
 بجهت در صغیر بار اول عدد مذکور اند که نشان بدهد چند وجه مسافت است

۱۰ ناخط استوا و هر چه بین این دو دایره نصف النهار عدد گذارند که معلوم باشد بهر دایره
 و شش او نشان دایره نصف النهار باشد که از آنجا رسد باشد اند و این دایره نصف
 النهار رسد خانه را ابتدا اول دایره نصف النهار در پنج که از آن رسد خانه باشد
 اند نامند و در دایره عظیمه که در وسط بین خط استوا واقع است اول دایره و هر چه
 بعد از خط استوا است و آنکه در طرف نصف النهار است دایره و مدار سلطان میگرد
 و دیگر که در جانب نصف جنوبی معترض است دایره و مدار حرکت کند و بعد شش
 هر دو عرض باشد و سه و درجه و بیست و دو دقیقه است چنان بود که این دو دایره
 مذکور بهر دایره مراجعت موسوم میشود چنانکه در این دو دایره و در حرکت است
 و ثانی خطی که در آنجا مراجعت نماید و در نهایت و این صفا و در دایره و در
 طرفین قطبین معترضی که هر یک را بعد مسافت قطبین بیست و سه و درجه و بیست
 و هشت دقیقه است دایره قطب شمال و قطب جنوبی موسوم کنند اند طریقه الشمس
 و سه شمس را بهر کوه پیدا کرده ارض در دایره اندازد و در مدت حرکت خود بدو
 شمس حرکت نماید و در ظاهر چنان بنظر آید که حرکت میبوید و شمس بدو حرکت
 از مشرق به مغرب کند لهذا سراج طریقه الشمس موسوم نموده اند منطقه البروج بهر
 از دایره را گویند که در شمال فرض شده و طریقه الشمس عبارت از همین دایره است
 منقسم بدو قسمت و شمس که در خط استوا است هفت و درجه منظور شده و اما اگر
 میبوید و در دایره بر جاذب نام رسد و سراج طریقه الشمس عبارت از بر جاذب
 کوه چنان دایره فصل گویند تا به پیر پهن حصار رود **نور**
 وجه شمس کوه را در این فصل چون شبها روز را عت نکند **جوز**

چون در این ماه بر کوه جمع و کله شوند **سرطان** چون از برج میزان
 شمس را جفت نماید کوه با بقع ابر که شمس را جفتان ششپه نموده اند
اسد چون شمس را هشت و شش شد حرارت باشد و حرارت شمس نیز
 این برج شد بد شود **سنبله** چون اطفال در این فصل خوش چینی
میزان چون در این برج شمس در و یکسان و در دوازده ساعت شوند
 فساد و اینها را یکصد و پنجاه شش کرده اند **عقرب** در این ماه عقارب
 هشت و بیست و نه نشان شوند **قوس** در این فصل شکار بسیار است
 فایده اکثر شکار با شتر و گاو بود و بقیه موسوم نموده اند **جدی** چون
 شمس در این نظر آید که مانند بنفاله بلند شود و جیب و خیز نماید **دلو** چون
 در این فصل باران که در نادر شود کوه باران را از این چنان آب و ششپه نموده اند
حوت در این ماه شکار را هر روز آید و فصل شکار چنان است چنان
 در حرکت که کوه ارض بدو که شمس را بنظر چنان آید که در هر شمس از برج
 برج دیگر بخیزد و این شمس را شمس نامند و سراج اول فصل بهر که
 جلای عبارت از روز و در این ماه و در هشت ماه و در دوازده ماه و سراج بعد از
 فصل صیف که عبارت از شش و در این ماه و در دوازده ماه و سراج
 ان فصل خریف که عبارت از شش و در این ماه و در دوازده ماه و سراج
 فصل شتا که عبارت از شش و در این ماه و در دوازده ماه و سراج
 سرطان و جاذب و در این قطب که در ارض را به شش منطقه است فایده که عبارت
 از منطقه محرقه و در دوازده ماه و در دوازده ماه و در دوازده ماه و در دوازده ماه

۱۲ الخطاط و هو اخذك وباران منقطع كدر خط املا و في سبب من ان ينفصل
ويؤتى و يكرر فلو لم ينفصل و نصف طون شال به كدر سر و باشد نا جانب جوبه و اكثر ان
در نصف جوبه چلو را خيزه سوزان بهت كرد و لهذا من كل ما في هه طرف نصف شال
و نصف جوبه بماند

در نقشه و اختلاف فصول و زمان

لنا شمس عيار و زمان بگذرد و حرکت کره از فصل است بدو که شمس حرکت مذکور را در
مدت سجد شصت و پنج روز و پنج ساعت و چهار ربع و دقیقه پنج با نام رشتا
و در جهات اکر و پنج تا وقت کند که غایت از بخت و چنان ساعت باشد در لایحه
مثلا که سال سجد شصت و پنج روز و شصت باشد که در جهات اکر و پنج بگذرد که به
شود و چنان پنج تا قبل از بخت حضرت علیه السلام و او علیه السلام (در سزا
که فصل اول باشد در این معنی آمده و فراد که در هر چنان سال بجز اکر و پنج تا
علاوه کنند که چنان سال سجد شصت و شش روز بگذرد که مذکور و اکر و پنج تا
بجز اکر و پنج تا نام با پنج و سه روز و سه ساعت و شصت و شش دقیقه و شش
در وقت مذکور در هر چنان سال چنانچه در وقت و کسب و نماند بخت که پیشتر
در مدت چنانچه در وقت و کسب و نماند بخت که پیشتر در وقت و کسب و نماند
لنا که به سه سال بگذرد و نصف مذکور و در جمع و نماند بخت که پیشتر
رو به و بوزان و در بعضی مواضع دیگر که تصرف کر و اکر و پنج تا باشد
کنون اختلاف و در بعضی مواضع و اول سال و سه و سه و نماند بخت که پیشتر
هر سال از بدو از ده ماه و ماه و پنج تا هفت و هفت و نماند بخت که پیشتر

چنان ساعت و ساعت از شصت دقیقه و دقیقه از شصت ثانیه و ثانیه از شصت ثانیه
نفسه نموده اند و هر چند که از باب قرن خوانده اند و از پنج هر مائده از این زمان
شروع شده و مثلا از ولادت حضرت علیه السلام از هجرت حضرت خاتم
ماب علیه السلام از عید غدیر که اند و هر دو را سید و لوسه که عبد طایفه
باشد و هه و اهل بوزان را بعد بوده توضیح آنکه در طایفه هجرت و هر هفت سال
که از اعراس میگذرد و نماند و پنج کسب فراغت به چنانچه و غایت از اکر و پنج تا
در اکر و پنج تا هفت و شصت و نماند و از اعراس و پنج که کناره که نماند هفت
کنند و در آن سال بابت مشغول شوند و مثل و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند
نماند و نماند و هر هفت سال از این سید و هفت و نماند و نماند و نماند و نماند
نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند
حساب نموده و هر هفت سال یکبار و پنج تا و نماند و نماند و نماند و نماند
کرده اند و اکر و پنج تا از این و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند

و اهل رومن را لوسه نام عبد به بوده که در هر پنج تا از این و نماند و نماند
فان بون یعنی توضیح امور و احداث ملک جمیع منوطان رومن را شمس و بعد از
نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند
نفسه میگذرد و لوسه یعنی رومی و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند
و اهل رومن را لوسه نام عبد به بوده که در هر پنج تا از این و نماند و نماند
لوسه یعنی نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند
و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند

۱۴۰ با ثبات و علامت معلوم باشند و منقسم به جلدی گردند که عتبات ذاتا و نادره و علا

ملا و غراب هوا نیست **نصوح** سقوط نازک و شیب منسوج و معاذ

شفا نفاخار و شفا و شیب منسوج و معاذ

شبه نازک اکثر اوقات در شبان صاف در ستم می شود و بنظر چنان آید که کوپا که
از مجموع سقوط نمود و مخصوص شیب منسوج است کرده اند بعضی را اعتقاد بر این
شأن که در وجود هوا صاف متکون گردد و بر غیر گفته اند چون اجزای و لکان بعضی جفا
آتش فشان کرده فرغوت بلند شوند از حد جاذبه که فکانشه چون فرس بگرد
از حد است و قوه جاذبه را و صبه آنها را بنوعی جاذبه نماید و حیرانه متعلق به معنی کشنده
اند که شیب جمعیت از آنها و صفت نهاده اند که ان تباران شیب بعلت صدمه از هم متلا

کشته

کشته و در جاذبه و کوه شمس اجزای آن هم چنان در کوهش اند چون فرس بگرد و از حد
قوه جاذبه را و صبه آنها را بنوعی جاذبه نماید و حیرانه متعلق به معنی کشنده
مخزن گردند و این قوه را صواب شمس بدانند که هر شیب آنها و کوه سقوط نماید و کوه را
و متعنا سقوط کند و کوه را از ان شیب متعنا منسوج نازل شود و در وقت
معین از انام سبب شیب است که در وقت و در کوه از انام شهر پور ماه الی دهم
از ماه فصل تابستان و از نازدهم از ماه الی دهم که از این ماه فصل خریف
شیب کثرت سقوط نماید و در یکبار شیب هزار و هشتصد و نود و در نوبت
و هشتصد و سی و سه میسر از شب نازدهم از ماه الی دهم شیب بکثرت نازل
باران از ان است که ان سقوط نمود و هم چنین در نوبت من بعد و در فصل تابستان
بطوریه شیب ساقط شد که چنان می نمود که نام بخیر ستانایه سقوط گذارده اند
و جرم شیب پارس عتبات از جوی که از چند معدن ترکیب یافته خواه در شبان
و خواه در نازدهم باشد و من ندارد و غالباً احوال مذکور که در یک شکل و مشهور بطور
مباهله باشد و کوه بعلت نسیف و در سطح زمین مشعل گردد و اکثر اوقات در حاکم
بخار کو کرده اند و ظاهر شود

در وقت و در کوه از انام شهر پور ماه الی دهم
از ماه فصل تابستان و از نازدهم از ماه الی دهم
که از این ماه فصل خریف شیب کثرت سقوط نماید
و در یکبار شیب هزار و هشتصد و نود و در نوبت
و هشتصد و سی و سه میسر از شب نازدهم از ماه
الی دهم شیب بکثرت نازل باران از ان است که ان
سقوط نمود و هم چنین در نوبت من بعد و در فصل
تابستان بطوریه شیب ساقط شد که چنان می نمود
که نام بخیر ستانایه سقوط گذارده اند و جرم
شیب پارس عتبات از جوی که از چند معدن ترکیب
یافته خواه در شبان و خواه در نازدهم باشد و من
ندارد و غالباً احوال مذکور که در یک شکل و مشهور
بطور مباهله باشد و کوه بعلت نسیف و در سطح
زمین مشعل گردد و اکثر اوقات در حاکم بخار کو
کرده اند و ظاهر شود

۱۶ اگر چنانچه از غایت برکت الهی مانع و عدشش نماند باشد در پرتو نورش تمام مشیت
 ابراز مستقیم گردد و هکذا هر ثانیه را هفتصد و شصت حساب نمایند و اگر فاصله
 رویت و امتناع نباشد معلوم است که ابرو در آن روز یک است اما بر یک یکدست
 عدالت که در پیش برین مرتبه کشند و به صوت و عدمه و غرض و اکثر اوقات
 در ثبات و در هر یک یک کرم میشود که مستطیل از زما صحت مساوت دارد
 که صوت و عدل امتناع نمیکند و به عکس نور بر اثر مشاهده سایر غایب برین
 خورده صدها بسیار و نیکوایان با جگر و اسهال و غرض و قطع حیات و به ناله
 چون به از خود و جگر اسهال بسیار مشغول و در پستان کند و همه امتناع غایب
 و از هم نباشد و چون به جگرهای بسیار میزند غایب است و مشغول و قطع
 سازد اما برین فیه هر چار و صد محض نماند و اقسام و تحمل و شن کند و غایب
 اکثر اوقات با جگر مرغند و نند و نند و نند و نند و نند و نند و نند و نند
 واضح میشود که در بلند به فیه الکتر است بسیار باشد و هوائی بارندگی
 و هنگام نود برکت از پناه جگر برین است و احزان نماند مخصوص و درخت
 جنگل که از سال است و از پناه فیه الکتر یک دارد و برین میگوید و به سطح مجاف
 جذب نماند و بعضی از استخوان بر غلاف استخوان هادی فیه الکتر یک را میگوید و راه نند
 نادر و نند که برین استخوان و غیر هادی نند و دفع خطر برین با بر یک نماند و یک
 از یک شون بلند معدن است مثلاً هر و غیر که نماند سر شون یک نقطه شده
 شود و از سر شون که در نماند ارتفاع است و به نماند و به نماند که به نماند
 راه نادی کو نماند و سر یک نماند یک در نماند که نماند و نماند و نماند

بزمین ملاحظه شده که شون مذکور فیه بر یک که فیه الکتر است باشد از سطح جگر
 نموده بعد از پرتو نور و برین نماند

در بیان نار مغزی

نار مغز عصبان از رویت است که در آن روز و رویت طوفان و باران و شبان
 و بسیار ظاهر کرد و به نظر باشد عمل افش و با بخار مغز و آب برین نقش بسیار
 خوب که نماند سر و کل که بخار و ارتفاع شود و چنان تصور نموده اند که رویت
 نیز از فعل و عمل نماند الکتر است

در بیان نار علوی

نار علوی به شعله اقیانوس است که از نماند که نماند و درین فیه شون یک حاصل شود و به
 از نماند که نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند
 و از آنکه که در نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند
 و نماند که در نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند

نصوح نار علوی

۱۷ برایش که حقیقت نامذکوره معلوم نیست موجب خالان باطل و اعتقادات
 فاسد و نجات و حش پتیا شود و اکثر اوقات علت کراهی مسافرین کرد که چنان
 تصور نمایند که اکثر مزبور از آبادیه نمایان است چون بطریقه و صورتی از جاده مسفر
 مخوف شوند در بیان آثار علوی علامه سنان به که مشق اند
 فی ثماله که هر دو سنان شب طرف ثماله طالع شود بعلت مذکوره شفاع قطب ثماله
 تصور فی ثماله

در توجیه و ادب که می باشد و غالباً در بلاد که در پیدای قطب ثماله است مانند شهر
 لایون و نور و غیره و این بلاد و سبب ظاهر و طالع شود بنظر چون قوس منور و نصف
 دایره مشعل الی و چند ساعت هفتاد و سه باشد باشد طرف قوس و این
 دایره از این جهت در این ساعات بر نک ظاهر و منور باشد و این ساعات در وسط
 زمین و اجزای و در فصل مضطرب و متزلزل با خطوط مفید نور و در تمام مشعل
 ناری که شب بعد از آن ساعات و کاه از آن منوران در کنه این جا جمع
 چهار مضطرب و مشعل خود را چون نصف دایره ظاهر سازد و این ساعات از آن نورانی

بهشت

بهشت مذکوره اکلیل فی ثماله کونند و ملاحظه شده که این علامت سنان با ثماله
 بقوه و مقناطیس بر خاسته است چه در این علامت قوس و ثوران دایره ثبات قطب جنوبی
 و در اکلیل و در هفت بطرف از ثماله و در قطب ثماله از آن و در ثماله طالع کرد
 اضطراب این اوقات در بعضی قطب ثماله و ثبات باشد
 تصور فی ثماله در قطب یک مسوول معلوم بود
 در کتاب بهشت خود ذکر نموده و این فی ثماله از آن علامت شمس نیز نامیده اند چه در
 وسط و در کراتی شب و بفرصت شمس ظاهر شود

مسوول معلوم بود که فی ثماله را هر چند که قوس الی که فی ثماله است قوس مقناطیس
 هم هست چنانکه بر این قوس مقناطیس مع قوس الی که فی ثماله است چه در همان ان که فی ثماله
 موجود شود اضطراب و در بعضی قطب ثماله ظاهر کرد و در ثبات قطب جنوبی شب فی ثماله
 طالع کرد از آن روخته و در ثماله از آن روخته و در ثماله دایره و در دوران
 هست و در مجزای و در جمع هوای سطح و در ثماله مختلف بالوان مختلف غالب
 اوقات ظاهر کرد در بیان قوس شرح
 قوس شرح کاهیه و در ثماله از آن ظاهر و این ساعات مختلف نمایان کرد و در ثماله

۱۱ بالوان که فوس من سرج و فوس من نار بنجی و زود و سبز و کبود و پل و بنفش باشد و این
 علامت ظاهر نکند و معکود و هنگام بارش و وقتیکه سیلاب بخوبی باران شده باشد
 سیلاب مذکور در مقابل شمس واقع شود و در وی سیلاب من فوس سرج نمودار
 شود و پشت فوس منی همیشه بجانب شمس گردد غالباً و فوس منی شود که فوس منی
 بسیار روشن و رنگین و فوس منی علامت کزناک و وقتیکه باشد و علامت من بوز
 حاصل شود انقطاع و انعکاس فوس منی و فطرت کروی و انشکاف سیلابی هم
 چنین بالوان و فوس منی بود و فطرات و ذرات انبساطها چون انعکاس فوس منی
 آنها واقع شود و منی گردد و از انعکاس فوس منی فوس منی ظاهر شود و بالوان فوس منی
 فوس منی و سیلاب کزناک و فوس منی و فوس منی و سیلاب کزناک باشد **نقص سیلاب و طغیان**

هناک و طغیان و این منور و کوبند که در درون شمس بنجوم مخصوص و در کوفه منور
 شود و این مذکور در مقابل که هر اشیاء و سیلاب و خفیه منور و نمودار گردد

مفید و کوبند که مثل فوس منی باشد و فوس منی کزناک باشد اندک علامت
 مذکور و نیز از انعکاس فوس منی است و در زمان طغیان و فوس منی که در فوس منی و در فوس منی
 گفته اند که هر کس فوس منی است که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی
 و از فوس منی و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی
 طالع کزناک و سیلاب کزناک و سیلاب کزناک و سیلاب کزناک و سیلاب کزناک و سیلاب کزناک
 از افق و فوس منی باشد و چنان فوس منی و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی
 بر وی سیلاب کزناک و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی
 افتد و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی
 که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی

کتاب الآثار

جمع علامت و علامت سیلاب کزناک و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی
 خواه کزناک و خواه جامد باشد **ششم** که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی
 باران بسیار خفیه است که اکثر اوقات در فصل صیف بعد از غروب و سیلاب فوس منی
 که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی
 سیلاب و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی
 سیلاب که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی
 شود و در فوس منی و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی
 فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی
 صیف مثل فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی
 چون اول خریف و اول باران و سیلاب طول و کوبند و فوس منی که در فوس منی و فوس منی که در فوس منی

19
 وپایه مثل سونک در فتنه نباتات و اشجار نشیند و بچم و دمه موسوم شود و دمه
 بخار و پیاغلظت بر کوبند که قبل از باریدن بسط زمین خوابد و هر چه که فله در ارتفاع
 دارد متعاقب گردد و چم ایضا با بجزه و پیاغلظت مانده کوبند که در هوا می ماند و در
 جو مزار که گردد و چون اعتدال هوا یکسره برودت هم رساند از بجزه و دمه و دمه
 بلند شوند و بعلت تراکم و کثافت در هوا الحداث برودت وافر نمایند و این بجزه و این
 که با دمه و این بعلت تراکم و کثافت در هوا مخصوص ماده جله بخارات مائیه و غلظت
 صعود آنها حرارت و بچم و غلظت مائیه و کثافت موسوم کنند و چون دوباره
 بخار مائیه شود و در هوا متخلخل گردد یکسره هوا و آب اکرم شود و چار ارتفاع علت باعث
 رفع معلولات و همین بجزه چون نماند مزار که و کثافت شوند و بچم و کثافت
 نامند **نصوب عکس شخص غیر در هوا اگر جسم خفایه نامند**

جمیع اجزای بعد چون ارتفاع کردند و کثافت شوند متحاب کشند و بعلت وندید و در
 مختلف الجمله پیا بچم و پیا کثافت در هوا در یک محل باقی ماند و در جهات گاه بچم و گاه
 ناکم

تراکم نمودن ابر و صورت انسان و شیوه غلبه دوی ظاهر کرد و بعلت متخلل حرارت
 مفرط که با بجزه متخلل در دشت و ده که عکس از آن نماند لهذا عکس خود متعاقب
 و اشباح این بجزه نظر الیه و گاه بچم و ابر و کثافت با اشکال مختلفه شود و انانیکه بجزه این بجزه
 و می نماند حمل بر غلبه پیا بند و کثافت کنند و بجزه قسم انانیکه با ابر موسوم شود
 اندک شلندگی تراکم و طل و ابل **برفت** ذرات منبوه و پیا و فتنه
 باران است که از سحاب بار و در متخلل با اشکال مختلفه و نماند سفید باشد برفت چون
 در هوا مساکت بی نماند باره متاثره مانند مسکس اشکال و سیر اضلاع و می و پیا اند
 و این با اشکال مختلفه که ناکثون دوازده شکل از بچم و پیا امد **نصوب**
اشکال برفت

چون هوا و پیا سرد و متخلل باشد ذرات بر فتنه متصل کشند اشکال مختلفه بجزه
 و امدات متاثره ماده بر فتنه و باران متخلل که تلخ عینا از طر منجمد است **تکرک**
 غالباً در ابل و بچم و ابل و طر و در نماند تکرک از متخلل و پیا و بچم و طر و منجمد
 متخلل اشکال مختلفه و غالباً اگر وقت اشکال و بجزه صحت و کاه بجزه مزار بچم باشد
 بعضی اوقات تکرک و پیا برین و خورد بار و در عموماً آنها نماند مزار بچم باشد و بلاخطات

۲۲ دیورسوم و فصل شفا وصفت و نهارا از اینجی کشند و لا شجیخا زامخرا و طعلا بنیا
از زمین برآورد و باعث بد بختی مساوی بن جو و ارتفاع امواج و طوفان و دروغی
مقابل کرد و **نصو بر طوفان و غرق شدت کشند**

مفاہین کردد نصو پر طوفان وغیر شدن کشتی

شروع بہ پیش کنند و پہلا موج بارشقاغ جیسا کہ متغایب سہ و مہا
انہا و بحر بدوجہ اعلیٰ مرتفع و از نہاں موج امواج بکثر شد و بعضی چند بظہر
چنان ابلکہ کہ کشتی بغل جیل مرتفع و بنا کہ بعضی بر پائے امواج مہلر کر و ویر
سرعت شہابی بہر سطحی و رفت صعود و نیز ناہید و متعاضد و موج متخلفہ
نہایت مخصوص و اطراف و اویں ظاہر و کشتی جہاں مسافرین بکرواب مہلر کر و

نصوب طوفان

طوفان مشدید اکثر اوقات در وقت دایم انقلاب کعبه بانان و سلاطین و حکماء و بزرگان و با نواع مختلفه استقامت نماید که در وقت الحاق ابر خفیه و بندت شهره و مری و اختاپوفان بملاجهت کند و گاهی در دعوای سناکت و روختن الا و در بعضی مختار بلون شعله افش فیما بینا بان و شعله بد و سناطوفان نماید و غلظت باطوفان ببلات و زبدت و در باد مختلفه الجمله اتفاق افتد چون شروع بطوفان شود هوا بلندند غلیظ و زمین کثیف و غرق و فتنه و عثوره کرد و در باد دیگر شیب سناکت و سکونت و در همه اجسام مسخر و بعد بنا که سکونت هوا متکسر و با جرقه ها و لاله و عذرا و انفاقت بعد شروع شود کرد و در بعضی وقت متصل و لعل اندک بیکبار و راجع خاصه و شدید مختلفه الجمله و زبدت کرد و اصوات همگی بان فوج و غلظان مجرم و جبر و بر و توج و راجع اصوات مختلفه و هاله اشتیاق و بانانات جنگل علاوه کشند و باران بلندند

باعث حرکت علامت مزبور شد زلزله زمین و در حرکت طبعی و انبساط و انقباض
طوفان شکستن اعنمال هوا بکشد و بفرستد و بکشد و بفرستد و بکشد و بفرستد
طبعی و انقباض طوفان بکشد و بفرستد و بکشد و بفرستد و بکشد و بفرستد
مزبور و پیش و پس و در واقع و موجب غرض بطور بودی کشت باها معاوم نمود که کشت
بلای معنیه در شرفی چه ندر و این زلزله از حرکت چنین بلای ها پدید آید

علامت هابله ظاهر گردد باب و هم در بیان تفصیل احوالات دنیا قبل

اگر چه بنجوم سناوات و کرات سجده و صبر و کبر و عافیت طریقی است و سبیل تحقیق و معرفت
کردگار در زوال و فساد و زوال و جلال و مستغنی از اولاد و بکر است اما اگر حکم کار و عافیت و
عافیت است عافیت نال و تفکر و دهر و کفایت و عجب و عجب غریب کرد ارض که اصغر بنجم و محل
بنفوج بشر است اما بعد هنوز نوس حق شخام پیش کردم چنان نکشت و اشتباه و
و فساد و افشای فریضه از سرخا و دشت بی نهایت و پیوسته و عذاب و خشنود و اندوه
نااطف و زنی از اولاد و کل کار این مغرار و خواند و عذاب نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر
او کار و صفت و از حضور این جبهات است و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر
و نظر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر
ان اعرف من خلق الله اعرف و بمصلان ما را است شهادت الا و این الله فلیک
و بعد انوار اثار و فساد و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر
معرفت حکم و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر
و کفایت و حکم و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر و نهر

وفى

نصرتی کو شتا ہے کہ قبل از

طوفان بوده و حال دقّال

جبال یافتہ اند

ارض متحده بعضی از اجزای ارض
که قبلاً متحد و آنها را بهم پیون داد
نامند اند و ظاهر این پیوند و
انها را علی حرکت و ثقل طبیع کره

۲۵ ارض انکه در مقابل منارچه در فرسنگ احصا حلقه بانخوان نموده ریلان از اجزای خود

را یک قطره و صورتی در پیش نموده **کوه زمهر** مرکب از اجزای خواص نار و شکر

سنگ چغافان و در رویش تابانند و خواص مانده مانند سنگ اهلان و کج و اجزای دیگر که در شفا

و صحت و نرم و یک که در دود مذکوره مذکور و از غرض منقلب و می کشند اند یعنی هر قسم از

اشنام از اجزای در فرسنگ از فرسنگ منقلب مذکوره ارض می کشند اند و بعلت حالت و کیفیت

انها است درین تصویر نموده اند **فرس اول** مرکب از ریلان و کج و کج

بر جمیع کوه ارض بوده و هر کوه عیار و شان عاده بسیار نار و کج و کج از کوه

هرات مذکوره منقلب و رنگ بود و این ماده مذکوره درین کوه ارض فرسنگ اول و کج و کج

مذکوره منقلب و کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

از اجزای ریلان و کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

مقدم از جمیع اعضا که در کوه ارض تصور نموده اند یعنی کج و کج و کج و کج

از کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

کج و کج و کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

مذکوره منقلب و کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

از کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

مذکوره منقلب و کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

از کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

مذکوره منقلب و کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

دوم فرسنگ است **مرتب دوم** مرکب **نصیر** از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج

از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

مذکوره منقلب و کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

از کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

مذکوره منقلب و کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

از کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

مذکوره منقلب و کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

از کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

مذکوره منقلب و کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

از کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

مذکوره منقلب و کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

از کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

مذکوره منقلب و کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

از کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

مذکوره منقلب و کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

از کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

مذکوره منقلب و کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

از کج و کج از اجزای خواص ارض در فرسنگ بود و کج و کج و کج و کج

مانند و انت با اصطلاح و این بجهت آنکه حال فعل آنها از کفر ارض و منقرض گشته و عظام
جسد آنها را از این شکل لاشه در شراب فوسیل یافته اند گویند و غالباً عظام ماسید و
در شراب فوسیل زینت شده و در سبیل اعدا آمدن سبیل نادر پیدا شود و عظام ناسدانت
مختلف از شکل دنیا یافت شده و صورت اصل آنها هنوز بچشم معلوم نگشته با عظام
تمام جسد آنها اکنون یافت نشده یا اگر عظام بعلت پوسیدگی از هفت اصل خارج گشته
و از این قسم عظام حیوانات فوسیل در آنکه در فوسفات و سبیل نادر جسد اند بجهت
دویم و سبیل در جوف پنج پاکوشت و پوسیت و پشم می کشند و هر چند عظام ماسید
شبه یکدیگرند و منقرض از شکل است یافته شده معارض پوم (حیوان است هم فوسیل که
عظام بدن آنها را در او یکجا بجهت و در فوسفات یا ارفامی) از جوف شراب فوسیل یافته
اند بنظر این جسد حیوانات بسیار است و اما گوشتها منقرض شده و جوف شراب و آنکه
به دندان و پا دندان باشد که مانند هر دو تغذی نماید توضیح آنکه حیوانات فوسیل
بر دو قسم اند بر خجانه دندان هستند که تغذی به از نباتات و غیره مانند بعضی دیگر مانند
طیور و به دندان اند که تغذی از حشرات و هر ام نمایند بعضی بدون دندانند و دندان بلع

کند معارض پوم و در هفت و صورت و مشابیه جسد حشرات فوسیل است و شباهت کلی
بمیل و دین دارد و میل و دین از معارض پوم نیز کذا است و به و صورت و مشابیه با و سبیل
مقابل یکدیگر است و به با یکدیگر در او یکجا بجهت و در فوسفات یا ارفامی تمام جسد و کذا
طول و است یافته شده و کما عظام و میل و دین از یک جسد یافتند و تغذی از نباتات
حشرات مانند شکر یک عظام و به عنوان حکم بود که فوسیل نادر داشته از هفت و سبیل
باز و به و معلوم میشود که در فوسیل پوسیدگی فوسیل نادر است و از اصل کندن داشته
و الله اعلم بحقایق الامور و پوسیت و حیوان است بنات و به و جبهه و قوس و پوسیت
و فوسیل نادر از این قسم معارض فوسیل نادر یافتند و فوسیل نادر و در فوسیل و در فوسیل
فوسیل و معارض و سبیل و فوسیل نادر و فوسیل نادر و فوسیل نادر و فوسیل نادر
حیوان مذکور تغذی از نباتات می نمود و در فوسیل نادر باطله ماسک می کرده و آنکه
سبیل نادر از این قسم معارض فوسیل نادر که فوسیل نادر از این قسم معارض فوسیل نادر
است و عظام جسد آنها را در فوسیل نادر و در فوسیل نادر و در فوسیل نادر و در فوسیل نادر
و در فوسیل نادر و در فوسیل نادر و در فوسیل نادر و در فوسیل نادر و در فوسیل نادر
پوسیت و به و جبهه و قوس و پوسیت و فوسیل نادر و فوسیل نادر و فوسیل نادر و فوسیل نادر
پوم حیوان است و به و دین و پوم و به و دین و پوم و به و دین و پوم و به و دین و پوم
معارض عظام جسد آنها را در فوسیل نادر و در فوسیل نادر و در فوسیل نادر و در فوسیل نادر
از این قسم معارض فوسیل نادر و به و دین و پوم و به و دین و پوم و به و دین و پوم
و بعضی که در فوسیل نادر هستند به و دین و پوم و به و دین و پوم و به و دین و پوم
فوسیل نادر و به و دین و پوم و به و دین و پوم و به و دین و پوم و به و دین و پوم

۳۰ که طول نامت این طبع شش زده و شبیه بلبلان و هم چنین از افشام چو اناشک با اشک
 و شش نماند بر آب و میجری و از انواع هوام و حشرات نیز یافت شده که از انچه بلبلان و
 است که طول جسد این هوام و پوه پنهان نیست و چنانکه گفته اند می شود و عظام بدن
 این قسم هوام سبع سر است و درون او چه و کلاه نکلید و خراش بافت اند و هم چنین در
 فضا عظام هوام و حشرات فله هم فوسل که ناکون بافت اند عظام بدن افشام هوانست
 که هم صاحب صانع و هم صاحب بال و پر هستند و از این جنس هوام فوسل که در بال و پر نیست
 نصیبی جمعیت چو نامت فله هم فوسل که در بال و پر نیست هوانست که شبیه بخفاش است

و در بیان احوال ان و غرایب فون ثلاث که کتابت ان

فونان حدوث بنوع بشر و در که ارض است که این فونان را بنوعی نمی گویند عالمی را با
 و طبع همت خود را بجهت نام معصوم بدر لنگر که اچیل که ارض را اشته اند و از اسرار او چیزی
 عالم همت و شکل و خالق سطح و در علف حرکت و فعل و دفعه و چون در بعضی از فوا و رخ
 مدتها از این پستی و بلندی اندازد و در علم تقشیر از این ارضه چنین معلوم میشود که
 طبعان فشر که ارض که پر و پرده فون همت و اسطر مذاب بودند اول با هم متحد بودند یعنی
 بطن و فاسر علم جلد من ده اند که اول و اصل که ارض مذاب و بجا و جمیع اجزای او با هم
 متعلق بودند و در جمیع فوا و در جمیع فونان این فونان را ارضه احوال نامند با وجود این فونان
 با یکدیگر مطابق و بهم مربوط و متعلق با بند و هم چنین صورت و کیفیت اجزای این فونان را
 در هر جایی که ارض مشابه به بند و از این انفاق و ارتباط با هم حکم بصورت علم
 منتهی که با اصل و اول فونان غیر از سطح و منقاد است که فونان و جمیع اجزای او
 و در این حالت صورت بوده باشد فونان فونان فونان فونان فونان فونان فونان فونان

چون نسبت به فونان که از این کتابت نامت اسطر مذاب و پر و در معلوم میشود که در این
 پر و پرده اغریه که در اصبع و دم او عضو نامت اصبع نامت که بلند و بلند و فونان فونان

طول انصاف و مقابل طول جسد است و طول جسدی شش قدم میشود

نصوب هوانست که شبیه بخفاش است

و در بیان احوال ان و غرایب فون ثلاث که کتابت ان
 فونان حدوث بنوع بشر و در که ارض است که این فونان را بنوعی نمی گویند عالمی را با
 و طبع همت خود را بجهت نام معصوم بدر لنگر که اچیل که ارض را اشته اند و از اسرار او چیزی
 عالم همت و شکل و خالق سطح و در علف حرکت و فعل و دفعه و چون در بعضی از فوا و رخ
 مدتها از این پستی و بلندی اندازد و در علم تقشیر از این ارضه چنین معلوم میشود که
 طبعان فشر که ارض که پر و پرده فون همت و اسطر مذاب بودند اول با هم متحد بودند یعنی
 بطن و فاسر علم جلد من ده اند که اول و اصل که ارض مذاب و بجا و جمیع اجزای او با هم
 متعلق بودند و در جمیع فوا و در جمیع فونان این فونان را ارضه احوال نامند با وجود این فونان
 با یکدیگر مطابق و بهم مربوط و متعلق با بند و هم چنین صورت و کیفیت اجزای این فونان را
 در هر جایی که ارض مشابه به بند و از این انفاق و ارتباط با هم حکم بصورت علم
 منتهی که با اصل و اول فونان غیر از سطح و منقاد است که فونان و جمیع اجزای او
 و در این حالت صورت بوده باشد فونان فونان فونان فونان فونان فونان فونان فونان

و در بیان احوال ان و غرایب فون ثلاث که کتابت ان

فونان حدوث بنوع بشر و در که ارض است که این فونان را بنوعی نمی گویند عالمی را با
 و طبع همت خود را بجهت نام معصوم بدر لنگر که اچیل که ارض را اشته اند و از اسرار او چیزی
 عالم همت و شکل و خالق سطح و در علف حرکت و فعل و دفعه و چون در بعضی از فوا و رخ
 مدتها از این پستی و بلندی اندازد و در علم تقشیر از این ارضه چنین معلوم میشود که
 طبعان فشر که ارض که پر و پرده فون همت و اسطر مذاب بودند اول با هم متحد بودند یعنی
 بطن و فاسر علم جلد من ده اند که اول و اصل که ارض مذاب و بجا و جمیع اجزای او با هم
 متعلق بودند و در جمیع فوا و در جمیع فونان این فونان را ارضه احوال نامند با وجود این فونان
 با یکدیگر مطابق و بهم مربوط و متعلق با بند و هم چنین صورت و کیفیت اجزای این فونان را
 در هر جایی که ارض مشابه به بند و از این انفاق و ارتباط با هم حکم بصورت علم
 منتهی که با اصل و اول فونان غیر از سطح و منقاد است که فونان و جمیع اجزای او
 و در این حالت صورت بوده باشد فونان فونان فونان فونان فونان فونان فونان فونان

۳۶ منطقه خانه و بر وقت منطقه جامه و طرف شمال و جنوب حرارت و بر وقت هوا

مختلف باشد تا بل کثر بخور و غبار و شوری و لای و یخ و شام و ناکوار و بی چون تقطیر
نمایند قابل نوشیدن کرد و در سب و واحد و محب و شربین این و بنا شهرین و نایب و نایب
محر و بنا شد تا بل کثر بخور و غبار و شوری و لای و یخ و شام و ناکوار و بی چون تقطیر
بهر نظر از کثرت کثرت و سب و نایب و در سواحل و بیار و شرب و نایب و نایب و نایب و نایب
در بافت و نور و یاب شود که مانند احوال و قطرات و در روشن و منور و نایب و نایب و نایب
مخصوصه است مثل جز و در حرکت و حرکت و حرکت و حرکت و حرکت و حرکت و حرکت و حرکت
میان و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
مختلف و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
ساحل و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
ساعت و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
الرش و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
این و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
بین و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
هنا و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
این و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
فراف و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
را و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
در مست و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب

جاریه سازد و قلع استرام که از وسط انلان و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
جبال و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
بخط و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب

کاه و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
پد و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
امواج و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
خود و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
کوران و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب

۳۷ منطقه خارده اکثر اوقات غلبان بجز بدست از سایر امکنه باشد کشته باشد و قدیم
 در چنین حالت خطر بیشتر از این است این عصر بود و از خوف کلاه ابدی اجبار
 نمیکردند که با واسطه میروند و ساحل را همین وقت از دست نمیدادند و فاصده که بخیر
 قطبها که بعد از اخراج و جمع قطعات بجز میگردانند که آنکس احدی را از این فضا
 بود تا آنکه در طینان خاطر یافتند و از برکت اخراج قطبها که فضا را ضعیف
 و فادار و انانی مسافرت بطریق بجمع خاطر و مطمئن از که از این بجز میروند و این
 عقرب قطبها که در فضا طینان و در بجز قطبها را از این بجز میروند و این فضا را
 مسافرت بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را
 مغیر و خواه و فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را
 را ناپدید و ابدی است و اگر از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را
 ها را بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را
 و اسکل و محله های با خطی نموده اند باشد که در هر منار و بیخان منار که از این بجز میروند
 که از مسافت بعد از بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را
 واقع و از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را
 همیشه در هر منار و فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را
 منار و این منار که در فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را
 که در فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را
 بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را
 کنند و بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را

نصیر مریه

باب چهارم در بیان احوالات و توصیف و حوش و نباتات و غیره
 معاون که با اصطلاح فرانسویان و انوار کوبند اینها را تا اول علم طبایع و
 صورت و خواص که فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را
 تقسیم نموده اند و اول علم معدن شناسی که عبارتست از وصف احوال و تقسیم انواع
 اجسام جادیه که در فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را
 و علم ترکیب که از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را
 علم نباتات خواه امتحان با علایق باشد و علم فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را
 طبایع و عادات احوالات و حوش را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را
 جمیع اقسام معاون حاصل و مشکل بحث ناظر فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را
 مرکب از اجزای صغیر و متخلل بدن منار باشد و فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را
 از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را
 بر این منار و فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را
 از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را از این بجز میروند و فضا را

۳۸ کشید و ریشه اول معاونت است که مستعد است فعال و غالباً التهاب ندهد مثل کور و انکشتن

و الماس غیر ریشه دوم معاون فلزات مانند آهن و سرب و مس و نقره و طلا و غیره

و ریشه سیم معاونت است که از قلم سناک چغاف و مروج و کج و اهرام و غیره باشند

در بیان معدن حجر الماس

حجر الماس از جنس حجر الفهم است اما بلور و صفا و دریا است که از جنس اقسام مقام

معروف است که هیچ جسمی بر او و تراش نمیشود مگر با سنگان ذرات صغیر و خفیه

و مانند انکشتن مشعل گردد و بعد از آن از جنس مشعل خاص فیجی باشد و مانند ابله

رنگ و بلور و ظاهر و ملون بالوان کبود و زرد و طلایی و کله و ریخته باشد و اکثر صفت

و کروی و اشکال موج یافت شود و کاهی مسطح و صفت از جنس خاک و در یک سید گردد

و در هند و ماه و بر ذیل و کوهستان اول که کجا از ابله است و سید است باشد

نحوه حمل و نقل الماس از معدن به بازار

معدن فوقی گویند شهر کن و در آنجا رود هند و مته است که مکشوف و معرفت کنند اما

معدن

معدن در ذیل که در ملک و میناسر و افغان است و مانند ماه و سید هم و معدن اول

در سال ۳۸ هزار و هشتصد سید یک مسی مکشوف کنند و الماس سید در اول

استخراج از معدن ملایم و مسو و مشهور بابک قشر را به شبهه سناک و لجه در آن

قشر مینور و از آن میتوان جدا نمود و استخراج حجر الماس را با سناک و نهان سناک نمائند

که در یک معدن الماس از ذرات خفیه و مسطح و در و آن میباشند که چون مشعل گردند

و در آن ابله کوبیده و چکیده اند که از آن طرف خفیه نماندند و در ذرات جلد که چشم از آن

و در آن خفیه نشوند هر چه الماس مخلوط بر آن باشد درین چرخا نادر و در سیم مانند

و در یک سینه شود و بعد قشر و بر آن سناک و سناک و مانند نابل کنند و الماس را

تراش نغوا کنند و در و صفت از آن کاه و حقه نمیدارند و مانند ها و نظور به تراش و در صفت

داشتند اما در این اقسام تراش و صفت از آن سید و سناک اند و سناک الماس ساد

و در تراش با الماس تراش و صفت از آن کاه و حقه نمیدارند و مانند ها و نظور به تراش و در صفت

و در سید در سید علان کرد و داخل تراشیدن الماس را با ذرات سید جوا به بر و نام و در

معدن از او با نصد هفتاد و شش مسی مخدع کنند و اول این الماس را که تراش و در سید

نحوه اقسام تراش الماس

نصوح چوین بر معکب انکشت

چون تراب بر سرست باشد و از رختن دیوان این جنباشند هر قدر که حق کنند
بهران اندازند فتنه های استخوان مانند مسند و باطران بر محکم ناپند که مانع از رختن
دیوار بر کرد و در رختن بر طافها و کوره های سحر استخارج انکشت حق کنند
هر طافه از چهل و پنج استخفاف قدم میشود و همه طافها هم مربوط و طریق بهم یکدیگر
و چون انکشترا استخارج ناپند بسبب همار پنجین یل راده گذارند و نام مقابل دهند
بر آرند و از انجا بوسه چرخ نالاکشند هرگاه بواسطه طرف و منافذ هی فی غیر
بر و طافها را خارج سازند بعد از اندک زمانه بعلی بخار کازی که از اطراف بر
انکشت رختن کرد و شش غیر ممکن و عارضه کمر وند پس لازم است که اول بفکر کردن
منافذ از هر جانب طافها بر معکب افتد و بعد با استخارج انکشت بر داند و
بخار کتان هید و روغن از انکشت صعود نماید و چون مخلوط هوا بر فیه بر کرد
ملائت بشعله مشتعل و زبان نوب صدامت و فیه اجزای معکب از هم منالایه
و جمیع عمل را باین ناکاه بخیزد و بلاد البقا منفرد کند مسو و بر نام و باخته شود

انکلیه

انکلیه لا مکیا اختراع نموده و موسوم بچراغ اطمینان کرده که شعله چراغ می بود
مستور با سطوانه از فلز است چون بخار هید و روغن متصاعدا کرد و اول
ناله بر جنب نموده و طویله حاصل کنند و شعله چراغ اطمینان را خاموش نماید چون
چراغ بر نور کرد و عمل فتنه ناپند که بخار هید و روغن بلند کشد و بکریه امانت نیست
بجهال و معدن خارج شوند و برین پایه منافذ و طرف ها را سحر خارج و بخار هید
و بر این مروج سازند بدینجهت عمل بجا اکثر و ثبات بخار هید و روغن متصاعدا
نصوح چراغ اطمینان

نصوح طافان و بر انکشت

در بیان معکب ملع
نمات طعم بخش چوب طعم دهنده هید
اغذیه امات و اطمینان در بعضی از او به جانت متعال کنند و بکار فلاحت نیز کار آمد
بدون هم منقسم کرد و طعم در کجیا و دیگر به دست و سایر شایا باشند و فیه که در معادن
جبال است نمک نمک نامند بهر از نمک بحیریه باشد معکب نمک سکه در شمع فیه
نمک با فتنه کاهیه شده ان ناپاد نمند و بیشتر در بعضی محل کش و عمارت سفید و سفید
از نمک بحیریه باشد و استخارج از امثال سایر معادن نمک باشد غالباً این جمیع که از معکب
استخارج کنند دیگر هیچ وجه احتیاج با صلاح ندارد بعضی و مکتوب باشد و باید در اول

ص ۴۰ **نصوح** چنانچه که میگویند **مخول** غنای **میان** با **سبع** به **بجای** **مطرب** **مذکور** **مناخ** شده

منه چرخ عرض به نماید در صفی اینان **سابع** **نکین** **بنا** است و **مختل** **نکنا** **انها** **مطرب** **ن**
دیگر نمایند در **ن** **اند** **ب** که در **مخال** **سرا** **لذ** **بنا** **بجای** **واقع** **ملا** **خود** **این** **حفظ** **است** **ن**
ملح **مک** **جنا** **ن** **سبع** **حفر** **نوده** **اند** **که** **چشمه** **نک** **دنان** **حفر** **هنا** **جمع** **کشد** **و** **ن**
مخ **نک** **دروغ** **اب** **بجود** **بعد** **از** **انجا** **و** **بفر** **چون** **در** **مخ** **جنا** **ن** **نک** **باجمع**
شود **بایا** **و** **بجود** **رج** **رند** **و** **چند** **ساعت** **و** **از** **تاب** **کذا** **رند** **نا** **خشا** **کشد** **بعد** **بنا**
جل **و** **نقل** **نماید** **اقا** **از** **اب** **رنا** **ان** **کشد** **خود** **زاده** **بر** **سج** **و** **نک** **نماید**
و **بجود** **مخ** **نک** **اب** **رنا** **در** **کنا** **ساعت** **که** **در** **رج** **مخ** **اب** **نک** **بنا** **جنا** **ن** **بنا**
و **سبع** **مرا** **ب** **حفر** **ن** **نماید** **و** **حفر** **ن** **نماید** **و** **عبار** **قش** **لؤل** **ان** **نک** **حفر** **و** **سبع**
عم **و** **کدر** **رنا** **و** **واقع** **در** **رج** **مخ** **اب** **بجود** **مخ** **نک** **نماید** **و** **حفر** **مذکور** **و** **سبع**
چون **به** **بجود** **مخ** **و** **چون** **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید**

خود **نماید** **بنا** **نماید** **و** **نقل** **نماید** **و** **حفر** **و** **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید**
بنا **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید**
حفر **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید**
نابش **خود** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید**
نماید **و** **بجود** **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید**
و **نک** **جنا** **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید**
کذا **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید**
غالب **شود** **و** **بجود** **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید**
بجود **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید**
نماید **و** **بجود** **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید**
نماید **و** **بجود** **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید** **و** **بجود** **مخ** **نماید**

نصوح چنانچه که میگویند **مخول** غنای **میان** با **سبع** به **بجای** **مطرب** **مذکور** **مناخ** شده

است بلون مس رخ نیره و زباد بلون وان طلا سریم و از نقره بطوانت و بک و بشار
محقوق و لیتن باشد و مذاب هر ای و طوبی و نیا و زو به بوسد چون و طوبی و را و
نما بد لون و می سبز و نکار به کرد و اخذ سمیت بشدت کند لهذا و طوبی مس
بافلع سفید شده باشد غذا نشا و لیتون و آب شامی است چنان طوبی دارد و بعد
طلا معدن من از سایر معادن بیشتر و در و طوبی الارض مثله کرده و در اکثر فلان
کوه ارض بکثرت و وفور غالباً کبریت و آهن مرکب مخلوط باشد معادن من و قطع
ار و نیا و بلاد انکلیس سوید و در نیش و سافری و هونفری و نیا فسلان و در انهم
ار یکا در و لا با ت مغزبان و بر نبل و شیل و در و قطع اسناد و مالک اهران و نیا و چن
و سپر خا فر باشد و نیا و چ کشت آنها متفاوت چنانکه معدن من سوید مدها است
که مکشوف و معرفت بوده و به معادن سایر و لا با ت مذکور و در و متعده مخفی
و بنده و در این اوان مکشوف کشته و مثلاً معان من و نیا و سافری و در و شاتر
مکشوف کرده و معرفت و در و نیا و چن معان من که حال مکشوف کشته معدن
فلون که در و لا با ت و الکارت است باشد که زاده از هزار سال است و لا با ت
سوید و نفع بیشتر باشد

چون مسر لانه از معدن استخراج نمایند باید محله به بتکد اب کنند که با نقره و کوه
مخلوط با و است محله به نقره و زک و در و از ل حجر الشاس سخت و صلیب شد چون مذاب
لین ورم شود و از جمیع معادن بیشتر من آهن بکار اید و خالص بدون اینکه با معدن
دیگر مرکب شود مستعمل کرد و طوبی و اساس الیک و هزاران نوع الا و با و این
انها ساخته شود و نگه دارند و چون از و جز و یک و طلا و نقره را من بشد و مغز و
خوشتر نک شود و در و نیا به اکثر فلان مخلوط و مرکب متعال کنند و چون شش
و پنج جز و من می و پنج جز و نیا با با هم مخلوط نمایند بلون طلا شود و از نیا و چ نماند
و در و عمل مذکور به و چو هر شایه نقره جز و من ده جز و نیا با مخلوط نمایند و این و
مسخر از طلا و بر نیا با با هم

۴۱۰ الارض جنبه و به بدن النجیر نطمیم کن و شفا النجیر بنوعه و به جانب الیسماد کن
 ابد و منحل الی اثار و اولی و لغضا باشد و و اوقاف فیهما النجیر و در هوائی او ^{منبشر} و فعل نطمیم ایش اصل النجیر کن در صفت النجیر صفت و همان ضلالت در هوائی او را غایت
 موازی که صلاحت نغذیه نباتات را دارد از هوائی او خیر جنبه بنوعه و لغضا و شفا
 سائر لغضا شجیر و نباتات رسانند و نیز او را فرا از قبل الاک شغیر نباتات شفا
 اندازند و او را از قسم اعضا که به نباتات اند که حامل شجر و نباتات آنها هستند چون
 فعل نجام با نام رسانند جمیع اعضا شکو و خزان کنند و در هر یک از اینها ^{فظ} یک
 بدو و طفل النجیر باشد که به جهت حفظ و به باقی ماند و با نفعان شجر در وقت نایب
 و همین محافظه نباتات را تا راست که اثر النجیر نیست مگر بعضی به جهت حفظ و
 شجر اشجار و احدی که از شجر اشجار و نباتات بعینه و به خود ان نباتات باشد و به جهت
 در نهایت و به جهت سبب نباتات و شجر و به جهت طفل تا اثر او در وقت شجر
 اشجار و نباتات مانند شجر طبعی را اند چنانکه در حیوان شجر طبعی از او بعینه باشد هم
 چنان در حیوان بدو شجیر و نباتات همان طور و صورت شجر طفل و حیوان چون
 نازده بین ملاحظه نباتات طفل مذکور در اثرش و به جهت او چنانکه و شفا به جهت و
 به جهت و به جهت چنانکه در شجر باشد هک

نصیر

نصیر اشجار جنبه مع شفا شجیر و مسکنه معطوع نموده اند

در بیان اشجار شجر عبارت از ان نبات خشبی که در ارتفاع و طول و قوت
 و خصلت و در ان نباتات بر ان احوال و بکار و به نوع و به به شجر ابد و باعث نفع
 هوای به نفس کردن و ان شدت حرارت شمس و طوبی و مطر و لجا و ملاذ و احوال
 بفعل اختلاف فی امانافع به شفا و در ان قبیل که منقون و بطبع طعمه نلین معادن
 و نباتات و معین صنایع بفعل الکیمیا و به جهت که اجزای مسنون و کما به نباتات بجان
 نماید و انما به جهت انما به شجر اشجار و نباتات و کما به استحقاق کما به شجر
 الله چه فیه و به جهت طبع و به جهت در اصل و شفا و لغضا اشجار و نباتات و
 و او را که به شجر و نغذیه و اثار و او را فی و شجیر و انما به شجر چون به یک ملد
 او به شفا و نامل و نغذیه کند و به جهت و او را فی و شجر و به جهت و او را فی و شجر
 و نباتات احمد و الله علیه و انما به شجر و انما به شجر و انما به شجر و انما به شجر
 اشجار و انما به شجر و انما به شجر و انما به شجر و انما به شجر و انما به شجر
 اشجار و انما به شجر و انما به شجر و انما به شجر و انما به شجر و انما به شجر

۹ م متعده عرثوانند و در این سه هزار کالبد انچه در صحنان بهم برسد هنوز در

عنقوان شبا بیک پس له حد هم نابیت چندین هزار کالبد

نصوب اشتیاق من با دمن

که بخت سهو و نثار نفاذ بان شعر و سطر به و سام بیند اند و بر ای تمناش بکمر که از
اشتیاق و مذکور و اکتد و انچه هکایت و بیبا و سبع ان دهنه خانه ساخن و مبریک پارچه که
چهل نفر و اطران ان توانند غذا خورد و ان ساق شیو مذکور بریده اند

درخت نمون

همیشه سبز و بار نفع بانه ده فاع مدشو و درخت نیا
شکل و طبع و امثال و ان مستطیل و کوله ان نه و رنگ و بوی سبز و روشن و موج
بازگوفه سفید و عطری و موه کلکون باجه گها بیبا و بهر ملاصوفه هکایت انرا فوه
نامند در درختان و نواچه انچه کثیر و نمونه مکدان همه بخت باشند

نصوب

نصوب درخت نمون

نمونه را با نام مختلف طبع نامند و اول اختراع اکابر باغبان بستان عربی مبد هند که ملا
نمود چون کوه سفندان و بر هکایت و انچه نمونه به خونند و هکایت غریبه با نثار غریبه
انچه نمونه چیده و بوداده طبع نمونان و نون کفر پ هزار کالبد از حضرت علی
علیه السلام و اوله و علی السلام بود و شرب نمونه در درختان معروف کشت در سنه هزار و
پانصد و پنجاه و سه و در اسلام و بعد از انکه شربان معروف و از انچه با نثار
هزار و شصت و چهل پنج مصلی با نثار سراسر است و از انچه با نثار و در سنه هزار
و شصت و پنجاه و دو و مصلی و در سنه و در سنه و در سنه و در سنه و در سنه و در سنه
نمونه که در نیکو کس از سنه و در سنه و در سنه و در سنه و در سنه و در سنه و در سنه
مصر و انچه با نثار و در سنه و در سنه و در سنه و در سنه و در سنه و در سنه و در سنه
شرب نمونه مشهور کشت و در سنه و در سنه و در سنه و در سنه و در سنه و در سنه و در سنه
و بعد از انچه هزار و هشتاد و یک و در سنه و در سنه و در سنه و در سنه و در سنه و در سنه
و در سنه و در سنه و در سنه و در سنه و در سنه و در سنه و در سنه و در سنه و در سنه

نصوح پر کشتا خد درخت فوون باکل و مپون

فون و در جز و شریک ثابت محسوب شود و طبع از ان بعد از ان بود ان و نرم کو پدن در آب
 چون شان و بخت بعد از ان که در جوش مبل نماید و در کماز فوون کشتا با مفعول می باشد
 باشد و حرکت و جویان دم را بر آب علاقه و هضم را اغانت و ضایع را نفوذ می باشد
 نفوذ می باشد چون طریاق حیرت احصا کند لهذا از اوطا و بے باعث بی خوابی و سهر کردن
 شیب بر نیت خباز بکاست کل از ان
درخت پیله
 کاسه پیچ برک باشد شیب برک و نین برک مصلحت و در و رخ چون شکوفه او بریزد و ما
 کرد و تکمیل و صفا نماند شود و انرا چون نامند چون جوین و سبک کافت و از جوین
 پیله و نهالت لطافت ظاهر کند و در میخانه از ان در جوین پیله باشد که پیله نماند
 شد و بر نیت صفا نماند بر نیت ناله بریده و مثل مغز از خورد است و درخت نماند پیله
 در هند و امریکا با پیله و علاقه باشد و در جمیع انبها نریب نماید اگر در آب هوای که
 حرارت آن مخالف باشد که بر کباب به ان پیله می شود افام مختلفه و در ستم ان

منار و منخل است که پیله و شیب برک و منوط باشد و فوون اول که پیله است و منفع است
 کدره لیا با بید زواعت شود و دو لایه چین زاده بکشد و در سالی لایان کو شیب
 مبل الی که در سب بد و ختم طول نباتان مبل شود و منوط و شیب شیب است و اکثر
 و لایان و مانند پیله مبل الی در هند جنوبی است و انرا دوام نماید و در مصر و نایب الی
 کو سب ان شش الی ده است که در شیب نشان در چین و هند و افریقا نریب نماید

نصوح چیلن جن و پیله و امریکا

جوین پیله و لایه است که پیله و بعد با منشا شیب پیله و انرا از پیله جدا نمایند بعد
 حلاجه نموده و با جریخ بریند و انواع الی پیچ کنند و در ان عصر با منشا شیب کارخانه باشد
 اثواب و با فاشن لطیف از پیله و انرا پیچ نمود و انشا الله در سفر انی مختصره ان کارخانه
 هان پیله را شرح خواهد داد و با فاشن پیله را شایسته غلظت است محل گذار و اندک
 فطن هند و کنگان و چین و غیر پیله و کنگان و برین و پیله و انشا است که پیله و غیر
 و زنده کانای انسان لطافت الزمیت را دارد اکثر اثواب اساس الی ان فطن خالص با
 مخلوط برین و کنگان و کنگان باشد پیله خام نین زاده مختصر الی

نصوب یکشاخه و زراعت پنبه

و جمع هندوانه اندک است استعمال فطن در آلبه زراعت آن معروف و مشهور بوده است
 در زراعت آن ضرب فزون است که نه است شوق داشته اند و دارد مخصوص در آنکه یک
 فنج از بدو را بر سر آند و با دو چرخه آن را در حوض افشانند و با غروب با فند که مافوق
 آن منقوش و نگارده علی الخصوص در شهرها فیشیت و اطراف آن **کنند**
 قویب غالب غذا می مخصوص بپز فوج و شل است نان که از او کندم بعلی آید باعث فزونی
 دوام وجود انسانیت و کندم تعظیم است که بجهت تغذیه پرورش زن زراعت نمائند
 انسان بزراعت نمودن و می مجبور باشد چون مانده سایر نباتات بر تریه بدو است
 و بر تریه زیاده و بر خسته جز بپز که فیت خان و از پیش روانست باید بدو است و می نمائند
 زراعت و بر تریه کنند از حیوان چندان بعلی آید و به احسن و اکمل آنها کندم و کنند
 نه از انعام باشد و اصول چوب آمد کوفه کندم و چیدار و برنج و جو و ارزن و زراعت و
 کندم بسیار بعضی داخل اصول شش گانه نموده و به هفت نوع مقسم ساخته اند و جمع
 نباتات که نباتان و برنج و حبش به با بن هفت اصل است علماء علم فلاح از انعام آنها
 شمرده و در باب بابی که احوالات و خواص آنها را نموده اند و جمع حیوانات را اخوات هم

و از این جنس افشانند و کلاً فی انعام نباتات شمرده اند در هر بلد به بطور خاص کند
 زراعت نمائند مثلاً در مصر با کاه و شتر و اسب و دیران با کاه و کار و پیش و در عین
 مختلف **نصوب بطور حقیقت و زراعت نمودن اهل مصر**

چون بجز نباتات حیوانات کندم است و انجیل و سایر کتب مقدسه را به از جمع و نبات
 با فطرت کندم تعبیر نموده اند (شعبه فیه یک کلمه است بپز جم و دخل ندارد) کندم و زراعت
 و با و دیران و از او کندم سنانند که عیناً از طبعین و فشانده باشد طبعین او کندم را
 کوفتند که با استعانت طاهره با آن و بکرمه را از نموده باشند کار و مذکور را با این خبر
 شوق طبع نمائند و از او فشانند را با استعانت خداوند آن از کندم اخذ و اغذیه کوفت کون از
 طبع کنند و در صناعه بکار آید که افشانند و سایر نباتات را با نموده اهل زمینند

نصوح چشیل کندی و جود چیلار و ناریک

فتیر و طغی رویه مغز کندی و استور و دار که با استعانت طریقال بعد از طین از مغز چیلان ناپند
 و از سنان هر شیم از افشام کندی کلاه فریکه و پیا حق ب میا نند سنبل چیلار بلند ناز کندی
 و خاویزه بیشتر و از ان نهر و طاقش خوش ناپند چون با عسل مخلوط ناپند لایه که در و فیل
 کندی بچیلار از نا جلیه شخم و تربیت زمین و آب شود سنبل چو که خا و دار و فو از طین ان
 نان خوبه بشود و افانچو بی نان کندی ناپند در قطعه شمالی و در بعضی مکند کندی مکند
 از ارد و بی نان طنج ناپند فقاها از خیمه یا به جود حشیشه الدینا و عشقه ساز نند
 اللهم لعن من بدین معاویه بعد و ما احاط به علم جبهه جود و شنه از کندی و لون و بی
 اکثر و دکاهه میا ناپند و بیجهت سب غذایه بیبا ناطی است کا جود کندی بیجهت اسب و
 سایر و واب غذا شود **بسانج** هر چه برینج اشش برک
 کل ناپند و دانه برینج و نصف بیشتر ربع مسکون غذایه معمول و مشهور و لیکن ناپند
 و سر بریم الهضم است و جوب نر ناپند او بی و در چیلان و هند ناپند و در و فیل و جوب
 دو و لایه ناپند ناپند و لایه ناپند و غیره ناطی است ناپند

نصوح چیل کل و سنبل برینج

برینج و از افشام هست طنج مشهور و بی از انرا جوب ناپند و بعد از صفات نمودن مدیم کندی
 با و عن کره و افشام لوم میا کندی و غنیمه بیبا الدینه با افشام مختلفه از برینج تربیت دهند
زوت نبات و بی با ضحاک و ناپند برک ناپند و لیکن و سران نند کندی
 نر و ماده ناپند که هر دو در یک شان و در فو و در و فو ناپند کل برینج و با برینج کل
 و کل ناپند که در و سر زوت و افشام شیب بدینه شمع سفید رنگ مچوه زوت عیان از چیلان
 ملحد و برینج که ضحوه و در و سر و ضحیه و در و فو و فو ناپند چیده شده ملون با لون مختلف و
 خالیه و در و ناپند بعد از کندی و برینج اکل زوت مشهور و معمول است کینا ناپند و با
 لایه و صفت و نان و بی و در و ش و هند و ن و با و عن ماکول میشود **اصل**
 ابتدا و در و اعش کندی و با برینج ناپند و بیجهت معلوم نسبت الفیضه در کتب مقدسه نند
 حضرت بوالعشر علیه السلام نوره و در بعضی افشام هکذا نند فیت باهل مصر واده اند
 اهل چین مدینه هستند که مدینه ناپند از حضرت ادم علیه السلام و از و علیه السلام در و کلاب
 چین معمول بود و چون بنایه مصنف بر اخلاص است و این و ان کچا پیش ناپند برینج نادر
 به این چند اصل کافا نوره تفصیل احوالات و خواص و از و فو ناپند و استخار و کتاب براسه
 لازم است و در این علم کتب بیبا تصدیق شده ناپند و با دیت انرا جوب فرمود

۵۳ حیوان عبارت از وجودیست که صاحب عضا و طبع خاصه مخصوص به الاراده کلینا بدست
 جن منقسم میشود که صاحب عظم الظفر باشد بعضی از حیوانات را
 فکرات الظفر باشد و آنها را وحوش خوانند و بعضی را عظم فکرات الظفر نباشد که بعضی از
 نمیکند و حشرات نیز بدو قسم منقسم که عبارت از حشرات طی و صلبه است بعضی را
 که ظاهر جسد آنها لایم الاستخوان نباشد و هر یک از این دو قسم الحیوان منقسم میشود
 موجود که افشاء الله بوجه افشاء الله باحوالات بعضی از آنها خاها شد و بعضی
 و وحوش حشرات را بر سه و چهار قسم باشد که جمیع حیوانات را بر چهار قسم کلینا منقسم کرد
 و در چهار فصل ذکر احوالات آنها را می نماید که عبارت از طبی و وحوش حشرات
 حیوانات بحر است و وحوش که عبارت از حیوانات صاحب عظم الظفر باشد نیز بر دو
 قسم اندوز اقسام و ذوالجناح باشد که جمیع اقسام طيور و ذی پستان باشند الا انما
 و ندره مثل خفاش و بخلات تمام انواع وحوش را ندی موجود که ناسخ و اطفال آنها
 چون منولد شوند و جمیع اعضا آنها منکون و از عین و لاوت الی مائه تغذیه از شیر
 نام خود نمایند بخلایط و که شحم کنند و بچه آنها در حین و لاوت دی و صبح نباشند
 از مائه که در وجود شحم منکون و صحر کنند و خاها شوند تغذیه از عذای خاها نمایند
 و نیز اکثر بعضی از حیوانات ذوات القدر را چهار دست و پا باشد و بعضی از آنها اندام و پاها
 و پانیا شد و مثل ماهی و بعضی که بی دست و پا و صاحب ثدی است و بعضی از احوال
 دست و پا را مانند طيور باشد که در وجود طیران توانند که چون خفاش که در وقت
 و ذوالجناح است پس ششم حیوانات را بدو اقسام می و بی ثدی می نمودن جامه از وحوش
 و طيور و پانیا و ذوالجناح است جمیع طيور و شحم نمایند و جسد آنها منقسم بر سه
 باشد

باشد و فائدت و حوش را و اقسامی صاحب سائل و کرم اندام حشرات و حیوانات
 دم غیر سائل و سید باشد و مانند طيور و شحم نمایند الا فی انما که مثل وحوش کچک
 و اقسام حیوانات بحر بر سه همیشه و زاب باشد و بواسطه اینکه در زیر و بین کشتی آنها است
 و از اوون نامند از هوای که در کون ناء هست تنفس نمایند و اعضا آنها منقسم
 است شش و غیره باشد و عظام جسد آنها نیز از عظام حیوانات بر سه است و بر سه
 از حشرات را در دست و پا نباشد و یا شکم شش و حرکت نمایند کلینا جمیع حشرات و حیوانات
 بحر بر سه که بواسطه بر پا و سبیل و بی مع شراکت بر نفس کشند یا مائه از بی
 و اسطر و بر و بعد و در دانه آنها منولد شحم کنند الا فی که در زیر و بین کشتی آنها است و اطفال
 ان در جود شحم در شکم نام شش و بافتن نده منولد شود و هر حیوان در هر ارباب هوا
 تغذیه نتوانند بل مانند نباتات بعضی از آنها بر سه مخصوص است نتوانند نمود
 غیر مثلا کافور و الا در جود او سر را در یکجا دیگر منولد نکشته و هم چنین در جمیع
 امریکا فلان باشد شش و پلینک و بر سه که در شش تغذیه نتوانند و در منطقه حاره طيور
 و پانیا کلینا باشند بعضی حشرات را که بافت شود و در منطقه بار و در حیوانات
 چشمه و بر سه است و بر سه بر سه طيور و بحر و وحوش بر سه و چشمه و بر سه
 چنانکه فاکرم و در سائل و بحر و در طین شامال امریکا بر سه و چشمه و بر سه
 بافت نمیشود در میان بعضی از اقسام سباع

شهر فوئ و شجاع اسد را در جمیع طيور اسم پادشاه می باشد
 که در هر ملل و در هر زبان شهر را سائل او وحوش خوانند طيور شهر و پلینک و
 و بر سه و شش و شش که ششها است از جنس کرم شهر اندام سائل اقسام باشد

۵۵
 ثانیاً جمع کشته بودند اندوختن را در میان خود شریعتی هیکل کردند و از فدا رها
 و بیانی و سر دادند چون شهر بعلون و مدائن و غیره با و بهد طبیب خود را داشتند
 ستر بخدم او نهاد و بآن حزن پایی او را دید بعد بوی بوی میزد و مانند طوطی می
 دیند حزن و مواظب که با صاحب خود نماند نه نماید با اندوختن کاهی باز می نمود و در خانه
 سر بخدم او میسوزانده شاه گداین و افکار غریب بود و غیره بر آن غیب بر تحقیق و کجاست
 بر چه کساف و سلطان علت غریب میسر آن است و در جواب حکایت بخار و
 معوض و از پادشاه معقوق گردید **تصویر پادشاه و شاهی**

مؤید شریعت و صحابه که از ایشان با سپاه میبودند و در وقت ظهور از جمع سیاح بر خاسته
 شهر چنانکه خانه آنها مسنور به رحمت است که چنان و به طاعت و از اسود بر کس میباشند
 و در صحنای حاره شهر نهاد و با هیبت میباشند که باعث نفرت مسافران و نا اطمینان
 و افسانها و طاعن اطالین کردند بجهل الله که چنان که در نوع و به و در نا اطمینان

برای

برای پیکر با هر چه پیکر معضات شوند و از نامه ناپ و با غالب کشتن و از معبود و معنویت
 و بعلت پیکر و کشتن از اندیشه و طوق حرمها از انباشته و اصلاح اسرافات
 نماید و بکن اینک غالب بخار همدان که کند چون زخار و بجر و جوش و بجای پیکر حزن
 فرا کند و معجزه جوش شود از جفت با و بال اندازد که اوست که بکار و نه نند و در
 جستان حمله نماید و در کمال خود بخار و از آغاز و از نهان حزن حزن نکند چون در حزن
 ضعف بیند و از نکند و از غیث ابد است بر دشمن نه نماید چهره او بچشم نظر و به غریب
 مشغول و در مقابل دشمن و نهان یک بغیر و کبر صفا و چون غریب و در جمیع اعضا و صلا
 بدن او و افق هم در آن رفیق و چنانکه است جسد و مشغول بر اعضا و صلا و هم
 و از فتنه و هم که است که بچشم و شش و دفع مسافران باستانه بر جهل و حرکت شدید
 ذنب و پشیمانی و پوست چهره و از نادر به هیبت و صلابت و به افزاید و اکثر اوقات
 نهان غضب جمیع اعضا و جوارح او میسر که در دندانها میزند و در دهان و در دهان
 او میسر و بهین مهر و در سن شش با هفت صمد بلوغ و کمال رسد

غالباً در جنگ و محو انقطاع اسباب و اتمام و بطلانها و هند
 که چنانکه نام کن پند و اکثر بلاد معقله و خانه ناف میبود که از شهر که چنان
 و از افشام ناستد بعضی هفت شهر و به دست و با محاربه شهر کوها و بر نیج که در جسد
 آنها جمع از آمد و در شیمی و با پادشاه که در حاکم حرکت بر روی زمین کشته چنان بود
 معجز و کمال است بال و زنده خاک و در شکم و اطراف و جبین او و با پادشاه و به
 و روی جسد آن پیکر ایست ملون خالدار و شعر جمیع بدن او کوها و چنانکه در مخطوط
 حافظ حکما و زنده و سر ذنب و به پادشاه و از نزد و بر نیج که ملون جسد به چرخ

۵۱ و خاله های درشت از جنس پانزده می شود و بر آن زوئی در چنگل مسکن که پند هفت و صلابت

شهر را دارد اما در عظم چته می نازد و چنگل ما زنده زان وافر باشد **فصل پنجم در بیان**

کرم بالکام

که گفتارش نامند از جنس کرم که پند هفت و صلابت
همه کلاب بن رنگ کربل عصا و می خورند که با هاله ای از یاد کوناه اند و می خورند
و در پند هفت و صلابت می نازد اما از آن تعبیر می کنند که راه نیست و از چهره او
لاهی و پند هفت و صلابت می نازد و خاله ها و شکاف ها می خورند و مسکن نماید و کاه با شکاف و کرم چیا
زومین را حفر و ده منزل سازد و اخذ لعالم و می خورند و با کرم و انوس می خورد و باو چو
سبع چلی چون انسان با سکر ایدند و می خورند و از او احتیاط را فریاد و فریاد نماید
چون نازد و مسکن خواهد شد و در نهایت جلا و کرم می خورد و کرم می خورد و کرم می خورد
پند هفت و صلابت می نازد و کرم می خورد و کرم می خورد و کرم می خورد و کرم می خورد
طوبه و مسکن از غنا را شکسته کو می خورند و می خورند و کرم می خورد و کرم می خورد
چون شکاف را می نازد و کرم می خورد و کرم می خورد و کرم می خورد و کرم می خورد
شبهه می خورد و در آخر شکاف را می نازد و کرم می خورد و کرم می خورد و کرم می خورد
او را و خاله ها را می نازد و کرم می خورد و کرم می خورد و کرم می خورد و کرم می خورد
بکثرت یافت شود و در صلب می نازد و کرم می خورد و کرم می خورد و کرم می خورد

عزیز آباد افاد و در صلب می نازد و کرم می خورد و کرم می خورد و کرم می خورد

او شبیه کلاب است و از دور مسکن او را نازد و کرم می خورد و کرم می خورد

کرم

دو کرم که می خورند که در صلب می نازد و کرم می خورد و کرم می خورد
سهم بیشتر می خورد و در صلب می نازد و کرم می خورد و کرم می خورد
و پند هفت و صلابت می نازد و کرم می خورد و کرم می خورد و کرم می خورد
ایشان و در صلب می نازد و کرم می خورد و کرم می خورد و کرم می خورد
و صلابت ظاهر می شود و در صلب می نازد و کرم می خورد و کرم می خورد
سرمه کار کو غنای تجارت نماید و کرم می خورد و کرم می خورد و کرم می خورد
کوشتن انسان و صلابت می نازد و کرم می خورد و کرم می خورد و کرم می خورد
نابالاید و فصل شکار کرم می خورد و کرم می خورد و کرم می خورد و کرم می خورد
جمع مسکن و در صلب می نازد و کرم می خورد و کرم می خورد و کرم می خورد
پند هفت و صلابت می نازد و کرم می خورد و کرم می خورد و کرم می خورد
و صلابت می نازد و کرم می خورد و کرم می خورد و کرم می خورد

۶۳ عطف شاخ او نه باشد و جمع کرکند نه باشد فقط از بیجا چنانکه مذکور است و در شاخ با
 و همین فرق مابین کرکند و از بیجا با سایر کلمات منطوق است جلد بدن او و قاعه خاصه
 بجهت برادر و چنان سخت است که چنانکه کمال شهر و پلستیک کاه و نفعات و او کارگر
 نیست و جلد او از جلد فیل سخت و میانه است و او بنشیند جلد خود را و گوشت و او را
 جلد چندان وضع مخصوص را که عتبات از جلد مفصل گردن و سر و ناف و کف است و
 او بزرگ و ضخیم و در هر پانزده ایام او بعد از آنکه دارد که در تن اندک نخل و
 بزرگ و چشم نه است و از چشم فیل کوچکتر و او نیم نصف چشم خود را و نیم نصف را باز
 دارد و بنشیند چشم خود را تمام کشود و لب و فم او و هر یک و هر یک و او را خنجر و
 لب و او را شش که از هفت کره میشود و در لب است یک پونز و در او که منتهی است
 نقطه میگرد و در او با شش است جلد زاید هر غلاف که بخورند با شش و دندان و او را
 خرطوم فیل و اکثر افعال معین او است **نصوب کرکند**

کرکند نه است و نه چشم نه ماکول الله حیوان است و بد خلق صلی الله علیه و آله
 بصورت بچه خوک و مثل خوک خود را تکمیل کرده و با لاله و در صورت شش و نه است و
 کثیر از فیل است و دندان از شش است و درخت و هر چشم از حیوانات کند و لب و زاید

به نیکو دارد و با پانزده سال شش میزند و عمر او از هشتاد و نه و میشود و در ده
 وضع حمل را که بچه او اگر نه شش کند اما نه مانوس میشود
فصل ششم در جبهه بین پستان و جگر و از آن بر می و هم بجهت کبد و
 دو تواند نقیض شود و حیوان از نادر ملایم و احقر و در جبهه فقر محجب و نه از
 قطره و غریب و پستان شش چنانکه چنانکه در طول و سه روع و جبهه فقر است و در
 کل و غلام و زن او میشود و شش که هر یک و غلام و پستان و از عتبات و نه است و
 در هر شش یک است پس شش پنج حرار و بوزن جلد هزار و شش و زن او است و
 او را هر شش به جلد است و کاه و شش که در شش او طول و در جبهه شش که در
 زانو و پانزده فصل عظم و طول و از آن در جبهه و شش که در شش او طول و در
 او در نه است که شش او و در شش او و طول و از آن در جبهه و شش که در شش او
 کبود دارد و در شش که شش او و از آن در جبهه و شش که در شش او و از آن در
 و شش که معلوم کرد و چنانکه در شش که در شش او و از آن در جبهه و شش که در شش او
 او چنان سخت است که چون با فیل از دندان حکم از او بر جلد و از شش که در شش او
 در او دندان غار و نه را اکثر از او و از دندان عظام بدن او نیز نیست بسیار و در شش
 است جلد و دندان و شش است و در هر پانزده ایام او بعد از آنکه دارد که در شش او
 او با طول و شش که شش او و از آن در جبهه و شش که در شش او و از آن در
 و فصل او که است شش که شش او و از آن در جبهه و شش که در شش او و از آن در
 هر نوع که خواهد حرکت دهد و دندان شش او و از آن در جبهه و شش که در شش او
 از او و شش که شش او و از آن در جبهه و شش که در شش او و از آن در

۴۰ مشهوره کانی الد و انهارا فرقی با می جو بی و ما و افسا و کثر بنده بمانانست ^{چنان}
 نماید اکثر روزها در غریب بخیزد با سانه بغریب و در میاید بدون نصر کشته در پان
 نو اند مانند با حل نماید مکر شها غشکر و بر بجا دین داور شکار او را با اقسام مختلفه
 نماید مثلاً حفره در سر راه او حفر کنند و سر حفره را با خاشاک مسنور و انداخت
 با ضایع سبب افند و کاه با نغشاک نه ز شکار نماید و چون در شکم و بین الفخافه زیست
 اعتنا او نکند کار کثرت لهذا شکار او با نغشاک خطرناک است و کاه در معده او کثرت
 باشد نشان شد که در نادر و نهی باشد با طنایه از سر و رخ او بزند بطوریکه چو
 است و نایه از انجا که در طنایه کثرت و نشان در ظاهر او بجا که شود **نصوه**

فصل آشتا و صلب و عین او

در بر نادر کشته نماید چون با حقم خود بخواد کند در کوه پاهای حرمه مستقیم باشد
 و با سبب تمام ختم خود را بدندان کهر و بجر و مسازد اگر چنانچه و حشمت است اما با
 لذات خود او را و طبع است و از انسان چندان خوف و هراس نکند

ککاو منقش حشمت را کوبند هیچ سبب ندارد بالذات و حشمت در بدن خفته اند
 و چنانکه چون بر کوه چنانکه کوهها و پیکاه ها بالا میزدند و صاحبان کوه
 کشته کرد و با جرح شود سر او کوه و با جرح است و همان نادر بجهت او بچپ و بچپ
 ندارد چشم کوه او را در نادر کوه از بول غم در هند و نشان از چشم او لطاف و چنانچه
 غم نایند در ماه چمن جمع بدن و میوه چنانکه نازک و انبوه و با و در لون حیدش
 اعتراف میوه کردنش بلند و کوشش او در پان **نصوه**

و با دسوت و ششم و شمان ساسا و حوش و نادر و شاخ او کوهها و پیکاه و کوه و
 نازک و بلند شود و سبب فصیح و سر و ذیل و هوای بلند با خشونت دارد و در جبهه
 این پیکاه چمن و با نادر این جوان یافت میشود و بعضی از آنها نادر و قطور و چمن باشد
 که شاخ و رنگ آنها طوری که در کوهها و پیکاهها و بعضی کوهها که در پیکاه
 و هوای و فیت غالیته است چون در کوهها و بالا و کوهها و با سبب و ششم
 این است و این است و این است و این است و این است و این است و این است و این است
 خشک و این است و این است و این است و این است و این است و این است و این است و این است
 و در کوهها و پیکاهها و در کوهها و پیکاهها و در کوهها و پیکاهها و در کوهها و پیکاهها

عۛ مادہ فوج نزاع و مجاہدہ کند و غذا ہے ان نباتات و اوران اشجار و ہر جہات نہایت

نصو پر فوج و موادہ ان

درفصل شاد و محله که اشخاص را شایع نباشد ممکن کنند فروع شامه و سامعه او را بداند نشان
سازند اندک و دروغ را نکند فروع را افشاء نباشد و هر چه را میسر و موسوم مثل مال و اهل و
بن و غیره اکثر و اوقات با بره و کلام را نباشد و جمیع او را بداند و اکثر را بیافاقت مدعی شود و شکار اهل
و فوج سزاوارد و سلاطین چرا میباشند خوب و سوار و ناد و ناز و مذهب و کلاب معام و اعدا و غیره
لازم و او را بداند که در سفر زیاد و فراوان باشد و از جنگ بلکه ممکن است بر سر رود
چون بپندد که در فراوان باشد بجهت حفظ بدین مجبور و او را فراغ نباشد و بیانش را خلاص
و چنانچه در امور روح سازند و بجهت که عیون ایشان را به خود ببالد فزاید و نشان او بکند که گوش
او بخت و پیروزه مدعی و اما گوش بر او اهل اندک نباشد و جلد و شاخ او را بسیار بکند
ابدان او جسم او با اختلاف فصل و متغیر کرد و مثلاً در فصل تابستان در دلا و طلا بدو
و نشان اغیار و روشن میشود

مذکور

بُنکوه

از فوج کو چکنہ و شاخ او شبہ بشاخ فوج اما کو چکنہ لون بدن او نذر اغبر لبه

23

و سے پاؤں و نظیف و باطن و نہاد جلد چنانچہ بانی شکوہ ہوا و حق و صفا و بجا و شفا
میکند و دوا و باد و الغرض و افادات و دوا و نہاد جلد چنانچہ بانی شکوہ ہوا و حق و صفا و بجا و شفا
کبر و حیوان و با محبت و آرام امت از نادر و غیر ہما سے حق و صفا و بجا و شفا
انہما بچا و دوا و نہاد جلد چنانچہ بانی شکوہ ہوا و حق و صفا و بجا و شفا
شکاوہ و نہاد و دوا و نہاد جلد چنانچہ بانی شکوہ ہوا و حق و صفا و بجا و شفا
کفایت نمیکند و با بجا و دوا و نہاد جلد چنانچہ بانی شکوہ ہوا و حق و صفا و بجا و شفا

نصوبہ بن کو ہے من و مادہ

چون کلاب و لاشه اطلب نمایند مستغیم فرزند نایک کاجی بهین و کاجی بهین استایل چون
سک شکاریه باوز دبان شود فغانا و دان شدت و دو عیب بر کرد و ناز به خود داد به
نرموده انا و دو کد و چون داند که صفا اورانده به مستغیم از طریقه و دو و با سم انا
پایه خود را بحران نایک نژاد لیسوت اورانده پیشام و تربیت خود انا اهل نمیشود انا
مخزن نادر بیع خود را اکثر وقت به قشیل نماند نگاه باشد که چون به قشیل سنا پایه اف
شدن به اربنانان و اوران استخبار و بهو سنا نایک کوشش و نژاد لاند و مستغیم و ن
الشانزده و کلا و سد زیر بهین فاطر محسن است بخجانب

زیر

بمعنی فاطر وحشی است بتجارب

۱۰۰
بفاصله زیاد بنا کنند و بافتور و عصبانیت معینا از هم متصل و فاصله بسیار
و بعد مابین است بین رانها و کل بر تپند و بول مسخره در مقابل جریان آب کثرت
و خانه خود را در پیشانی و بنا کنند تا ذخایر آنها را از این سر بر **نصیر ملک**

و عرض سده مذکور از آنکه در دوازده قدم و طول و فریب یکصد هشتاد و نهم میشود
اکثر اوقات بیکجا جمع کشند و فریب هم خانه سازند که دهکده صحیحی حقیقتا در محله
اب بنا کنند که از عیب است و متصد خان و ملا حظ شده کلا بجه او و پا چرخ بجهت
شکار نمودن حیوان خانه هائے آنها خرابی و بران کرد و فرصت به بخوابد غار شده اند
لهذا در کنار ساحل زمین را حفرت نموده منزل کنند تا در وقت که سائیل را بافتند
شکار نمایند اکثر با دام و شکار که صد کنند سائیل بجهت بومین خورده چشم
انرا می کلاه فرنگه مرغی بسیار جریا بسیار لطیف نیست از چشم او فریب نماند لهذا به هم
کران حله و از این فریب شد با این علت که سائیل را حله نماند حال در وقت کلا
زبان که باب کشد محاسن و معانی مدینه نسل و صفتی کرد **فول**

اسم شهر در پاپست هفت زاده غریب و از این حیوان در جانب بجهت کلا کثیر است

او خلیه شب بکر است و در چند شتاب مخصوص از حیوانا یکدو و چندین یعنی هم بر
و هم بجهت میباشند اما از آنکه در کوشش او از خارج تپانند و بجهت کوشش و کلا
کوشش دارد و سبیلها به سبیلها در اطراف لب صفا نشان او شبیه بدندان کرکند
و نه هلاکت شکلی کردن او منقش جسد در آنها و باها او منور به چشم کثرت
خوش است در آنها و او نامرغی بر تپست بالان از این رفیق پنهان و غیر مرغی و مثل این
خمسنت و باها او از هر جهت مشابه در سائیل و سائیل در آن ندارد الا یکدو
کلفتان در سائیل و از ماهی بیشتر بغیر در این امر و در این امر و در این امر
الانام او از این حیوانات خلیه و و هم بیشتر دند و او را خداوند بجهت انگشت
چشم او از شبیه با فسان و جسد بجهت احماد یا به ذافشند و ضربه مثل شعله
ندیم و نکشتان بویه با وجود اینکه و حشر و غیره با فسان است و با از حد
قابل غریب و تعلیم است بجهت او اگر فتنه در میان اب بطوریه تعلیم میدهند که کلا
بجهت کاه با صفت تعلیم خود سلام و تعلیم به نماید و بهرام که او را ناصیه اند چون
او را بخوانند و لغزینا باید و غیره از اینها بسیار علاقات و آثار در این تعلیم و در این
او ظاهر است ناز و صفا او را به می و ناز که ما می باشد که کویا از بجهت چند
مثلا در عیش و مایل و غایب بخورده ماهی و کوشش سائیل حیوانات و بنا نماند
در این حالت و بیخ مساوی به تپش نماید و بتقل چنان به نماید که با زبان و فانی
بجای شش و غایب است و در وقت خروج از آب شعله را بر حیوانات با دست و پا شسته
کند و در همان حال از آب بجهت آمدن و هر چیز را که بر می دارد با دست بر
داورند با دهان و زبان با نماند به و جلد به و در آن امر خود را حرکت به دهد

۲۰۰ و بنا بر این می‌تواند که در همان شدت جوع الحاد بجز من مقید بحیض حمله آورده
غالباً باقی بر کرده و بسیار در می‌بویخند و بارش از او اصداف می‌آید و در حین شکم با این چنین
با صوت هچ هچ می‌آید و در حمله بسیار آید که با هر زود فراغتی و بسیار مغفول می‌سازد و این
بود که آن باقی می‌بویخد و می‌سازد و در آن که اکثر اعضا را می‌بویخد

و در جای ابرام و پیکان جز به معبود و دهن او پس آواز نرسد و بویک وید و ندان و چش او بقدر ملک
معدن الحظ و طول جسد او درین بدو نزاع و طول و نیش و شخبطا ناسه چنانکه بر شود
و شعر را و مثل بر پیشم داده و سروا و در آن و عده و و نازک است و چنان که دهن او و پیکان
و مسند چنانند دهن او نه نفع از زبان و پیکان او بلند به داده و مثل زبان او
بکرم معدن و نازک بر پیشم از ج و چسبند آنکه شکار او است که بر دهن و زمین و زبان او را
و از نموده و مو و چکان و سبب چتر او از او بر دهن و زبان او جمع شوند بعد از آن
بکام کشیده آنها تا نام و بر و باطبع چنان از او نام و او نام است و دندانها از آنجا که بر دهن
ناید چون شب شود بیست فصل معاش بخارج آمده و آنرا و پیکان از زبان او و
پیکان و چون مو و چکان منقرض شوند منتظر شود تا دهن او را و پیکان خارج گردند چنان
ببند که بجمع کنند زبان خود را و جمع آنها که گاه و ماه مو و چکان از زبان او بر آید
و زبان از بکام کشیده و زبان بلند و از این چنان در این بکام او بر شود و پیکان و دهن او
ناخنهای پیکان بلند داده که آن دفاع او من از خصم را و آن و فرزند ناید با کمال شایسته
مجادد کند هنگام حبال زب خود را بحدش کشیده و در خیزد ناید

نصیب ہائے نواہ

باسمہ

[illegible]

دکون چکے سر و دروازے کوں شپہ بامش و دلوں بد و بیوز و پلنگ و درواس و دوجہا
بلند شل و شاع کچاں راسفہ لاحظہ ہے شوہ کوں اوں تہا پناہ نفع امتاں نہ کرے
کون اوچان مغفہ ہے کہ دکر علف چن و ناچار ضحیف و نازا ندخ و دان مس خند

مختصر در خصوص جنان البحر عوم جنان از دم سرخ و سحره باشد و
 بیعت نماید من ربهم و مازاد از او اندک است و نفس آنها ثقیله هائیک که در طرفین
 آنهاست و مجموع از عروق و جلد آنها مسنور و فاسق و بعضی بدن مملو از عظام و برخیا
 اندک و قسمی از هیچ نباشد و از هیچ شتا و می دارند و از اعضا الاچتها عضو و بکری ناک
 از چشم و دم منقش است که نسبت مکر و ثقیله سادیه میهم کوش که در ثقیله و ریحان
 و در طرفین مغز است چنانکه لسان افتاد اکثر بر کشت و عوم را جسد جنان
 غرض و حیف مسنور و بجای صلابت فم آنها مسلح با شهاب کشته است که در جزو اعضا
 نشسته و بر کمالک و مضغ ندک بلع مثل هاضمه و در سایر و حوش باشد و از اعضا منقسم
 و در و در زبان و در وسط فم علا استنان دارند که ابدی بیعت مضغ بکار نیاید افتاد
 را و دندان بکری نند و در جنان ماده مانند و در جبین جلد طویل هست که در
 آرام جلد حقیقت خود جبین هاضم از فم نباشد و شبیه هین خود جبین در زکرا است
 مملو از لبن و ماده ان تخم را بکری نند و بجز نایب انات مجریه و غشای ماء ماص و کثرت
 باعث لغاح سکه همان شهر دمان سمان است بدن اغراض سکه در بدن شکم از صلب

الیه است که در و تخم ناید سنجان الطراد و المغال ثقیله هائیکه عوف است و نفس در پس سراید
 چنانکه در سرخ ان آنها از تخم بعد از مدتی به بر کثرت می رسد که در مبدل بدن سر پوشیده
 که از جلد و سخت و از عظم تر منزه است و در و در ثقیله نصف دایره و می ان ثقیله را مسنور و در
 ابد زو هن ماهی داخل و از ثقیله و مکرور از زهر سر پوشش من بر خارج و هوا بیکه در کثرت
 مبدل ثابت و از این افریغی سر محلول بعضی از آب جلد آکنده و در جلد مضغ مبدل و در جبین
 صفتیکه جسد ابقا می روح حیوانی و در لازم است به و همد که در داخل و خروج و چاه
 مکنون در کون اب مغز و کشته و می روح و ثقیله خون ماهی را کثرت و با ثقیله
 سایر جویان باعث جنان او بکری نند و باعث موت سیکه از آب خارج شده هوا
 ندست بلکه است و نفس و خشک کشته از جویان دم بایستد ان مانع که در جبین دم از کپ
 اسپد یعنی خامق و بکشت خشک بکشد اینده مکرور و منوع شده از صفتیکه باعث ابقا
 روح است عاری و روح فانی شوقه السبع ماهی همنو و بیعت و معلوم نشد که جسد ثقیله
 بدن سمان در بعضی عظم و در بعضی غصه و سخت و غصه و من من بر هر فرد که من ماهی
 بالاد و سخت و صلابت که در و در جبین و انما و اسطیفا مسکن که بکشد و اکثر اقسام ماهی در
 حاتم تخم عوف ان جویان به انما از ایند و بکثرت انواع انما لایم هستند یعنی نقد به از لحم
 سایر جویان که بکری نند و فمیکه نقد از اینا ناک کنند و زاد که از فم لایم باشند
 لحم سالک بکثرت انسان غذا می شایان و در و نایب که بکثرت کثرت هر طریقی
 نوع و بکثرت ان تخم زنده مخصوص جلد استخفا بیکه در داخل تخم در جبین مسکن دارند
 بلع جلد مکان جزیان غذا و منقسم لحم ممان است کثرت ابد و فم منقسم و پیشوند نوع
 صاحب عظم و فمیکه عظم که در جسد انما ابد اعظام نباشد بلع و منقسم عظم و فمیکه

بیمه شایسته بچین خیم بخت با خطر اول بک انما خان که بجز ب صاحب خوف
است سوار زورنی کو چکه شده در وقتیکه ماهی مز بود در خواب بخت ب شغل
در نهان است خفا طرز به با نوار غریبه که در کماله نماند چنگال بغیر نموده اند
و ب بکر بخت ب با بلند به بخت با نماند و ب بخت با نماند و ب بخت با نماند
چون خیم مذکور در جسد و محکم شود و ما بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
و ب بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
از اندک نماند بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
انسان ملاحظه خیم بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
جهت است نشان هو او اجعت و جراحات و علایم که در نماند و بخت بخت بخت بخت
به قوت کشته صبا و ان طنا بر اجعت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
قطعه نماند که از بان بالین فریب و هزار تومان روغن بخت بخت بخت بخت بخت

اعضا او بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
انما بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
در کشته بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
بالین زیاد با سومات و بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
استان از او نماند و بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
که بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
که بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
و اکثر با نماند بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
کند و با بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
البان شایسته البان شایسته بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
اندک بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
در بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
حد بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
مد و بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت

نصویر ہونٹ الیکٹرونک

انکب
جسد و سلیجہ اسکراما الی جمیع ظاہرہ غایب و نہایت
اویزا و صفہ بدن و کسے لغت بدایا و اون او سبز روشن و نہایت چہن او و سفید و زبر شکم
او نہایت طویل و سفید و نقره و طول بدن انہا از پستانہ سہ مثلاً مہشود و پیر و از عظیم الشان
از این قسم مہاشہ کا ہجرت مہشود و اکثر اوقات مہشود و اکثر انہا را رویا ہست ننگہ
از حشرات و کرم و غیرہ است پر چہ چنان و نہایت کہ در کتب انہا را ہست مہشود و نہایت و سخت
جان باشد گوشت انہا لذیذ و بطنہ انہا ہست

تصویر انکلی

مورن
بہن ہانا کسبج کہ در فلان است و دیگر ندارد فلان او انجی و زرد
مورن پیش و در بحر سفید مسکن دارد و آن سفید طول و پیش است و بال و زلاح

کہ غزیرے

کہ نغذیہ بجز ان لحوم ساہرہ وانا تنابذ لحم فیہ الذی ہذا واد اہل روم و زیادتا بل بجز ورن

او هستند

نصویر مورک

حسان غصہ فی

بعضی است ما چنانچه این جهان پر غفلت و غفلت زنده است ثقیب هاست که
 بخیانت است شغل این است هر یو شک و در سبب این نوع او است ندانند که این بدین و پیچ و خم قدم طول
 اینها میشود و میگویند و میگویند ما ندانند سبب این است که هر یک شخم خورند ما بکنند و این
 ما چنانچه بدو غم منعم میشود و فیض نماند و حوش میجویند و این نوع و دیگر میگویند و این
 بعد از فیض و کمال این است ما بکنند

نصوح و حکایت ناله

نصوچہ سناں ملے

و در طرف راس پنج شعبه بنامک نفس و از جسدش طویل و سطحی شکل و عباد
سخت و صاف و بی چشم و دوتا دیکر هست و جمیع فضائش فرو می افتد از انسان بلند

۲۹ نیز و در دندان اولیا عظیم است از جمله ماهها لایح و زبادی و کجاست و در ده که بچنان است
 حیوانا که بچشم حمله نماید نه تنها بچشم و آنگاه بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید
 افشان اکثر اوقات و در نزدیکی کشته باشد و آنگاه بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید
 حمله نماید و ششها را از بوی و از هم در ده که بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید
 میماند و در ده که بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید

طایفه

بچشم حمله نماید و در ده که بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید
 انقدر و چشمها را واقع است و این چشمها را حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید
 جسام و میشود و زبادی و در ده که بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید
 بافت میشود

نصویر طایفه

میل نیز از ماهی خرطوم زبادی باند مانند خالین مشهور است و در
 هر دو طرف او ششها را واقع است و در ده که بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید
 ابتدا از هر دو طرف او ششها را واقع است و در ده که بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید
 در ده که بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید

نصویر

نصویر ماهی

بچشم حمله نماید و در ده که بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید
 انقدر و چشمها را واقع است و این چشمها را حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید
 جسام و میشود و زبادی و در ده که بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید
 بافت میشود

ر

بچشم حمله نماید و در ده که بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید
 انقدر و چشمها را واقع است و این چشمها را حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید
 جسام و میشود و زبادی و در ده که بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید
 بافت میشود

نصویر

بچشم حمله نماید و در ده که بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید
 انقدر و چشمها را واقع است و این چشمها را حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید
 جسام و میشود و زبادی و در ده که بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید
 بافت میشود

ر بونل

بچشم حمله نماید و در ده که بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید
 انقدر و چشمها را واقع است و این چشمها را حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید
 جسام و میشود و زبادی و در ده که بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید و آنگاه بچشم حمله نماید
 بافت میشود

تصویر همیومون نامنزل و کونست

ویومون کروی شکل و چپ چسبنا و معلق از خارها و عظم چون منقبض
 گردد و خود را مانند خپل بر باد و منقبض نماید بطوریکه همیومون ها صبدن او را نماند
 در مجرای کلاهات که بسیار از این قسم می باشد و میشود از پستانه و عظم طولانی است
تت رومون شکم و پستانه بزرگ دارد و چون خود را منقبض نماید پستانه بطن
 جانش بکلی می ریزد و نشود بظنر شکم ابد صغیر از آن عظیم البطن در مجرای صغیر و مجاد
 هند هک **لومون** یعنی قشر البجر چسبنا و از عظم مثل مغطی است و در
 مانند طناب دارد و نام کشتی وزن او میشود و منقبض نماید که هر کشتی صلبه طالت کونست
 الطایع فی خود را معلق میدارد و در مجرای صغیر هک

تصویر همیومون نامنزل و کونست

اکلومون یعنی شکم البجر چسبنا و عظم او طولانی مانند شکم صغیر البجر
 بی استیج او عظم غریبی می باشد و در مجرای صغیر چسبنا و در مجرای شکم هک
 او منقبض گردد و در مجرای شکم و در مجرای شکم و در مجرای شکم و در مجرای شکم
 چون بچه از شکم خارج شود و جلد بطن او منقبض شد و صغیر و می نامد اعضا بیرون
همیومون یعنی قشر البجر چسبنا و در مجرای شکم و در مجرای شکم و در مجرای شکم
 در مجرای شکم و در مجرای شکم و در مجرای شکم و در مجرای شکم و در مجرای شکم
پلتامی شبیه به همیومون است و در مجرای شکم و در مجرای شکم و در مجرای شکم
 اینک در مجرای شکم و در مجرای شکم و در مجرای شکم و در مجرای شکم و در مجرای شکم
 مثلاً و شبیه باطن او در مجرای شکم و در مجرای شکم و در مجرای شکم و در مجرای شکم
 او منقبض شود و در مجرای شکم و در مجرای شکم و در مجرای شکم و در مجرای شکم

نصوب اکبر و من هه پوکا مپ پاناس

افراطیون **من** این مرغ ان هر پندکان در جوی پاناس کبر پاناسه انا
 او شنج پاناس دروغ و من هه پوکا مپ پاناسه انا که عیالان من هه پوکا مپ پاناسه انا
 نه پاناسه شنج پاناسه انا و جسد او باله عیالان طول من هه پوکا مپ پاناسه انا
 شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا
 در کوه و در من هه پوکا مپ پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا
 و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا
 او شنج پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا
 جیالان و غذای من هه پوکا مپ پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا
 و فصل شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا
 به شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا
 کند قوت او و جسد او و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا
 افراطیون شکار نامید بعضی از این رخنه که ما بین الجناحین او پنج ذرع بوده مشاهده شده
 منقار

منقار او پنج ذرع و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا
 دیده شده که بافتن بکاو جمله غنوه و با سنان هم بوده اند **نصوب مرغ**

بجای الله که جسد او که در من هه پوکا مپ پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا
 و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا
 کاه و در کاه و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا
 در کاه و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا
 به شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا
 چون او را بدینند چو بان و کلان کله پسر کردند و به شکار و شانه پاناسه انا
 نباشد باغ پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا
 نمالید که به شکار و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا و شانه پاناسه انا

در الملل جبا اشتباه نماید ماده او چند در حفره که در حفره و در مکه اند و در یک شکم
 زیاد از دوی نیمه نماید در این یک می چنی به و از بیانی بسیار میشود که در در و پیا
 نمرین شده **عقاب** بجهت شجاعیت و قوت و اصالت و شجاعت
 و قان و تمکین و تیز بر سر او را سلطان الطیر و ملقب نموده اند و با صلاح فرائض
 عقاب روعقاب و لایحه نه کوبند سر او چین و منقار شگافه او مستقیم اما منقار
 قوی و در چنگاله و زیاد و منحنی و منتهی به یک نقطه و با هاله او بیانی به و با قوت
 و بخت و به مسلح بجناب صفت و منحنی و زیاد و سخت و تند و چشمها او درشت و مشعل
 و تیران و مانند زبرجد هستند و در خشتلا و لباس بر لبان مثل لایحه نظر او متکبر و
 جاوید می محشم و قوت با صوة او حدید و شاخه و به شد بد طهران او با صبح و رفیع
 ایشان و به در محل زیاد و رفیع و به که در صحن و بیای و رفیع و در جبا شایسته ایشان
 کند و زیاد از آن بجهت ندارد که هر چه خود را با همان یک همه بر سر و در اصل کتا
 منجا و زبرجد و در هر یک دو نایسه به کت و کاه و زایش با نند و در مدتش
 سیر و و از اخراج او از قلم پیرین ایشان جمع طبع و شکار به چون مرغ افق نشی و ماده او
 از آن بزرگتر باشد از ایشان و منقاد از آنها به خطاب و از نه فلام بیشتر و طایرین الحیات
 او نه فلام میشود اگر چه با الهام او زیاد با قوت است که در جوی ایشانند طهران نماید
 و نایستاید و با هم و یک تن و یک کند اما با نجات اول از زمین بلند شود و به خصوص
 در وقتیکه شکار نموده باشد چون از او جوی شکار و در حفره شاهان نماید
 بر وقت و در یک طرفه العین خود را به پیش ساند و شکار را با خطاب گرفته بلند
 سازد و در همین نزد آمدن مسکا بجهت با الهام او به صبح شود و اگر شکار او قوی
 و به

و بنای سینه کذا و نه با منقاد و اجتناب خود به به صفت شاد و چندان زند که در بون کشته و طبع
 کرد و کار و کشتن و به از هر یک کوشش را با نایسه به کت

نصوب عقاب

چون از کشت شکار به شود لحم او را در به قطع قطع نموده با ایشان اندازه خوا و به یک
 طعمه از این با از بزرگ به ذخیره باشد و ایشان خود را از شکاف صحن و لایحه و جوی خا شال
 سازد و کتا با نایسه هاله ایشان عقاب شاره بر فک و قوت و در زوا هاله
 اشاره با نایحه و از اجزای است چون اعلى حضرت نایه چون منجا هستند لشکر خود را به پیش
 اند و در بخار به جوی شاد نشان عقاب را که علامت شجاعیت و نشان رشادت بود
 در وسط خا با جوی موضوع و در پرده کتا اعلام منصوب به نموده

نسر که ککری

باشد

بد و شمش باشد هم به آن در جمع قطعات که از زمین بکثرت باشد
 افاضه و به که شمش به فقه عجم اما عظیم الحشر را از است و به با و شمش و طبع ایشان

نصویر سلطان الشور

پادشاه کرکشان شبیه بغلاب نما از عقیاب لباسه شناخته میشود و صغیر از لاس
عظیم المنقار و طول الف و خاریه از دیش و محب و و کچل اجنه او صغیر و جلد او عظیم
او منقاد می کج و بلند است سر و گردن او بالاتر از پر خاریه بلند تر است پان جلد یک مناد
ابریشم می خانه نازک دارد و فام او بخار است و یک خن کلک و معین بر انواع او همین
است که سلطان کرکشا گویند منقار او صغیر و صغیر و هر کجا او مستقیم الا نوله منقاد
که یک منحنی است و در اطراف چشمها او پوست سر بجه است که بطایع حلقه او است و
چشم او مانند ناف و است سرخ و جلد سر او عقیاب سرخ و شفاف و فلاد چشم او پر شفا
بلند و در گردن دارد که لون او خاکشرب زان پس هانا سینه او بخت خنک است و انبوه
فلاد و ملکی و محب است که نام عنق و منحنی از سر خود را می تواند در پش او سوس ناله
زان فلاد و شبیه با است که شافند بهین علنا و زار اهاب الطیو خنک اند پر هانسته
و شکم او صغیر ناله با هر چه فرور مانند و شنی صبیح ناله او را در شاه پس و شب و می خای

ساز پس پیکھا اور نیکو سنیا جیاعضائے بدن او فو سے باخفا و افکار الطبع و بے
غش طهران او سکن و فقا فو سے منکر و مکروه بے اصل و ناخپ که حرکت که ابد بشکا
زند حله نماید مگر بر جی اماناد صغر و شل و مشر و غش غالب بجه و و و او پس کند
پلاش فرو ابد بدن او را بجه و منعق و مننون دارد و حدت بصیر و بجه که از فضا
بعده که عقل چلن و اندیشه سر کردان او سبب جبه و کلاشه حوانات را بید و وقوع ش
او بر نحو بیه شدت دارد که از اعضا و اندام استقام را بجه و کلاشه جبه و نا بید جبه بعضی را
اعتقاد بر این شده که در خواب بید که در فضا منزل جبه و نا باشد چه عقل یار و نکند که
از چندین فرسناست استقام را بجه و نا نمود با جبه و نا مشاهد فلان کرد اکثر در فضا
مسکن کن بید و غالب لغات جف جف کرد و نا تابریک لاث را بر افند که باکل از حق
الکوست جبه بدن الا بیه و شلا بید و فغانند کرد که من بجه جبه و نا بید کرد که بید و
از اکل جبه منوع و مجرم شوند و کنار به مثل غالب بدوج بیه شدت و نا بید و نا بید
از ناصبه ای هو بید و مشد و بید که اکل و بید و فغانند که بعد از فغانند از اکل و نا بید
املاء فغانند حرکت و طهران ندانند و فغانند مسکن از بجا خود بلند شدن انشود و نا بید
وقت بید و جف و نا فغان و اکل و غالباً بصر و کجی بدن بید و نا بید که بید و نا بید
حکایت لغان بید و فغانند و چنان معروف کر که هفت او که مرسوم بلید بود
خرب هرا بید و فغانند و الله اعلم **بوم** و درین طبع و شکار و محو و
منفرا و نازک و نند و سر و مغارش مخفی و بجه و نا و برین بجه و نا بید و نا بید
باشد بعضی را کو شیا از خارج بابان و بر بجه و نا و سر و نا و ش حد و بید و نا بید
ناج باشد مشروط او بجه و نا و بید و نا بید و نا بید و نا بید و نا بید و نا بید

۱۷۰
و ذینا وزع و سفید و لطیف و هفت پاها و در عین منسوب به شایسته مانند فلک باشد
از این بنا قوت و سخره گردد معین کند نفع به انسانان و حیوان و حشرات میکند اما اینجا اول
و در بعضی است که علاقه بدون امتحان و ملاحظه هر چیزی را که پیش از آن زمانند معین و خوش
چو بی منک و کلونج و از هر قسم فلزات که با خد مشهور است که آهن که خد را نیز معین و
کویند و نه هماغه او محمد کبیر شد بدانست که آهن و شایان را از اصل بل بر و الله اعلم بقا
الامور با قطع حجت ابراهیم و ارام است و در حق اسکن که پسند و نایسین و نایام و دیگر و نند چنان
با وجه مانند بدون اینکه با خضم بجام مدافع و بخاریه ابد فر فر را و خشن و در و هنر
خدا را شایسته او و در بین خود می و هلال افند ماده او و شایان از او داده الی با نزهه نغمه
کند و لون سپیده و مایلین و در دنیا سخنان بعضی می و دنیا سخن باشد

نصوح بہشتی مرغ در چاہن فراہ

و در پناه خاک و دیوار بخت نهاده و به نوبت بن و مایه او بر روی سپهر قشند و در وقت بخت
و صفت بوم افراخ از نظم بیرون آیند اما اگر همان نادر که نباشد احاطه به بیرونش تمام نه
دارد تنها حارث الغالب که با یک به بیرونش افراخ او در جوف تخم ناپدید و در فصل صفت و در
روی سپهر ایوانه نشینند همان حارث شمس افراخ او را پرورش داده و در وقت غلظت بیرون
آیند کوشش او اگر چه اندک است بخت و به دلایلی و ستم بدست و شخص در سر علی الحکم باشد
شیخ و اعراب باطالع علم بر شما او را خواهن و زبان بجهت او پیش خوان همان هستند شما و
پر و تخم او را با سواد و صبح است اگر چه بالذات و حشر و غم بکافور است و به دیوانه
وام و تربیت نمود و بیرون مثل ابل و زنا سو او شد اطفال معانی نه سر بلوین که
از بلاد و افراس است هت کل شنگ که شا بدو می آیند که شتر مرغ و ابل هت ایضا از این
نماید ممکن شد اما حال بوسه چند ملک طبع که ناز استیلا اج نموده اند چند نفر شتر
مرغ با هزار و چک نگاه داشته اند و دو کلاه سر سر نهایش نوازند و در تلف میشود
و در وقت بخت او از پسر سر کرد و اندک میشود

الوان و ملائکہ و ریشے و درخشندہ پہاڑ کائنات و غیرت کمال و از جمیع طہور مآذنی
جستہ ای بقدر غایت طول و منقارش مانند زاغ و بے ناز و شوخ کجک پایاھے او باوشت
صحنہ اگر از نقش و نگار و محض و لایم نظر اخراج و اضافہ الہیاسم او با صفت حسن و زیبایہ
و بے بلا نہاں کھا نازک و بلند و نامور و بادریختن و دوازده سب و موج و کبریاے و
مطہر و عین افاض و نور و مثل او و سایر طہور و مقود و غیر نگار و لکن طامیر و عسوف و پائ
پایہ ہزار علا و نمودہ بر آئے و درخشندہ کھا و بے مانند جلال و جبر و در خاص و
غیر معین و درخشندہ و ملائکہ و لہر مرغ جھٹھے و افلاک نام با بعد کائنات و اسبہ سبز و

۹۱
 صفا انوارک و غیر مطبوع و لایق باطل برید و تعلیم افراخ او را کفر تعلیم می دهند
 بعضی کلام را در کمال فصاحت تکلم می نمایند اشاره و حرکات دیگر نمی کنند باطبع قابل
 و تعلیم است نه تنها منطقی انشا را تعلیم کنند بل مشاعر اصوات هر چه را نیز تعلیم نمایند

نصوب طوطی

و صفا الان طوطی را نیز نتواند تعلیم کرد و معلوم نماند با مشاود و معلوم می رسد
 لون طوطی معروف سبز نایل برنج و ذنب و سرخ و پیا روشن منقاد و سره می باشد
 این قسم از جمیع اقسام شکل و پیرایه است دروغا چه گفته و فریاد و امر یکی به جن
 و افر نوع دیگر که بعضا سرخ و سرخ نامند از قسم معروف و نا دو کو چک و لون او سبز
 و درامیکا و فریاد پاناف مبدی شود غالباً هائمه جز در بعضی درخت حکم غوده معانی
 میخورد و پیا طریقت و لطیف و شکل باشد بچه او را کفر تعلیم و تربیت نمایند که در پیا
 قفس سجنه گذارد قسم دیگر سفید و در سر تاجی مثل تاج هدهد دارد که با خنیا خوش
 او را کشوده و جمع نماید و دهند و هولند حد بدید و نفع دیگر و پیا عظیم الحیرت
 او به مود و نجای طوطی است شکل و نظم لون او مخلوط به سرخ و سبز و زرد و کیود است

ناید

ناید با تعلیم و تربیت باشد که به صوت تکلم نماید با صوته اصلا و نا مطبوع اصلا

طهر از نار یکا اند و بی حال و در حد و لایق او باشد **مونت زب**

در غری که کو لکن نامند اقسام او مختلف و بی ناز که سخن اهرم کرد مکر نوع مشهور و معروف
 او را منقاد او بر کشد و سخن بجز مرغ ایجاب باشد و بی منقاد او بر برز که منقاد مرغ ایجاب
 لوش سفید روشن که بهیچ بر ادا لوان دیگر نقطه و خط ندارد قسم دیگر که بجز کو لکن سفید
 هفتاد نقطه هائمه لوان دارد و ظاهرش غیر خنیا به و پشت کردن او نصف طوطی غیر
 سنجاب و قفس پادشاه سفید و پادشاه چون نازد عقب و زدن نامد و بداند نظیر آن کرده
 و دیگر شالایا از سر مرغ کثیر منقاد و پادشاه کبوتر باشد اقسام دیگر با پاهان و زرد
 بر تان برک و زرد و لون طهر او خاکستری و سبز پاهان پادشاه و پادشاه جسدش چون بر
 سفید این نوع مخصوص و لایق است که به سبک و پشت که در افجا اسم او را از انسل کو پند
 انواع دیگر نیز دارد که جسته آنها صغیر از غزال و لون و پاهان که کو چک مختلف لوان و سبز
 الحیم و پرده چشم و پشت که در پیا امانا پاهان و انما و لسان هم سرخ شود

نصوب کو لکن

۹۲ افادیه که از همه افسام او شکایع مقبول است از همه کوچه و دهستانها است بدین که کوثر
 چنانچه میشود نقد به او که شکایع کوچه است که سنگها و از دور و شب بقیه و خنده انسان
 و در آنکه و فریاد که این اسم موسوم نموده اند این مرغ نوبت مدد را کرده چون دریا چند
 نمایی مختلف و زنده دریا طایفه مشغول شکار شود و شکارها عود و بوسه میزند و باقیه
 زمینهاست مخصوص دریا غایب نمایی که از خشت لایق و ماسه ها که با هم کوچه گرفته
 میخورند با نان هم میتوان گذران نمود و به نوبت میخورند و در نزدیکی آب میشوید که بعد از شکار
 در آب فرو میگذارند و با هم خورند و امشب و بعد از افسام این مرغ در شکار و به ماهرند اکثر اوقات
 در کنار دریا باشد که هر بخت تکمیل و زنده میماند که با غریب سنگها که از همه افسام نموده
 بکشد و در شب که صد فریاد از آنجا میآید **کمره زن** که بزرگ فریاد از آنجا میآید
 این مرغ زنده و بول و مانند بقیه مرغ و در غله ها و میوه ها که کوچه است بجهت غله
 میشود و در جوف کله و سینه و جلد به مثل خورچین کوچه را بشوید و آن را مختلف کرد که
 حیال و کله که با هم شکایع میشود و منقار او مستقیم است و منقارش قند است
 و دندانست جگر او و ساقها و پاهای صاحب چنانکه انگشتانند که در اصابع او پرنده دارد و
 دندان و به ماهر و به دو صحرایان افامه نه ناله که بفریاد شکار میکنند و در شکار
 نموده چنان جلد است که اگر با یک دست مرغ را بگیرد و با هر دو دست ناله میآید و به مرغ
 ای صید نمایی که بجلد به بغیر از فرود و هیچ ماهی از چنان او را نشود و چون
 ماهی را صید نموده و در نوک منقار او فرو برد و پرنده او در بطور غریبه او را بخورد که
 از آنجا که او انداخته بعد از نظرش سر او گرفته و بلع نمایی و در جوفش مذکور جادو
 خورچین او را است که است که بعد از هیچ ماهی را میبلعد و در آب فرو برد و در آب

منقار او جلد کوچکی است و در جوفش چنانچه است چنانچه است و در جوفش چنانچه است

نصیب فریاد با ناله

و به شبیه مرغ و در آب و در میان افامه چنان است که در آب و در میان افامه چنان است
 و چنانچه است و در آب و در میان افامه چنان است که در آب و در میان افامه چنان است
 استخوان منقار او زنده و سخت و شگفت با هم است که او را چنانچه است و در میان افامه

ناقش

که در این انانال را با هم فصل نموده و با هم عیب است که با هم پرنده و با هم ساقها و پاهای
 دارد و با هم پاهای او کوچه را منقطع کند که چنانچه او را نام نباشد چنان صدق و چنان شگفت است
 و چنانچه او معکوس باشد که بعضی با هم و به متصل کنند و در شکار و به زنده اوقات با هم
 در ساحل کمال صعب و آرا به میانه نمایی و با هم سگینه نام بکنند و بدو بخور است که در شکار
 با هم در شکار و به مهارت نام دارد و اکثر اوقات در شکار با هم و در شکار که در ساحل
 نقاشی را که در میان افامه چنانچه است که در آب و در میان افامه چنانچه است و در شکار
 کلاه با هم و به میانه نمایی و در جوفش هلا که خورده و به کلاه و در سر و با هم و در
 از جوفش چنانچه است که در آب و در میان افامه چنانچه است که در آب و در میان افامه

نصوحہ یافتہ

۱۳ بیضہ نندا و تخم او بہ بن و کے بیضہ بوقارن مہ شود

در هنگام

نصوح ہلال باتری

اوزود قابل بیفدیت

پاها سے اونٹن پر اٹھتے ہیں اور اونٹ سے چل کر نامائے ثلاثہ کہیں پہنچ جاتے ہیں ہاں ہم متصل و کے ان پر پہنچنے کا
اصابع و نواجہ برآمد طول ماکہیں لے جانا بہن اور وہ ذرع و پانچ جاؤں کہ وہ شوزاد جو ان
کو چاک بھرے ہیں و چند سماں کہ نفاذ ہے ناپد ماندہ اور وہ یک شکم نامیں تکم مہکدار ہے جیسے اڑت
بے لالہ ہڈیاں چنان عاجز و غلبہ است کہ کچھ بھی جہر بلدی بہ ہمدادہ خصم نثار دارا کثر
خصم و زبا و صفیر الجہر نامی دگر از ہر مہر بخند و از یک کار و افغان ہوا ہند جدیدہ ممکن ماند
و غلاباد و سطردہ امپیشو و پچلہ پر طبع است چنانکہ عقاب عقاب عقب شکار ہر و دان
مرغ بطبع غذا عقب کٹے و ان شود چون ملاخان طبع و حیرس و اوافانہ اند پانہ کوئی شے
را ہر طے با ہے نہ بد ناما نکند و بنواسطہ ان وہر لاصد نامند

فوق

از جنہ طبعو نامہ عظیم الجہر و در سفیر و لطافت و نظافت پرانہ ہر زمانہ نماز و در بخیر
و خوشحالی و است و زہن پائے و لطافت کو نامہ و مغیر روح است و مطبوعی حرکت اور و است
استاد ہے و کے در جنت نشا و ہے اور از انہم ہر مہر مستحب ہو و چنان پچلہ و غند ہے
و در و نشا نامہ کہ اگر کسی شخصہ در ساحل باڑا و باندی نامہ بدو و ہر اسفانہ رسا

۹۶ از پس سر نهان است و نهان است جگر آنها عیار است از آب و عود و طویل که در آنهاست
 و جوهر و او در دل آنها را و از آن نباشد زبان آنها شعله و او در سر و طویل است
 صوفی بجز صفی ندارد و هنر آنها الا سبک که با خنجر و ناله و منبسط و کشیده می شود
 معلوم می شود که در غدا و فعل جسد خود بن کفر حیوان را بلع نمایند و زبانه کشند با شکر
 و در حین اهدا غذا خد رو سینه را با آنها عارض شود که مست و بهوش گردند
 بکرات جلد آنها تجدید می شود که در هر سه بیست شام بدن آنها بهینه می افتد
 و بیست و نه می نمایند و عیار است و حال است که بیست و نه در روز و لایات سر و سر و فصل
 شانه حق مدح و شکر می شوند بیست و نه فشان بلای عظم و خطر ناک با شکر چنان
 نباشد سم و جگر و بدن و جگر و پچیدن بدن خود بیست و نه و غم منقسم گردند
 نوعی است و نوع دیگر است و ستم و ستم دیگر این حیوان در این انبیا بیست و نه در
 انبیا نباشد که در حین کن بدین انبیا مذکور را پیش او و ستم از آن بجای نغم می
 چکاند بر سر و پا و او **بولا** که بقا رسیده و زنا مندر فشان
 مارها می باشد و ستم و عظیم الجثه و زنا و زنا و زنا و ستم و ستم و ستم
 است سر او چمن و عظیم و از دو جانب ذریه و ذریه و ذریه و ذریه و ذریه و ذریه
 چکاند طویل جسد او از بیست و نه و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم
 کند و بلک و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم
 و هنر خود را با و لاله و چنان بیست و نه که عظام جمیع بدن او خود در هم شکند
 بعد جسد از او ربله بلع نماید و بعد از شایع می افتد و ستم و ستم و ستم و ستم
 کشد و در حین اهدا غذا خد و به با عارض شود که بلای از هوش هر روز و زنا
 بهر روز

به و فشان از فشان مغشول ساخت لون بدن او مختلط با غذا و کرم سیرت و زنا
 به و فشان از عین و زنا می باشد که عیار است از طرفین کرم او می باشد با فشان و ستم
 اکثر و خواها می و طویل و در کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت

چنان که در هر او بیست و نه و فشان و به با عارض و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان
 فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان
 و بعد از بلع بدن خود را بد و سخت و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان
 او زنا شود و بیست و نه و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان
 فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان
 ستم و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان
 شکند و زنا و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان
 ستم و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان
 هوش با شکر و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان
 و لایات ستم و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان و فشان

۹۸ سبب از کرد گفت ثباتی بقیات عظیم در پنا رود بشنا و به مشغول و خالی از انا شایسته

بصاحب غلامه با تقاضا شرابها و با نفعات و طباخه بطرف رود و روان و در وسط
رود بکند و بجا ملا حظت نمودم که بچا که تمام در باب حرکت به نماید از شدت ضعف
مرض استطاعت پیش رفتن نداشتیم علامه رشید پیشد سینه نموده تفکیر به چاهوی او
خالی و از کرد او را بجرس ساحت با وجود زخم کلوه ثقیلا مذکور خود را بکتابا بخت نکلا
غلام ساندۀ چشمافش مانند و مشعل مشعل و دهن چون غار افراسیاب کوفه
فصد غلام نمود و لحا و جلاد دت نموده لوله دیگر تفکیر اقیانوس و طباخه هم بلایا
ببغلت تابع نمود و کلوه از خط سیر و خورده مغز او را بپاشان و کلا بد او را بچا
ساحت **و عجب** که افعی باشد در کرد سیر اکثر انا در
منطقه معشقه نهین یافت میشود طول او که در سر و سینه چین و کوجان و صافیت را با
تلاشه زهر شکم او سناه با خاله های مربع و لون ظهران غیره و بد و شد و ضووت خاله ها
میشا و در ظاهر و چندین س که میناد و مران باشد دهن او را لایسته و تابا لایست طوطی
با نیاب مسموم و در سکل رخ و بکل و کوهستان یافت میشود و در کلا با ت ماکه میشود
که افشان با جویان مقتول سازد و اقا و کرد و شپال بخص و فصل با انسان کاه باشد
که بجهنم کز بدین می کشد اما اگر شغیر نکند منعین نشود **نامر عینک**

سم او زیاد شد بد و طول و در آن مدالی چنان دادم میشود و در ظاهر و جال غیره مانند
عینک هست **نامر نکوله دار** در امر بکان نادر و نه نایب ذنب
او با یک صف حلقه باشد که مانند استخوانی از دین صومش صحت است که مطابق سن او
هر سال که بچایا جلاد نماید بک حلقه علاء میشود و در حین حرکت حلقه هم خون

حدایه مشام سگاز نازا و مسموم کرد و از مسافحه افشانرا بجهنم سازد ستم او بسیار

شد بد است **نصوم افعی و نامر عینک و نامر نکوله دار**

گاه باشد که بجهنم ندون مغول سازد اگر از عضو یکدیگر ممکن بالغ قطع باشد بکن و باطله

قطع نمود و مسلمان او که ستم او را سهل شد بد اکثر دفع نماید **نامر متوجع**
لون او خاکستریه و در خطف راس و نواح طلاع رنگ و زهر شکم و سینه سفید بالکده ها
مربع و طول جسد او از سینه ها چهار فام میشود و در صنعت شنا و به ماهر در غراب مد
مواند مانند شقد به ان موش و سونتا و مضطرب و سنا لکچر چنان بد در همار و با بافت
میشود و در سوراخ های زهرین و کلاه در سراسر اشیا و مسکن کن بند **مکولاب**
به ستم و بی نهایت اهل میشود و زهر شکم او از غیره ظاهر و طلاع طول جسد او پنج فام در
او با یک جنوری کثیر **لوی** لون ناسیبا طهرش سینه و زهر شکم

سرخ نهر و در بعضی سبز مع و در صف خاله های به نظم و سنا به ستم و به نادر کج حلقه
و موزینه و اکثر نواچه امانه هست بخص و در کلا با سنا لکان **فلاون شانا**
لون او پان رویت و طول او شش پنج فام و بعضی غیره با غیره خاکستریه و شکم زرد
روشن ظاهر سوسن و شخ شکم او از هر دو جانب مانند چنگال کج در المان جنوری و غیره

نصوح بن ساج

کامبلون بعضی برنامون حیوان زنا و بجهی است یا هائے طویل و سر
نوز و ایا چشمان و درشت و ذنب بلند و در حاکم سفید و نیکو بن رکت و می توانند
انرا بطور بی موزم و معنوخ نماید که از اطراف بدش بلون سرخ و موزم نماید و بی
شود لوب او مانند بوفلون بالوان مختلفه تبدیل و تغییر یابد

نصوح بن کامبلون

کوکا هزد و دو کا هس سرخ و سر پا و اال منقطه نماید از غریب بیکه برخلاف جبه مخلوق
چشمان او بخلاف هم کردند مثلاً آجی بیغون و چشمی بر خطی می نکرد و زان واحد تواند
بهمین و شبان را فون و بختر انکر است مانا و حیوان غریب و بی غریبش اکثر و فاف و
روم استخار و شغل خواب باشد با زبان خود و چشم از ابرو باشد و نقد می کنند زبان او

نزام

طویل و بالغ است و کتار و در نبل و پستان و حیوانی معشود
لون ظهرو پش و سرخ مایل بن رده یا خاله های پستان شکم و می زود مایل بن رست است
حیوان دهم و پیا فاف بی شود اما در جا هائے خشک و دین بوطه هائے خار و خار
مسکن نماید و نا دجا بک و جلد و بی از پستان زودا هلی بی شود و بیست تمام و در حشر

کونا خلق شده و در و زان فصل بیج از خراب می خور و سپار شنی نزام و مایل
لون ظهرو پش و سرخ مایل بن رده یا خاله های پستان شکم و می زود مایل بن رست است
حیوان دهم و پیا فاف بی شود اما در جا هائے خشک و دین بوطه هائے خار و خار
مسکن نماید و نا دجا بک و جلد و بی از پستان زودا هلی بی شود و بیست تمام و در حشر

کوان

جبه جسد و ذنب و مشور به
فلسفای کوجک و فلسفای ظاهر می مقدرات و در تیر کلو می او ثوبه مانند لخته و مخته
کود و نه است ثوبه مذکوره انباشتار و سر او مشور و فلسفای هین و ذنبی طویل و
او زود مر می طویل جسد و انچه را بیخ ندم معشود و در کمر سپارنا و یکا فاف بی
شود و پستان جلد و جاکت اکثر و فاف و رخت و رخت می رود از مبع جان و حشر

بازر پلایان

نقدی نالید سجنه او سپار لند و واکول است
جسد او بالمر مشور و فلسفای ظاهر می مقدرات و در تیر کلو می او ثوبه مانند لخته و مخته
کود و نه است ثوبه مذکوره انباشتار و سر او مشور و فلسفای هین و ذنبی طویل و
او زود مر می طویل جسد و انچه را بیخ ندم معشود و در کمر سپارنا و یکا فاف بی
شود و پستان جلد و جاکت اکثر و فاف و رخت و رخت می رود از مبع جان و حشر

۱۲ شکر نموده در شکافها صحن مسکن کند و فصلها را بچسبش شود ز بار سخت
جان نباشد هرگاه در جوف هیچ درختی نباشد از آنکه باج هیچی از نموده از آب شدت
بج نماند ماند بدون اینکه عیب نماند و درین چله ای میجد بیست که اعتصام مغلطه خود را
باز رو بماند مثلاً اگر دست و پا سوار و مغلطه کنند بعد از زمانه باز بعینه نمود
کنند و بنظم چلیپا سه بخشهاست کوچک زیاد نماید و در آب میچرخانند آنها مثل چوب و غ
از بیضه بیرون آید گوشهاست او میچند و مکشوف دارند **نصوبی**
چلیپا شش خاکی و سمندر

و نمیشناسد آنها از پاهای آنها مقدم خلفت باید در شب فعاله اخر عمر یافت و
گوشهها آنها را و اخر عمر افتند **چلیپا سه نه میبند**
جسد او شبیه سیر مارهاست چهار دست و پا است و فصلها را در کف حاصله آنها از
هم دیگر زیاد است و سینهها را از سینه انکشت و پاهاست و بر او اصبع نباشد و
طول و معوج و لون انکشتان او سرخ مایل برند و بیست که بیست او نرم و باز
منعجبر و فکته دندان دارد و عقبه مافغ او زیاد است که یک نقطه شش بر پا مان
و گوشهاست و عبارت از دهنه جلد سرخ است که هر دو یکدگر از قلب او بلند
شود

شود و راجات آنها را بجمع کرد و این حیوان عجیب و ذریه زمین و بحیرت ها و
بر غارها نباشد **جن البحر** لون او سیاه و شبیه زار ماهی است و در آب
دور دست دارد **نصوب جن البحر و چلیپا نه میبند**

و عوین کوش در هر جانب سر رقیبه و سه دست و سه چشمها و منخرینا و
زبان که چکست فرست قدم طول او میشود از علف و حشرات تغذیه میکند
در بحیر و بحیر مسکن نماید **منوع** چیزیکه در این حیوان
باعث تعجب موجب حیرت قشقرق صورت است و دست ماده او همه شش خود را
در یک نقطه میکنند اما بیضه ها را در باغها منظم و منظم میشود و بیضه ها
ساز و زخمها بجمع یکجا است در آب متکون شوند و بزرگ آنها بکل و بیضه میماند که
در دست آنها نقطه سیاه نباشد و باز در شلپست بنظم شش کدو میماند آب خپا شد
نباشند و از بیضه نر بزرگ حیوانیکه این چیزهاست که گویند بیرون آید شبیه بیا هم
بید است و باست و سب و طول و در پشت سر او سه دست و کوش شفاف که بزرگ
جمع دم جلد و از انجاست و آب زخم آنها داخل از عقبه هاست که شش خارج شود
بعد از چند بیضه بیضه ششهاست که شش او را مسنور دارد و الاثقبه کوچک و در جانب

۱۰۴ بالکلیه میسر است خط زرد و زرد و کبود و فصل بخار و کون او خونی شکل شود و قشر

صفت لون او تغییر یافته بکبود میسرند و راستی و خضه نامتکون و درها آنها مسکن
نشاد و عدد آنها نمانده ان شمار است که هیچ چندند به ان آب بخار و امده استندانی هوا
نموده و با ندر اجنه نامیده و او از نیشگاه از منته و به چو شعله طبعی شده از نیشگاه
لازمه پدید آمدن و به چو کرم بهار و مشرق نفعی و از آن مخته الی طلوع افتاب شود و اصل آن
عشق و هنگام طریقه خون شخیلی آنها در راه جزیران است و به چو کرم آنها در فصل خزان به چو
نوع به خون استند و نفع به از حشرات است

فصل فی المائ

موجیان و دفع است و نصفه علاءه حبله و سبز و روشن و نصفه سفید و زرد با
قو و لو که اگر چنان مستور و خط زرد و باخا شبه میباشند و این طریقه علاءه و افلاک حبله
ذکر از نیشگاه است و بلند باشد که بخار اجناس و در هوا میسر و به چو بخار و قبل از شکست
اعتدال هوا و او بلند کند و در میان تلج آب به چو انخیال تغییر یافته و از نیشگاه و از نیشگاه
اخلا چند ساعت قبل از آنکه هوا تغییر یابد و شریع میسر است و کند و با هاله بلند میده و نفع
و در و خیانت کاه میسر و در کپه هس که در جهان خواندن آنها را مفعول کند

تصویف فی بلاغه عمو و فصل فی المائ

افشام لاد پش

عموم لاد پش را استخوان سخت مایل به سبزه میسر

سان جمیع بدن به ان فرشته مسئول و ذره اناس میسر و نیا و ذره خور و از ان
جوش عظمی نماند پدید آمدن او و استخوان مذکوره بشکل سپر محذب و ظاهر او را
مانند قبه نما میسر و اجنه الواح بسیار باشد که در سه صفت طول و افق و رتب کشند
از انسان محرم و به فلکین آنها مسلح به قطب است و استخوان طبعی و سخت و عمو
لاد پش بسیار جان سخت باشد و اکثر اجزا را احساس نمایند و میسرند
مذله که سینه و به غذا زنده بماند و میسر و بدن را شدن آنها را با و به چو عمو را کند
و به چو آنها بسیار فنی به نماند بعضی از آنها با بوزن هفتصد الی هشتصد رطل
مزنه کشند بعضی آنها بسیار بدن را مدبشود و در میان ریه یک بعضی هفتصد
او به پش حرارت شمس از ششم پدید آمدن بعضی او را در فرنگستان به چو افلا
میسرند که با بدن و فم منقسم شوند به سه میسر به اما به چو به بدن و فم است
که فنی به ابتدا از بخار بخار میسرند و فنی به از بخار با آنها نفع نمایند و در انجا
کنند و جمیع این سه فم در هنگام میسر نهاده و بخار میسرند و در میان ریه بعضی
کذا رند و نفع به از حشرات و نباتات نمایند

لاد پش میسر

استخوان ظاهر او سه ذره با رجه و قطعات ان بهم بطور میسر و وصل شده که بعد از فنی
معلوم شود طول و شش آنها ان شش الی هفت قدم میسر و در فم هشتصد
رطل و وزن جمیع بدن میسر و در فم بخار با کله میسرند و ان نباتات به چو فنی
کنند و رکنار و در میان ریه بعضی نهاده و مدتی به چو فم میسر و او را
فم به بدن را بد و طول و فم اصغر باشد و بعد از هشت فم با نام به چو راجه است

۱۰۵ اهلا و با دجکا و او ز ناد طالب هستند کوشش و بیخه از ارباب لذت و عجز
 دارند آنها را چه وقت توان صد نمود که در چنین شرم گذارون بکلی بکار و رها
 آیند و که سبب مخصوص در که سبب این بکار کثیر **لا لیت بریه**
 اناملی و ز ناد فضا استخوان ظاهر می باشد بحدب می مانند هر چه دست و پا و
 خود را بنامه بیخون سپرد پنهان کند **نصوح لا لیت بجه بریه**

از شکرک الاوه منبانات فغذی کند و استخوان کاسه و زرد و با خلوط می باشد
 بطی العزک و سخت جان است حله عباد از نهج و قطع راس و مدت چند هفته
 او متحرک و روح در می باشد در باغات مسکن کند و در داخل پستان بیخه
 گذارد و در یک شکران میله چهل شتم نماید و شتم خود را در پستان پنهان کند و در اخر
 ماه ابلول بچران بیخه بن رکه کردی و ن ابد این فتم لا لیت در جمیع بلاد
 مخصوص در سواحل بحر فارس **کاری** که شکران لا لیت
 بجه سبب کاسه ظاهر و پنهان و شغلا نالوان دارد و در اخر بجه و در می و در وقت
 میشود که اکثر با سم صدف بکار نداد لا لیت بجه صغیر الجبه و در بجه رکن
 نماید بیخه او بسیار لذت و خوش طعم است بخلاف لحم او که بد مزه است در که سبب این

وافی

وافی **ای** لاک لیت کوشش که در زبانه پستان باشد انگشتان کشیده
 و سطح به اظفار شوند و استخوان کاسه او بسیار با نقطه های زرد روشن طول او آن
 الیه شش اصبع میشود و جمیع جسد خود را نوا نند و جوف کاسه خود محقق نماید
در بیان حیوانات خادم که مستحق پنهان شدن هستند

اسب بریه انچه بیخه با نیکو بدن محضات انسانیت کو با ان لیت
 نکرین بیخه نفع بشر است بحدب کفاری مشغول و غیر ممکن است تحقیق از لیت فخر او
 توان نه بجه اند فیکه نکرین انسان در که ارض بنظر می رسد و اخر افع و ارج
 و خطه و نه اندامی مستحق پنهان دانسته و نوشته اندامی انسان نام باشد و به پنهان
 اجناس و اسبانی نسبت با وجود عظم جسد او اعضا و او در کمال و پایداری متناسب
 ظرفیت القوا هم و خوش می و کردن و بسیار با هر بجهت بجا جسد و بجهت علت
 طبع و بجهت جلد دانه ها سر خود را بر کرد اند بوسه صاحب و اکبر خود و محض از و باد
 شوق و شغفت و از زاید و اظفار و استخوان و عظمی بودن و بالیدن سر خود به
 بدن صاحب فدم را کب نماید بکار و مشا هده شده چون را کب و کشه کرد و بجهت
 افتد سر بقدام او سوره و جسد او را بوی بدی میخاست خزن شبهه کشیده و استخوان چنان
 اندازد حکایات غریب و با نایاب عجیب و فاعه اسب نموده اند و بجهت پنهان کردن
 ندارد و در هر اسفار و رفاه و بجهت معین و جهت کش انسان است و چنان عادت
 نموده هنگامی که او را به شپه کشیده و زانده نامی بر لبه کشیده و در که شهنما سر خود را را است
 کرده فضا لیک کو با امتناع نماید و بعد عین جبهت و شش عینا و حرکت امداء و منها بخود را
 بنهین کو پنهان تر ساخته نماید که کو نام مبارک و خا هده بار او که دفع و غلبه و جهت و شغفت

۱۰۴ شریک و دایم اهل بیچاره و جدا همه ششکاف خوشی تفکاف و بیارزند که در میدان جنگ بفر
مرد که فانی است و زلف و جمال و دروغ و خجسته کار او و دایم بیال : مکن مفری بفر
مدین مقابله کجای و صغر خنده السهل من علی : و بعضی نقاد او و عثمان و کتاب مهمیز
اختر از شد چشمکها و بران و صلاهی ویک نفر و با طاعت مسکن نفس و از سخن بخت و عیال
هرام جلالت و شش و افق و دزد و ذنب و طوبی و علا الحراض و باختون شر که حسن
و اخلاص و امان و تکبیل نموده و معناد و دایم اف مقابله و اسباب بیچاره اسباب بیچاره
دایم **نصیحه اهل بیچاره است**

نابیه

۲. از جمله ۳۲

۱۴	میش
----	-----

۱۰

1 20

$\frac{1}{\text{طری}}$

$\frac{200}{20}$ ٢٠٠
 ٢٠٠

این احادیث را در حدیثی است که در کتب معتبره آمده است

س: پانچویں نمبر ۱۵

کہ دروغ را چون زارها مگر ندید و چون ندید و هم ایستاد و رفتی و در این زاری جنت خود نباشد
 که دو کمال خوش و قدرتی و هوشتا را به بعد از پیش ایستاد و این طریق و محافظت از خصم را به
 غلامی آنها نشانان و بهیچ چیز از او انتابت بدو نماند ایستاد و وصلی عوی که با جنت
 دارند و دفاع و عقید و سفی اند که اگر یک از جنت و دفاع و صدانها را به بعد از
 و مشکله و دفاع از مزید را حاضر بکنند جنت عیال غنایه را به بعد از و هم ایستاد

کانون خبر را بچشم مغایر کرد و خیالات و حشمت آنها که با لوان مختلفه نیستند و هم بدین رنگ
دیدند و در وجه طوایف سابع بر معریت و محبت سلبه ند و پاکه عرق و اوصاف جنین
از جنین صفت نشان و باطنها را چنانچه از چشم بر می آید در آن نه در و در و با نفع دیگر که
حسب جبهه بسیار صفت یافت باشد بجهت سوار بر و کشیدن کاسه محض و نشانه آنرا با
بکاس از بهرین اینست که صفت علیا حضرت و کفین با ملکه انگشتان بجهت علیا حضرت
امیر طوایف از سه برسم از مغناط ابعاد فرموده بود تا مدینه سوار بر مخصوص علی حضرت
پادشاه بود و این ششم چو در جزیان **آب گند** و **بزرود** و **کرس** کثیر کلبا است
از انسان که خواب برشته خواب و زمانه از آن ساعت نیست بعد برخاسته و مشغول
خزیدن و معشود اگر نه بدخسته و زمانه باشد بعد از آنکه ساعت مشغول استراحت شود
و کلام اینست که خواب می کند حرکت است بر ششم است و راه و پورته و دو و سالی
از فمیل نشان معلوم میشود و در مدت باز ده ماه و وضع حمل باید و اکثر در یک شکم زمانه
از یک بچه غیر اینست و سن ستاد اول و این ده و ده و سی سال زمانه زای می کند افتاد و روز
ناحیه ای که از کانا چو در پنج کاعرت بوده حکایت کرده بودند و این از عجایب است
حق صفت الجمله که طاعت فراتساب می و در کباب و چکرین ش
از او در خادم و زمانه از جهت کثرت نشان در وجه اواس و در باجه مطهر و در جهات و مشغول
صبر و باندک علوفه نافع و غیره و در کار کردن در خصوص مشهور و لاغ **انابا** و
امپانول و پوروش فال معروف شهرت میجویم اراض کید و بر نافع بخود و سنان خنیا
صد و عرق النساء و غیره و وجه مفاد اصل النفع الحیاة فراتساب که اکثر اراض بجهت و س
و منها معذکوره و بسیار ضعیف زمانه از جمله خنیا که کش و غیره میدانند **استر**

کہاں

۱۰۹ غریب کربان خط معوج حلقه یافته و از این جهت و پنج مهر است

او را بخار و زرد طالب هستند که بجهت صنعت چاکت منشا زانست

خزنهاهله

چون زباد کثیف و اکول باشد که بیا بجز
جوع مبتلا شد بسیار می شود و بسیار هرج و مناند و بلبه و غیر قابل بجمع خد مان
و غریب کردن او با قوت و چشمان و می صبر پنهان و طویل جلدش تخم و ناموسها
خشن و انبوه و طویل و مانند برایش سخت خون و با راجه و بسیار منکر باشد اما در کشت
منفعت هیچک از خوش خاد و اهل با او مغایرت نتواند کرد که شش و او اگر چنانکه
راجه منعقد هست اما زباد با دس و تخم و پ و زانند و مناسا هله و زانک
رو و ده ها او را شنیده و پاک نموده با خون و لیم و ملس ساخته و کباب بندها هله او را
خوکی مانند گوشتند با کله و دیر نگاه دارند و به مسله و پ و منقبول لعین و کله گوشت
او را حرام دانند زباد و زود و زود و وزن بعضی از آنها که زباد و زود شده از چنانکه
الیه با فصل کرد و آنکه می شود

نصوب خزنهاهله است

مولون

فیه از فوج کو هست و در کلاهات او را مانند کله گوشتند
او را نگاه دارند مخصوص در سال و می دنیا و فرس کشته است پنج و اصل شاخ او را زان
ثلاثه

ثلاثه اما زود و زود مسطح کرد و لایکه سر شاخ آنها با لایه مثل تخم چمن و مسطح
شود و مولون و خشم و در فلل جبال با و می چند شکار او را زان شکار او را و شرج
سهل و انسان باشد و مولون اف و بقیه و مایه بجهت که سفید مشروط و شمن
و می صبر او ک شعرا و زود و طایفه و قابل دیرینه سر و ان آنها اند که از سر و نفع
شود و بعد تم شده به زنبیر کرد و الی سینه آنها رسد و با زخم کشد و بلند شود و مولون
او را کلاه طاعت بدن و علل و نام از سینه این منشا **نصوب مولون**

کوفند

از جمیع حیوانات خادم و اهل ارام و شهر پس و به از تن و زین
طیج کوبند و فوج او شاخ بسیار رنگ و صغیر و در هر هکت که رفت و رفت خیار
با انواع و صور مختلفه پیچ شود اما ماده کوفند را شاخ نباشد الا که باشد
و ند و جگر و زرد و حشر اهل از حیثیت منفعت و منشا زب کوش و شپاک که ابد
جز و به از اعضا او بعد زود و بل جمیع اعضا او به رجه او که بکار انسان اهل علم و
لین او را کاه و غیره اعلی جلد و پشم و کثیف و بخت اکثر مایه و شش و مغز و شاکه
که سفند را اقسام مختلفه باشد و بجهت اصرار و ثغاب منزه و کوفند مندا و به
مشهور غیر از کوفند نیست که به نام آنها با بسیار بلند است و کوفند یک و دو

است خودشان را برافشانم فریب کردند و چشم آنها بجهت روشن اعدا و اکمال است

نقصی

فیمی انزالا سٹ جٹہ او فٹرپ بچٹہ مرال ولے اور نفاع و مے

کشد رنجائے کاوشیار بزند **نصویرین** کہ اور ابرارِ ہدایت

بین

سرای ناسا ختمه مایند مزین و ذمخ و بر الحبه کمره و طویل

بجائے کہ وہ کہ ابد الفتنہ داوڑی نکشتہ

۱۱۱ و چون ناده کار و کوی سفند شمشاد و بلبل و شند و جلد و پنا بجا می خیزد و پیر من پند
 و از لعم آنها نغند می ناسند مخصوص دلت و نغند هل لایون از این جبران باریک است
 فقیر من هل لایون افلا بیت عددین دارند اما من لایون انجا از این ناز و دهر
 با شکر آید پیچ اینها ناز و دام مشا و زبیه سه چهار فصل نیک بر و در فصل شاکه با
 لغز نمین مستور از برقت غنا بر این خجنا غناغ منحصر بر شش بعضی از غنا غنا و
 استخوان است که خود از این برکت کار و پیر من دارند اما در فصل صفت در ظل جبال
 و کشتی آنها ناز و میچند و از هر من تانات نغند می کنند و اهله آنها از ناز و ده اهل
 بیت شاعر نازد **شتر** افشام دار و بعضی راوی
 کوهافست و بر خجل ملک و طهر را هیچ نیک و بیخ می که کوهافست و بر نیک و ناز
 کوبند و بر می خجند منند که از همه افشام شتر راه وارش و نند و چاکر بدش و در
 شدت عدد که از اهل ناز و ناز و پیر من می نغند اده اند که به وجود او ابریا
 قطع و در معطار به فضل استامنع و محال باشد و بدین استعانت آنها عریا
 نقاش و بخار و غنیمت چو این او شرباب عاریه لعم و می طعام آنهاست مخصوص
 کوشش می کشد که در معانی اعاب لذت بین بلخوم و بعضی از طعم است و جد بلو خ
 در ملک سا اکل است و در ملک شکم ناز و از ملک میچند ابر نغنا میچند در ملک
 فولاد نیم نزع بدین نیک است از این بر می کشد که بعد از ده روزان ملک نزع و نجا
 می شود و در سن شش غناست فوق و ناز ناز است و الی خجنا که کید اصل شتر
 آنها از عریان است و به در معص و لایون و بری و از پیر من کوشد و نیک
 و کلاب نین نازت می شود نیم از این و بر می بلون بود نایل و نیک و در نیک نیک نام

موسه بدین آنها رنجند و نغند بدین شود و اعراب زبیه اولیاس نغند **نصیب**

شتر و غلب

چشم شتر از همه چشمها ناز و خوش است فضاغت و عین به فضاغت مشهور و معروف
 خف عینش از ناز و هم نازند و نغند ناز و نغند و ناز و نغند و ناز و نغند و ناز و نغند
 اصل غنا و او خا و است معرفت بیشتر خوار و ناز و نغند و ناز و نغند و ناز و نغند
 و احسان را از ناز و نغند ناز و نغند ناز و نغند و ناز و نغند و ناز و نغند
 کوشش و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند
 ناز و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند
 از ناز و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند
 خلق شده که نگاه و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند
 لب و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند
 اصحاب و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند
 بدین ناز و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند

چشم شتر از همه چشمها ناز و خوش است فضاغت و عین به فضاغت مشهور و معروف
 خف عینش از ناز و هم نازند و نغند ناز و نغند و ناز و نغند و ناز و نغند و ناز و نغند
 اصل غنا و او خا و است معرفت بیشتر خوار و ناز و نغند و ناز و نغند و ناز و نغند
 و احسان را از ناز و نغند ناز و نغند ناز و نغند و ناز و نغند و ناز و نغند
 کوشش و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند
 ناز و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند
 از ناز و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند
 خلق شده که نگاه و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند
 لب و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند
 اصحاب و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند
 بدین ناز و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند و نغند

۱۱۲ از کله و سر و پیر و ابد که در عین و استشفه نامند و ایا هم مستی میوه و پیرانه

شو و عشا و از حسن دوست و اورد که باز و غنچه را که میشتی نماید و محتاج بغير

وزیر نیست و محتاج روز به بهیوت بدست و پنج من سخن را طاعت کند و به ساهر حال

روز به بازنده در سخن و باور منزل نکند و رنوا چه مذکور و حل و نقل احوال و احوال

مجاور و غیره آتش با شمس است و در حین حل و حین معنی که بهیوت و از نوها و خود را

ختم نموده سپهر بر زمین گذارد و اگر از حد معناد و ایا و استنکین نماید و با و چه مثل

تکلا و نند و مجرب و اندوه تمام نادر نماید الی آنکه حلا و واسطه کنند و تا شصت من

هزار و شصت بار و از اقل تا به داشت و در حین سوختن آنها را قطار نموده و یک نفر

سوار مقدم آنها شده و هر چه که مرکوب خود را راند باقی جان طو و سوار بعد

نمایند و در سوختن آنها ابد و مضرب زجر احتیاج نیست چون در آنها آثار خشک

ظاهر شود ساقی بنای خواندن گذارد و از هفت مخصوص دارد که در عین اواز و

حلقه نامند از صوف حاد و شمران بوجد و سوختن آید و بلند می نام میشتی نمایند

و هر یک که حاد به ساقی کشند همه آنها که شید با بپند چون خواهند که با آنها را

بردارند و از نوها را ختم نموده و خود و شمران بن زمین ملاصق کنند که با ساقی و

تمام باز آنها را شل نمایند برداشت و در هفتان پنجان به یک بار خود را مثل حلقه آید و شخص

از هیچ حیوانات بازگش حلقه نموده و باز انداختن و سوختن و نگاه داشتن آنها را

اعراب بعز او را بجای همه و چون آید و کاهی کتاب یافت فاشد ابعول آنها را با

و ابعول شمر فاشد و حاصل کرد **لاما** از جلیق شمر فاشد

در یکبار شمر و از نوها شمر کوهان و در یکبار نکشتان او است که با ساهر از هم جدا است

گذشته

گذشته از آنها الا انار شقی القدر و لطیف الاعضاء از جلیق ساهر و حشر الحلقه

و فصلی از او است و ارتفاع غذا آنها را بقا میبخشد که جلیق و با ندر شمر و از نوها او است

و پینه و از نوها و مسطح طایفه شکل و در سینه با ندر جلیق و در هفت اعصاب او است

و با ندر عده جلیق او و کحل و خوشش است و پینه او و جلیق و با ساهر و با ساهر و با ساهر

نصوی کلاما

شمر شکاف نامند که در وقت نعلبها شمران او از نکات مذکور نام داشت سر و سر

و جلیق و در سینه و شمر بر پینه من و شک و مو و به چهره و به روشن و سفید و به کوه

و شمر و شمران او و به اعجاز دارد و در عین و به کفلا و به کفلا و به کفلا و به کفلا و به کفلا

و از نوها و شمران او و به کفلا و به کفلا و به کفلا و به کفلا و به کفلا و به کفلا

و شمر و شمران او و به کفلا و به کفلا و به کفلا و به کفلا و به کفلا و به کفلا

و از نوها و شمران او و به کفلا و به کفلا و به کفلا و به کفلا و به کفلا و به کفلا

و شمر و شمران او و به کفلا و به کفلا و به کفلا و به کفلا و به کفلا و به کفلا

و از نوها و شمران او و به کفلا و به کفلا و به کفلا و به کفلا و به کفلا و به کفلا

و شمر و شمران او و به کفلا و به کفلا و به کفلا و به کفلا و به کفلا و به کفلا

و از نوها و شمران او و به کفلا و به کفلا و به کفلا و به کفلا و به کفلا و به کفلا

۱۱۳ اشان از دهن کان من و نیز دمانند بر اذین نگاه و حضور چنانچه بالا که کند که ابد
نصو و خطر و لغزش و دوا و تصور و نیت لایا بر سه قسم منقسم که فیما بین لایا و جلد و نا
الیا کا و نیز عیار و عین نامند سه لایا که چون و حق شکل از آن و قسم دیگر و لایا و موها
او نغیر بر این و کلش با بود و خاک اصل شخم لایا از آن یکا به جنو به از مملکت **پرو**
است با الطبع حیوان ارام و صبور است اما کاه و منغیر و جوج کرد و به باله و حش
شود و جمع افشام لایا حال در جن و حیوانات اهل و خانه محو و جانی و نا و بچه که در
ام یکا مکشوف کشت جگر و زاید بنای عین او و ند و بین لایا و بینک و بنا و کرم
نبرد و بعد از آنکه از دهن به عین بد بنای جلد و مابین عین و نعل نموند و کرم لایا و نا
کشت و در جن و حیوانات با کشت محو بنایند لم بچه لایا الذی و حق و شطع و نیم
هضم او و بجهت فیج الیه اعلا الیا کا منوسط و کتب لایا و به عین و نیم بسیار
نرم و لطیف و عینی دارد حیوان نیت زاید شمر و ارام و طبع نعلی و بسیار صاحب
خود پیدا نماید و لایا با ناپا شول بجهت با و کشته زاید نگاه دارند و از نیم اولیا
و بسیار حق و نیمه نیمه نمایند و به عین جگر و نا از آن یکا به جنو به از مملکت
کو و دگر او و ند او و نیم بسیار ارام و نا بجهت است و ارتفاع او و بقدر هاله بزرگ
میشود و حسن الوجه و طبعش نظر و حش و فایده است لم او و لایا و جلد و به عین
و عین و نیم و اقسام و لایا الطبع و کرم و نیمه نیمه کشت **کلب**
از جمیع و حش اهل و فاع و طاعت و نعل و حش و جگر و نیم و در عین و کرم
و نعل و نیمه که کرم لایا اول ظهور و نیمه نیمه و کرم لایا و نیمه نیمه و کرم
مصابح صادق و در عین موافق است با بود و فایده و شانه و مسا و جمیع افشام کلا
زاید

زاید شد و لایا با غلبه و تعلیم و بجهت با سببانه و اول و بسیار حق و کرم با هم
شبهه را بسیار و به با سببانه مشغول و نیز او زاید و خفت با شد و نیم او و کرم و موها
او و نیم و نیمه و نیمه که کرم لایا با کشته و مشکل به بدن او و اب نغیر و نا و به و هنگام اب
اشان بدین زبان خرد و زاید و زاید و نا زبان ابر و بطور و لایا بدین بر و او

نصوب افشام کلاب

و حرارت خرم و بجهت کلاب معده و زاید و در فضا می کرم کرد و با طبع
مشرق و جگر و کاه و بعلت غار و عین و کرد و به عین و جگر و با و طاعت
شود و هنگام مرض زاید و اهد و زاید و زاید و سبب و زاید و کرد که به عین
با با فایده مضاف شود و حله نماید و زاید و زاید و جگر و سبب و کلاب عین و زاید
مسموم و طبع سبب زاید و نیم و عین و با و جگر و عین و سبب و سبب و کرم
و فایده او و نیم و لایا و موها و به نیم و زاید و زاید و نیم و زاید و نیم و زاید
کرم و زاید و زاید و نیم و سبب و سبب و سبب و جگر و نیم و زاید و نیم و زاید

۱۱۵ مذکوره کالسه زاد و دو میچ و برت فی عت تمام حرکت دهند

نصوب الیکمونی کالسه که محمول کلاست

کرم در جوار برافتنه و غیره در پستان حیوانات و حشره
بره لون او غیره با موها انبوع و طول و استفا آنرا که با اهل و جبع و ربع مسکون
واقف و الوان آنها مختلف و جملش آنها متغایر پیچ هاست و وسیع با ظفا از چنگ
و فند شیب با ظفا و شکر که با مستغایر آنها صید خردا گرفته و یا شکار بالار
و در ملک چشم آنها عود به و غیره و میجد است که در شب تا و مانند و در وقت
رویت کنند که بر لایت افش را که مشهور بکن بر آفت موها بلند و نرم و شین
و انبوع دارند که هر جمیع مردم او صاف کرید و اکا ص حقه و مانند چرخانه
نخست که بر نداشتند تا استفا و است بعضی از حالات او را شین نمودم و میجد چاک
و جلد با است حیدان و مشال با عصا مسحت و با فرت میجر کرید و بسیار خنک
و مطبوع و متعلق با انسان و نادر شونج و کثیر از اج میحت مشغول با طاف
سپان است اگر چنانکه در و در صید افکنه چاک بکن بر حیوانات که صعو و شین

و هرگاه

و حیوانات صغیر الحشره را شکار نماید و در مک چشم کرید بجهت تعبیر او ثبات
صحب است چون جمیع اشخاص را شین بیا و ممکن بلع و نزد همه واضح بود لهذا
مشرع داده شد **نصوب بر کرم**

خرکوش فیما از خرکوش را که جز او صغیر و کو شکار و میضرب و لوت
انها سفید و غیره می لکه و خال و در شب زمین در حفزه هاست که خرکوش
نموده مسکن کن پند خوک هست که مانند انواع خرکوش و اکثر فطانت کوه افش
ناشدان نباتات و فشر و استیجا **نصوب بر افشام خرکوش**

و میوه شکار و انکو و فند می نماید از هشت الی نه لک عر کند و در هر ماه یکبار

۱۱۴ حله نامد و عرض نشا فریب بکشد بچه بر اندیش بدت و نگاه داشتن خرگوش بچش
کشته شجاع منعت شایان و مداخله با بان و دار و لیم خرگوش جسته سفید و لاله
باشد خرگوشی هله را در خانه کران اهن و خشب مثل نفس ناخدا نگاه دارند که
بمیل خود و نا نفس هیچ کردش بنای بیه ناله کران این بات و کلم پر و دوش دهند
و در بچه فر کرد اما گوش خرگوش اهل غده و بچه نمک فران لم خرگوش اهل
باشد و فرافره سه قسم خرگوش اهل لیس که عبات خرگوش مندا و بیه دهند
و خرگوش بران باشد و افام و دیگرین دو و لایات دیگر هست که فرام از آنها نا
عبر موی گویند و دو مغالب خرگوش مندا و است حله و بشم خرگوش را فغان نا
طالب چران بشم و کلاه و فرنگه با اعلی فنج نایند و از حله او پو شین و خرنگه نا
ظریف و کم خیاط کنند که بقیع ارزان و با دوام و لطیف باشد خوک هند
که بشم از خرگوش است صغیر البته و جسته فران با انواع افان و اهل شوند که
موتها آنها و بشم که بشم با ارمای و عینا سه سفید و جسته با کلبه سرخ رنگ
چون صدامه از نامد و بیه خوک شبیه است لهذا با این اسم موسوم نموده اند
نیانات و موی خیات تغذیه نماید و بیه و افر بر نان و تخم ارا و جعفری و
برک زردک و داو قاده او و در هر شایع با شش مرتبه وضع حله نماید و در هر بار
دوازده بچه را و نا پانزده بوم بچه ها و خرگوش را و در هر خرگوشی اگر بچه
ند و بیه نکش اهل و نا پان طالب و راغب هستند **افام طبیب**

اہلے خندس وفاکبات

خودس وختے در جنگلہائے زانا و اکثر کمر سپیش وافق کہ اسواض فاوول نامند کونا؛

قد

شایسته و ماکان اهل ان آنها نبوده و الله اعلم خیر من ههلا لاجه منوط و
 برها مختلف و درخشنده سوری مکمل بناج لجه و در دهن ذبح لجه سیرج و روشن
 مانند لجه ای بخت برنگا ذنب و زباد و فنی و نکین و خوش شکل و مغز چشمنه ای
 شکار و روشن منقاد او سخت و چنگال و صد روی و سبب جدا و ضخیم و چین
 و مربع پاها و می و دو و مسلح با ظفار سخت و نصیر غیر از نا ظفار و مخا ای و
 عقب پا چمنه و بسیارند و سخت و در چالاک و غنور و زرد ماکان و در
 محافظت آنها سبب و اتمام بلوغ نماید در مدافعه و بجای ده جود و ثابت قدم
 و همیشه مراغب مواظب احوال ماکان حفر غذا میجست آنها مختصیل کنند که
 چون غذای ماکو بچافتان ان ماکان را نداداده و غذای یافتن را با نانا
 بناید و چون دغور که مخصوص و ریاب مواظب احوال آنهاست و در جوی و
 و محبت و غیره بچای بدیل فرضا اگر صد هس داشته باشد هر یک را بای خشنود
 و با ننان و اخص و ممنون سازد و همبالتص و مطبوع الحی و اکرا و اذ بانک بلند
 بناید و بخصوص و چند هنگام مخصوص و فن خنار و شب زنده و او را هم طایع
 ناید او و در نصف آنها و طایع صبح بانک زنده و شبها نا طایع و خیر و و سبب
 بسیار کشته او از دهد و در جناح نمودن جود و با غیرت مخصوص اگر چفت او
 نزدیک باشد که تانفس ازین با خضم بخار کشته و فرا و زنده نماید ماکان ماده
 خرم و کوبند چینه او از خرمس کویک و درخشنده برنگا او کسر و ذنب
 نصیر از چمنه و بالکل و اجعه غایب و در عرض شاه پیشه بچند مکدر و فصل
 شایسته که هوای باد سرد بناید و کمال که محال او گرم باشد از این سبب نهاده و سفند

۱۱۹ از جنس طبع و جگر و با هائے آنها پرده دارد و شب بعبص الفل و نفاذ آنها بجن

و در غنا و رطوبت و هائے کوبان از یک جنس این باصل باشند بطور حش و در

عشقی و جلد بجنس و در طریقه شاله و اف و نماند فی بایان و فتلان نماند در

او از آتام خربت بزاجی معتدله نماند و بطه اهل از بطه و حش و در لون و در شش

درین کلیدانند **تصنیف** بطه

چهار پرچک که در آن

کشته می شود و در شش

ناده ان در هر دو نماند

و یک ماه در دو می بچند و چون افراخ او از بیضه بیرون آید با نفاذی تمام به

در نماند و در شش ماه افراخ او بحد کمال رسیده هائے در شکم او در نماند

و وقت است و اکثر جواهر او از ابلخ بیفتد و در واسطه بیچ از بیضه بیرون

آید **ابجد** که اسم فرعی از بطه است و در هائے منتهی او نماند بر شش

نیم و الاستیک است در بیضه منتهی مسکن دارد و در سواحل بخار و در محل و طوبی

سازد و از در شکم به هائے خود را کند و با ششانه خود کسرتند و نماند او از شش

الیهش بیضه کذاره و در دو می بچند خود را با پر هائیکه از در شکم خود چیده به

پوشانند و در هر یک که بیضه کذاره و بیضه هائیکه خود را بحد بیضه نماند بیضه

بیضه بر لون نماند و در محل بیضه بیضه بیضه بیضه بیضه بیضه بیضه بیضه

نیم و در نماند اهل افسانند از نماند هائیکه از ششانه آنهاست پر هائے او را

جمع نموده بیضه اعلایین و ششانه ناکنون هفتاد و نیم بطه و نماند امده که در ششانه

افشام

افشام آنهاست و در غش و **قاصد** از بطه و عظم جگر و هائیکه

منفرد از جنس کل و او در بچان غش و نماند که چکر و کردن و هائیکه نماند

تصنیف در دو

میان خاک ایشان

خود را سازد و نماند

الیهش بیضه کذاره

علاوه در دو می بچند

او از بیضه بیرون

تخصیص معاش نماند و منظر او حسن و قبح و نماند و بیضه کذاره که اندک است

و احسان کند تمام او را و در نماند و از جلد او بیرون نماند و در خور و بیضه اعلای

خطاط نماند و در شکم او بیضه اعلای بیضه و در شکم نماند که بیضه نماند و بیضه

بیضه نماند و از غلظت نماند و در شکم او غلظت نماند و در شکم او غلظت نماند

و نماند و از غلظت نماند و در شکم او غلظت نماند و در شکم او غلظت نماند

نماند و از غلظت نماند و در شکم او غلظت نماند و در شکم او غلظت نماند

نماند و از غلظت نماند و در شکم او غلظت نماند و در شکم او غلظت نماند

نماند و از غلظت نماند و در شکم او غلظت نماند و در شکم او غلظت نماند

نماند و از غلظت نماند و در شکم او غلظت نماند و در شکم او غلظت نماند

نماند و از غلظت نماند و در شکم او غلظت نماند و در شکم او غلظت نماند

نماند و از غلظت نماند و در شکم او غلظت نماند و در شکم او غلظت نماند

نماند و از غلظت نماند و در شکم او غلظت نماند و در شکم او غلظت نماند

صلوات اند تا با خدا عادت کند چو نهد بر شریک شد دلان بلند چه به پائے اوابه
و عیب نگار که قبل از وقت گرفته و پهلایه او را کند که در دست طهران شوالند پرانند
چون شکار حاصل شود در اینجا دو دو می شکار و اسیر کنند تا در وقت ماضی کرد و
لین بر شکار او بعلت نفع ارباب هوا متغیر کرد و مشهور است که شاه هجرت حسیه حاصل سال
عمر نماید الله اعلم و چند طبع دیگر که باز و فزل و وچچ و طکر گویند
مثل شاهین شریک نهند و لجان بنخص کینا پیش فصل جمع طبع را نهند

ظہور ربیعہ منہج بشیر داولہ قرن ثالث بعد از تکوین جمیع موجودات از قسم نباتیہ تا از جنس

پیشانی

[illegible]

۱۳۴ کماعضای فوقانی بہ بدن ملاصق کشتہ **عصلہ** واپاک استخوان نامند کہ او

واعظم العصد خواتم وطرفا اعلا في عظم العصد منفج وموّدق ومتصل بعظم الشطو

نُزْوَءُ که در محل اتصال مفصلی تشکیل نموده **علی** مرکب زد و عظم

و عظمی که در طرف و خسته ساعد واقع است کرسوع و زند اعلا نامند و استخوانی که در جفا

افیسے ساعدہ مصنوع است و نذا سفل کو بند و طہن اعلا سے زندہ باہم متصل و بطرف

اسفل عظم العنق ملاصق وشكله مفصل غوده **بد** منقسم بسره مشبهه كه

مرثیه اول کف البدر و ثانیه مشط الکف و ثالث اصابع امّت و کف مرکب از هشت قطعه عظم

صغیر و مشط الکف مرکب پنج قطعه استخوان طویل که عظام مذکور و اصل الاصابع

نیز گویند و هر يك از اصابع را متماثل استخوان نباشد مگر اینها که دو عظم دارد که از آنها پدید

قصبة الاصابع ثمانية اشد وقصبة من يوفى ورفوف هم واقع ودر محل اتصال تشكيد مفصل

کند و در نهایت سر نصیب اخری اظفار واقع است و اعضا مختلانی مرکب از فخذین

و در کتبین و سافین و فدی پستانک **فخذ** مشکلا از بان عظم طویل که

عظم الفخوذ کو ہند کہ طرب اعلامے او بعظم التو کہ لہبنت مفصل متصل **شا**

مرکب زوالمخالفات کہ اس مخفیانہ طرف وحشیہ سافر اطنوب وعظم جانبانیہ و ہر اقصیہ

انسان خزانہ کے طور پر اعلیٰ ترین دو عظیم جسم متصل و باعظم الفخذ تشکیل مفصل نمود

و در فون مفصل مذکور استخوانی به شکل کاسه و مجذب منقبض حافظ مفصل مذکور است

وادر کجہ کو بند قدم نیز جہ مرتبہ منقسم کہ مرتبہ اول را کتب ثانیہ

مسطا القدم وراثا الاصابع نامند **کعب** اذهفت قطعه عظم مرکب و مسط

القدم وانج استخوان واصابع مثل انامل بدانند که ابراهام قد مراد و قصبه و سایر اصابع

2

سه طبقة فصبنا باشد و فرقه که ما بین اصابع قدم و تا مل بدست مفاصل انها هم بطور سه

ملاحظه کنند که حرکت آنها کمتر از اصابع و انگشتان سلطان طبیعت و بلا از وقت نذیبها

حرکات عظام را باندیشه ضایع نموده و روی عظام را با نوار و مر و ابط و اعصاب و لحم کثیر

وہلہ مشورہ ساختہ و بفرار ہے ترکیب دہ کہ بمحض مشتب و ارادہ انسان اعضا متحرک

مخاطبات کو پاکیزہ کر کے شریعہ وادہ خواہ شدہ مہشوند و چون عظام منجھ کر دندا نھا بلو

و اندازه اراده منقبض و منبسط گردد و ماده لخته را با اصطلاح اهل قریح عضله ^{مند} نامند

وعضلات باثفاق او ثار و مرابط و اعصاب عظام بمحض ارادة انسان متحرك وقطعا

عضلات کثیرہ ناکون چہاں سلسلہ ہفتاد عضلہ بشمار املہ و عظام با حبال متحد

والاستیجاء لهم مبرط کشته که حلیا من جوهرنا اعصاب نامند واعصاب مافع از انفعلا

مفاصل و برکمن و افتادن عظام مجلف و امام اند و اعصاب مذکور منہایت ثلث

و اطاعت بمشیت و اراده انسان دارند که محض اراده متحرک و الفاء و اخبار حرکت به

عظام وعضلات کنند، با اندازه که متخفص اراده حرکت عضو را نمود بهما افزانند القوت

اعصاب فرمان پذیر گشته عضلات و عظام را تبلیغ پر این ذات نمایند که چون فرمان

حرکت از ذات بروح حیوانی و از روح حیوانی بدماغ و از دماغ با عصاب و مداعصاب

جميع اعضا اخبائنا نهند و يعكس في فقا و كائنات و افقه و در كالبدا فسا نيز اهل الله

مذکورہ بذات معروضہ دارندہ اعصاب و حقیقت انفرات وجود است اعصاب

عبادت از ماده الب که مثل طناب می شد ولون او می شد و مجموع اعضا می بدت

سلامه واصله به محتاج و دماغ متصل که جمیع اعضا با از محتاج و مغز منشعب و جمیع اعضا

زوج باشند کہ بکے اذانہا باعث فو لالہ و دیگرے صاحب حواس خمسہ و فو مٹھ کے

۱۲۵ و مغز و جوف کله سر باطن و نخاع از عصب سراسر انقباض مغز نموده و در حفره مغز

موجز و باله باله فقرات الظاهر می شود که جوف و غشای العنق و فقرات الظاهر را

نخاع سراسر و محل اجتماع دماغ و نخاع و اعصاب را بجمع الدماغ نامند که از بجمع الدماغ خبر

قطع از قطعات بدن و بجز عصبی که از اعصاب شش فقرات عصبانیتش و بعضا

و غیر الظاهر اراده ذات را نمایند و نیز از بجمع جسد و ارادات ظاهریه و باطنیه از قبیل

حرارت و سردی و جمع و ام و غیره که بظاهر و باطن بدن از خارج و داخل واقع و ظاهر

شود به نخاع و دماغ اعلام و دماغ چون از انقباض و انقباض جسد خبر کرد و بروج

خبر را به شلیج و روح بذات معروض دارد و الحاصل اعصاب و لسطه انتخاب و باطن

به بدنه الدماغ و وسیله ابلاغ احکامات ذات بجمع است که افعال هر جزای را

و باطنی را که دماغ بواسطه اعضا احساس نماید باعث و وسیله اعصاب اند و در

هر ایما از اعصاب مطهره بعضی اعصاب که با امر مطهره مشب هستند اعصاب دیگر که

انهاست و افع و انها را شبیه اعصاب منند و اعصاب شبیه را همه جبه و ارادات باطنی

بغیر هر چیز که اعصاب مطهره باطنی کنند و دماغ احساس نماید شبیه الاعصاب

خبر را که دماغ می نماید و این نوع اعصاب را از انقباضات سلسله طبعی

است چه اگر اعصاب طبعی نباشند شش و اگر دماغ احساس نموده و انقباض و بجهت شش

دیگر اند و ندیدند مثلاً دماغ ایمنه را مانند چمن عکس شش و او عکس شد تا انکس

ان که می شود تا باطنی عکس دیگر نیست خد مت و فعل شیه الاعصاب عکس فعل

و جذبه است اعصاب مطهره است چون اعصاب مطهره صورت خبر را در دماغ

نموده و دماغ احس انصورت کرد شبیه الاعصاب بعد از انقباض صورت مذکور تا ان

مرات

مرات دماغ محو و باطنی انقباض صورت دیگر نماید و محل فیهان و فیهان پس باطنی

هستند و نخاع که در طول جوف فقرات الظاهر می باشد است اعصاب دقیقه بنام اعصاب

ظاهریه در داخل جسد مثل قلب معده و غیره امر را نمایند و دماغ و جوف کله سر باطنی

و بعضی اشکال که از امام و خلعت بد فیهان مثلاً منقسم کنند و این اصل ماده دماغ

مستند و بجز برده فیهان اللون و بجز او را مستند و او که شش اعصاب برده و مذکور

منسوج و در خود دماغ نیست و باید که بر نایب و بر نایب بر نایب و در حفره ها عصبی

دران ظاهر که چون برده و عصبانیت که دماغ احاطه نموده بر دارند خود دماغ مانند

بجز منسوج بقدر بدن و در حفره و خلعت دماغ که بر ماده مثل ماده او موجود که او را

دماغ صغیر نامند و جنبه لدماغ نیز خوانند و در حفره جنبه لدماغ نخاع واقع و

محفظه و غشای الظاهر می باشد و از انقباض اعصاب احساس نماید که حرکت و

الاهل از خلوا اعصاب نخاع است که جبه اعصاب الاعصاب نخاع مشب نمایند و

نوع ماده اعصاب را نمایند و جبه اعصاب از طول نخاع منشعب گردند و جبه اند

بخط مستقیم از طرف نخاع نموده اند هر عصب که مثلاً از طرف همین نخاع نموده

در مغز باطنی و بطنی مستقیم از طرف ایشان مشابه و به منشعب کنند و چون اعصاب

منقطع گردند و از دماغ تعلقی آنها بریده شوند با امر از حواس و حرکت عارض گردند

بعضی طرفت امر را عصب منقطع به حق و حرکت شود چون عصب عصبی منقطع

تا نایب و فترده شود عصب مذکور را نیز از حرکت احساس فیهان و باطنی دران

باشد بخوبی که اگر فیهان بخوبی کرد و با احساس حواس را نمایند و به باشد و اصل

اعصاب که از دماغ و نخاع منشعب کنند اند و هر چه در حفره باشد که در حفره

از نخاع منشعب گشته بوسله حرکت
عظام و عضلات و اعصاب انسان
شوند مشتمل بر انواع و افعال متعدد و را
بمل آورد و از الطاف خالق رحیم
استغاث خواست خسته ظاهر هر یک
از قوه لامسه و شاره و فاعله و مع
و ناصبه است تکمیل افعال و حرکات
نموده نابد **قوه لامسه** عیناً

از قوه است که در جمیع اعصاب کالبد
انسان هست و با استغاث قوه
مذکور هر جسم را که بدن لمس نماید
درک همی و میخیزد و سر و کمرش
از آن کند و سبب قوه لامسه است که از اعصاب که در نخاع
منشعب بصبغ جمیع جلد بدن منتشر گشته قوه لامسه انسان از جمیع حیوانات لطیفتر
بدیش و کاملتر است **قوه شامه** قوه است که با استغاث او را جمیع کائنات
و موجودات را از اجزاء و اجزای خود و خواسته عیناً با شاد و نا شاد و محال فرم مذکور در جوف
است و باعث قوه شامه بکنش و جمع و تفکیک است که از دماغ بمنزله منوره و شامه و جوف
بیشتر در شامه بلغمی محال کالبد و از آن دو عصب که با اعصاب رقیقه طامد اعصاب

با اعصاب من جوف رسانده و آنها بدماغ ابلاغ نمایند **قوه ذابقه**
قوه است که با استغاث و طعم اشیا را ادراک نماید و محل قوه مذکور در جوف
و که در لسان کثیره و در سایر اعصاب جوف الفم که عبارت از انصاف فک اعلا و خالف فم
از کفر و طین فم و محال است که است و که کثیر از لسان و علت قوه ذابقه
نوع عصب است که از دماغ ناشی و با اعصاب رقیقه و با جمیع فضائیه فم منتشر گشته
در سطح اشیا را نموده بدماغ ابلاغ کند **قوه شامه** قوه است که
بولسطه او استماع اصوات نماید و محل قوه مذکور در جوف الاذن و جوف الاذن به
مرتب منقسم میشود که عبارت از جوف خارج و جوف وسط و جوف داخل
و جوف خارج بجهت جفای و دخول هواست که در آن محل هوا بجمع و متحرک گردد
و بر پرده که در زبانه و شیب مجلد و در طب است خورده پرده و مزبور اهتر از
نموده از اهتر از او صدای جوف وسط و جوف وسط و کثیر از لسان پرده و کثیر
است که عبارت از همین پرده مذکور باشد و در پرده است که منصل بجوف داخل
و شیب و شکل بون و جوف وسط بجلع فم نان نموده شود و از طریق مزبور بدین
هوا که از فم و مخزن بجلع فم داخل میشود و میکنند لهذا اگر مخزن بجلع فم طار
و مجرای اذن مسدود شود قوه شامه ضعیف گردد و نیز یک سلسله عظام
در جوف وسط هست که عظام مزبور در فم و جوف و جوف از جمیع عظام بدن
بلک بصورت منقرض و داخل که در خلف و جوف مذکور و رافع و مرکبان
در دهان که در دهان اول تنه حفره دارد و جوف هاست مذکور و در دهان

۱۲۹ خارجیه و امشابه اعشاش وجود خود نابد و در بعضی مملکتی که کند

مثلاً اغذیه و اطعمه را بعد از تغذیه چند شبیه اعشاش وجود و قابل به پرویش بدین
و بدل ما بطل نابد و تغذیه من بون در چند محل می شود ابتدا چون غذا داخل
جوف می گردد بواسطه مضغ و اختلاط و صواب مهبنا و قابل به دخول جوف بدین
شود چه انسان و به الحظ و صواب عجین سازد پس به وقت از کلوکذ و داخل
کرد و بطریقیکه از مؤخره الموده هست با رضای یک از عده و رضایه لا یفقط
است و از ج دارد و عجین طعام از ان مترس و لثقی و هکذا و کذا
این رضایا نیز است ثابت و فیه هاضمه و جوف که چون مخلوط طعام شود تغذیه
کلیه می دهد که اول در به فعل هضم و در فضا می فروشد انسان و رضایا
کرد و لسان نیز در خلط و عمل هضم باشد چه بعد از نطق انسان لسان طعام
با رضایا عجین و با اندازه فراخ می کارد نموده به دفع نابد و به سز کل
طعام را اخذ و به مده سپارد و از آنجا داخل جوف مده گردد

عبارت از مده و سیم و کلا به شکل است که چون مملکت و منفتح شود بکلا
فانکه از هر دین منبجی کشته باشد چون طعام داخل جوف مده کشته شد
مده مضمون طعام را بد و زمان اندازد و با مهابه که از عده هکذا جوف مده
متصل می شود منبرج و مطبوخ شود بعد از نطق شبیه به کشتن آب غلط
کرد و از آنجا که او را که میوس نامند و در نهایت طریقه مده تغذیه هست
که از آن مده و قابل کوبند و معاء اثنا عشر به مده متصل
مغده من بون و دانه اصبع ملاصق طول دارد لهذا با شش عشره موسوم کشته

چون

چون طعام حبه که میوس به سید بجانب مده اسفل مده روان و به وقت بواب کشته
کشته که میوس از باب مده داخل معاء اثنا عشر شود و در اینجا نیز مخلوط می باد
صفرا می که از کبد با مختل جارب می شود و با اینکه از لونا مده با شش عشره میزد
منبرج کشته فیه ماده سبزه سفید می شود که او را که میوس نامند و همین که میوس
اغذیه قابل به پرویش است و فیه دیگر فیه و به حاصل کشته بعد از کشته شد
مغده صفرا که به لثقیه مده دفع شود از ماده که میوس بواسطه عروق که کلا
بجذب و به عروق الدم کیده و از آنجا بطن به داخل و بدین تبدیل نابد و به
و سبزه شش و از ماده به جمیع بدن جارب می و چون وقت گردد **و معاء** چون
بدین عبارت از معاء طول است و معاء طول به خبیه و به و به خود به جوف
به سبزه که از مضمون نیز دفع می گردد و در جوف لثقی مده اسفل و به مده متصل
و بدین مده منقسم شود که به لثقی از معاء رفیق و مشقی و معاء که به مضمون به
باشد و معاء طرف و فضا اغذیه اند که فضلات طعام و جوف آنها به مضمون
در آنجا با ملوب و کفیت و به مده کفیت کشته دفع شود و در جنب قلب و دهانه
که ماده سبزه و در مده صفرا و از مده جارب می و روده مده که به بواسطه معاء
کوچک مخصوص با معاء احشا متصل شود و مواد طعام بجهت خلط ماده سبزه
صفرا می از مضمون به مده که میوس به از ماده قدر جدا گردد و ماده که کفیت
بواسطه عروق که میوس که در طول جمیع معاء منتشر اند به جذب و به مضمون که کلا
دارد و از آنجا میوس به کفیت که در جانب لثقی است داخل کشته مخلوط بدین
و جمیع که با سبزه در از بدن بطن و در نایند موسوم به مده اند و عروق که از لثقی

۱۳۰ در اجذب و بجیع جسد مانند موسوم و غیر این باشد که متصل جمیع دم و حرکت

نصوب الالهات هاضمه

و دوران اند

عدد دین و

۲ معده ۳ ریه

المده هم طحال

۵ برآب زهر

۶ قلب ۷ قرون

۹ معده صغیر

مغده مستقیم

۱۱ عقیق کهنه

مقتدر است

۱۲ معده کبیر

و بول سطره شریک از قلب خارج و بنام اجزای کالبدی است و در باره از جمیع عضا
بدن بوسله او و ده مجذب و بقلای و شود لایق بقطع حرکت در این است
و بفتح کل و صراحت خوانند و دم بوسله شریک این جمیع اعضا و وجود نفوذ نماید و
بعد بکدام اعضا بکدام بوسله و تحلیل و فتنه بجا نهد جزو عضو میبرد و کرد
و بدین مایه تحلیل شود و دم باعث حرارت غیره می باشد و تحریک روح حیوانی و بجز این
اعضا و متمم نفوس این حرکات آنهاست بلا صلح واد اعضا شکالبدی است و دم
عبارت از نفیج کبابی می کبابی حاصل از اغذیه و الهام است و هم چنین ماده
جمیع و یا مختلفه که از اعضا منفصل و وجود حار است مثل مضاب و صفرا و لبن
و بول و دم و غیره است چون باز در بدن در ملاحظه نمایند مرکب از ماده
مستطیل و مستطیل بن و در اجزاء که در بطن است و در هر محل از
اعضا وجود که در شریک بکبابی بکبابی اولیون دم و در بطن است
نیز است و در این حالت صلاحیت بر پرورش نشود و در وقت اندک از اعضا

بدن

بدن مایه تحلیل شد کبابی دم و در وقت باشد که کبابی است از دم شریک و آورده است
هر دم و بعضی دم شریک و آورده جمیع جسد با استغانت بخار و مختلفه که بخار
شریک و آورده باشند که در شریک و بول و در الخ بخار و هر دم و بعضی شریک و آورده
بهم متصل و تحلیل کرد و در این حرکت در دو بک کبابی چون بعلت هضم غذا
حاصل از تحلیل کبابی می کبابی الدم کبیر و در بول سطره و در دم سیه و در داخل
و به شود و در تحلیل بوسله نفس با هوای است و روح حیوانی در این مخلوط و بجز
شریک و روح حیوانی در دم صاف و منخوب و شریک و در تحلیل و در شریک و در شریک
دم صاف و در تحلیل و شریک و شریک و شریک و شریک و شریک و شریک و شریک
عضو و بعد بکبابی و عین این بوسله و بدین مایه تحلیل عضو میبرد و کبابی
مک و بکبابی دم بعضی دیگر که در شریک و آورده عبارت از دم می باشد و بعضی کبابی
کبیر و بکبابی است اما صاف نکشته لهذا آورده کبابی است متصل و داخل و به نمایند
و در بوسله بکبابی است صاف کبیر و در شریک و بول سطره شریک و جمیع اعضا
ضمیم شود و تحریک دم و شریک و قلب صغیر و به و بطن شکل و بجز این
از سن بلوغ قطره و هم او بعد و شریک باشد و بعد و شریک شریک و شریک و شریک
علاوه و مشارکت در کبابی و شریک و شریک و شریک و شریک و شریک و شریک
بکبابی و در بکبابی و بکبابی و شریک و شریک و شریک و شریک و شریک و شریک
بکبابی و شریک و شریک و شریک و شریک و شریک و شریک و شریک و شریک و شریک
نمایند طریقی علاوه و شریک و شریک و شریک و شریک و شریک و شریک و شریک
در بکبابی و شریک و شریک و شریک و شریک و شریک و شریک و شریک و شریک و شریک

۱۳۷ و زمان کشتی را بکراه آن و به سنانده جناب لایق مراد و اند و بعد از آن وقت بود
 بود در آن روز ۱۳۷۰ هـ از او چنان صد هشتاد و چنان و مسیح با صد و نام کشته شد
 مقصد و آن ساخت بعد از چند هفت روز او را به ۱۳۷۰ هـ از او چنان و صد هشتاد
 و پنج و دوشته های چند از ملاجهن سنده بجهت اعنان کشته و کشته و بولاست
 اسپانیول املا شکایت سلطان انقلاک بر و باستان خود بر اهین عدله اقامه
 نمود و در اوایل فصل به ۱۳۷۰ هـ از او چنان و صد و هشتاد و شش نفر کشته
 سلطان داده جناب کشته و به ان بلند هتکه داشت و مناد طلب نگشده و از
 مخالفت عیسی بر ناپائند شد و در عزم خود را سخن و مخرجت فرصت بود تا بعد از شفا
 چند تا کابل و اختی نقشه جفرایه و بر اهین لایق علم هتکه اقامه ای از املا ملک
 اسپانیول صدق فرقه خود را ثابت و بعد از اسطرانجی و زمان امیر طوبی و کلا
 مرید و مریدین ساخت مع هذا برده و از اندا و کتور که جمیع اهل مجلس تخریر بودند
 حکم بر و زامد که به یوسف طوبی و کتور که جمیع اهل مجلس تخریر بودند
 خیال مذکور را داده و نصیم عزم نموده بود چون به اتفاق هلاک و انقلا و املا
 نمود از اغانت سلطان ما پس کشته معتم شد که اظهار مطلب بدولت فرافه نماید
 و وقت نظام بدین هتکه امیر طوبی و کتور که جمیع اهل مجلس تخریر بودند
 نارسن به دست و عز مناصب و فرافه بود که کتور و سنان مذکور و نارسن به دست
 بر و در نام ناجر معتم بود و بفرافه نادر و اسپانیول و املا و کتور
 مطلع و متعجب کشته که او را به طلب سنان و کتور که جمیع اهل مجلس تخریر بودند
 او را که اگر چه ملک و ملک و مصلح مرام او را و شوار به شهر و کتور که جمیع اهل مجلس تخریر بودند

و به ملک چون فرقه کشته و طوبی و کتور که جمیع اهل مجلس تخریر بودند
 کال و نام ناجر معتم بود و بفرافه نادر و اسپانیول و املا و کتور
 ناپائند و سنان و کتور که جمیع اهل مجلس تخریر بودند
 میاد و کتور که جمیع اهل مجلس تخریر بودند
 راهی شد چون ملک از سنان و کتور که جمیع اهل مجلس تخریر بودند
 او به سنان و کتور که جمیع اهل مجلس تخریر بودند
 چنان و صد و دویست و مسیح بر افه از دولت اسپانیول و کتور که جمیع اهل مجلس تخریر بودند
 التبر و کتور که جمیع اهل مجلس تخریر بودند
 طوبی و کتور که جمیع اهل مجلس تخریر بودند
 دولت و کتور که جمیع اهل مجلس تخریر بودند
 ناجر و کتور که جمیع اهل مجلس تخریر بودند
 نفر و کتور که جمیع اهل مجلس تخریر بودند
 نادر و کتور که جمیع اهل مجلس تخریر بودند
 او به سنان و کتور که جمیع اهل مجلس تخریر بودند
 و از وسط جو به خط محبت
 استکان او را به فرافه
 خان و کتور که جمیع اهل مجلس تخریر بودند
 روان کتور که جمیع اهل مجلس تخریر بودند
 از کتور که جمیع اهل مجلس تخریر بودند

او به سنان و کتور که جمیع اهل مجلس تخریر بودند
 و از وسط جو به خط محبت

از کتور که جمیع اهل مجلس تخریر بودند

۱۳۹ مرثع و کریمشون قلوبی مخاطب ساخته گفتند حال که حکم الهی مراجعت صدور
 یافت و رباح نیز با خیال ما مرفق گشتن سلم شوق راجع بوطن را از این قلم
 خلاصه جستن است بپایه کریمشون قلوبی بجهت اسکا انما گفت باو مخالفت
 و سبب مفصل است چه اختلاف رباح برهان واضح بر فریبنا حالت و گذشت
 از این باو مخالفت را چندان شدت نیست که مراجعت بجهت شوق و به اهل کشته و
 مخالفت معصوم و راجع بکمال بود چنان کریمشون قلوبی را با خود منقضی
 بنام هر نه که و هفت که گذارد و شمع بدین شمع نموند کریمشون قلوبی و جود
 قلت ناصر و کثرت مخالفین خود را که کرده بعضی را بوجده بر خیزد
 ساکت به نمود و کلاه زن و بکه سا حلل ایشان میگردانند از سطون سلطان
 میسر ماند و به هم این ندا پر حسنه و اندیشه هائے مستحبه او به حاصل و کلمات
 حکمت آمیز او که بر اینها و در نه چو با لایحه متعقا گفتند که همه دلایل محکم و
 مستحکم شود و نیز در ما در فشرامیش کو قفر و ابرو بجز نال پیود فست که با ادا و
 اتفاق نه نایب بنا چار چشم از احترام نفوس شده و احوال خود را بدید و افکند
 مراجعت نماید کریمشون قلوبی خود را دو کبر و بچنگ جهال اسیر بداد و گفت
 فرشتا و با کراه مراجعت داد بد بجز و بطن همه شاهان امرا طور مقتول
 و اگر به من بولات خواهد مراجعت نمود باز هم در معرض تلف هستد چه
 هیچان شاهان را طریقی است بول بلد نیستد و فرشتا را بدید و افکند خود را
 صبر به پادان به همدایه و سرگردان مانید و کلاه بچرخ بانه و قیاس ظهور و
 نیا ناز خاطر نشان آنها که خود به به جرجت و شفقت و عدا و صلح و اد و

میگفت

میگفت اگر زمان قلمی بخت شقام نماید بد و لک به کوان مهر سپید و از بران
 غیث انهم که گفت لاجت و محله و هر ناب غیث و سخن که صبر و کباب چکان
 ضعف قلوبی به نایب شوق منافک با هر کونه ساحر به که فرافشا نشان
 نمود و به اضطراب و وحشت به اندازد و راه کشته بدید و ناز چار و تمکین
 او نموده متوکل علی الله بجا سبب مفصل روان گشتند و روزی به وقت و قلم
 در حواله عز و جل قلاب بکمان ملاحقین از سر و کار کشته بنکاه صکال الدشانه الدشانه
 بلند و درین اوج کویان فرود آمد و از این شده و فرج انکس اهل کشته را اندک
 ارا که گرفت و به فرامی از روز بعد از تحقیق معلوم کرد که زمین بود

تصویر کشته کریمشون قلوبی ساخته اند

بلا بر پناه اند و بر نظر او مانند زمین اعلایان خپال و راجعت و فغان خوف کشته
 بمقام سبزه المند انغانی ها از سر و سر بران طبع را مشاهد نمودند که بدیدار
 گشت و قطع حطیر و نیز بدیدند موج هم از د و علامان چند که دلبسته بر

۱۴۰ بود تا بان شد لهذا اندک نشانی یافتند و از خیال طغیان و شورش آزادند و بی
 کربشون قلوب بیا وجود همه جزوت و هراس که از مخالفت اهل کشته داشتند غفلت
 از امتحان طغیان و اسطرلاب نمیکرد و جمیع اوز و بی اوصاف هوا بود افتا هواها
 طویتر که بود داشت بعد از اندک زمانه وحشت عریضه بناگاه باهل کشته و سوز داد
 که یکبار به پیران صبر شکستند و با نادمین و دیه سوزش نمودند که بسوزن قلوب
 هر نوع چنانی ساخت که شاید چند ساعت دیگر از نارسانا کشته نمیکند قشده
 کاکرا برفتند و در اندک کشته اصرار نداشت و هر جمع را ضعیف قشود با قطع او را خوا
 کشت و بمرحمت و لطف از دیده کار میباید و بر خواننده و زوایا از هر یک چارم قشید
 اول بود بکشتن خشاب و بنا فانت و در و بی بحر ظاهر شد و یک سر بر زباد از
 طویر چندان بکشته نزدان شد که یک از ملاهین و غنای اعیانده نیکار و بی
 و درجه اهل کشته برین ساحل زباد شد و خوف ایشان بر طوف کرد بد هفتم قشید اول
 از دوزخ بیخ نظر آنها آمد و به درشتان بود و برین ساحل غلبه از دوزخ بود و بر
 مسعود داشت از شاهانه زمین بود و برین و هر این آنها زایل و کسیر احوال انکار
 و جرات یکبار باکر بسوزن قلوب نماند و در خیالات احوال از کشته میگردان میشد
 بود و کمال البشاره بلند و با غلبه قوی و غفلت و جمیع اهل کشته را برین سوز داد
 و پرده هلالی اعلام کشته را کشید و بجلوه کرد و در آوردند و از شاد و بی آنها و جد و
 انبساط باهل کشتهها و دیگر رخ نمود و بی چند آنکه کشته میماندند سوز زمین هوان
 بود و از آن دیکه با و معلوم نمیشد و در فتنان شاد و بیغم صید و امن بر این
 بیس بد لجه شد که در دوزخاندهم قشید اول و آثار اعلام ساحل بصحت پیوست و
 رواج

رواج مختلف شروع بود بدین نمود و از اختلاف محبت و رواج و علامت و دیگر
 کربشون قلوب ثابت شد که ساحل بر دوزخ نیست بخاوت معبود اهل کشته را به
 جهنم را به صلیب شیع جمیع نموده بعد از اوامه و برضه خطبه افتاد که گفت حمد و سپاس
 فزون از اختر بخالی کرم و داد که از اخلاص بیگم و انعام بیعد و شمر جزف و هلا
 اول شایر داشت و از مشقات چنان سوز هلاک مارا بخلاف جوش و بعد جزف
 بقطع ساحل زباد و شب نار یک کشته و اندک خال از خطر نیست بیکد از این هوش
 کرب از عطش عظمی اش به نار صاحب بیدار بماند و مشغول عبادت و شکر گذار بود
 باشد و غفلت نماند که امید و دم افشاء الله قبل از طلوع صبح ساحل برین وقایع
 اطلس بر یکش برین خلعت بماند که قبل از ظهر خفته زمین را داده بود و در و وعده
 بعد از انما مات سلطان و مریه و همه اهل کشته فو ان شات کرد و عذر آنها را
 با حسن وجه پذیرفت **پنا** نا خفا کشته قبل از ظهر بود و ساعت بعد از
 نصف النهار ساحل برین و برین شب مبارک شب و از دهم قشید اول و مطابق
 هزار و چهار صد و نود و دو میسر بود و بعد کشته و اندک کربشون قلوب میزد
 هفتاد و دو کشته چون شایر ساحل برین نماند که از خنده مشغول طلوع صبح کشتند و
 مانند شب عید شاد و همگی شاد و بهار کردند و بی طاعت عظیم کردند و بیلاهی هم
 گفتند و کربشون قلوب را با شاد و برین شاد نمودند و از شاد هلال ارتفاع شایر
 شاعر و خصب بنای جدید و از قویت حضرت و لطافت و با حیرت و لطافت شایر
 صلیب شاد و در شاد هر دم بکشد خضر امیر شادند چون صبح طلوع نمود و جهات
 روشن کشت چوین از بنی نوع بشود و کشتا ساحل بجمع نظر آنها اندک کربشون قلوب

۱۴۱ بافتان المیزن و قال یسعون بنوئے فشنه و علم مخصوص دوله ابد

کوفه و شقه هاله و اکتوده فبا حله نزل لاجال و مود اول مذکر که بر وی زمین
کذا و در بجهاد افتاده ائمه شاد و به و شکر کذا و به بر خفا جاد و به ساخت و با رختا
ساعتی مشغول شکر کذا و به با و به ناله شاد و به بلا و به حصول مقصود حمل و شیا
نمود و نام ان جزیره را سالوا و نهاده و کلمه مذکوره و احوز و عشق اقامه با و شیا
ایمانیست و جمیع اهل کشته او را با مارت و حکومت هندوستان مسلم و کشته
و احراز کیش نامیدند چون کان انما الهی بود جزیره من بود اول هند است لهذا
و به با مارت هندوستان سلام دادند و بخندیدند و به بیعت نمودند و با مان مقلطه
عهد و شیا را موثق کردند که من بعد از بدایه و به ستر از ربه اطاعت او و به بچند
و به هند و حکم را ندیدون امتضا دلیل باشد و شیا اطاعت نمایند و خراش
و اخلاص از جوامع گذشتند که کوشش و فلوب و در کمال شیا است و کشته و به عله
انها را بدیدند و بیکان بیکان را توان شها خرم و به جزیره مذکور با صلااح اهل بیک
و شیا که کوان هاله من بود و به و جمیع نقشه هاله جغرافیه با همیکه کوشش
فلوب خراشند و به جزیره سان سالوا و فشمیله و جزایر لور کمانت کذا و
محال فرایه فاریند و با و ان صدق منک است اول هاله بیکه و شیا از هاله بیک
بیا من شیره و انو به لجه و الیه اهل میانبول حریف و وحشت نموده و به دین بیا
اترا بعد از اندک افره فتنه بخت را ملایه و اهل میانبول با عطایه اطعمه لایه و به
و حبیب با و حله و حله و به هاله بیک و به هاله فتنک و ملان و بعضی را فتنه و شیا
و غیر انها را بجهاد و با منی که کوشش و فلوب و به اجب بکشته نمود و هاله

امریکا بختی با استعانت و دین نماند طریقه که حله و اخذ نمود و به رختا و شیا
خون را بکشته و ساند و کوشش جمعیت کردند **نقشه جزیره و کوشش فلوب با صبح**

لور فتنه و انما بختی و به جزیره سان و کوشش انما بختی و به جزیره سان و کوشش
بختی و به جزیره سان و کوشش انما بختی و به جزیره سان و کوشش
بختی و به جزیره سان و کوشش انما بختی و به جزیره سان و کوشش

۱۴۶ اعتنا به بر می نکرد و بار برون نام با او رفتار نمود اگر چه در ظاهر می نمود که با جمیع
 مناصب و ارباب می دهند و به چوین آثار که می بیند و بیرون از پیش سلطان لا بیع بود
 قبول نکرد و از شدت حزین و اندوه دوباره بشرف کشید و شهر لا و بیرون نفس
 و وجع مفاصل سفر پیچیدن خود را بکشتن را خیره عالم با نه نزد در بیرون خود و ادناه
 مطابق ششم هزار و پانصد و شش سی و در سن هفتاد و دو ساله بود و بعد از آن
 کلبه سقا سوله مدفن کشت بعد سیاه و صیقل داده بود و غش او را از کلبه سقا
 بیرون آورد و بکلبه سقا می منت دوین بکشد و سیاه و صیقل داده بود و غش او را از کلبه سقا
 قلم به در سن پنجاه و شش کشت و خیره سیاه و صیقل داده بود و غش او را از کلبه سقا
 سال کوبان عمل بود نام اراجیه امیر کبیر را مکشوف ساخت اگر چه بعد از آن عزیمت از
 ندادن بایست عزیمت و خیره سیاه و صیقل داده بود و غش او را از کلبه سقا
 ناخن از مان با خیره سیاه و صیقل داده بود و غش او را از کلبه سقا
 چهارم سفر خود کرد و بیرون قلم به مکشوف ساخت و سیاه و صیقل داده بود و غش او را از کلبه سقا
 شش ماه و نیم مدت او کشید و در سن هشتاد و دو واقع شد و سخت فواجی شد
 و جزایب و زینت و انبلا و انکاس و کربا و طرف شرف جزایب است و در
 را مکشوف نمود و دو سفر ناکه مطابق ششم بود و نه ماه طول و کشید جزایب
 دو منک و قلم و لوب و مار به خاکند و سن طایفه و سن کرد
 و بیرون و قلم و مار به و مکشوف و دو سفر ناکه مطابق ششم بود و نه ماه طول و کشید جزایب
 بکشت جزایب شش و نه و ابو و قلم و مار به و مکشوف و دو سفر ناکه مطابق ششم بود و نه ماه طول و کشید جزایب
 واقع است و بیرون و جزایب اسوم و بیرون و قلم و مار به و مکشوف و دو سفر ناکه مطابق ششم بود و نه ماه طول و کشید جزایب

و کوبان

و کوبان مکشوف و دو سفر ناکه مطابق ششم بود و نه ماه طول و کشید جزایب
 جزایب کوبان را مکشوف و دو سفر ناکه مطابق ششم بود و نه ماه طول و کشید جزایب
 هفتاد و دو و مکشوف و دو سفر ناکه مطابق ششم بود و نه ماه طول و کشید جزایب
 که در جاد ملک فرزند خان واقع است مکشوف و دو سفر ناکه مطابق ششم بود و نه ماه طول و کشید جزایب
 و جزایب کوبان را مکشوف و دو سفر ناکه مطابق ششم بود و نه ماه طول و کشید جزایب

کوبان و چاچرا

نقصان از آن زمان که نایب و قلم و مار به و مکشوف و دو سفر ناکه مطابق ششم بود و نه ماه طول و کشید جزایب
 اختراع و مکشوف و دو سفر ناکه مطابق ششم بود و نه ماه طول و کشید جزایب
 جمع از آن که در جاد ملک فرزند خان واقع است مکشوف و دو سفر ناکه مطابق ششم بود و نه ماه طول و کشید جزایب
 مکشوف و دو سفر ناکه مطابق ششم بود و نه ماه طول و کشید جزایب
 خروافات مکشوف و دو سفر ناکه مطابق ششم بود و نه ماه طول و کشید جزایب
 بر به داشتند و نه نایب و قلم و مار به و مکشوف و دو سفر ناکه مطابق ششم بود و نه ماه طول و کشید جزایب
 مثلاً حالت خروافات کوبان را مکشوف و دو سفر ناکه مطابق ششم بود و نه ماه طول و کشید جزایب
 زینت و مکشوف و دو سفر ناکه مطابق ششم بود و نه ماه طول و کشید جزایب

موت و بیجا عتد بود و مشغول و سران شد و بعد از عتدات زیاد و عتدات
عده از ترکیب فلزات فلز می ترکیب ساخت که بیجا لایق و در دکان بود بعد از عتدات
از فلز مذکور صباغت نموده سیاه چاپ کذا در چین و در کجیل اندید بعد از کاما و اخراج
و پل شان و بعد از کاما کسبه و بیجا لایق و کذا نام بلند با سحر و مشهور و معتقد
اخراج جدید را نه نامصروف شود و بیجا به ژان کو تانیرین و من و او و منظر با نام
جدا جدا کشت و بیجا نام داماد و کمر و بیجا عتد از و بیجا عتد که ژان
کو تانیرین ساخته بود و بیجا که روز و بیجا عتد نموده و بیجا عتد انهار و بیجا
اموخت بعد ژان کو تانیرین بعد از بیجا چند سربا بیجا کسبه و بیجا عتد
صباغت حروفات قابل یافت و از انهم من و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا
و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
نا پاک و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
پوشیده و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
ژان کو تانیرین چون با بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
که بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
کو تانیرین و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
از بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
فال بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد

احمد اظهار اخراج و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
مغایطه از انهار و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
علمه با بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
نفسش میگرد که بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
اخر و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
انها کما و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
خاین و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
مستحق و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
مانند و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
او و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
هزار و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
اگر اظهر و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
که از بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
که بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد
خاین و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد و بیجا عتد

۱۵۱ هزار و فایده یافته باشند و با خراغ جدید و بکر صنعت مزبور و انکسار نمودند

تصویر کلیه خانه چاپ و خانه که طبع شده است

که کس و البخر و نوادر و صفحه اول و جمله شده بر روی صفحه و بکر و نقل نمودند که
حرفات بهم متصل و غیر متحرک شده که این برده و قضا که با خیر و کاغذ بر روی صفحه
مکتوب و اندودند بعد سر بر رستنی و اکدا خیر بر روی و ان غالب ثانی که و فقر
نقش شبه غالب بکر و داشتند که صفحه مکتوب به بنام بان غالب شد و غیر متحرک از کشته و
غالب مزبور یافته ماند که هر وقت بخیر آمد بدین جهت چپ کتاب به بنام چاپ کنند
نوع دیگر خراغ شد که اکلا خراغ است کشت و بکر و البخر و خانه چاپ نمودند
اول صفحه را بر یک مخصوص کتابت کرده بعد صفحه مکتوب را بر سطح مخصوص که در هر
بر روی صفحه مزبور و غیر نقل یافته اند که بعد حرفات و کلمات مکتوب در صفحه مزبور
بند و بعد کس حرفات مکتوب منقش کرد بعد که با استعانت به جلالت بر روی
مذکور و بکشند هر جا که کتابت دارد و مرکب کشته و یافته جاها و غیره مرکب نماید بعد

کاغذ را

کاغذ را بر بقیه که در چاپ یافته بر روی مکتوب چاپ نمایند و این نوع چاپ را بر این معنی
و بر دو و یا اکثر کثیر را غالب چاپ نمایند چون کلمات آنها بر روی صفحه مکتوب بکر و
ترکیب حرفات و خطوط از یکدیگر نیست لهذا چاپ یافته و در خط آنها خیر و شکل و سهل
در حقیقت خراغ مکتوب که با این از اعظم خراغ است و فایده یافته و با خیر و اکثر
اخراغ جدید و این خراغ بسیار شد چرا که خراغ چاپ نمیشد که در ناظرین علم
مخفی نمائید و موجب نشاء علم از وقت ما بذا شخص شخص است تصویر مکتوب
کمی تا بقیه و مکتوب مناسب

مکتوب مزبور در کتابت هزار و پنجاه هفتاد و سه و مکتوب مزبور در
هزار و پنجاه و چهارم مکتوب کشت جدید و کس بر این موافق شد و به
از موافقان اهل شهر بوجه و مطابق نقل بر خسته انا اهل بلد و استعانت
بوده و علمای نقد و بنیاد کس که به هاجرت نمود و لقب قدیم خان واده ان
کس بر این است و در نقل این و هم بکر از این شهر هفتاد و سه و

۱۵۲ شهر من بود و خزنان و معقولی ازین بیج نمود و شهر من بود بعد از آنکه در آن

باجب و کلاهات بر سر شانی در خزن دولت پلین آمد **قصه مصمم نیکی لایق**

دوشهر کمر کور

و بعد از آنکه ما رفتی نیکی لاکور نیکی دوشهر مذکور مشال کشت و
اخوان و خواهران او ملقب بلقب کور نیکی شدند که تا کنون احفاد
انها را بهین لقب خوانند و پدر نیکی لاکور نیکی موسوم به اندوه و
خالو به و پل نام لورکا و سارو بود که در سخت خواب و غریب افش و نام بود
هین ده کشت داشت که پدر و بی فو شد و چون بعد از غنیش پدر خالو به او
امور داشت و کشت خوابت سپید و در پش او شد که چون هین ده شد بهین
مخمس علم و پدرش بهد سر بلده کور که بی فرزند و و انجا مشغول به
علم و باخیه و بیوم کشت و بیج مسبو البرق که معام به با کلام و شپ
کلام که ببارت فصیح و سهله مطالب مشکله نابیان به فرمود این ناسد ببارت

فابل

فابل و عام مذکور و بعد از آنکه در نظر شد چون شیخه تعلیم معلم کار و در حاکم
معلم فابل شمش کشت به بیج م را زار و در و پش و انکه تا آن زمان معلوم نبود
مشغول بهین بود و از بیج و زخات بعد از به با صبر بهین محمد الله معلوم کشت
مکشون کرد و بعد نیکی لاکور نیکی لایق بهین شمش کشت شد و در عام و مشغول
کور به سبقت از هکسان بود و بناس و اپت **ملک ناک و ناک** کزان مشاهیر
موزین است نیکی لاکور و دختر یک از اعظم اعیان **پلین** در از چل قلع
الطریق که بهین امیر مال و نا غارت کرده بودند رهانید چون دختر را غارت
نیکی لاکور نیکی کدورت شایع خوابت و هین بود از هلاکت رهانید
و از چن چن دشتان به نام و ناک خلاصه حبست حاکم و مستخاض
خود را بد لجا کس و وفور غن از غوط حبست عاشق و دستگیر او کشت کویا بنیاب
حال بهین و کزان چنگال کر که در بود که چو دهم عاقبت کر که بود به و
بمضمون چرخش به مر پلین کز دوشهر به شود عشق و خزن نیکی لاکور
بهین او پل و او را ابدام حبست کز فتن بود و به هین دوشهر به بهین و در کس
چنین دل به چن هین هر که بهین شمش کشت و حبست طوطی غر اغیر ممکن و وصل
طوق و کلام حال باشد بوم شوم و اسرار و ناکه کز با بهین بهین از غنیه ابد و کرکن
بوالهوس را در خمر که کشتا و عفا بنا او زو کند یا دشا هزاره را که خطا بهین
نان و اراده در سر باشد و مانده من دپونا مشال و بهین کجا بهین کرد و کشت
بهین من را هین کشتا که شود و کشت عشق و بهین مشال من عالم و اهدا
کجا بهین بوالهوس بهین شد انداخته صلیحین اقش عشق و در انجا بهین بهین

۱۵۶ کت و فاعل و مفعول و باعث و غیره تا به نیکو بد پس فایده و شکارت
 و نوروت نام کاز میجینان لغت برودند تحقیقا و در باب تلبیس و التباس بخلاف معنی
 نموده و این اوقات غریب و ده و او در چه کرده و به تمویج و تملیس و این اوقات غریب و نظر
 جهال جلوه میدادند نیکو لا بعد فهم این مطلب نموده که اگر بماند در اندیشه که
 خود را خیر یا بد حشا و یا شباهه جمیع مرد را مشبه خواهند نمود و جز آن را و همدار
 جزا همدون پس فایده را از دوزن فرمود که کتب و با اسم باب و به کمن و م
پولیم بود معنی کرده بود منقشر و مطالب و نا محال فطام نمایند و در و صبا
 کتاب بعد از نقد پس باب معروض باشد بود که اگر در نظر خطا است جناب
باب مطالب این کتاب بصورت بد نقد پس فرموده اذن انشاء و هند که به
 داشت بعد از نقد پس باب حدیث و تبارک هر چه گفتن نباشد و این بهمان و افشای
 معاندین این کرد و الحاصل کتاب نیکو لا بعد از نقد پس باب بعضی و اهانام
نیکو که یکبار از لایم و بود و شهر نور از ترقی صورت انبیاء پذیرفت
 و بعد از انام چند نسخه تصحیف نیکو لا او سال داشت افتاد و انهمکام نیکو لا
 برینک بر جزئیات آنها مبتلا بود و الا در احادیث و من غیره فایده کث و طریق همین او را بد
 انبیا شد و در حاشی و غیره او ضعف بد بداد و علامات من نشانکار کرد بد
 هتکام اخبر و غرض از این کتاب که نیکو لا و نه شده بود و به سبب نا اشیاء خود را
 که به طبع جان و شمایان تصحیف کرده بود چون جان شهر بزرگ را غرض کشید نیکو لا
 بعضی ارجح قسم نموده معجزان من لا مین و در بدی و چنانم از راه مطالب
 ۱۵۷ در من هفتاد و بنیاد و غیره بر باد رفت و بخلاف کشفان مایه و غیره

فی این و غیره بالواج منقول و کث و نیکو لا برینک از تصحیف همین کتاب است
 قواعد معجزان منقذین را با تکی شکست و به ثوب بطلیموس حکیم و ارسطو
 اب ثوب و بد کابل و اخبر و به این لایم ثابت و بد کابل و بد کابل و بد کابل و بد کابل
 شمس ثابت و کوزه ارض منقول و مرکز جمیع مشاهدات و شاکر شمس است که زمین و شمس
 مشاهدات دیگر که شمس و کوزه مثل و کوزه زمین را و حرکت ثابت که حقیقت این حرکت
 شمس و حرکت محسوسه او باشد بعضی مثل مشاهدات مشاهدات شمس و حرکت و کوزه
 حرکت و بزرگ زار و مذک که استیسیه نام را مانند حرکت نفس و محسوسه که حقیقت
 از حرکت دلیل بهما راست در حقیقت یکشاید و در نام نامید بعضی و در شمس و کوزه و کوزه
 از من به حقیقت شمس در دو محسوسه یکدیگر و حرکت کنند چون افلاک و با تکی مخالفت
 افلاک حکما به هم بود و در نظر مردم چنان به نموده که مخالفت که به ثوب و ارسطو
 مطالب بر این بود که یکبار اندک این حکم و افشای و با تکی عکس افلاک آنها را گفته و بخیر و عجا
 ثابت نموده نیکو لا افشای حقیقت و حسن و در کانون صده و معجزان از موده خاص ارسطو
 و بطلیموس بودند و افلاک آنها را و به منزل میداشتند و انکار می نمودند و افلاک را
 که بعضی به پنداشتنند مشعل و بعضی اعد منبیه نیکو لا این اوقات نادره میگویند
 اگر چه بعضی از جهال را با سخطا و الفاظ عوام پسند مشبه نموده و به استیسیه
 قواعد و اصول بنیان دلا به نیکو لا نه چنان محکم بود که با این نوع کلام با تکی مثل این
 و از این قسم تر نکات منقول شود و در حقیقت بعکس از این و عطف و در این خود با
 علم بخیر باید به اعلای رسانید و بحال سنه با حاد به نداد و هر چه عطف صاحب
 بصیرت حقیقت قول و اظهر من القیم و این من الاوس کرده و به و مکار و حقا به

مسیر فایله در مسجده مسجده مشرق و در مسجده مشرق کشت فایله مخزغ
 علم من باب اقصی سنانال است یعنی علم جرات طبعی در مسجده مشرق و در مسجده
 مشرق و چهار مسجده در خانه و در مسجده مشرق کشت اگر چه اهل
 طایفه و مسجده کثیراتی دست کشته بودند و لحاظ برکت چنان معلوم کثیر است
 از کثیرات و اخراجات مکانیک (یعنی خرقه) هم رسانند و مشرق
 و در کثیرات و اخراجات چرخ و امانیا هم مکانیک یافتند و در او اگر چه در مسجده
 و تعلیم و مضامین نداشت و به از به رجاء عظمی و نزد معلم به سواد و عوام گذارد اما
 جوان خوش شخت و معاد نمیدانست و در حدیث چنان معلم به حاصل بدخواست
 که بهشت بلند بدین تعلیم اندازد و در حدیث مطالعه را بر خود هموار نموده مطالب مشکله را
 سازد و در حدیث بکتاب مؤلف معنی که در حدیث طبعی و جز اثنان من شده بود و در حدیث
 از اهل حق فرم نموده و بعد از طبعی در حدیث و در حدیث کامل و هم چنین در حدیث
 بدو جز اعلا و سب فایله همایه ناله بود که کلام و در حدیث معلوم بدو رسانید

کرد و چون بدو رسید و در حدیث مطالعه یافت و چون تحصیل علم طب بخند و طبیب
 مشهور و در شهر پسر بود فرستاد چون جوان کار را از تحصیل غافلانه
 همان ان اخبار را بدو فرموده بخند و طبیب فذ و در حدیث طبعی فایله و در حدیث
 ساخت و حکم و معذ و چون به خواست فرموده و فایله را مکشوف و معلوم خان
 داور فایله را بهجت نموده و در حدیث فرموده و در حدیث هزار و پانصد هشتاد و دو
 مسجده با خراج بدیع اولین مخزغات جمله خود شروع نمود و در حدیث و در حدیث
 شهر به حرکت و فایله با فایله که یک از سقف کتب و بخند بودند مشاهده کرده
 و از مشاهده او پس فکر بکر و بخند از آمدن عظمی و بخند کشت و با خراج و تصور
 نمود که به جوان حرکت منظم این کوچه را با مسجدهات بخند و دیگر مکر و علاقه ساخت و
 طول و به و در حدیث بخند و در حدیث که در حدیث و در حدیث و فایله و فایله
 نمود و خراج لکن ساعدا در حدیث که بعد با خراج و در حدیث فکر بکر و بخند
 آورده و در حدیث که فایله خراج نماید که بر اسطر و فایله و فایله و فایله
 و سب علم بخند و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله
 فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله
 لکن و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله
 شده و به همین خراج و در حدیث فایله کافیه که در حدیث و فایله و فایله و فایله
 و رسید و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله
 بخند و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله
 و به و در حدیث و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله و فایله

۱۵۱ و در کتب نهال لازم و بدین احوال بود لهذا مدتی اخراج می نمود بعد از آنکه از آن و در کتب
 هدی پیدا و در این کتب علم مقسّم و تکمیل فن نقاشی و ریاضی می نمود لهذا فرست
 کتب علم را بنام نهال داشت بعد از آنکه ملاحظه حرکت نکرد چون مبحث اخراج مشایبان افتاد
 از بدین خواهش نمود که او را از این مبحث در علم را بنام نهال خود را امتحان کند چرا که
 او بدین وقت نشاء و در این مبحث پیدا و در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 معلمین علم را بنام نهال بود و معلم مذکور از من که همانا خاکدان بلد بود از وی در خفته
 خواست نمود که چند درس در علم هندسه بدین اطلاع پدر بر وی در علم چوب معلم
 منع شد که در بدین اطلاع پدر را و در این هندسه و در علم چوب و در علم چوب
 آن ترک مدرسه می سپرد و نقاشی را نمود و هر یک در حدیث معلم را بنام نهال حاضر
 از پدر و مخفی کتب علم را بنام نهال بود و در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 فن نقاشی و در این مبحث را با این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 شش ماه کسب نتوان نمود و علی الحساب نقاشی و در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 توان کرد چون فی الجمله بدین وقت که مصباح او را اخراج شد بدین وقت خواست
 که گفت او را با معلم قطع و از دادن درس مانع کرد و از آنجا چون معلم چنان
 انقضای بقدری بود که بدین استغانت معلم با مطالعه سایر مطالب
 هندسه و در این مبحث را در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 نام مشغول مطالعه می نمود و در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 با به اخراج این مبحث را و در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 معین و همانا به پیش و بجهت و بجهت و بجهت و بجهت و بجهت و بجهت و بجهت و بجهت
 کباب نهال

که با استغانت این علم شهر به اخراج این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 کرد چون بدین وقت و در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 تحصیل یافته کرد و در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 فایده چون استغانت حاصل نمود و در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 و جمعیت خود را تحصیل یافته بدین وقت و در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 کشید و در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 توان هندس را و در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 متفق گشت و در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 شهرت حلیت ذهن و در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 امتحانات مقبول نظر که با این کسب که خاکدان بلد بود کرد و در این مبحث
 الطاف خیر و در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 مدرسه متوفی و در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 من از ندادن از بدین و در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 هزار شد و در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 مطابق علم چوب و در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 سهولت موجب جهت خاص و در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 و در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 خانه را مانع از اخراج خود و در این مبحث در این مبحث در این مبحث در این مبحث
 ملاحظه

۱۵۹ نداشت و او را محترم دانست پس بدو بختان جزو بنامده بشهر فلورانس و در

هزار و پانصد و نود و دو هزار و نود و چونت کهنه ازانین و افند بخشد

به یک از اعیان شهر فلورانس منوشه قالیله را با او سپرد و در جانب و در پست

او تا کلمات بلوغ فرمود و حکم کرد که قالیله را بخریای و قشون نماید و فکر خود

ثابت نماید که اگر اختراع شایسته نمود و مورد الطمان بهر خواهد شد و باین وسیله

یکه از شاهزادگان مشهور و معتبر فلورانس رفیق و از جناب او خیر منند

بود و شاهزاده مزبور بجهت طمان او پادشاه ملدیه پادشاه ایشتر سال

با و مرخص نمود و با سوده که فیلسوف جوان مشغول بمحصل علوم و در نهایت

باجر اشیاء خود افتاد و آلات و اسباب بدیهه که منفعات آنها هیچ را با هر سله

اختراع میکرد و در سله هزار و پانصد و نود و هفت و سیه من مونس که عین

از میزان الهی با باشد اختراع نمود که در هر حال و هر وقت از او مشخص

شود و در ۱۵۹۹ هـ از او پانصد و نود و نه و بیست و پنج اختراع با و در شش سال

دیگر منصب پادشاه معلّم که را بر می و لکذا و واجب و نامضا عفت کرد و در آن

آبام مؤن جاذبه طبیعی با فتنه و غنا طبعیه را مکتوف نمود و در ۱۵۹۸ هـ

هزار و ششصد و شش و بیست و پنج کشف دو بابیه ملک و پادشاه و علاء و و

و به مضاعف کشت چون هفت سلطان را با هر بابیه و بدین از عتاد خود نامعا

نمیداشت و چنان اختراع شاهان و خدمت نمایان دج او را سوده بیک داشت و در آن

هر روز که در کتب بدینا در ایشان خاطر بود که چه اعتنائی چندین نداشت اما آن

حواس او را بجهت این بابیه داشت و اختراعات او میشد اعوذ بالله چه بلصفت است

محمد

و چند و چه نداشت از هر روز که سقا بر میخ اندام و افشا را بجهت حلد و لنگ و رخ ناپاکی

مخصیصه لیس شود بارها که بجهت بدو کوبان کا بجهت بدو کوبان میبشد و بجهت

خدا ناست او بجهت و دولت اظهار منالتم و باین من الاصل بود و در وقت نشان او

میکرفت و از اختراعات بدیهه در عین عین و به ظاهر و باین میبشد و در ۱۵۹۸ هـ

هزار و ششصد و نود و دو هزار و نود و چونت کهنه ازانین و افند بخشد

کوبت ترس که حاکم شهر و مزبور عرصه داشت که چون آنکس ملک

ایشان بجهت و ملاحظه نماید نظر چنان ابد که در وقت بمحصل است و باین

اجا را مثل اینکه در دستان است به نماید و که باین اعلام بجهت و در کمال من

نموده قالیله بمحصل انواع این خیر بختا افتاده بعد از آن نظر و بجهت

کلان نمود که چنان اشیاء نمیشود مگر با استعانت با و در پس با و با شک و مختلفه

تر ایش کرده و بعد از بخواب عید به خاصیت مزبور را در بجهت که باین

چون از اختراعات با و در خالت مذکور بجهت و در آنکس و با اختراع

دو بین را بجهت چون بدو و اختراعات و بعد از آن بجهت و در آنکس و با اختراع

اختراع بدو و پادشاه جمیع معلّمات شهر مذکور مذکور را با و با اختراع

او را بجهت مضاعف کردند و در کمال این اختراع کو شیده اینجاد و در بین را

کرد و بعد از آن بجهت کشت و در بین میان بین را ساخت و باین

کرد و بجهت بجهت و در کمال این اختراع کو شیده اینجاد و در بین را

و باین را که در نهایت بعد از نظر باین مکتوف و بعد از آن اختراع چنان

قالیله شروع نمود که در شش روز و در عین و در آنکس و با اختراع

۱۶۰ پر یکدیگر را بجهت عینیت و برابری العین جمیع معاندین بشکول صدف قرار دادند و او را مشتاق
 نمودند و احدی را بحال انکار نماند و علم پیش از آنکه کامل شود و بعضی انکار را بکار
 و امتناع و بجهت و این و آنند و در میان شکول لاکوی پنک ناو جود نبوت
 چنین اسباب و عهدا و بر همه ظاهر و آشکار گشت و فایله نا ان چنین اختراع چرا
 مشهور جمیع اقفا و من و بجهت و در حقیقت از چنین اختراع روح بالفاظ و ثواب
شکول لاو اخل شد چرا فلان و نبوت و رفعت فرا عد منته شکول لاکوی پنک بجول
 و جسد و روح را چه ناپیدا و دور و این بعین البقیه صدف قرار یافتان حکما
 بهر بود و در پنک ملاحظه اختراع بفایله شکول نکر چون بفایله
 بکنه خاتم اعظم که حکمران آن فرایچه بود و خبر این اختراع و سپید با معاد نام فایله
 را نیز در حق احضار فرمود و فایله بجول اشهر ناو دا نکر و فلور این
 مراجعت نمود و چون آنرا حقیقتا بی غیر من و بجله با مرز این چنین اختراع
 که باعث چنین منصبی است و شد بود و مشعل و منصف و صفت بود و نیکو فایله
فایله و فتر اغتنی شمره اعلا ناو نکر و چای منته و رو ا اول اعتماد
 نمودن با فوال شکول لا پنک منع و نکر اعتماد فد مارا کفر بعض خو نکر
 و از کشتن من سخت بجول بر خلاف کفر انها استدلال نمودند و در مخالفت
 محال است فایله و نکر پنک بجول کفر فایله بعلی نا منع این چرا
 خواست که شاید نلام امواج اجتماع عوام را ساکت و کشته عرض و فتنه و زلزله
 عزت مصون دارد و در عین حال از او شصت و شصت و شصت به اعلان نام آن
فول و شش بجول ملکه و پنک مردم منته نمود که شکل بجول و فایله
 اختراع

اختراعات فایله و اثبات منافع بدینا انها بجول بر با عالم میشد
 تفصیلا و در مجتبه اسکاوت عوام شریع بودن احوال شکول لاکوی پنک و فایله
 را بهر من ساخت و بود و در فایله انتشار این نوشته اثر حفظ انها را بجول این بجول
 مشعل و نمود و آن کاغذ را عزت آن کرده ابر و اسات عظیمه و در و کفر و اول فایله
 میگردند و در شش عوام حکم احضار از جانب پنک بجول و فایله صادق
 مجبور شد که در رفع فد از جانب پنک و فایله لا پنک بجول و فایله
 نکر لا پنک بجول را احدی در حق او قبول کرد و در مخالفت و اختراعات شباب
 او که دولت را بجهت و بجهت و با احترام و حفظ شان و علن و ثبت او که بهر منته مرد
 و در احدی را منع از انتشار اعلان نام که از جانب پنک بجول و فایله
 بهر منته مرد بود شد که ضمیمه اعلان نام این بود که شمره و نکر و فایله اثبات
 و غیر مخالفت بودن اعتماد با طلی و بجول فلسفان فد لا پنک بجول و فایله
 ساد و بهر حقیقت و اعتماد کفر بجول و فایله بجول چرا اعتماد و بجول بجول
 مخالف من شد فد ما غیر مطابق این نام که شمره و فایله بجول و فایله
 غیر اثبات و شمره فد ما نکر عالم نا شد و از او در حقیقت بجول و فایله
 ثابت کرد و در این فول با البدا من مخالفت شرع و کفر بجول بجول بجول بجول
 که از این بجول با اخوال نکر فد ما بجول بجول بجول بجول بجول بجول
 است بدعتیست غیر مطابق و با البدا من مخالفت شرع و کفر بجول بجول بجول بجول
 شد فایله مظلوم بجول بجول بجول بجول بجول بجول بجول بجول بجول
 بدیع و بعلی بجول و عالم بجول بجول بجول بجول بجول بجول بجول بجول

۱۶۲ و بعد از مدتی بیعی سلطان مرخص و وارد قزوین گشت چون با اخبار رسید جمیع

مشهد استقبال و ملا صدق غلام او را به جمع گشتند و بعد از چند سال در تمام ماه

مطابق سوره هزار و شصت و چهار و در هر یک از این هفتاد و نه مرتبه

در میان ایشان شرافت و مغرور و افسال و در شهر زن بون و در نهایت احشام بر

او بنیان نهادند

سوره تصویب تمام ذات

مسو تمام ذات در مسئله متوالی و در مسئله متوالی قبل از آنکه

مشرع بنیادین تمام ذات که مخترع کارخانه بخار است یعنی بخار بخار

کارخانه را حرکت داده است و کیفیت بخار در آن نام و از اصول فراموش شده

فوق بخار و تفصیل هم نام معلوم کرده که افسان چه است بخار آب مطالب عام را

مکشون و او را که در ظرف که با آن در هنر و سلسله باشد با هم میباشند بعد از چند

دقیقه غلظت بخار که از جوشیدن مباح حاصل میشود و سریش ظرف مذکور را بلند

نمایند و از آنجا هوا منتهی گردد و اگر سریش محکم نباشد و جمیع ثقبه های ظرف را

عکس

محکم مسدود نمایند چون آب باران دیگر و چون آب باران ابد بخار را بخیر

باشد و در وقت غروب طریقی از هم منگاشته کنند و این فعل و عمل را ثقیال نهایت ثقیل

و غیر ثقیل و ابد بخار که بخارج او غلظت باشد و بخار آن ثقبه خارج گردد و حرکت

چرخها را قسط کامل بظهور رسانند و با لیل الله معلوم است که در چنین فعل با لیل

و شب با این تمام خارج شود و در این صورت و در وقت غروب ثقیل که در این

بریند ما با لیل بخیر بود و بخار را که از غلظت آب حاصل شود و در الاستیکه است

فوق و من برون نافع بخار اجسام ثقیله است یعنی فوق انبساط بخار ثقیل انداختن

ثقیل را حرکت داد و حال معلوم است و با لیل الله و در بعضی موارد مکشون شد

که فوق من برون و در بخار ثابت و این عمل را انبساط بخار و انقباض هوا نامیده شود

و در انبساط بخار بخارج او را محلول و چرخها دیگر محلول و در حرکت کردند ^{فوق} آنها

نام حکیم مشهور اولی است با فون با و در چرخها حرکت از در اسطونان شد

که از جوش اسطونان مذکور در ظرفی که با یکدیگر بود و در هنر و اسطونان از آن

و از قشر که در شایب بخار و در این حرکت بود و سایر چرخها را محلول کردند و

تجهیز این آب مطابق خیال او نگاشته و چرخها را بخار او محلول کردند و بعد از آن

مورد اسطونان را که با با و در محمول بود و در بخار آب را که در شایب بخار

بخار و مقصود حاصل شود چون جوش اسطونان را با بخار بخار و اسطونان

را چنانکه شرح شد و در هر لوله بخیر قرار داد که از جوف لوله مذکور در طبقه بخارج

بود و در جوش او و لوله را که از جوف لوله ساخت و چرخها را بخار اسطونان

و بخیر چرخها را بخارج و از این طریق لوله من برون و نهایت متکاشف گشته و ثقیل

۱۶۳ از جنین مولود به منافع پیش از یافت و در پی خاله او بر می گفت ای ژام دانت

تاکنون مثل شو طعل کسل و تبیل ندیده ام اقلانا مانند سایر اطفال مسلماً بر باز به
نداریم که کتابه بعنوان علمیه فرا گیر در این مدت غیر از فکر از بی چیز دیگر ندیده ام مثلاً فرست
دو ساعت ملبوس که مثل غالی به روح عزیز من بایست فکر کشی و با احدی به متکلم میشوی
حرکات من بظن من بچکات و پیرانگان میاید و بر آن که دو ساعت بدین است من
را غلبه حواله من هضم شعله بجز بر دامن و گذاشتن سر بر پیشانی و جوش زدن
و کاهه فاشی نغمه را بر سر و خیار یکد از فیه و جوش و مثل اعدا میشوی که بر می زند
از فعل است که از فاشی بعلت بخار بر می و شتاب چینه بچکد و متعجب میگردد به این
از جنین من به فیج نسبت که مدانی از عمر خود را ببلوغ نایت مضری و بچکات بهیود و افعالی

بیجا حاصل میرود **تصویر ژام دانت و خاله او در مطبخ**

اقلانا بخاره خاله او غافل از این بود که همین مشغول بپاشی که در می لغز نایت میباشید و به
حاصلش به خواله چندی نیکد و که هر چه بزرگوار و با بعلت اختراعات بدیهه شوق
انسان نابد و بغیر ابدی معنی سازد ژام دانت اقباله جنات و فاجات بکفنه
رشته خیال خود را از دست نداده و هر چنان مشغول خیال خود بود و مقلد بچکانه
خود شد و بضمون المرحله لما جهل خاله او را چهرت به افزود الحاصل ژام
دانت در شهر خود مشغول اندر پس کشته بیدار اندک زمانه و در هر عام کامل کرد بدوان
حدیث ذهن و سلفه بشند بدو او در علوم معاینه را چهرت بر چهرت مضاف بود
همچو سالک بدو اعدا بشهر لندن بجهت تحصیل علوم فرماد و در خدمت ملکه
در علم را به و بر افتال کامل و در صنعت ساختن آلات و چیزهایه جز ثقلی قابل
مشغول تحصیل کشته ندیده بود و به این اشتهاد میفرمود که بوی عارض شد چندان در
لندن لطف شواشت ناچار بشهر خود معاد و کثرت کرد و در سال هزار و هشتصد
پنجاد و هفت هجری در کلاسکو به دفتر مشغول شد و در صنعت ساخت
الآت جز ثقلی معلوم و مشهور کشت و مدت چند سال در اینجا بشهر به و در شهر میبود
مناهل کرد بدو و در سه ساله مشغول عمل میباشید و در آنجا میگرد و خانه خود بود
بجهت تحقیق فنون اختراع و بعلم هندسه چشمه ها جار به ساخت و از آنکه
که نا انوش کسب از کان نبود فئات جار به کرد چشمه ها به بزرگ احداث فرمود و در حال
ان احوال چرخ بخار موتورمان که افعالی که کشت مشهور و بدین احوال به
از به میثاق من ند که در خصوص تکمیل آن قبیل علم را به بقیه نظر به فرماید
چون بخواهد که مشغول در احوال و افعالی نظر نمود بدو که چرخ بقیه بخار

۱۶۵ مخرجی که از قعر معدن آب سرد و با جذب می کنند با سطوانه که از قوه بخار مخرجی که در
 و برودت آب معدنی مانع از حرکت او می شود و چه آب که از معدن با سطوانه مذکور
 می ریزد اسطوانه را سرد می کند و بجای بخار نیز از حرکت اسطوانه مزبور می آید
 بخار از بجای نماند و عبور می کنند سر و شکله مثل که کرد و قوه ضعیف می شود و از
 شش بخار آب که از دهن اسطوانه مزبور می نهد اکثر مزبوشسته و از ان غلیظ است
 اندازد زام دات بعد از وقت اختلاط و چرخ مذکور می شود که با ناله خیره سر
 احباب مشعل رسد و با آب بقیان آمده و اسطوانه مذکور را بوسیله لوله دیگر
 بچند و یکد و از اجزایان می آید مسطح جبهه از معدن معروض می گرد و متصل می ماند
 ترا که بخار مانع و چرخ در نهایت فله رت مخرجی که کشتن اختراع شایان زام دات
 چرخ بخار مق کوئانی تکبیل بدو بجای اعلان رساند و با اختراع بلیت اصل حرکت
 چرخ مذکور را مضاعف نموده بجای بخار را تغییر داده اول در تحت اسطوانه بخار
 قرار می بود حال در تحت لوله ها یک جلد بساخت بخار را جریان داد که با لوله
 می آید مسطح جبهه از معدن با و غیر می رسد و حرکتش ارتفاع را بخطاط میل در نهایت نظم
 و با فله رت بعثت قوه انبساط بخار می رسد بعد از اختراع مذکور شروع با صلاح
 سایر چرخ های او نموده بطور می با صلاحی او و در کوئانی با لکته اصول و از تغییر داده
 و از نندایی رفیع و اختراعات بدو بهر که در الواضع احباب او نموده غالب می رسد و چنان
 روح و میل و حرکت میل را بر صفا قوه و در شش میل حرکت چرخ های دیگر ایجاد
 چرخ مزبور و کلور مانند که در مخرج اشکل اختراع کرده در دهن اسطوانه مضاعف
 نموده که کار مزبور مانع از زیاد داخل شدن بخار با سطوانه می رسد و بعد از یک

بجای حرکت میل لازم بود اذن دخول میلاد و این علت حرکت میل و سایر چرخ ها
 همیشه با نظم و قرار بود مختصر جمیع اصول و آلات چرخ مذکور را تغییر داده از نو چرخ اختراع
 و طراح مزبور بود که از حسن تدبیر و منفعت چرخ بخار مهم معلوم و اجزای کارخانه بخار
 بخار می دو نکلید می بر یک شایع کشت و ثابت شد هر از هشتصد می چرخ بخار را
 می زد که شش می می معدنی در سایر صنایع اطفال نکرد و بودند بعد و رسد مزبور
 بجای حرکت دادن اجزاء طاحونه می گرداند اما در صنایع دیگر بر نیامد و منظر چرخ
 می نمود که منفعت طاحونه را بدو و با بدیش و که خرج نداشت شیر زام دات هت می کشید
 این مطلب کاشت و خیال نمود بخیر می اختراع نماید که بقوت بخار بوسیله چرخ چند
 می کشد اجزایان را به ناله مخرج ساز و تحت اختراع کارخانه کاغذ ساز می را نمود که به
 قوت بخار کار می کرد و بعد طاحونه بخار را بر او انداخت که در شش بارون
 نام در لوله و این قول طاحونه بخار را با استغانت ندایی زام دات ساخت و بعد
 از او در سایر ولایات مشهور شد و زام دات با بوتلر نام عهد می
 استوار و با استغانت مال را فرا و اختراع کارخانه جلات بخار می نمود و مشهور شد
 که بدو بعد از قوت و چرخ او خود در ماکر کور نامی که بنام مشهور بود
 بخار کاغذ ساز در ویسبیل را و چرخ می زد که در کمال اسوده که در اختیار کف داند
 و از نالی اختراعات خود فصل خان عمر را از قوت و چرخ بخار را بر او و در
 شش هزار و هشتصد هفتاد و شش که در کورس کوئانی او بود و حاجت نمود و در
 ششاد و کوئانی زیت بعد و در شش و پنجم شهر بود که مطابق ششاد هزار و
 و نوزده صد و شش عشر بنیانیان رسید مبجان من لا یهت زام دات از همه چرخ

ع ۱ شخیص قائل و ذائقه کند کامل بود در کلمات و فطانت نبیر حد کمال و سبب در حدیث
 ذهن و شدت حافظه اعجب در هر دو در افراط عقل و کثرت علم از غایت کمال
 شکی نیست و مبدل در علم و فهم از جمیع معاصیر جز در برین بی محبت بل احدی
 از معاصیر بنشانیست شاکر دمی او نبوده تنها اختراع چرخ نیار نکرد بل در علم
 و معانیات جوهر نایب و نافع بظهور آورد و در هندسه **تصویر تمام** ^{نات}

و حساب مسائل لایستل و امثال و در علم ریاضیه عالمی فاضل و نابینا در ادب و ادب و
 در معارف و موسیقی و در هر دو دقیقه و کلام جالب و عظیم نداشت نه اند و بسیار
 متغایر **آریا** تکلم کرد در حقیقت صد و شصت و یک کتابخانه معبر و کرده
 و اسرار و جمیع الفنون بود و هر علم که مطلق نظر میکرد در آنکه زمانه معلم آید در آن
 فن مبدل و هر چیز غریبه را سمع از اشخاص متخرج میبخت در **لندن** و **ادب**
 بود و فرافیه از اجزاء مشهور و خان و از کلاسه ملک و از وزرای دول
 محسوب میشد که اختراعات او را که هر حق شریح و هم کتاب علیی و لازم دارد و در
 هر باب از بابی که آنها را در هر صورت مجتهد و ناساخته بجهت یادگار به نگاره داشته

مدلوح تصویر در شایسته امر کوپین

در شایسته امر کوپین در ۲۳ ساله متولد و در ۱۲ ساله متوفی شد که یاد کرد
 نظر ملاحظه نایب معلوم نامیشود که ضیارت در عهد نایب حد معبر کشنده و در
 دنیا از فتن و هجدهم تسبیح العبد ز قطن و برینم و کثان و دینم و غیره و قدرتی بود
 و بواسطه کارخانه جات که در این مدت طبل اختراع شد بجهت درجه فاش و لطیف
 تسبیح معشور و چون بکارخانه جات دینان نایب و قماش نایب نظر افکند و ریاضت املا
 نایب اختراعات بدیع و ایجادات دفعه **در شایسته امر کوپین** ناله اختراعات
 چرخها میبخار **ژام** دانست که به فزان کهن در جوان فکر و امتیاز نظر
 که از او نبوده و معادل و به زحمت کشیده در ۲۰ ساله هزار و هفتصد و شصت
 میسره بن سله کارخانه جات و دینان نایب بهشت شکار نایب و انکلیس بکسید
 نایب نموده و از زش قطن و غیره در ۲۰ ساله هزار و هفتصد و شصت و چهار
 درجه اعلام سپید خن از بیست و یک کارخانه جات و کثرت تسبیح العبد نایب شد

۱۶۷ و محصولات خود انکلیب کفایت نکرد و اهلا و عیال را بیخارج شدند که از سایر کلابا
 قطن و غیره با شکل حمل و نقل نمایند و بطوریه و فین و لطیف و بسیار از ارباب
 و بسیار و حبله به نیج خود که جمیع مشایخ طایفه خانه های قلم که در دهان و
 قضایا بود قیسه و به کارمانند یکباره لیا ط قلم را بر چید و صنعت و شغل و
 که مخصوص اطفال و زنان بود بر بکار رسید و از دوله و چرخه بخرید و کارخانه
 مغربله نمود و پیوسته شد حرکت کرد که اکثر ارباب از آن بودند مصالح فیج مثل فطن
 و غیره علمه نبات و معطل و بکارمانند بدون اغراض و در هر متکاه و بسیار ناخ
 و باقی روز به نازده از یکسال شش ماه تا یک ساله فیج خود نسبت فاشی و اعلا
 اودا ارباب فیج بدین عنوان داد و فحیل زنده بافتن و حبله و شغل و فاشی فیج کرد
 کارخانه نباید نمود و جای فیج در عفل و زین و فکر و در بین مخرج اقل
سجکان الخالق الفاعل و در هر یک شهر و بیاضان چه هزار و یک نهاده چه
 قلم و ندیس و سلطان از غلبه و احکام خود بادم خاک عطا فرمود و نه پادشاه و
 که فخر اصول کارخانه بافتن و در شغل و زین و مشغولان که در شغل و زین به نام
 در غابین و واسطوانه با دو میل چرخ مانند کشند و اسطوانه های قز بوی و مقابل
 می آس بهم اگر کش کشند بله ایست که در شغل و زین و بافتن خود جذب نماید و اگر طرح
 دیگر در شغل و زین جفت اسطوانه دیگر که مشابه اسطوانه اوله نمانند متصل شود
 و اخیار است که در حبله کشی در شغل و زین و زانها هم بطرف خود کشند و اگر این
 دو جفت اسطوانه مشابه حرکت یکدیگر کشش نمایند یعنی بطور و سرعت حرکت آنها
 مثل هم باشد و شغل و زین از و سلطان و جفت اسطوانه متصل و کشند و زین و

حرکت در شغل و زین اما اگر یکجفت اسطوانه های مذکور و سرعت و جفت
 به بطور مختصر شوند بعضی جفت ناله اسطوانه اگر از جفت اول شد حرکت نماید
 اگر در شغل و زین و غایب باشد یا جفت شد که شغل نمودن اسطوانه ناله
 شود و در این صورت بعلت شد که حبله جفت ناله اسطوانه که در کشش آن
 جفت اول به کشند و در شغل و زین و به بطور حرکت اسطوانه های اول متعین
 شود پس متصل و در شغل و زین که از غابین این چهار اسطوانه به کشند و در قطن و
 حاصل و فطنیکه در مداد و شغل و زین و اخیار است محلول کرد و قطن محلول از و مرط
 و شغل و زین که در اخیار و صنایع است کشند و در اخیار و شغل و زین و در هر یک
 اندازه و غیره های آنها یکدیگر را باشد قطن محلول کرد و اخیار یکدیگر را باشد فطنیکه
 باشد و فطنیکه های اوله اندازان باشد و در دستگاه اول پیوسته یکدیگر کشند و فطنیکه
 و فطنیکه شود که فطنیکه های اول و دوم و ثابته خود را باشد و مسند و شغل و زین کرد
 و فطنیکه های مذکور از دستگاه اول به دستگاه ناله کشند و در اخیار و اسطوانه های ناله
 کرد و در هر یک است که ثابته شدن پنبه محلول و معقول با مشغول حرکت و کشش
 اخیار و چرخ چنانکه شرح داده می شود و خواه شد که فطنیکه بوی و در اخیار یا
 بدین نام اکثر به سرعت حرکت چرخها عمل شود و از سطح جفت اول و جفت ناله
 چرخها کشند و از جفت ناله چرخها کشند یعنی کشند و در اخیار و اسطوانه های فاطمه
 هیزان فطنیکه های ناله قطع شود و در هر یک باشد ناله و وقت بوی میله میل مغزل
 ثابته کشند و در هر یک مغزل دیگر پیچیده شود و چرخ چرخهای کارخانه و زین و چرخ
 بلی چرخ مغزل کشند بدین است که ثابته شد و در هر یک از او حرکت لازم است که کشند

۱۴۹ نهند فرمود که هر چند خرج بهیچ اجرائی از فکر لازم باشد باید همدیگر بهیچ
 موافق و بشاورد و کما فی ان شهر من بر شهر موفق کام مضاجرت کردند
 و در شهر من بوسه و بشاورد خیال خود را بدو نفر از کار که موسوم به نقد و استیضاح
 بودند اظهار نمود و از آنها متعهد خرج او گشتند و بشاورد و فعل خود نهایت همت
 را ظاهر و در عین حال هرا دو مقصد شصت و نه کارخانه و کاران را مستحق بهیچ رسان
 و در این اختراع و در غیره نونون کام بکار انداخت که با استعانت گردانیدن بهیچ چیز
 چیزی را محمول میبشدند بعد از اختراع چیزی مذکور در کتاب و دروان کارخانه دیگر
 نیز راه انداخت که احتیاج بعمل بیاید بهیچ نداشت با استعانت قوت آب بخار میبشد لهذا
 اول کارخانه من بویه را موسوم بهیچ ایستغناء میبشد بهیچ کارخانه من بویه و در این امر
 که تا ساسا هر چه میبشد بهیچ استیضاح میکردند تا بهیچ کارخانه جمیع فطن را در اینان کرده بود خواه
 فطن خواه بیشم خواه ابریشم میبشد و در حالت او فضا و شتم میکرد و زان بهیچ باید و در چرخ
 قدیم مثل شانه را با بیست حمله و در دست نگاه دارد و با دست دیگر چرخ را بگرداند فطن
 مشروط و محلول گردانند که در فراز کان حلاجی محلول میبشد تا در این چرخ کرات
 و شطین یکم با سطی از طول بهیچ صورت که بهیچ حرکت چرخ بنه محلول و فطن در این میبشد
 اگر چه بول بعد بهیچ شماره اختراع بهیچ خود نموده بود و بهیچ بهیچ فیس بهیچ
 و بشاورد نداشت و اگر چه و بشاورد و این مختصر چرخ در اینان نایب نبود و با از حسن
 ناس بهیچ بهیچ تکمیل کرد که کارخانه او سایر اختراعات باطل و عیوض نمود و از اینان
 کارخانه و بشاورد اول که باس بیشا لطیف و نظیف بهیچ نموده بعد از اجرائی کار
 خانه و بشاورد بفرنگ که باک و فساد و در شانه و هم بهیچ ماه ۶۵ هزار و هفتصد

هفتاد

هفتاد و پنج بهیچ کارخانه دیگر اختراع نمود که جز فراخست از فطن مغزین و فطن
 محلول و از چرخ پال می نمود بطوریکه فطن بنوع و چرخ را در آن سفید و پاک میکرد
 بعد از نصفه فطن را فیل و فیل را و فیلان بیشا نازند و در اعلا بهیچ باید کرد
 خور و در اینان و سه بولت عمل بهیچ فیل باقی نداشت و در هر حال بالذکر فیل
 از اختراع کارخانه و بشاورد و در بیشم بلال بویست و در فطن سون
 و هیکل ژام هار فراد تا بهیچ کارخانه که موسوم به مول ژان بود اختراع
 اگر چه کارخانه مذکور در دو زبان بهیچ مشهور گشت تا کارخانه و بشاورد و در کمال و
 خور و در اینان و تا بهیچ بیشم و سه بولت عمل بهیچ با و بهیچ داشت نصیب

کارخانه مول ژان

سلسله کارخانه که در بشاورد اختراع نمود ژان و در این چرخ که عقل مختبر او است به
 عمل فیلان و او که فنجان بهیچ و فیلان بهیچ بیشا اعلا و بیان ندان که ابتدا تا
 انوقت ممکن نبود بهیچ مناسب هر چند بهیچ خوانند بهیچ واسطه کارخانه من بویه
 دست بهیچ ماک و تار و بهیچ و در اینان ممکن و بیان انداز و در کمال لطافت فیلان

۱۷۱ هفتم در ادناه مطابق مسئله هزار و هفصد و پنجاه و دو در شهر ایون منوال
 کشت چون پیدا و امپلیر اموختن در بنیانی بود پس را انجمن علم و دیگران نمود
 افاضه کتابت و فراستیکه داشت خود و اکارد بدون معلم صنعت کتابت و فراست
 و اموخت و در علم چو ثقیل سلفه و پیا پس بدید بظهور چه او و که هر چه چرخ
 منو به با اصول علمیه اخذ اعم چه کرد و از طفولیت بسیار خن چرخها مختلف میسر
 و از بدین خود خانه هائیکو چنان زنده معیشت کلیسا و غیره میساخت و هم چرخ
 از نخ خشک صورت سابل ساس البی و بجهت هم نمود و در آن سن طبعی داشت که چرخها
 با زبانه او که به نوعی داشت صورت غریبی و نهانی داشت که به تراشید نا آید بد و از
 سال که رسید که در زمان وقت بچگی بد و بد به نایه فایم به نمود بعد از آن که از نظر
 مشهور ایشان کشت و کی فوج به صنعت و چرخه کرده نمود و نهانگشت که در چرخه
 قابل و صنعت و چرخه فرا اب و وفات چای کا داشت و در وقت حقا و چه و
 چرخه چنانکه به تخصص و در ساختن فلزات و غیره بد و به چنانچه نمود اما همیشه
 نقل محض چه بعلم جز انتقال داشت در آن هنگام مادر و به سچ کشت و بعد از
 فوت نام در خدمت باب مشغول زده بانه که بود و بعد از چند سال او نیز
 بعالم بقا آورد و چون چندان مال که کفایت در دنیا ببارش بود و جمیع مال پدر را
 در صنعت کا و خانه زده بانه که داشت بکار انداخته که چه ناچار بجهت کسب معاش
 حرف خیانت فایم نمود و به مخالفت سلفه او بود و چون پدر او را دین ثابت با
 لغز و به بجهت بر داشت دقت پدر و مایاب کا و خانه را نهان و چرخه و یون پدر را داد
 فرمود بعد بحکم طبعت و خن سلاح ساز و به ایضا در کلاخ در آورد و کلان داشت که در

جهنم بنا و خراهدا و چون بخلاف اعتقاد و عرس به جهنم بخانه از امدان
 دین و به بعضا عیال بد خانه خود و ناخن و خن عرس به نمود و اکارد بیکه را
 از هر چهار بد نه نام بخاری و نه الا و صنعت و نه قوه عقل و نه مداحی که عیال
 نما بد و چاره که به چاره افتاده و از هر یک و سلفه معاش را بود بدین نهاد و همیشه
 و تکامل صنعت چنانکه و چای با مطر نظر نمود و چون هر از خرا عیال امخان لازم
 را انتخاب و اجتناب و نافرانی پس بحکم ضرورت خدمت حداد که در شهر بر تپه
 بود نمود و جفت او که در شهر **تپان** مانده بود از بافتن کلاه حصیری فرنگی
 لایون که به نمود و به غیره باطنی و نفس و فانه ظاهر به و اکارد را با خراج جدید
 بجهت و ساخت و به آن بافتن و سلفه کا و ماوس بود و مادر سلفه هزار
 و یون بخار به جبهه فایم و دو لایون و افه و شهر ایشان محصور و اکارد مستحق
 بر جهان روح فلح بود و معنی کلاخ در فرج داشت و همیشه در نهان جلاد
 بالک در ختم بخار به میکرد و هر چه بنان اولاد او را پس هفده سال بود در
 بخار و کلاخ گفت که به چهل و به چرخه و در خن و در خن و در خن و در خن
 فانه **تراکارد** را پس چرخه و از فانه **تپان** به مدن و شهر رهبر و در نهان
 بعد از آن که فانه به لایون از خن کلاخ که داشت و از غرض پدر شایه شد و از فانه
 به لایون از خن کلاخ که داشت و از غرض پدر شایه شد و از فانه
 که در اینجا میسر داشت از کلاخ و به ختم و لایون رجوع او مناع شهر را بر ایشان
 از فانه بسیار و فانه به چرخه و در خن و در خن و در خن و در خن
 کلاه فرنگی بود و از انتم به سلفه معاش به کرد که در کلاه و در خن چندان

۱۷۲ که کتابت خلاصه آنها را کند حاصل نمیشد و باین شکلی است تا که هر بود و نبود

از چندین وقت نامی بچسباند و حکایت کرد که از دولت انکلیس اعلان نمودند که هر کس

بجست با فتن و تباہین طنا بهنگام شکست می آید چرخه نابینان را بجه حفظ

کنند باستانه ایجاد کنند انعام وافر به از دولت برپا داشت خواهد یافت بعضی

استماع این انتشار نامه کوپانویس بدل ژاکارد نامید و مشغول اختراع چرخه

شد و بعد از ایجاد چرخ چند کتاب بجهت امتحان نابینان بدو رسان خود نمود پس

مدتی از ایشان ندید و دانست که چون پسند آنها نشد و در پیشگاه سلطنت

معلوم است که نخواهد کرد لهذا از پاس با امر خیال زد و باز نشد و چرخه را فتنه

انکاشت چون خبر اختراع چرخ ملکو و بجا آمد لیان رسید ژاکارد و الحصار و با چرخ

مز بود و بهر پارچه را سال داشت بکس فتنه اختراع به پسند اهل پارچه

کش و قبول نظر کمپانی اش سلطان شد همان آن بدون دولت حکم صادر کرد

که ژاکارد را با کالکچه بیکام عملیانه نگاه داشته که در غرب پارچه مخصوص

بجهت تعلیم جراثقال ساخته شده بود بر ند تا که بپایان خود را و اختراعات را بدو

مستحق که در عملیانه با او شریک و الفت موفد موفق نمود و در صنایع و فواید

بود و بعلیه علم جراثقال ترغیبش کردند و از غلات بنا پارچه نام معلوم

جراثقال بجهت ژاکارد علاقه و بختیال تکلیف چرخ مز بود و فتنه و بپایان عملیانه را

دور بیت و جالبی او به سبب بود از اطاعت به نهایی آنها جرات و قدرت ژاکارد

مضاعف و در عملیانه مز بود که جمیع استیجاب موجود و مانع مفعول بود و بفرغ

بال به خیال خود رفت و نه تنها بلور استعانت حلیه فکر خود را با نام رسانید

چرخ

چرخ در خصوص با فتن اختراع چرخ ایجاد نمود که اکنون اصول اختراع او تغییر یافته

و بجهت اصول چرخه را فتن نامید و بوسیله چرخ مز بود و فتنه نامی را که اختراع

بود و بوسیله چرخ مز بود در سال ۱۸۰۱ هزار و هشتصد و پنجاه و پنج چرخ مز بود

بجهت اختراع صنایع جدید معروض و از جانب دولت نشان بر بجهت مفعول و اثر

انعام داده شد تا بجهت او صادر شد و چند نفر از بختیال شریک و باهتخا مفعول

کارخانه جدید به پرداخت بعد از تبار با فتن مفعول و فتنه مفعول و فتنه

اختراع او را کردند پس حکم از جانب دولت بود و بپایان صدور یافت که مز بجهت

و فتنه امتیاز کرد و در خصوص اختراع داده شده بود و نام العرمانی مبلغ شده

نشان بر فتنه نامید **تصویر بوسیله فتنه ژاکارد**

و به نصف موجب مذکور بدست نوبت او بر مک که بختیال مز بود و فتنه

ژاکارد غالب شود و در آخر فتنه او را طوری بختیال مز بود و فتنه که علی

الحساب فتنه را به خدمت او در خدمت مز بود من بعد از شاه الله مشهور لاطف

خبر و نه نخواهد شد چون ژاکارد بعد از فتنه مز بود موجب نشان بشهر

مز بود موجب مز بود از چرخ مز بود فتنه را بختیال مز بود مز بود مز بود مز بود

۱۷۳ بقیش نمودند که این اختراع قوت باعث کثافت ساختن کار و بد و زمان ماضی قطع شد
 چه بعد از یافتن چرخ احتیاج بچپا کثافت ماند و چرخ دیگر هم ندارند که با کسب
 معاش کسب نام چار و بی انتظام کسب رفت و رفت خالوات نا قابل انهما مبی با فعال تا
 شد که با جماع شود و بی نموده چرخ حریم باقی ژاکارد را کسبیت خود ساختند و
 مکتوب و اهنها او را بجهت فرازه و اختاپ چرخهای دیگر از چرخهای دیگر و از
 کمال چرخها و از این باب و اسوختند و این واقع بعد از بدست شامرا فعد و بخار
 انعام افتاد چون ژاکارد و دیگر در طریق حرکت آنها از و التبع حکم که معنی بهم
 علمای این باب و صادر شد که هر کس باعث قطع فلان صنعت کاران شود اینش جز است
 پس ناچار بجان مراد و بی شاعت نموده کوشه که بی اختیار خود کرد اگر چه از دول
 خارج نمیشد بلکه بیکران باور و اندک مدت حق خود را که در اختراع چرخ من بود داشت
 بقیه ساختن و بکار انداختن و منافع چرخ مذکور مخصوص او بود با آنها بعرض شد
 از غیر تنیک داشت قبول نه نمود و در آخر عمر بدیهه که بنویسند ایشان و اهل اینجا او
 و طبع نمودند وقت و در هفتم ماه مطابق ۳۰ ساله هزار و هفتصد و سی و
 چهار در سن هشتاد و چهار سالگی کشت و صومرت معتم او که در این سال اهل نظام
 و بخت شده حال در میان ایشان هست چنانچه اختراع من بر سر سالی فریب و در کرد
 نشان بصفت کاران حریم باقی ضرر داشت و او را بعد از این اختراع صنعت
 کار هر دو جهان نامیدند چه او اختراع چرخ نموده که کسب و مالافته بود که
 اندک خرجی ساختند و در چپا کثافت سلفه جدید ظاهر و بولت نام فنج
 میگرد تا کثرت هیچ اختراع مثل او در سال ساخت و کسب فضا بود که بچرخ که این

خوب

خوب چپا کثافت نامید و در چرخهای دیگر و در چپا کثافت و اعدا بجهت زمان باشت
 چرخ مذکور مختصا بدست آمد لهذا بعد بجهت اجرائی او از جمیع مشورخانه ها
 نام ببر من اما که چرخ من بر علیه صناعت که میکنند بل بجهت سهولت و در هر جا
 چون بکار افتاده و در مقابل علم فدلهم لازم دارد و از این بعد از آنکه کارخانه من بود
 بکار افتاد و امتحان کرد و این واقع بود و بدو بیله او مال بی اندازه اند و چرخ مذکور
 فاجهارا بر شیشه بخار و رسانند و منافع بجهت این بهر عاید کشت **مروج**
تصویر مبدع فرانکین بنی فریل و بیغ

بنی فریل و فرانکین در سن ۱۸۰۰ هزار و هفتصد و شش منوال و در سن ۱۸۰۰
 هزار و هفتصد و شش منوال و در سن ۱۸۰۰ منوال و در سن ۱۸۰۰ منوال و در سن ۱۸۰۰
 انسانی بود و در سن ۱۸۰۰ منوال و در سن ۱۸۰۰ منوال و در سن ۱۸۰۰ منوال و در سن ۱۸۰۰
 و غیر منوال و در سن ۱۸۰۰ منوال و در سن ۱۸۰۰ منوال و در سن ۱۸۰۰ منوال و در سن ۱۸۰۰

۱۷۴ قابل بودند و در اول و انا هله جرت و صنعت بودند و خود او نیز بخیرال کسینه
 می آمد که غیر از صنعت کار به ساد و مغف کمال و علم دیگر شود و به شدت ذهن و
 و بسیار می پلاید و در خواندن پدیدار و انجیال انداخت که در پل میلدن کلپسا
 نام و هشت فقره و علوم شرعی و غیره شد بحث بجهت مهندسان او با شفاع و استفا
 دوس جائزی دوس هشت یک از معانی آن ها که چنان میسر بود و در آن
 لقا چون خرج معاین و خود او را حساب کرد و در آن فرجه یافت لهذا از معانی
 من بوده و پروین او و در کجا دیگر که نهاد و در خواندن و نوشتن می ماند که دارد
فرانکین در اندک زمانه نوشتن و خواندن را خوب می خواند و در خوش نویسی و نوشتن
 سلفه خوش بنظر آید و در حساب چندان شری نکرده بود و هر جت درس
 خواندن او همین در انجا شد بعد در ده سالگی و از آن مدرسه معانی داشت و در
 من خود و شاکر که به کز بد چون پدر را و صنعت شاعری بود او را این شاعری می نمود اما
 پس را از جت من بوده و لکن و به شاعر و موافق نبود هشتی بجهت مطالعه کتب داشت
 مخصوص در تاریخ و حکایات سباحین و مسائل و غیره که واقعا بخواند و عجب این
 می می نمود بود و در اندک روز به کتابها که در کتابخانه کویک پدر داشت مطالعه
 نمود و از مطالعه و کتاب چنانکه خود او خبر داده بود بخیرال کسینه و فرستاد و شوق
 او از این کشت کشتیافت از تاریخ بلو تارک و وینسون باشد که حکایات
 غریبه کتبهای را که در نصرت بجهت و راجع بنامین فرانکین نمودند و به هیچ
 صلاح و بهر شرف نمی ماند که در معرفت مطالعین و کتاب در حال او بهر حد که بد
 که باعث میزدن شوق او کشته و بکارها نمایان که او می صناد کشته و موجب شد که

او از عمر جوان شود و در و داشت چون پدر او و سید و سید مطالعه کتب بجهت یافت و در
 خود مشغول نمود که او را بجهت آن در بسیار و در صنعت چاپ و در آن که در و هم می کشد
 که بخیرال کسینه مطالعه نماید و ممکن شود و زبان بر او ای که ژام فرانکین نام داشت و در
 چاپخانه شاکر بود بن نامین را و از ده سال بود که بجهت چاپخانه نزد پدر رفت
 و در سن بیست و یک بصفت چاپ فنام نمود و مشغول بود از آن نکرده و در این سن
 از استاد چاپخانه اجرت گرفت مگر در کمال اخ و در جت چاپل نهاد و اهر چاپخانه
 شد و چون بصفت صنعت من بود با حاکمان و کتاب فروشیها آمد و شد داشت که
 خوب و نصیحت مغوی را از آنها بیاورد و می ماند و بعد از مطالعه و در ده کتب دیگر
 می گرفت و راجع به دیگر کتب چاپخانه را به پدر داشت با استاد او و فرقی و کله بجهت چاپ
 خانه می آمد چون شوق بن نامین را مطالعه کتب در سن حد کمال و بد با و می گفت به
 منزل من بیا هر قدر که کتاب به خواهر بیاورد و بنویسد و در آن تکلم بن نامین را
 می پلایه اندازد و مطالعه در این شعر بود و اشعار بنام او در حفظ داشت و کله به نظم
 اشعار به پرداخت بر او را و چون داشت بن نامین را طبع شعر شاعر هفتان و به
 خواهرش نمود که حکایات نظم را بیاورد بنامین و در وقت آن فایع بهر منظوم و براد
 و به چاپ نموده بشهر پراکند و بعضی اشعار و خنده مثلاً خود بن نامین و او این
 شده که اول کار بود بسیار بد گفته بود چون پدر او و در سواد و خوش سلفه بود
 از استاد پدر خواند و در حص و او را میزد به نمودن در آن اولان و در وقت آن استاد
 شاعر منظوم را را داشت و در آن وضع او بسیار منجیب و خوش رفت به شد و با آن
 وقت اشعار و شایسته اند بود و می کرد که با قسای حکایات بنظم او و در وقت شایسته

۱۷۵ انکلیس مشق می نمود و کلاه حکایات منظومه از انشراحه و در وادان نثر و نوا

بنظم افشا و مینمود و کلاه نظم و نثر و نوا افشا می کرد و مقصودش این بود که سبک
حق را بداند و مطرب و در این خصوص بدست او پس بعد از چکان ذهن در ساختن
حکایات شالاش سلفه و سبک مطرب می چهر رساند و در وقت نشانی ثقلید کلاه خوش
روز و شوق و چکا معنی می اندازد کلاه بافت و در ایام بیکار می بخت فیضان طالع صبح
که هنوز نیکو خانه چاپ نشد بود و بعد از آن بیکار که ان عمل چاپ فارغ میشد بچین
ساعتن مجلس شالاش بشغل می چهر باخت و چون بدو یاد در این پیشه بود نیکو
از صنعت چاپ چندان اجرت عاید می نمود که اکثر ایام کلاه و شام این شخص بکلاه
خشت و جیره اب خنک بود لهذا از شکستگی به نشانی املا بود و بیکار بود بے
بضاعتی به نای فضاغت می کرد و هر قدر که شخصی به بدستش می آمد بکتاب می داد و
در آن بین فایده با موخت علم حساب شد و هفت با و مصرع می نمود و در اندک زمان
حساب هندسه را در نهایت شوق فرا گرفت چون حلاوت علم در میان او طعم
می بخشید با خلد علوم دیگر بر او افت و علم ملا می و بحر پر این منظوم و نظریه به
درجه اعلای مویخت و هیئت این را بدو در استعانت معلم فرا گرفت الخاص و رجوع
علوم ادب و ریاضیه و غیره با دانش مطالعه کتب و هدایت ملاحظه و فاش ناهن
کرد بد بر او و با نفاقت سایر علم خلاف چنانچه خواستند و روزانه سجد بکلاه افشا
نموده چاپ کنند چون مختصر و دهر باب از علوم در روزنامه را به دست آمد
پس کردند و این را در وقت نبود و ناچار محتاج باوردن عالمی و دهر علم بود و درین
ایامین مباحثه و شوق می اینها را در این باب ششیده و خیال اینها را فهمید خوش

خود را در این باب با امتحان ناپید شب بکویست روزنامه علمی و مطابقت خیال اینها

نوشته بدو و اطلاع احکام و چنانچه افکند چون صبح عمل جلست حاضر و وقت
مکتوبه را چنانکه خود تصور نموده بودند در اینجا یافتند بچین امتحان چاپ کرد
منتشر ساختند از جمع مطالعه کنندگان مدح می پایا پذیرای می نمودند چون
بر این امین داشت که مقبول خاص عام افشا را اظهار نمود که بیشتر در این مریز
من بودم و چند می سنا بخی اهش برادر و بر و زمانه نوشتن قیام نمود و بعد از آن
زمانه از حرکت نامشایست برادر که نسبت به صفا و رشاد و تحفه خاطر گشت
مصمم شد که از اینجا بجا جریث نماید بدو و آنکه اظهار مانع القیام کند بعد از
سرو و بکشتی فشنه بشهر نادین که به سجد میل و وطن او و در وقت
در حال آنکه احدی از منوطان شهر ملاکود نمیشناخت و در پیار می در کعبه نشانی
وارد شهر شد و در آن هنگام ^{معه} ساله بود چند شیخ و فضاغت در شهر میز بود
اقامت نمود چون شغلی که کفایت معیشت و زانرا بدو اینجا یافتن از عین شغل
نموده بشهر فیلادلفیه مسافرت اختیار و بعد از وصول از این شهر چاپخانه را از
خدمت خواسته ممنوع گشت بجهت چاپ می دیگر رفند اظهار مانع القیام کرد و مقبول
نموده شهید می کرد که از یاد و بیاعلمه جانت شغلی معین و اجری مستحق را پذیر
بجای می در چاپخانه مامور و از آنجا که داشت و از آن روز به و جوی نداشت
و با اسر مقطع میوشید اتفاقا بوسه بجهت سلطان مشرف و از جانب سنی
الجناب مامور شده و فیلادلفیا را از انکلیس موالی الاث چاپ بتیاع ناپدید و در اینجا
خانه مخصوصین سلطان با جرایم علم چاپ قیام نماید کند میرزا این بعد از پذیرای

۱۷۶ حکام سلطانیه بنوید مراجعت و از حق ایشان خود استیذان حاصل و بعد از آن به بلاد
 ایلیه مراجعت نموده در جایگاه آن دولت مشغول خدمت شده و بنا بر این است که
 بیست خریدن او از مقام چاپ به لندن سفر نمود و به شش ماه نقد با و نهادند و در
 عوض وجه نقد که عده به او و ملک در وقت داشت چرت به لندن و او شد که چنانچه
 کاغذ او را عتباته و بچهاره طفل چرت خود را در وقت طایفه انگلیس که ابدالاشنا
 با حاکم لندن و شهر من بود و بفرار او پناه به حدیده میامد و شش ماه که در آن
 مراجعت و بعد از آن وقت و از اقامت در آنجا ناکر بر و بناچار بر این جایگاه نشاء
 ماندیم و بعد از آن وقت به مدت پنج چنانچه دیگر رفت مشغول خدمت شد و کار
 بعد از چنانچه شش ماه از علم خود خاطر نشان و چنانچه حکمت امپراتور امارت خود
 به نمود و علم به امومت با این سله که در مشهور و مشهور گردید و بخاطر خواص او
 پیدا نموده چون محبتی در قلوب حاکم شد به هر کس از رفعا و اعداء مافوق
 میداد که از لندن مراجعت ننماید و به شوق دیدار احباب حب وطن او را به نایب
 مصمم گشت که قدر به پیشرفت نماند شاید شش ماه که در آنجا ماند و از آن
 چنانچه اقبال و بانو سله پیشتر چرت با این وارد شود و کار به امر او نموده بخاطر
 شفاء مبروت و هر چنان خرج علا و میامد و در کتاب و منافع میداد بعد از آن
 بیشتر به بلاد ایلیه مراجعت در چنانچه که اول کار میکرد رفت چند روز به در آنجا
 فیر به بعد از این عذر او را خلاص گشت و یکبار از دوستان سابق او که در خانه چاپ
 داشت و نامت کارخانه را بوی و کار در فرمود و از آنجا از حسن تدبیر کتابها که
 و روز نامه های معقوب چاپ نموده بقیه اعلام به رخت وید این واسطه

اندوخت و از طلوع صبح به نصف شب متصل مشغول کار کردن بود و در آن
 هنگام بن نامین مجلسی از طب و ادب که هفت روز علمای فنون ادب و ریاضی و
 پولنیک و نا مجلس جمع و با هم مباحثه علمی میکردند چون بن نامین بر همه تر
 داشت و هر یک که در آن مجلس مباحثه میشد روز نامه بن شمس چاپ میکرد و به
 اعلام به رخت لهذا اندک اندک دولت و زیاد و در همه جا معروف و در سال
 هزار و هفتصد و سی و شش کشت و کتب بسیار نافع جمع کرده مجلسی به بخوانند
 اینها مقرر نمود و کتاب که خود در علم ادب و ادب ثبات و انانیت نایب نموده بود
 چاپ و منتشر ساخت و با این وسیله در سال هزار و هفتصد و سی و شش به
 معانی انعمی و احضار و تعلیم اشغال و در یک سال بعد بنامت چاپ و خانه بود
 مقتضی و در آن سال بیست کتبه احزان بیوئات که در شهر من و واقع شد از خارج
 طلوع مبر را نمود که بدین سبب مال وافر به اندوخت و در سال بعد بنامین دولت
 و انگلیس بخاطر واقع و لشکر هند فرای پانسیا و آن را منصرف و بخیرای انسانا
 دولت و سی بن نامین ده هزار نفر از اهل شهر فیلادلفی بجهاد و مدافعه
 حاضر و او را برادر به انتخاب نمودند و به او از قبل این فقره عذر خواست چه
 خیال او بخاطر دیگر مشغول بود که در آن اوان خبر از خارج نوع الکتریک
 که نوع برقی باشد جمع او در سده بود و مختار است و ناخود و در آنکه بنامین
 شش ماه مذکور و نامشوف شناخت بل بوسطه آن قوه مشکوفات زیاد و آن
 طبع به او معلوم گشت او قوه الکتریک را مشکوف و در کت انرا از ابلد به و نوع
 الاشفا معلوم و چنان قوه منزه در مواردی که شش بعد از مشکوف نمود چنانچه

۱۷۹ وکلا می ماند امیریکا چون داشتند که چاره این کار را انشوا نند مکرر با او لغت متفق
 شوند تا چار و ست بدامن هفت دولت فرانسه و دند شیرجه بخت تمام این فقره
 در او اخلاص است هزار و هفتصد هفتاد و شش بن بامین بر سال شان
 جانب دولت متفقه امیریکا بفراسه مامور و تبعه سفر او موافق دلخواه شد
 در سال ۱۸۰۰ هزار و هفتصد هفتاد و هشت دولت فرانسه با دولت متفق
 امیریکا متفق و دولت پرویس و سویدن نیز تبعه بن بامین با فرانسه و دولت متفق
 عهد و وقت موافق و عمل تجارت را منظم و خواهش دولت امیریکا را بجا آوردند
 پس بن بامین در نهال این احترام و مدار غده عیش لذت عمر خود را در شهر پاریس
 گذراند و بغیر از علم و حکما و صاحب اجازت اندیش جلدی نکرید و صلوات بر او
 نماز شاه تبارش داشت بعد از استوفی دیدار فرانس نام حکم پادشاه
 و حب وطن و زبانها حجاب فرار و پارانست گرفت و خواست که بولایت خود
 رفته و اخیان خود را با افرام و عیش و شرب نماید و در سال ۱۸۰۱ هزار و هفتصد
 هشتاد و پنج بامیریکا را جعت نمود و اهل شهر فیلادلفی چند منزل
 او را استقبال نمودند چه و پراخلاص گشت خود از بلیات بد داشتند و قریب
 بامین در شهر یک و ذابا و در دفعه فوطن اختیار نموده بود و خلافا مستند شد
 و در سال ۱۸۰۲ هزار و هفتصد هشتاد و هشت بخت عمر خود را چون بخت
 نزدیک و بد مشرع به فویشن تاریخ حیات خود و پراخلاص احوال و اعمال
 حسنه که از آنها بملک منافع بیشمار و سانه بود نمود بعد از مدت دور نشا
 مرض شب و مضیق افتاد بوی غارض و در سال ۱۸۰۳ هزار و هفتصد و

هفتم پستان راه و در سن هشتاد و چهار سال باقی شتافت و از فرزند پستان
 حکیم داشتند جمیع اهل امیریکا را انکسار حاصل و بر لغت بهر داریه قیام و جمیع کلا
 مات و ائمه اهل شهر فیلادلفی به شیع جنازه او حاضر شدند بعد
 در اخ و صیت نامه او این چند کلمه را یافتند که نوشته بود من بدوست فدا می
 و در حق جمیع خود حکم و اس هتک فوین عطا خود را که از جوی رحمت
 سبب بر تپت و همیشه غارت من این بود که با و نیکه نموده تبعه صبر کنم هر کس
 که بعد از من را بجهت از او استقام نماید و اگر این عصا کلمه خدای این دنیا
 و عهد نامه و ولایت عهد سلطت عظمی باشد بوی لیاقت داشت و حقیقتا
 چنانکه نوشته بود و اس هتک فوین ستر و از این شیخ نوع مدح او و سبحان الله
 مملکتی که هنوز از حالک و حشر بودن بنامه خلاصه بنافه بود ند و چندان در
 افتابیت و از انکرتة حکوم و چنین حکم داشتند از اهل انجا موجود آمد
 چند سال قبل از وفات خود منک که بخت رویه فیر خود ساخته بود این
 چند پیش از کرد الی نه نهایت عقل و حکمت او است گفته و بدست خود حل نموده
 بود و جبهه مضیق اسباب بر نش در این تنگنا کلمه با ساسه و جلد خود
 را هبوام و حشر ایشا لارض پیا بدن بن بامین فرنگین کرد و حفر کن مکن
 نمود جلد کتاب کهنه و ماند که شپاره از او را و از هم که خفته زینت و تله
 او بر بخت و لم مطالبش برین و نصایح دلشین او چون بخت باک که نیست
 که عرض او فانه و جوهر با فایست که چون چایش نمایند بخت او لم ناز ابد و
 اگر بصحافتش دهند شپاره زنده و اگر بهدیش پستاند بر روزگار تله بخت

۱۸۱ اتمام دارد شهر نوکا مثل چنانکه معنی وقت مرکز معلق جی الفهم و این
 جلد و لایات بر تافته کپایت در فریب شهر برده دهکده کو چکه موسوم
 به ویلام هت و مکنه انجا ایستاده که چند نفر معدوم و محض بجهت مقلات
 زغال مکنه فریب مکنه و نا اباد نموده اند و در اطراف نیز معدن چند خانه علمه
 جرات معدن ساخته اند که غیر از آنها رعیت دیگر ندارند و مسقط الرأس تور
استغفار در خانه محضه ایستاده است که در فیم شهر ماه مطابق استغفار
 هزار و هفتصد هشتاد و یک نفر کم عدم بعالم امکان قدم نهادند و این تور
استغفار نام داشت و طبعی نیمه کباب معدن را او بخارج چه کشیدند
 و منت او بود و اول هم تکه از لیسر جوان خود ملاحظه نمود این بود که ابد الفخط
 که مشغول به شد تا نام نمیکرد و خود را نا و متعجب داشت و در آن هنگام حجر
 الفهم اگر از معدن استخراج میکردند با غراره ها چه که در دو سه طریق شوق
 حرکت به کرد حمل و نقل به نمودند تا بکنایه نشانین که نا ایضا با کشته به بر نند و
 اهل بیت و بر استغفار و این کثیر بودند که و برایشش لیسر بود و مهر او کاد او
 و و و و استغفار و این که همیشه برادران و خواهران خود را بکار کردن شریک به
 نمود و آن نمیکند داشت مشغول باز به و با طبل شوند و چون طریق غراره ها آن
 خانه آنها بود و این بجهت نقل جی الفهم و این غراره ها مشغول و عیال او و
 سن طه نایب بجهت بود که غراره کاه تا بکار لکه بخار و طریقی شوم را بجهت
 الحاد بلبل و مود و نیم اخراج را از اهن را در و بعد عیال خود گذاشت و منتظر
 بن و در سپدن او نشد و در هنگام طفولیت در و نمود و نتیجه مهجور او را طهران
 حکام

حکام قطعات بدین شایع و هنوز طاعت بود که با خراج من بود برید اکت این
 طاعت و شایع بدین شایع و هنوز طاعت بود که با خراج من بود برید اکت این
 بود و از و ناندون منفعت به بدید و مضایقه نداشت بعد از آنکه بدید و از و
 ویلام بخارجیت نمود بدید و دیگر که موسوم به دو به پرویز بود و وقت آن به بعد
 کاه هسای جز را او شکر است نگاه میداشت و با او حمل و نقل جی الفهم به نمود و از طاعت
 صبح از غریبه بکار نبود و چون شب به شد الحاح چند ساعت مشغول شد و در این
 و یکشت و در هر هنگام که بواسطه حرکت غراره به طاعت وقت به نمود و در
 هر جا خانه موش و غیره در بین راه به بدید و این است و چون از عمل فارغ میشد با
 او منحصر بود و بطلان آن جیس و در میان صفات و بعلت آنکه داشت و در غلطی
 او فکر میکرد و چه نمیداشت که چه لذت داشت از حرکت به بر و اکثر اوقات بجهت سستی
 حرکت غراره و نشه ها صیانات را از سر راه به کشند و این نوع حلقه او مقبول علما
 بود و این به سبب که که بجهت او و در این بجا که و اما هر به شقیه طریقی کشید و بعد از
 بود و دادند که حمل و نقل جی الفهم ناپدید و در و از و کاه در خدمت پدر استغفار
 جی الفهم فقام و در اجرائه خدمت ائمه عزیزین از او کاه میشد و در آن هنگام جی الفهم
 معدن دو به نام و اهل بیت او به من و بون مراجعت کرد و تور که مهر
 اولاد و بر بود با نشان چهره برادر که در خدمت پدر با استخراج جی الفهم فقام
 به نمود و بجهت جمیع اهل بیت بجهت خانه که چک نداشتند که همدانها در آن خانه
 محقر کردند به کرد و در شبها در بک نشسته به خفتند چون معدن جلد به معدن به
 نوزدها شکست تور را با خراجیت شقیه طریقی غراره طلب نمودند

۱۸۲ در آن وقت او از هفتاد سال بود تا و چو در صغر سن و جوانی که داشت ادا و طاعت

حج الفهم و ریاست را ندان عزا ده هفتاد و پنج سال که در آن روز و ماه و روز و شب خیز نهان است
عزیز و صلافت او را بطور و در ساند و شیب و در آن روز و ساعت مشغول
عمل و فعل حج الفهم بود و یک ساعت نهان و باقی غراعت به شش طریقی به هر دو اوست
چون دانست که بدو منحصراً علم و اموال و فرائض تمام فکر می کرد داشت بخالا است
تا و چو در انداختن و جبر اجرت معلوم می کرد و وقت نصف روز و نما مشغول در کس
فرائض و منقش و هندسه می شد و نصف دیگر و افضل که نموده اجرت یک روز و عمل
حج الفهم می کرد و بعد از آن می داد و مشغول و خط و هندسه را از انداختن و فخر و کاف و نور
رو به سمت و شش و روز به هر دو و چون مشغول است حج الفهم می شد و در عمل و جانی
سوا و چو در داشتند استغافه می کرد و بعد از عمل و فعل حج الفهم را از و مشغول
است حج الفهم می شد چنان قدر بر در زمان و ماه و روز و ساعت بالا کشیدن صلا به
کردند و مذبح یکبار می ماند و در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت
می شد و مذبح بالا می ماند و در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت
انها با یک می ماند و در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت
او که می ماند و در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت
مشا که در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت
موسوم به فانی بود و بجهت نکاح و در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت
کنایه نهان واقع بود و می کند و در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت
و با خراج و کثرت و اعیان و مکمل و فی الا زمان بلان و بعد طهر و کثرت و در آن روز و ماه و روز و ساعت

و جمع هفت خرد با نام خیال عاقلانه خود مصرف و فانی کسالت و فانی است و در آن
نهادت چو من مقدمه خیال خود را ساعت شش و چو من ساعده و فانی با و شش
ساعت ساعده است و در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت
نصیب و بود و در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت
شد و بعد از آن در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت
نمود و در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت
خود و در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت
را با پاره قطع و در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت
کشد و خبر سپید که در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت
حج الفهم شد و در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت
و بعد از آن در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت
بود و در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت
کوشه که در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت
خود و در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت
بود و در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت
بمد و در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت
به شغل کفایت و در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت
کند و در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت
نزدیک آنها مشغول می شد و در آن روز و ماه و روز و ساعت که در آن روز و ماه و روز و ساعت

۱۸۳ اوامده در حصص و اصلاح چرخخانه کارخانه خانات مصلحت میگرداند و از آن میفرماید
 میگرداند و در آن وقت با طرفین با طرفین پیچیده و اصلاح چرخخانه اب
 کش و اصلاح چرخخانه اب که جمیع صنایع عاجز و بی کفایت که غیر از تحبیل کارخانه چاره
 ندارد میگرداند و در صنعت علم چرخخانه مشهور و مشغول اول شد پس از آن که در علم
 نو کاسل مشغول تحصیل بود کتاب چند در علم ریاضی و جبر انقال به پدر همد ^{فرستاد}
 و پدر و مشایخ علم نام مطالعات کتب مذکور را اشتغال مینمود و با وجود این مشغول
 کربش گرفته بود باز فرصت فوش باز می داشت که بایستی و بطور بی تعلیم داده بود که
 وجود کثرت حقیقت و اصوات مختلف و غایب بخار و دخان بکارخانه نزد اوامده
 در وقت غذا از دست او نماند و روان میگردید و حکایت عزیزه از سال او را اینست
 کنند که او را کلب چوپان به نام نیک نام میخواندند و در آن وقت که به نهانیت نقلی بود
 داشت و چون او بچای میرفت سگ مزبور را میپا به او میخواندند و از آن خبر داشت اشراف و
 هر جا بیکه رفتن بود میرفت و هر جا بیکه بکلب مذکور می نمود و در حال بجا می آورد و اگر
 بیست شغلی بخانه میرفت و هر یک نثار او از خانه معلوم می نمود که چون
 وقت غذا می آمد و پیش از آن می گفت برو منزل بخار و بیا و دهان این اطاعت میگردید
 بخانه میرفت و سفره را بگردان او میپاشید و بختی میبختیم بکارخانه می آورد و چون
 با و میفرمودند که صاحب تو رفت بدو در آن در آن و میزدان میبخت و بیکه
 دواش او هر روز میبخت و او را میپا میپا و نام و میزدان بود که بیکه روزی
 و شدت بالی بود و بیکه میخواند با صفت سفره نهان صاحب خود را در گردن می آورد
 و مشغول رفتن با و میزدان و او را میبخت و بیکه میخواند که در گردن داشت با و میزدان ^{میپا}
 اشتباه

اشتهای کلاب طبع و جذب طبع آنها را میگرداند و بصورت اجتماع بر می حمله میزند

توصیف شورش اشفاق و من و صلات

که شاید سفره غذا را ادویه میپاشند چون ^{اشفاق} اشفاق که خضر را مشاهده نمود از آن
 و از کار و حرکت کوفه و از فرار نمودن نهان خاصه بنیافت چه آنها را از دین باور میبند
 و غیرت او بکنجید که نهان صاحب خود را که بر می آید و امانت میپوشد و بدینجهت رها ^{چند}
 من به لاکت و دره مستعد ذال شد و تنها در مقابل چندین سگ بچال مشغول
 و بعد از جنگ سخت همتا آنها را بپرو و مغلوب نمود چون کل را بجای آورد و ^{بشد}
 و ثبات فلام او را بدینکه ناچار از برقرار ^{شد} و پیشوای بچال خود گذاشت
 بعد از غلبه ^{اشفاق} اشفاق با جرات و چنگال حزن الود در حال که حزن

۱۸۴
 فتح و خور و طعن از جمیع اعضا می آید و می بخت بحد مکت صاحب خود آمده و
 کمال انبساط و شجاعت سفره طعام اگر از چنان چندی ختم رها شده و
 نزد او از آوردن سفره و خاتمان پیشتر بود به پائے صاحب خود انداخت و در
 چون حالش را دید و در اجازت و نه شاهد نمود که آن شاه دست مرحت و یک
 شفقت بر سر می آید او کشیده گفت من هزار سال این نهاد را می بینم چرا
 بیهوش می آید طاع خود را بجلال کشید و بپایان باور بنیان حال می بیند
 سر که در راه عزیزان بود باز کرد و کشید بدو و در حقیقت
 و در آن اکثر رفعا می آیند زمان بخت بود و کمال ندادم و در می مثل او یافت
 شود که بخت حفظ امانت و در سفر خود با چندین خصم مجادله نماید که به لاک
 خود را خسته و بلیغ شدن نهاد صاحب خود رضامند شد الحاصل شود
 استغفار از من مشغول گفت ماده و دیگر و اینجا اختراع شایان بود و در نهایت
 غیرت در جیاهن ابار معدن لوکاسنل مشغول استخراجه حجر النجم بود
 هت خود را با اختراع الفی کشید بود که طور می نماید غراره هاتر ابد و در زینت
 مشغول نماید که به تصویر می کرد که اگر از خطه صاف زمین را فرس و چرخ غراره
 را از روی زمین ابد و به خیال می نمود که خطه خشک عام نمیدارد که نشان
 آهن را به یکشد و منعقد از این خیال نیافت بر تصویر نمود که عین امب
 اگر فی الخاتمه بخار کالک را حرکت دهد منافع شایان خواهد داشت و
 اختراع نمایان خواهد بود پس اینها را که از خطه و چرخ و بخت و چرخ مزبور را در خیال
 که شبیه بنایون ساخته بود منصوب در سر دیگر نابون مزبور بود و در صورت
 در شاهد

و شاهد و در و کمال با ساف و سهولت تمام باندک طعن مشغول می شود و بهر تخیل
 که خواهد بود از اینها مطیع می شود و در نهایت چای که بخت کرد
 و در من مشغول می شود و در حال مسالمت و در شش و شش غافل کفایت میکند
 از حال این مسئله و در فرج باندازد و در فرج نمود و شش و شش و شش
 و بطلان مسالمت و در شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش
 کرد تا اینکه بقیه نامه بدو استغاثت احدی چرخ را از اهرم بطور دلخواه متصل
 نمود و به بدو استغاثت محکم مشغول نبود هت و بود که شش و شش و شش و شش
 ذمه روح مشغول بنیاد شد و شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش
 آن تاخت که اختراع نموده بود و به شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش
 را با و متصل و با استغاثت بخار و از مشغول و از مشغول و از مشغول و از مشغول
 بیشتر از قوت یک امب بود از اختراع الفی با این شایان مشغول و به از هت
 بلند خیال تکمیل داشت و متصل و کمال بود که در آن صفا می نمود و شش و شش و شش و شش
 از بد و اسطوانات صادر می شد هت هت هت هت هت هت هت هت هت هت هت هت هت
 از فضل و به کرد و در بنیاد شد که به امب مشغول است و در اسطوانات بخار
 را بد و یککه مثل بخار بود و در سال داشت و از این امتحان را به آثار
 بمقصود به شام او رسید و در این تاخت و در بخار را بقاعده و بد و در بخار
 که تصور نموده بود بخار را از بخار می نمود و در بخار را بقاعده و بد و در بخار
 و حرکت چرخ را با نظم و بد و این حکم را در شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش
 قوت بخار را امتحان چرخ می نمود و در این امتحان اول در شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش

۱۸۵ هشتصد و پانزده بود و بیست و یک بعد از تجربت داشت که هنوز ناقص است
 و معتمد تکمیل او کشت و در ^{۱۸۵} هزار و هشتصد و هجده رفعا می نمود
 استغفار و ان و بی خواهش نمودند که چرخ اخراج خود را در طریق مندا
 امتحان نماید شاید در زمین بدون راه آهن حرکت کند اگر چه این خواب که در پیش
 بودند بیجهت کانه انام تعبیر را سود داشت بخصوص عین مطلوب ژورژ بود
 و بی فراست و عقل مستقیم او از این نوع خیالات باطل بطبع سفتاد و بیست
 یافت که ممکن تصور اهل شد بعد از امتحان اول از فضا تکیه داشت احسان خطا
 زیاد و اخراج چرخ می نمود و نیز هلاکت بمقابل و نافت و اصلاح
 خطا پائے چرخ می شد و او را با حسن و جبر تکمیل نمود و از افوت جبر خلعت
 کمان این بود که کالک بخار در طریق معوج و شیب و بلند و مستطیل تواند کرد
 که در بل و در و بی حال از محله الحاد به حرکت نماید و در آن زمان چرخ بخار شود
 بغير از در را هم که بیجهت امتحان دو کپلنگ در بی ساخته بود و در محل دیگر
 نیفتاده بود و اخراج مثلان غیر معروف مانند و ان کپلنگ در بی انداخت
 مسافت بعد بود و کسی خبر چرخ اخراج را متکلم و در کلام معریف
 ندانست نادیده در خصل اخراج حبله ناپدید و در چنین تعبیر ایدانند و در عقاب
 و بلند بی مرتبه بخار می کشید و نیز نفوذ بی شعله که در اخراج جبر الحاد داشت و او را
 مانع از شهرت بود پس از مدتی جبر از معقول باز می آمد و مانند کالک اما در
 در سر معدن هلن که در کنار و اطراف ریپ سون در کالک است
 راه اندازد که در مسافت هشت میل انکلیس محله الحاد ساخت و به چرخ بخار

بفر

بعضی مانع نفاذ است که طریقی نبوده است و چند محل معوج و قریح
 نمود و چون کالک با اختیار سبب از حرکت افتاد و محتاج شد که با استغانت طنابها
 بنزد و در وقت افتاد لایرند پس به بنویسند و طریقی برداخته و اصلاح مختار است
 نموده و روز یک کالک بخار را مقرر کردند و این برین در محله الحاد بخار شد
 ساختند چرخ اهل شهر از چرخ چن مد هوشان بنامش انداخته که بخار
 آهن و چرخ آهنی معدنی بود و اندوه و بهر بی بلند و از بخار و عقاب
 طریق نارینه بال و پر کشیده و بهر شهاب و سر عت سخا ببحر کمانه هشت
 میل مسافت با فاصله یک ساعت طی نمود که چرخ بخار هفتاد و دو را با
 کفر بیست و چنان در و اینک حبله وزن بار آهنی او بود که شد با کالک
 سکا انکلیس صوت ملج از جبر اهل شهر بلند کرد و در ^{۱۸۵} هزار و هشتصد
 و هفتاد و سی و نه از با بعضی از رفعا خود مجلسی بنیاید و در خصل جبر کشید
 محله الحاد که گفتگو نمود و فرایند که در کالک از استوکون الی
 و اولیک تون که در مرکز معادن جبر الحاد است محله الحاد بنامند ژورژ را احتضار
 و او نهاد نمود که با نام و ساند و با استغانت عقل و در این راه و نیز با حسن
 و جان عهد برآمد و در ^{۱۸۳} هزار و هشتصد و بیست و سه میل
 کپلنگ در بی نام رفعا ملک می داشت که چرخ اهل جبر محله الحاد را با اصول
 دیگر که چرخش را ناپدید باشد و با مشارالیه شریک کشید و فرایند که اندک از
 نوکاست و در اولیک تون الاستوکون محله الحاد حبله که موسوم بشیرین
فران شیرین بود (یعنی محله الحاد هندسه) نموده بودند یکشد

نصوح شریک در ترکیب محجۃ الحدید چه دهد

و در وژا که اصول و فوائده و غیره بخاطر این واسطه استخوان و دیگر معانی
 و باصول و باسایب خوشتر آید با تمام رساند که در بیست و هفتم هم راه مطابق
 هزار و هشتصد و بیست و پنج می رسد و هشتکالسه بواسطه این پنج بخار می
 شد که جمیع غراره ها را تمام از جو الخم نموده و در بعضی جهت آشامیدم نشسته بود
 و بعد بجهت کشیدن محجۃ الحدید این شهر در وژا که بلده ما نشسته و
 راه فرود و در وژا هزار و هشتصد و بیست و پنج است که در یک و یک
 ملت مجلی تشکیل و جمیع هند بهین مشهور و احضار و مشورت نمودند این

جمع

جمیع هند بهین گفتند که بجهت باطلان و معدنیکه و در سر راه انسان شامون
 گذراندن راه آهن محال چه نماید و بجهت این راه را از خالی از خطر نیست چه زهر
 شاموس بر یک و مرکب ناخوار معدنی و از این رو به متصل به تمام معدنی مشتمل
 باشد صلح خاک و در یک سست و بهر یزد اگر از روی او محجۃ الحدید بگذرد
 بدون شبهه بودند کالسه هائیکه بخار که ملحق از اجزاء متشکل شده مغف
 کرد و محجۃ الحدید از هم متلاشی و مضرت کل از هلاکت و از این غایب خواهد
 شد بجهت معدوم و در وژا که در راه او احوال و باجهت
 غایب بودند الخاص که به شهادت خود را اعتبار نموده مشارالیه
 خاطر از مجلس خواست پس از چند بوم مجلسی در و این بار شکل کشید و بعد از
 گفتگو به و این باب اتفاق نوشتند که گذراندن محجۃ الحدید از شاموس محال و اتفاقا
 او به ما فائست غیر ممکن و بجا باطلت پس هر کس محجۃ الحدید بکاغذی
 نوشته و بهر نمودند اگر در وژا ندید که کند بدون شایسته خط محجۃ الحدید
 از شاموس گذراند به ما فائست متصل نموده شود بمصیبت فیه هند
 باشد بهر از این خبر باست کل هند بهین مفتخر خواهد بود در وژا استقامت
 خپان نموده که باید صفحه بیست و بیست و هشت ساخت یعنی صفحه هائیکه خپا
 را به متصل نموده به پیش پناه که از معدن مشتمل است انداخته و صفحه مزبور
 باید بطوریه و جمع باشد که از اطراف او این کل بهر و این باید پس به تمام
 ما این طریق را کشیده و کل این طریق را بهر و این باید پس به تمام
 محکم ساخت بطوریکه بهر و این طریق را بهر و این باید پس به تمام

۱۹۰ نباتات دوسری ذیل انہاں شد چون اکثر صاحب منصب مختلف منزلت با اختیار دیو
 کردند و مخصوص چیلے کہ موسوم بہ ہم بود بچہ تفنیش حالات و خواص نباتات
 جنکلیں موسوم بہ امد واپس و جران قابل درک صحبت انہاں را کہ کوئند سر شدہ کامل
 در علم نباتات بہم رسانند در سال اول اسکندر واپس مشکل بہ نوبہ
 کہ ہم کہ برادر او بود و نسا از بے علاوہ سن داشت ہم دس شود کہ شد از ضعف
 کھڑی نہ نواح اسکندر علیہ و نسا و نواح و ملک مزاج مانع از اخذ علم بلخ و امد واپس
 لهذا معلم و امد واپس حاصل و چندان پائے نداشتند و چون سن پانزدہ سالہ
 مسووم ہم ذہن و نکاوٹ غریبہ ان او شاہد نمود و وادارہ معائنہ و فقیہ
 فاریک و پراں جہد کمال یافت و عجبے با بید او گفت کہ تو در ہم در علم ہنگام کو ہا
 در فلک اسکندنا بید کہ اتنا و علم و دانش و ناصب او ہوا ہست در ۱۳ سالہ
 ہزار و ہفتصد و ہشتاد و سہ مسووم ہم با نسا نلا سید بچہ تکمیل تعلیم انہا
 بشہر برین مسافرین نمود و در شہر برین بچہ ای کہ بعلی خان عربی بر نند و شد
 لوفی و فہرین شہر نام کران علیہن مشہور بود و نہ مخصوص سید فہرین ہوا و نسا
 در صحبت و بلدان کہ حکیم دانشمند بہ بود باخذ علم خواص نباتات افلاک و بعد از
 انزل و وہم کہ در علم ہونیک و فلسوفی و جہد و ہر بود و نہ بعلی خان اخذ برانیک
 و فلک شہر بہ نمود و بعد از انکہ مدت دو سال و شہر قراقرغور بچہ بل
 مشغول بود و نہ فصل سبع ۱۱۱۱ ہزار و ہفتصد و ہشتاد و ہشت بہ
 شہر خون خان سفر نمود و در انجا بچہ بلک ہونان باہ واپس برین
 کہ ہر دو در علم طبیا ہم از علمین مشہور اند بچہ بلک علوم پروا خند و شہر

موسوم اسکندنا ہم بود با ژر و فہرین نام و خصوص من چہ
 و نسا فہرین و اسکندنا شوق مباحث فوارجہ منقطعہ خان بہرورد نمود و
 ہزار و ہفتصد و ہشتاد و سہ مسافرین اختیار و در سفرین موسوم کہ شہر درینا
 خود برین ہونان ہوا و نسا و در شہر امد واپس بچہ بلک ہونان ہوا و نسا
 افلاک مسووم ژر و فہرین شہر کردہ و در ہر محل ان علوم غریبہ و احالات و مفاہ
 عجب بچہ بلک ہونان ہوا و نسا و در شہر امد واپس بچہ بلک ہونان ہوا و نسا
 ہونان فہرین و بچہ بلک ہونان ہوا و نسا و در شہر امد واپس بچہ بلک ہونان ہوا و نسا
 بچہ بلک ہونان ہوا و نسا و در شہر امد واپس بچہ بلک ہونان ہوا و نسا
 کہ بچہ بلک ہونان ہوا و نسا و در شہر امد واپس بچہ بلک ہونان ہوا و نسا
 فہرین ہذا و در اخر ۱۱۱۱ ہزار و ہفتصد و ہشتاد و شہر ہا موسوم و فہرین
 جزو مسووم ہونان ہوا و نسا و در شہر امد واپس بچہ بلک ہونان ہوا و نسا
 معدوم کہ مخصوص علم مفاد و در شہر ہونان ہوا و نسا و در شہر امد واپس
 و نسا و در شہر امد واپس بچہ بلک ہونان ہوا و نسا و در شہر امد واپس
 باصاحبان حرف و صنایع و موطوعہ و شغل تکمیل علوم کث و واپس کث
 معائنہ بخصوص لہو پول در علم ہونان ہوا و نسا و در شہر امد واپس
 و ہفتصد و ہشتاد و سہ در علم ادارہ معادن و نہد و ہر کث و در اسکشاف معادن
 و نسا و در شہر امد واپس بچہ بلک ہونان ہوا و نسا و در شہر امد واپس
 منتشر و از جملہ و نسا و در شہر امد واپس بچہ بلک ہونان ہوا و نسا
 کہ در خصوص کث و در شہر امد واپس بچہ بلک ہونان ہوا و نسا

۱۹۳ انتخاب مخصوص بدنه که شهر بن بوردان در وضع بوده معلول و بعد الدود به

و اما لحظه نموده بختان پاسفک روان و بجوایه دور و توق کان

سطح بحر هزار و هشتصد پنجاه و نه قدم ارتفاع داشت و سیدند و در آنجا کوه

اقش فشانیکه بار ارتفاع هزار و پانصد قدم و فزونی و هزار قدم و در هر

ولکان بود مشاهده نمودند و هم چنان و لکها پوپلا و پوپاکال

و این ناطقه هول و اسباح کردنند الحاصل در ملت یک اجنبی نواحی

و ولایت جوار القبا از اسباح و مساحت کردنند و این دو سباح رشید بعد

شهر و آرا کوه و داور و از آنجا بکشته سوار و در روزین ماه مطالب

سوار هزار و هشتصد و چهل و چهارم ملک هاران شدند که اسکند

هر مولد و خال این بود که تکلیف سباح و علم جزایه اخرا از خزانه اسباح

جزایر کویا ناب بعد از آنکه در ماه بعزم سباح مالک متعنه امریکا به

کشته فتنه ملک فیلادلفی و اسپینک نون و اساحت نمودند پس

مالک بیکه و بنایان و در و در تمام مراد ماه مطالب سلسله هزار و هشتصد

چهار و اجعت و در و در که نا کون هیچ سباح مانده اند اسباح نکرده و بدیده

و در نهایت کمال مساحت اراضی که ارضانه نموده و تفصیل بنائات و ملاحظاتی

مجموع و مسکناات معادن و احوالات مشو طنان و کلاسات مختلفه را این در که در این

دو ستم شهر بود ماه و عبادت و اقبال دارد بود و شدند و این روزین

ماه و انتخاب اوقفت کردند و در این کتاب به خطی شکیب اناموس که در

ارضی نباشد و در این بعد بکشف اراضی اسپانیا سفر کردند و مدتی در این

موقوف

موقوف و بعد در اسپانیا و پارسی را جعت کردند از جانب شمس الحجاز بنام

بوقت پارسی انتشار کتاب سباح خود گشتند و بعد مدت مدید سال بد

پارسی اقامت نموده و از جانب دولت و بنات معلّمات و در این برین بود

کذا و بعد فتنه کتاب جغرافیّه خود را چاپ کردند که فتنه نقشه خالص جلدی به

نقشه و مطالب محسن بود که در کتاب اول تفصیل سباح خود را با اتفاق ای یون

بلانند کردن و این معتمد و بنایه عشق و جد بد نموده بودند و مطالب تفصیلی

با الفاظ سهل بیان و هر مطالبی در صفحه بلان فراه و در صفحه دیگر بنیان لایین

شرح داده بودند چون در اکثر بلاد اروپا هر روزان همی که کتاب

جمع علم و سایرین را از زحم مطالب و در کمال حاصل و در علم که در کتاب مزین

اشاره شده بود معلّم از علمای ائمه مخصوصا منتخب در علم پیرا اولیان

نام و علم شکیل که پیا به جلدی نباشد به علم ترکیب و سباحات و غیره با مبین

ارضی و علم علام سنا پیرا گاه در کتاب و علم طبایع حیوان را گوید و

لاکزیل و علم معادن و کلان و کلا پس و علم بنائات کونیه بنیان به میزند

که کتاب مزین و در پیش علم معبر بود و پیش فتنه فتنه که در هر فتنه تفصیل

احوال و مساحت و اواب مشو طنان ناچه از این که در ارضی تفصیل طبایع

مش علم را در که بود به چرخ چنان و در این ران شده بود بعد از انجم و

طبایع حیوان و معادن و بنائات و شکیل و علام سنا به که متعلی بنا حیز

ملکی بود شرح داده بودند و تفصیل مذکور در فصل مزین و در مذاهب طوایف و

علوم و سایر حالات اهل شهر و تفصیل داده بودند که کتاب اول در بیت و در جلد

۱۹۴ کتاب ثانی در سوره و جلد چاپ شده بود که هزار و چهل و هشت و پنج ورق
 نقشه ملون داشت و قیمت ششم کتاب که در علم نباتات بود در بیست و پنج جلد چاپ
 و هزار و دو و بیست و هشت ورقه نقشه بود و در بیست و پنج جلد چاپ
 حاکم فایز و غیره هفتصد هزار فرسخ شد پس شش غمانا که هر فرسخه در بیست و پنج
 عتبا میر پول ایران مدبشود و در ۱۰۰ هزار و هشتصد و بیست و هشت
 اسکندر هو بولک از امیر ایلود با صوار خورشید نمود که مخص فرماید و در ۱۰۰
 نباتات و نباتات تکمیل نباتات جزئی از این کتاب میباشد از این کتاب
 فصل نباتات از این کتاب است و در ۱۰۰ کتاب بعد از این کتاب است و در ۱۰۰
 و این کتاب و در ۱۰۰ کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 اسکندر و این کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 که کرد و در ۱۰۰ کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 فرسخ با و بدهند اما بیست و هشت و در ۱۰۰ کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 و چون از بیست و هشت و در ۱۰۰ کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 چهارمین ایلود و در ۱۰۰ کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 روز و در ۱۰۰ کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 کتاب معین از این کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 بود و در ۱۰۰ کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 انست و در ۱۰۰ کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است

هزار و هشتصد و بیست و نه و در ۱۰۰ کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 نکردند از این کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 و این کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 نمودند از این کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 کردند از این کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 از این کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 و در ۱۰۰ کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 و در ۱۰۰ کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 بودند از این کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 و در ۱۰۰ کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 هشتصد و در ۱۰۰ کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 او نیز در این کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 و در ۱۰۰ کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 دولت پروردگار و در ۱۰۰ کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 و در ۱۰۰ کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 متفاوت از این کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 شور و در ۱۰۰ کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 شد و در ۱۰۰ کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است
 و در ۱۰۰ کتاب است و در ۱۰۰ کتاب است

۱۹۵ برآورد و پوشش نام مجدی معریف و مشهور بود که کو با جمع اهل ولایت بنحصر
 او را مدینا خاندان و اگر کسی دانشا ساعی باو می نبرد مجتبی یوسف از نشانیها مقارن
 و امینان حاکم کربا و التجمیع دول داده بودند لایق مدینا خاندان و در سال
 آخر عمر خود جمیع مطالب کتب مختلفه خود را جمع و ملون نمود که در حقیقت کتاب
 من بود و جام جهان نمایی جم و ابدیه اسکندر بود که عکس صور جمیع کائنات را بر نمود
 و از جمیع علوم خیریه داد و احوال کائنات مخلوقات را بر وجه جمیع بیان میکرد و دنیا
 از زمان احدی به مثال و در جمیع علوم بقلادش کتابخانه داشت نکرده و از هر علم
 او را بطهری رسانده که در عام و نجابت و دولت و عزت از هر زمانه شهرت
 مانند علم و عقل او و جمیع قطعات که از حق بلور حیرت کمال رسیده و از انوار
 علم حیرت افشانست بر جمیع علمائش چون مدق علم و به پایان رسیده بعد از
 و وفات نغمه به دار به در شهر تبار در مقبره افق خود مدفن گشت
 و در حق داده مطابق شده هزار و هشتصد و پنجاه و نه عالم فانی را بدو
 گفت سبحان من لا یوتی

تصویر از کتب هو مبولد که در شهر تبار افق

سراج تصویر از کتب نغمه دار و سراج

۱۹۶ اسکندر اعظم سهند شصت و پنج ساله از حضرت علی علیه السلام و از وی
 علیه السلام منواله و سهند بیست و چهار ساله از صبح وفات نمود ^{۳۶۵}
 اعظم ولد **قلب** نام حکیمی که ملطاعوم بود در شهر بلایه و بیستم مهر ماه
 سهند شصت و پنج ساله از حضرت مسیح ابن مولود سعادتمند از کتب علم
 به نام امکان قدم نهاد و در همان شب که او منواله شد معبد دینان کرد و شهر
 این بود اقیق کشت و با قمر حضرت شد و از همین فرزند انا و اقبال و سعادت
 از ناصبه ای لا یج و علامه شجاعه و نباله زجر و می و اخراج بود و در سن طفولت
 سهند حکمت امیر که عقول حکما از ادراک و نیاز بود از وی ظاهر میگشت و از
 انجمله جلاله سال سفر دولت من کبر و در او معدک ملای **قلب** املا و
 حکما به عصر آن حال و روز بیجا اعتراف نمودند و در وضعین قدرت و قوت
 دولت خود و ارسانند و حاکم نام داشت سلطان من سراسر ایران و بعضی
 کتاب به عدو معنای و انام ملای حرکت از **تاسعین** **السنه** **السنه**
 فرمود که کتابه فرزند که انام قلب بیعت و مودت و شک و دود و این لازم
 داد و بخفته نانا و که شهر **تاسعین** دوران **قلب** مفت دولت و دود و شهر **سول**
قلب مفت دولت ایران و از آن زمان بود که حال در محل شهر سوز شهر کرد که
 موسوم به شوش و نایب مفت ابانک حیز منان است و اخراج آنکه فصل
اول **بخت** و دولت که در حال معنی تاریخ اربعه اهل بنان ملک کشت و در
 عهد من بود و از ابد خول میدان مبارکت دعوت و خواست معصا به است
 خود نمودند و در جواب این و در بار با این چند کلمات حکمت شعرا کثرت و من بود

معهذیه و کلامه و غیره

بلایه که در سن و پنجاه ساله من مبدل شصت هجده و در میدان معصا به اقبال اعلا حضرت
 قلب مغلوبی موزوم و بعد و با طفل و هشتاد و نه و در مود افسوس که بدید
 بز و کوارم بخار و به دشمنان ما و منم نه و نه و نه چون استعدا و او انایه و داف
 لهذا از نر بیتان و افه غفلت نمیزمود و بخت تربیت و حکمی از افوام خود که لوا
 و پند نام داشت و ذافشور به بدید بود مستحق به سلطه حکم و از آن زمان
 در حکمت نظریه داشت و بعلی و می که بدیدان حکم و افشور اسکندر و با جمیع مقام
 انانیت سپرد و از هر علم که اشته و دوازده باب حکمت و انانیت و ادان
 سلطنت هزار باب بر می او کشت و روز به در حضور بدید که هنوز عنفوان جوانی
 او با طفل و غیره را حق بود من سرکش منور به که احکام ان پهلوانان عصر جانش
 سوار به او زانند و شتاب مطیع و در بر دین بکر از امانت که مقتدر ام آرام فرمود و
 چند به بعد چون نایب بخار به زانن بجز و شد اسکندر و از نادر بر سر بود
 ملک ان بود چون شده نانا که فدیهم شهر قطنه که حال با سلاهی معروف به
 زان ناس و اهال ملک که به زانن می گفتند اسکندر نانا و جو و صغر من بقسمی ان
 و کلمات خود حکایت و زانام اخراج نصف مالک و در از ادایم عیبت با و ا کذا و
 حکومت **تاسعین** و ان و در بخ و بکر از امانت خود را به **مدار** نام نفعین
 فرمود که بعد از حضرت **قلب** بخار و به اعدا مدار خپانه اشعار
 طغیان و نار خود نمود و عام مخالفت با اسکندر از اخراج پنجاه ساله افغان
 و نه و وجود صغر من و که اسکندر و ملک سپاه او را شکست داد و معصا به فرمود
 و امانات بدید نگذاشت حدیث به خیانت نماید معروفست و در جهان شهرت

۱۹۱ کد فلپ بالشک قرین مخلدیه داشت اسکندر که در سن هجده بود با فوجی
از ولایتان کردیت و قارویم و شمشیر شکاران در حرات پور پی فرمود لشکر
خمس را چون بنات انقش معزین و اعلام فتح و طعنه را بر نفع ساخت فلپ
او را چون خان شهر بن را غش کشته فرمود ای پسر و شایسته پادشاهت ملک
تکبر باش چه ملک را که من را درت بنویزم کدامت را با فوج چون تو سلطان را
ندارد و سزاوارد مانند تو پادشاه نیست و هر بن فتح موجب نعت است اهل
تدین و الحاق ملک من بود و درت روم شد و اسکندر بولایت مکه و مدینه و کوفه
کشته و چون ان بنوا همدان بصره و دوازده و بنفش نفیس بشهر اثنین و فتنه
وارد و اموات آنها را منتظم و سرکشان ان را بجزا مطیع و مغادر فرمود و در
شهر قوه و بنده و دیوژن نام فیلسوف مشهور که در ایران با فلاطون
معروف است که حکیم فرمود با انرا از علاء الدین و بنا و سوره و در مصاحبه بر سرچهاران
و همه چیز را در سوره و کت با و چکر باس بنیاد داشت و ان غارت و خرابی که خمر
مانندان فتنه خشب جاپگاه بر آید خود ساخته بود مشرف شد و اندر به مسلک
مرد که در دوات او را فیل و یک هائے خود را در حق او میزد و او در چوب
خوابش اسکندر بدو جبر اخایب مغرور نمائی شد معروض داشت که افلاطون اخایب
از او با بدو و بنفشه و کت او که در حکیم داشتند در جواب فرمود که افتاب خرا
مر ابر که در ان کو پند اسکندر با و از بلند فرمود ای کاش من بجای او می شدم افتاب
که حکمت و فیلسوف را نغز و شنید که من به پنهان و جیب سلطنت خود را داده و میزبانم
پس اسکندر او را بجهان و جبر خود را خراست طلاق داده کلی با شرم نام و دختر را بجهان
نکاح

از قوت برادر

نکاح دوازده و دوام زایب مکالمات پیچید تا بین او و مادران غاف افتاد **مضامین**
اسکندر و دعوای حکیم

و اسکندر و زایش مادر فیل نه نمود لهذا منازعه سختی طایین پدر و پسر داشت
واقع و فلپ صدها منعم گشت که حکم قتل زن نداد و اسکندر ان سرخ را
مانفان او را بجهان و جبر خود بشهر ای رفت بعد از اندک زمان فلپ ان
سرخ را هم پسر کشته بشهر ماسه و دوان را جیت و بخدمت فلپ مشرف شد
تقصیر خواست و بعد از قلیل زمانه ان بن و فتنه در محاربه طایفه تر بال
اسکندر و با فتن فلپ مشغول بخواب بود ندک از اطراف چند نفر با شمشیر
شیر فلپ احاطه کردند و ان اثنا اسکندر خود را به پدر رسانید سپر خود را بر وی
او انداخت و خصمه را بر آکنده و جهات پدید با عث شد (طایفه شیر بال در طرف
شمال بلخ مسکن دارند و اکثر اوقات با فلپ مخالفت میکردند / بعد در ملک
بلخ فلپ بختاد و لیت و سر واران سپاه بران را خراست و بجهان فرستاد و لشکر را بران

۱۹۸ سلطان ابراهیم غزنوی در دهانه کنگام مسجد و مسجدها را از خشت
 مسجدها بود و منوچهر کشت اسکندر که هفتاد و بیست سال از عمر او نگذشته بود بجای پادشاه
 باورنیک ساسانی صعود و ششاصبر که از خاندان پهلوی بود به پادشاهت فرمود و
 شهر پولونیه را محبت و بعد از آنکه سزای سپاه را جمع نمود و پنج چرخ را
 عموئاحکم فرمود و چون شهر را به دیوانه کرد بایستخت و بر در سپید معروض
 داشتند که طوایف شریک بال بنامه هفت که و طغیان گذارد که کوسر خالفت و سر
 کشته زانوارش در آورده اند از آنکه نصیب مردم با نصیب فرموده با طایفه
 که از عیور و اوضاع بود و در بخار به صعب نموده که شوال کار داد و بعد از آنکه
 شریک بال از رود و انقب که کوش که طوایف کوبید و غنایه مملکت شرف
 را بنامه جناب فرمود (چهار هفت کابل شریک بال فرار میکردند بنامه بطایفه
ترک که در مملکت وقت مسکن داشتند میرفتند بعد بشهر ایلیه رفته
 را محبت کرد و غارت و شتمنان را از بیم و هراس مملکت و عیور بدست میبردند
 بود و در این بین بکندب خبر فوت او در یونان مشهور و اشخاصی که از بیم او و کج
 از و باخفته بودند شمشیر عیوران بنام اخضر و علم تمام فرار کردند و طوایف
فرنگ و ایلیه که از غارت و هفت چرخ بد لرزان بودند نماندند و غارت
 و موسن نام اربابان انتخاب و به طغیان لشکر پرداختند و از این خبر
 ابراهیم جو و پنجاب یونان حرکت کردند و هر یک از دشمنان اسکندر بنمود
 قهر یونان شریک مسقف و نماند که کردند چون خلیف بن قندهار شریک
 رسید منصف نهاد که طوایف یونان را هم اتفاقاً نماند و پنج چرخ یونان و بعضی

شهر

شهر پولونیه را محبت و لشکر خود فرمود از آنکه باید پنجاب مملکت فرنگ رفت که
 اگر سرکشان جیو و افلاک را مطیع سازیم و موسن که مرا طاعت می خواند
 در سر دیوار هائے قلعه ایلیه را و جل پند چون بقلعه تابور سپاه از آنجا
 رود به وفای که داشت اهل شهر را با طاعت نکلیت و بعضی فرید داد و بایست
 بضعه اورد و به یکبار حمله و کرد و بدند و اسکندر بعد از آنکه از خصم حکم فلان
 و پولونیه شهر من بود و شش هزار و نه و شصت و شش نفر از آنجا فرار کردند و از چنان نسیبه و سپاه
 جراند فرنگ را سر و گردن داشتند و کشتن بجز ایلیه اعظم و اهل بیت پند
 اهل ایلیه معنی نکرد و بد و بغیر از خانه آنها غارت می نمود و از چنان نسیبه و سپاه
 چنانکه جمیع اهل ایلیه نماند و هر اس و حیوان و چار و نجار و شرافت با
 چنین سلطان فرنگ را سر و گردن داشتند و از چنان نسیبه و سپاه اسکندر که
 بهم منافعت نداشت بودند ظاهر و باطنان غلب و مجالس مخالفان حاضر کردند و اهل
ایلیه که چنین سپاه را بدست گرفتند و ندانند شاهده و به مرعوب و دست بر
 دامن عیور و غارت و شتمنان را از بیم و هراس مملکت و عیور بدست میبردند
 آنها که همیشه در مجالس و خانها و دهجی اسکندر خطاب افتاد میکرد کفایت نمود و سخن
 که مرا از مکافات بهتر شمرده عثمان عزیمت پنجاب ناسی و دان منعطف فرمود
پند شهنشاه را هر که نماند به دود و با شرف و استیلا پند به
 و بعد از آنکه عیوران را از ایلیه نام ناظر خود را در مالک یونان و
 خود و بشهر فرنگ را محبت فرمود و سران پند یونان را در شهر و ملک و شرف
 در خارج شهر معسک ساخت و ایلیه اهل فرنگ و یونان عهد و وقت و وقت

۲۰۰ ازا هل یونان شعبین من وود و در بوم و وود بشهر قور و بوم مهل بود که هشت
 عقد قور و بوم را تا بل بخنایان و عقد فی و بوم در معبد و و بوم عقد
 بود که احدی ابتدا و انتها می او را میباشانست یافت و بخوبی عقد بوم و معقد
 شده بود که کسی از همه ناز می نمودن او بر میآمد و از دولت ایران انعام داشت
 حدیه ناز کند و ان فرار گذارده بودند که هر کس سر عقد را یافت و او را باز میخواست
 من بود و او انعام کنند پس بعد از شاهه چون اسکندر از کشور عقد عاجز
 ماند تا شمشیر از سلطان او بپایه نمود و فرمود که من این نفع عقد بپندارم
 و بعد بلاد فلس و ابان و اسه و بوتی و پانفلی و کاپادوکی
 را در مدت فلیطه مغنوج و مسخر ساخت که در آن اندک مدتی متباح جای که هشتاد
 نهواست متباح کرد و چون از رود سیلند عبور می نمود و از کشتی رحمت
 عزت عرف بود که بناگاه نوسن خن شترام او اسکندری خورده اسکندر با بانی فرمود
 و چون بعد از عرف عزت شد مزاج او را من معنی عارض من کرد و بد که احدی نکات
 محقق نبود و جمع حکما از معالجه عاجزان بر وی می مایوس گشتند اما در شدت خن
 اسکندر شجاعت خود را بروز داد و در حال که فلپ نام طبیب یونانی که تخصص
 اعلا حضرت او بود حلام دواد و دمن و منتظر نوشیدن اسکندر بود که بر مضایح
 یار می نمود و سپید کد او را می نمود و بود و با بقیه مصروف گشت بعد از مطالعه
 به فلپ داده خام و او گرفته بر کتف و از خط غضب بخواند فشت و همان
 عرف محقق بود و او راه یافته بعد از اندک روزی که هنوز مضیق و نازوان بود
 میجانب سبیلش هفت فرمود و از خبر فتل مو موم که سر او را بود و باز دست
 کشید

کشته شجیل بحرب و او را مشوجه و او را و او فکت بغلاف نام و در کوی بهر بعیش بر
 میبرد که خبری حول لشکر اسکندر و بهمان که به پیش آمد در شکر اسبق که
 ملائین جبل و بحر بود معسکرم و چون و کب فابون اسکندر نزد پل شد و طوطا آخر
 که صغیر لشکر خود را بجهت مقابله پل را از لشکر محلی و زباده پل را از لشکر و از
 سه و ندیر خود و لشکر و با هفت خود در جنگ بود اسکندر با پنجین خصم به ندیر و
 حفر شمرده و از کشت لشکر او کاز ساحل مجرای دامن جبل شده بودند اندیشه با
 کال جسات و شجاعت عیسک خصم حمله نمود و زلفه می و لشکر را کد و او را نجا بود
 مشغول و منعم ساخت و از شاهه اینجاکت بدون درنگ فرار را بر فراخت
 و بطلب پناهی می گشت چون لشکر یونان حیان او را خط نمود و ندیر و کشید و او
 به بود با خصم جراد که فریب سه هزار بود و ندیر خال می کرد و اسکندر و هر دو که حمله
 نمود و پناهی چون بنات لشکر مشغول متباح و با وجود زخمیکه از فتنه بود آمده
 بود از احوالات به در پی خود را معاف نمیداشت و از شاهه او را حواله عین لشکر
 یونان به چنان امداد رحمت سلطان خود را می نمود و او را نه می نمود و بصورت اجتماع
 نادر و کشید لشکر و او را از پناهی بر داشتند و در این محاربه نادر و اطفال و عیال و او
 اسیر کرد و ندیر و اسکندر بعد از فتح و بدین کان سلطان فرستاد و نه پناهی حذر او
 و او را معسکرم خود کرد و غنائم بچید و حصص بدین لشکر یونان امداد از فتنه می داد
 ز و سکندر که در پ هفتاد مایهین فراموش می شد بشعرت اسکندر و امداد و او را بجا
 نه فرات فرار نمود و اسکندر او را لغایب فرمود و او را خاشاک می برد که حال و پناهی
 معروف شد و جمع شامات را انصرفت و چون به فتنه و او را شد که اسکندر سلطان

(مخفی) تا آنکه اخراج معینی را از آن سال و مشق کردند و معینی عیاش تا آنکه نیست که
 احیاء پستان بر مسافت زیاد و مسافت انداخت و در آن حین کاغذی از او را و او به
 کوشش بود بعد از وقت و حال و در وقت که بود که بدو صلح و عیاش بود
 بیست حقه که او بود و ده هزار آن از زر و مسیح و در خز و در او و به هفتاد
 هزار و ده هزار آن از زر و معادن پنجاه و چهار که در آن است و هر هزار پنجاه
 این است و در آن که از زر و طلا و نقره و مسکه و طلا و نقره و مسکه و طلا و نقره و مسکه
 از زبان بار معین که سرور او بود این بود که در این کتاب نوشت که
بار معین اگر او مسکه و به شد قبل می کرد هم چنین اگر او مسکه و بار معین به
 شد آن قبل به عنود و این بعد کرد و او را از آن و او به صلح و مابین عنود و ملائ

من یقین در محله که موسوم به قونابل و در فترت پشمره ارسل که از شهرهای
ایالت و مشایخت واقع شد و از محل آن بعد از هفت فرسنگ چندان مسافتی نیست
چون کثرت لشکر و از اوقاف عسکر کمند و ملاحظه نمایم عطف از ناب و رفیع
امکند و با مینماید و از شجاعت سپاه یونان چنین میشود جز آنچه پیشتر
دارد از آن محارب چنانچه صدها سپاه و یکصد هزار سوار و یکصد تا همه جنگ
چهل هفت هزاران سوار و پیاپی لشکر بی چو قوت پیدا و با لشکر اسکند
موانع نمایم دوازده مقابل علاوه میشود بنام شجاعت اسکندر که از با وجود
فائق و اخذ و از بناخته فلام و مختصات در میدان منازعه ثابت فرمود و بر نداد
قوتش با دشمن لشکر یونان که چنان میخواستند از ایشان برداشت لشکر یونان
چون کثرت سپاه ایشان را بدیدند با علحضری کمند و معروفی داشتند که کارهای
پادشاهی را میکردند چنانکه بشیله ندانیم تا از فلس سپاه مادر خیم فریاد میکرد و عسکر
مارا از کثرت آنها را عجب حاصل شود و جواب سلطان العزیز و خاندان العزیز
بنیان بلاغت افکار دارند که من عادت بغض مخفی و شجاعت مندر نکردم ام و قرار
هر چه بغیر از گذاردن سپاه من در محله مندر است و داخل و از قوت فایز و تکل
باطل است تا من بخیر است و من را چنان شجاعت و از با من خدمه مشاهده نمودند
و در آن حمله بکالبد آنها کوی از سپاه چون از خواب برخاستند و از خواب برخاستند
بهره سنگان لشکر فرمود و بشارت را در شمارا که ارسل نامند و بخواب من آمده
شده و فتح داد (پوشیده ننهاد که ارسل نامند و بیکان خداوندان و همه اهل یونان
است که شال از و را در نام کمند بخواب فایز مله او را بشوید و کمند و بشارت داد

۲۰۳ که بقلب کشتن شمشیر از صلب ظاهر خواهد نمود (و بعد بدون درنگ سوار

اشبه نیز رفتار کشته پیشاپیش سواران لشکر خود همراهند چون بمقدمه لشکر را

رسید بدون اینکه جنگی واقع شود مقدمه سپاه دارا فرار می کنند مانند شمشیر که

نقاب نموده و خود را بمیان سپاه دارا که غفلت آنها از هم پاشیده و خون برایشان

کشته بود انداخت و مان بین شنید که دلبران ایران مدبره لشکر او را عقب نشاند

و داخل اردو می کشند اندر داور میبرد که پاره بنون نام داشت اسکندر را

بکمال خلعت در جراب میبرد پاره بنون فرمود که در صورت فتح شکست

مارا ببارد و اینجا جی نداشت که فتح کنم همه مال منست و اگر شکست خورم ازان

و جی هم خود را با من بایستاق سلطان فرس کاشته که در قلب لشکر دارا در

فرار داشت جلالت پیر در بعضی نظایر دارا نمود اول دلبران فرس که در اطراف

بودند و لایق جنگ کرده از وصول او بسلطان مانع شدند بعد چون دیدند که

اسکندر هرگز مغایر نمی شود بدون درنگ بجای گذاشت پس اسکندر از وی جوت

کو سفند کرد و بدو فرمود سلطه خود را نشاندند که بیک بار دارا خود را در میان

لشکر خضم یافت و دلبران خود را نیز پناه می فرستاد اسکندر خسته و بی سر را که دیده

پیکار و آوارگی را دیده و با اهل فرار می خواست پس بنیاد از تخت قبل بر

زمین فرار و ازان شهر بخیر فرار و پناه خود را به سر برآورد و از پناه

سلطان با افتخار خود را بجمع نهاد و اسکندر از چنین فتح شاکه غول از تنه او

جلالت مالاختیار پناه میبرد و بلاد نابال و سورنا و مدائن و فارس را

بدلاوه شام و مصر و مصر و کث و پس از این شکست فاحش دیگر دارا را الهیه

لشکر

لشکر بختال و مقابلت با خضم فریاد دست خیم ممکن شد و داشت که دیگر سلطنت

ایران بر سر داشت و از خواست داشت و از چنین شکست علت را شکست باطل و خواب و بیهوشی

بیشتر بکلیش پناه اصل که پناه میخواست و بدین گفته خواست که خود را به مافیه رساند و

اسکندر چهل هزار دلهان باطلون پراکند که دارا دست گیر و از دست او بفرار می شدند

و خود با سفلان تمام باصل که پناه میخواست ایران بود و از کردید **تصویر جنگ فوق العاده**

۲۰۴ هفت و عیشت و انشا اسکند که آن از لشکر کشی و قیصر را بدین اسودان درجه شجاعت و
 رسیده بود چون تاریخ اسکند را بدقت ملاحظه نمایم در هر حال بعد از دفاع از اتمام جنگ
 او عیشت و عجب بر ما افزاید و بعد از جنگ او را در جزایر و جزایر کرد و در آنجا
 چند نکته خونریزی می نمود طبع خون خوار او در صحنه می شد و کس را محال نکند به غیر
 او نیست با لافان بعد از فتح ^{ناب} اثار حقوق و جنون از او ظاهر می گشت که کاه می
 علف بجای عصبانیت و در هر آن خط نکتی افعال ناشایست از او صادر می شد و در این
 نفس نفیس از شخص شخص پس از رجوع و هرگز کار بود که اکثر اوقات با اعدا و نهاده
 بر می و با حدی ظلم و ستم و نادانستی و بعد از آنکه در مقام نمود و به اتمام بعد از فتح می کرد
 متکبر می بود انداز می نمود که می شود و پادشاهان می شود که اکثر اوقات در این
 فرس و جیب لشکریان و نصدل و عود بود و بطور لاجورد و سواد و انقیاد و عود
 کرده بودند و کرده ها با و خرج شده و از عیادت و زکات بود و در واحد جنگش برانست
 نبود تا با آنکه سوخت و ویران شد چون از میانه او رفت آنکه او را بخوار و از فضل
 شایع و عمل ظریف خود و خجالت زاده گشت و متا و در این اوقات می شد و در این اوقات
 اعتدال معروف می شد که چنان کند بزرگان چکر می نهادند و در این اوقات
 و باشت می نمودند که انعام اهل بونان از اسلحه و غیره می کردند و در این اوقات
 داشت و می نمود که اگر در این اوقات عمارت و یادگار ساخت به فتنه از سوختن و در این اوقات
 می کشید بعضی از موت و خیز عمارت می نمود عمارت و در این اوقات می کشید
 اندک علی خال از اهل طبع بعد از دفع این فتنه بهر حال آنکه از پادشاهان و در این اوقات
 بهر راه خبر می رسید که ^{بقو} با ^{داسب} نام که حاکم می بود و دارا و دستگیر و در

فدا اهنه می داد و پس از انعام این و اهدا می کند و شجاعت بجانب بلخ روان کرد و بد
 مشاهد دارا را خلاص نماید و به مقصود می رسد چون ^{در} ^{داسب} رود و مرکب می شود
 به بلخ می رسد و دارا را مقتول و خود را مسلحاً ایران خواند و حیدر او را با شفا می کشد
 و می رسد چون اسکند می رسد و بلخ می رسد و دارا را با جراحات بسیار و کلاه بریده و درین راه
 در میان راه و در میان راه این احوال خود دارد می شود و در سر نیش دارا بسیار می کشد
 و بعد از این فرس با عریان نام حیدر و ابد خفا و در میان انعام ^{در} ^{داسب} می رسد و پادشاه
 بجانب بلخ حرکت می نمود چون در داسب وصول و از انعام کرد ^{ار} ^{ان} نام که کمال
 دارا و این داسب متفق بود و می نمود که شایسته می کشد و اهلان را ابله و در
 هنگام فرصت چون ^{ار} ^{ان} از خلف و احوال می شنید و در کار می کشد و در کار
 کرده و اسکند هم نظیر ایشان به بلخ روان و ^{در} ^{داسب} در میان فرار برقرار
 اخبار و بعد از آنکه بلخ می کشد و به سحر ^{بر} ^{دست} نام که یک از فدا دارا بود
 افتاده بعد از آنکه در میان او را نیز دستگیر می نمود و در ابد از قطع می شد و در این
 بزرگ می شد و نامش کام شود و می رسد و در می رسد و در این اوقات کسب فدا و عیادت
 اهل را و در این اوقات ^{فدا} ^{داسب} می رسد و در این اوقات که می رسد و در این اوقات
 و بعد از آنکه در این اوقات ^{داسب} ^{داسب} می رسد و در این اوقات که می رسد و در این اوقات
 شهر را این حاکم می کشد و در می رسد و در این اوقات که می رسد و در این اوقات
 فرمود و بعد از آنکه در این اوقات ^{داسب} ^{داسب} می رسد و در این اوقات که می رسد و در این اوقات
 افسرد و در این اوقات ^{داسب} ^{داسب} می رسد و در این اوقات که می رسد و در این اوقات
 از سلطنت کشتن می کشند و می کشند و در این اوقات که می کشند و در این اوقات

۲۰۵ وکایات برکنار پس دران میثاقینان بالمره از وی نامید و در فکر نصب سلطان
 بودند چون اسکندر از خیالات آنها آگاه گشت بعضی دلجو و بعضی دلاست هر دو به
 به هم می پیچیدند و آنها را اسباب میکرد لهذا فدرت و قوت اسکندر بواسطه پیچش اهل
 یونان و غیره انحطاط نمیداد و در این بین اژده نام که سلطان وکایات امین
 بود و یار و اعمده وقت در پند داشت بجهت خون خراش و یافان یونان و یونان
 بر آن کشت و با چهل هزار لشکر خراب و کایات یونان ناخاک و اهل یونان بنیضال
 شور و شافانند و اهل قورینه و غیره و شکستن عهد و وقت که اسکندر مابین
 آنها و اهل ماسیرون بسته بود اقدام اما ان در پائین کادان اسکندر
 خاکه ماسیرون بود و پیش منی و در با چهل هزار و پانجاه ماسیرون به
 استقبال اژده شتافت و در شانه محاسبه اژده مقتول و لشکر اسباب
 فرار و اهل اسکندر در حال شکست و حاضر معرکه حیرت بود لشکر خضم را شکست
 داد و خود اسکندر مشغول قتل و بلاد و از نواحی بلخ بجهت شمال ایران هضم فرمود
 که در کوهستان پاروپامین هند که هند و کوش نه نامند و از آن
 رفتار مانع نه رود امو قاطع طریق او میافتد و در اسب که در هر
 جامه لایق خود از عصب شتابان میدانند شهر به پیش می فرار میکرد تا آنکه در
 دست او قرار میگیرد که برادر و او سلطان ان نواحی بود مقتول گشت و اسکندر
 میل ایران بود که هر چند مضبوط بجهت مالک منصرفه خود بدست آورد و دست
 شد که نواحی بر بدنا که در دست دارد نبود و مفتوح قبیله ایران سرحد فرار دهد
 و نماند تا تابین که به بجزایر مال داخل شد عنان تاب نکشد و سلطان

از سیندر که بایه تخت بر برستان بود با و از بلاد خود رفت تا همت میثاق بد
 بمیدان میبازد مبارزت نمیداد و چون اسکندر و از فرستادن ندید و بدو اسکندر
 از حمله کشیده بود و یقینا بعد از آنکه هفت شهر را بر برستان را منصرف گشت از آب
امو که شش با خضم معانده آغاز نمود و زن حین که از برکان ایران سر کشیده
 سر از دوقاطاعت اسکندر بچیدان اسباع این خبر از اخبار ارجعت نموده او را
 بفرار نمود و بمیدان اهل ماساروت رفت و از آنها پیما حجت و به اهل برید
 او را بنه نداد و مقتول و سر او را میخواست اسکندر او را کشید چون خاطر
 ان ان هر چه گشت نواحی موقا که بجهت شمال و بجهت خپام کردن احشام فرمود
 سلطان ظفر ایران و یونان چون خراس که معنای با و و عین و کایات منصرف
 خود شود و منصرف به لباس ایران و منصرف به کایات که بد و سر بریده و سر را
 بطریق سلاطین فرستاد و مانند آنها خواجهر سران نگاه داشت و کمر کلان
 و کلاه و زین و خود را بدینا به مطر و زین و کلاه و کمر و زین و کلاه و کمر و زین و کلاه
 با و صحبه نماند چنانکه در سلاطین کایان بود و از این نوع حرکات او و اهل
 بیشتر از پیش شکست و از به بر میزدند و به خیال اسکندر از این افعال بدست
 و اهل ایران بود و بخیر است عداوت مغلوبان ان غالب بر دارد و مابین اهل ایران
 و یونان و وقت و چنانکه انداز و سنت و نفرت هر دو کلاه از هم رفیع نمیداد و
 خیالات او بیکر نتیجه میبخشد و عز و اهل یونان باعث ارتفاع نواحی و
 میشد و از وقت کشته شدن گپلو نواحی نام که برادر و ضلع اسکندر بود
 شد که اسکندر و میل نماند و داشت و یونان چاکران و خاد و سر و اوان خیر

۲۰۵ کذا را اسکندر بود و از آنجا که داشت و مجید مات خود معطیان بود اسکندر را
 شجری در مجلس عیش که سر هر دو انباده ناب کرم و از منی بی شرم شده بودند بنیابت
 طعن زخمی که منکر بدل اسکندر زد و جفا نداشت معا تبش داشت حرکات خطا با
 ناشایست او بغیر از اسکندر ناهموار و بدست خود سر او را ان بدن جدا ساخت و
 جلای در و شراب خون او را بر باطافش اندازد که کشتن او را اهل یونان بداند
 انا اسکندر سر شد و به بحال محال گفت نداشتند که انکشان عدوانت به کوشیدند و
 در ابتدا به اسکندر مسجده بیست و هشت ذیل از حضرت مسیح مشروح به
 نواجی مغنوع و از یونان نام که در اسیر اجابت کرده و راه فرار باو کشته بود
 و بعد از او نیز همیشه بخالفش با اسکندر میکرد از بهر اهل بیت خود را در قلعه مخفی
 کرد و سجد مملکت خود داشت و قلعه بر بوم در قلعه کوه و در صحن بسیار رفیع
 واقع بود که داشت و به اسکندر بمحض عز و چنانکه مجلس بنام خاندان قلعه بنام
 داخل و عیال او قزبات را اسیر نمود و دختر و فریادت که در یونان نا
 داشت و انجمله اسرا و در خوشی که نظر نداشت چون بنظر اسکندر رسید شهنشاه
 صهرش را کشته بخودش و بیج فرمود چون خبر نکاح و به به او فریادت را
 و چون اسکندر را با او و دامادان از خدا به خواست بدو زد و نکاح با خان بهر پسر
 او حاضر و سر معذرت بر عصب علی که کذا را اسکندر هلاکت مرده را با به
 او فرمود و دوباره بجای او و متبدل خود و مفتخرش ساخت و در هستان ها افسار را به
 بلخ را حیف فرمود و در ناهنگام هر روز با یونان نام که جان رشید و کفران
 سر هتکان اسکندر بود از کتب که کجاست قتال اسکندر که بن خود بود با تفریح
 در

و پنجانب سلطان ایران و یونان نهاد و به دستبرد کشت بعد از عفت بی چندا را کرد
 که در امر اسکندر یونان مثل کالیستن و غیره بقتل سلطان بخیر و در این
 فعل بیخبر از من شمر پنداند که اسم چند نفر از سرداران بن را اسکندر را بر دوخته
 و با او و با باقیان از و دهان ان بدو در سختی اسکندر حکم قتل همه آنها را فرمود و بیک
 کالیستن که در میان او مقلوب و در قتل این همه بوسه و در ویدانه در
 حدیث عفت بی باقی بود تا اسکندر از طرحت در خفته و در خود را از دست
 خلاص نمود و نکشتن او را سبب کویا نقتلش را بر سر کین بوده و به ناهنگام مرگ و
 نفرین را بین یکسخت نداشت اسکندر تاج سلطنت جمیع ملایک ایران را بدو
 چون ان اشرا و سر کشان فرس خاطر با سو و بخیرال تسخیر ملایک هند که ندم در
 نصرت دارا به اول بود افتاد و حکم نصرت مشاور و با سلو بی توانی که در دهک
 لشکر کشته داشت و پیاپی است و نواجی هند را بخیر خپام کرد و در احشام فرمود
 معتم به بخیر مملکت باقی سخت کرد و سخت سلطنت را و هاسته متخلفه بود شد
 از شهر نافرید عتاک ناز نکشد چون داخل نواجی نافرید شد و اذکار
 و لایق بود بر با پیاپی که کشته شده و بخیر فیال جنگ در مقدمه لشکر داشت با تقیبا
 متفاوت که که سلطنت نافرید بود در طلب شایسته قطع نام فرار داشت و
 بر دین که سلطنت ناجرید بود از طرف دیگر سر راه او را با لشکر فرمود از
 اخیر برید و در دیهشت ماه مسجده بیست و هشت ذیل از حضرت مسیح
 هر چه صبیح ناپس اسکندر و برود در وسط رود و بهر طایفه و به از عبور
 او مانع شرافت شد که چه میانه اندر مانده کوشیدند و خطر عظمی را بشکستند

۲۰۱ خواهد کشید چه طوایف و عشایر بسیار بلوچ کدو را طاعت او نبوده اند مانع از عبور خواهند شد.

شد و بجه خيال او حضرت ان نواح و مطيع نمودن عشاير بدلتارا انجا بود عشاير بايج
در اين ايام كه وقت سلطنت ميراثيان گذريم بدلتارا اطاعت نه بنمايد و هميشه قطع
طريق ميكنند سر كشي و شراوت آنها بدهد كدو وقت امكند بچه جلد بويه و ب
هفت بلند او را بدين واداشت كه از انرا برود و هزار بار و حشر و اعطيج و مفاد او
دوشهر بويه ماه سپند بدبت و پنجك اقبال از حضرت مبعي مبعي بچه بايات
ماورجنا داخل و لشكر جن فداست فتمت و بويه مشوكله اعلاه هر اندن احد انعتا
اختيار ملاقات و نه از تو بجهت سپاه بدست افتاد و در ديكستان و سبع محل ابر بر
اكثر پشاعين و ثلعت كشند چون به نواح ايران رسيد ربيع لشكرو بافته انده بود
چون بشهر پاماندار وارد شد جيمه انعتاسر هكتان فرس و طغافا ^{دولت} و
هونان كه دران سفر خپاشان كرده بودند سياست فرمود و در و در شهر سو
دختر و اراكه بود زين نام داشت بچا اتمكلاخ دزاورد و هشتير بور پسر پسر
استون نام كسر و اكل و صديقي او بود كرفت و دران حين حكم عيش ^{طوبه} عيش
و مابين اهلبه نوان و ايران و صفت فرمود كويند و دران عرصه بويه و هزار و دختران
اهلبه ايران بنگلج خزانان هونان دزاورد و بعد از انعتاسر ايام عرس خاست لشكر بيه
از فرس بچينچر نمايد كه بغاانون و غرا عدي بيه هونان دفتار و مشق و تعليم كنند و از
جيب ولا باشت ايران جوانان فرس كاز بدبت لعا علاه نداشتند جمع و سه هزار
نفر را ديد و اين لشكر جلد بدزا اچي نون ناميد بعضه اخلاوت و اولاد كالحا
بعلمان بچينچان پشاعين اور پسر وارد و در انجا ملاقاته چند اظم را ك

عبد

عبدالزبان میثا پوئیان و اعطایه میسوم و انعامات میثا پوئیان اعلان و میسوم که میثا پوئیان
پران وضعغایه لشکر میثا پوئیان که از خدمت خارج گشته و از ذرات سفر میثا پوئیان و میثا پوئیان
خاطر شده اند بویان و الوقت با الوفیة مقبند و انانام و در خدمت خود بویان
جوانان میسوم و استخا صیکه از انحرافات و لشکر کشی ناراضی نباشند کبی و دیگران
نکاه ندادم عبدالزبان اعلان که میثا پوئیان از میثا پوئیان سلطان ان میثا پوئیان بود قلب
قال و میثا پوئیان لشکر و فتنه جوانان جمع از او بازش سپاه و میثا پوئیان و میثا پوئیان
اسکند و عبدالزبان مکات قوم دوازده نفر از سر و اعلان بر روی که باعث فتنه شده
بودند که فتنه سپاست فتنه و میثا پوئیان عبدالزبان اعلان از انانام جمع با انانام
و فتنه و هر از فتنه میثا پوئیان شنا فتنه و بویان از مال بیحد و حکم و در این شد
هر یک یک بدست امداد بود بدین ملاحظه از فتنه نارنجی انچه بقیوت پیوسته اسکند
ملیاتی و فتنه میسوم اتمام میسوم میثا پوئیان جود فتنه و میثا پوئیان فتنه انانام اسکند
شهر با بلای میثا پوئیان و در سفر ای دولت چندی شد فتنه و فتنه و از جمع طوایف
فرتس و انانام سپهر فتنه جمع و فتنه میثا پوئیان اعلان میسوم داده و حضور او سجده
افتادند و عبدالزبان اعلان میسوم اعلان فوج از لشکر را به تنبیه عشا بر خور نشان
ماعود و میثا پوئیان اعلان بلکرفت و از انانام فتنه بود و در با بلان
میثا پوئیان کسانان که با انانام اطمینان داشت و در خدمت نکاه داشت که در انانام
جمع از میسوم میسوم دولت میثا پوئیان میثا پوئیان حاضر و میثا پوئیان میثا پوئیان
هنگام امداد و انانام و میثا پوئیان میثا پوئیان فتنه هزار گشته که میثا پوئیان میثا پوئیان
جود فتنه میثا پوئیان میثا پوئیان فتنه خان با احشایه فتنه و فتنه میثا پوئیان

عبد

اکثر اهل یونان او را پیغمبر دانستند و اهالی طبرستان پادشاه جلیل القدر
را دانستند که از خداوندان قدیم دانستند و چنانکه در تورات آمده که یوشع
چنانکه در مصر خود او مدعی گشت بکابل او و رسول و روح خود اسکندر و روح
ثروتی **فانگشت** بقول صوفیه واصل گردید و بعضی از مورخین یونان او را در
سلسله خاندان قدیم و از جلیلان دانستند و میگویند که اندک زمانی
پس از خرد و اندکی پس از آنکه او را خانب **ثروتی** منصب پادشاه آفریقا

موت امکوی که از مشاهیر و منجربان است اسکندر و شخص حکیم و پادشاه بود و
بعد از غلبه اهل یونان بر ایران خیال یونانیان این بود که جمیع اهل ایران را عیسای
بنامند و با اسکندر چون به داشت که این خیالات خام است لهذا خود را ناپ
ثروتی **خزاند** و مدعی نبوت گردید و باین وسیله خزانت اهل یونان را از آن
صرف انداخته و بحکم و حزم و دین که هر مخالف **ثروتی** هستند و یکسان ناپ
با هم برادر و برادر و ناپ و اکثر بخش اهل یونان از وی بهین علت بود و وی
خود را که غالب طوایف اهل ایران که مغلوب بودند بکشت او بد و او را از غالب
مغلوبان خزانت را بر او و این حکم بجا آمدند مگر در و شریع و در پادشاه
یونان **ثروتی** آنها را علاج کاه مدعی الوهیت و کاه مدعی نبوت و یکسان
که شاید بجهت اهل یونان ساکنان اید چنانکه بهین نشاد و خدمت مثل ناپ
پس در پس آسانیت و حکمت خوانند و در بعضی ناپ و مانند اسطوخودوس که نشاد
و بخدمت فلاطون رسید چنان و چون که میسر است بغداد دارد که خود را از آن و
خیال به بعضی اهل یونان بریزد اندک خود را مانند آنها نکارد و قطعاً احکام
و علم را نتوان با سایر عوام انسانی در یک درجه انکاشت و اسکندر و غیر این سلطنت
شجاعان و از امور و حکم مشهور که بخرج و موجود حکمت بود ندید و در شریع
و خود را با فلاطون همسر داشت و از انشاء و در پدید مردم او را از آنها سلطنت
و مثل خودشان دانست پس باین نفع سخنان برتر می خود را از این ثابت میخواست
ناب و در طالع خود از ایران و یونان و از آنکه در میان فوایع احسن
احکام است که بهین و بلاد و قلاع ساخت و عیال و ثروت و سایر اوضاع دارد

۲۱۱ فاشد ایران و ترکستان و پنجاب و بوزان و لامات و مسعود و از حسن ندیدند و نشخورد

و بحکمت مطبع خود ساخت پس نامجویم که او را بعد از اینج شایان بشناسیم

مرلوح نصوص پر مشدقے میں اور

تاریخ فی سبیل سزار بعضی فیه اول کتب کصدک قبل از حضرت مسیح متولد
و حواله پنجاه قبل از ان حضرت وفات یافت در میان اشخاص که با صلا
اهل تاریخ بزرگ و عظمای اول و دیگر نویسندگان هیچک ز اینهاست و بعد از
از وی و خودی سزار عظمی نباشد که دوازده دولت و دو اکتان نباشد شاهی
داده و اسم او را در میان دولت مشهور و علم ساخت چون عقل و کجاست و
و قدرت و دانش او را ملایمه ناپسند او را هر لغیب بینیم

فباو بخانه داده مشهور و معروف گردانان مهر کرد و خود را ناله
 فخر و ذاب آن و بوقر که در آن خداوندان و هم روز است
 مهر اندانند بآن رخ و در ^{مهر} شش صدمه بجا آورد شد که بکشد

مُتَدِر

ثبانی حضرت مسیح باشد و در مدد طغولت مبارک ملای سیلا و ماریچ
 که خالو هاشم بود نزد مشاهده نمود و در معرکه جنگ حاضر بود که اهل رتبه
 همانوقت نشان افتخار باور دارند و از ان حین حصار نصب پیش بود چون
 قیصر اول فرستاد رسید سیلا و ماریچ که خالو می و شمس
 مات بودند شوالیشتند و از ان نصب پاست شود و بخانه ملای منع نماند که بجای
 ارشاد سلطنت و پاست و او هر سه مکر با حمله کشا چندی که از ان وقت پست شد
 به ثوینا انامه بودند و بعد بهت چند حکم قتل و از ان وقت شدند و روزی
 که سیلا در معبد که بطریق خردشان مشغول از بود و درین حبس بختنا
 گفت که از زندگانه داشت ثوین مزار روزی نادم خواهد شد قیصر
 اول بعد از ان منع این کثاکت که از آنجا قتل خود را از ان مقام به نمود از شهر بد و فلان
 و از وطن خود بیزار شده به ایران شتافت و در ایران از جمله پناهها کرد و درین
 مراجعت نکرد مگر بعد از غوغی سیلا چون بروم رسید دولایا ناچار
 مشقت امور ملک دهد و در حق و جوع اعتبار اولک لپاف و زنجیر و از انجا
 ارشاد خواستار طلب کرد و بگویند و از ان مجلس با هون را و شیو کو نام که
 دو مدعی و وین و از جمله فصحا و خطبا بودند بقضا حاضری و بلا غنی
 منظره فرمود که کپا اجمال انکار و بارای گفتا نماند و چون دوازده ماه فسخان باز
 و کسکه فسخان گفتار نداشت لا بوس و شمس نمیدانستند چون ثوین سزا
 و سیلا رسید بمقتضی از او بلا غنی پنا و ملافت انکاد و خوات شهر وین
 بخت معلوم مشهور که موسوم به مولون بود در فتنه مشغول تحصیل علم

۲۱۲ متحان بیان کرد در اثنا راه بچند مغز فطاع العزین که از اهل سبیل بودند
 بر خیزد و اسیر کنند چون فاطمین طوق شجاعت و حالان و مرادقت ملاحظه
 نمودند و بفرموده لایق و برپاست سزاوارش دانسته محض داشتند و فرار کنند
 که بیست نالان زندم جزو داده ازاد شود و در اندک مدتی پیچاه نالان زند
 نموده بقدیم جزو داد و مدتی سه و هشت هجوع در میان سار فین لبر و بیجا
 نایب مثل دیگر جزوستان رفتار می نمودند و ابتدا با اسم عبد الله اسم بخاطری می کردند
 چون وجه قدیم جزو را انا اهل شهر **سبیل** معنویان فرض گرفته بود با اتفاق
 ایشان بشهر می بودند و در انا ملک مسلح سلاح سار فین کنند فشانده
 صلیب بر تمام جزو منصوب می نمود که در انام سلطنت جزو همان فشان داشت و در
 انام افغان جزو در شهر **و** هجوع اسماع می نمود که اهالی **مهر** ملک **مردود** متفق
 بودند انان غار برده اند چون سبیل به پونان املا بدوالت کند مامور می داشتند باشند
 جمعیت انا اهالی پونان لبر جزو جمع نموده با لشکر سلیمان شهر می یافت که نولاجه پونان
 را محقق کرده بودند مطابق به نموده انان را منازم ساخت و جزو حجاب و رشادت اهل
 پونان دیدند به پای تخت پونان احتشاش می نمودند چون به پای تخت رسید به
 خلعت **بجی** می نام که در نامت و کلایه ملت و سر او می پیچان و اینرا داشته شرف
 کردید بعد از آن مختصر حال و جزو و پراشناختند و بخاسته و ادا داشتند با مریم مامور
 با منت کشا و در وقت محشوب شد و بصله بی جمع و کلایه ملت ملاحظه خطیب لشکر میفرست
 کرد و بصله خطیب نام بمصلحان جزو که همیشه خطیب لشکر بودند تکلیف نموده شرف
 که آن نالان **سبیل** از انجا پناهنده شده بود و باره بر فراز فرمود و انجا اهل که

سبیل از اخلام و عشایر و نفعی ملکر کرده و از منصبین و نشان ساخته بودند
 و بمنایب فتنه بر سر از نشان میزد و از اجزای مشور و شکاره که از ان بلاد مامورین
 بودند و بواسطه جزو **سبیل** پراکنده کنند از ان مجمع و سلسله تشکیل کردند
 و در بی سزا در حجاب عشایر جزو کونا می شکرد و در رفتار با سار فین به
 تنوع می بکنایم نامد که هم و کلایه از ان شخص از در عقل و فهم می خواندند که که سبیل
 و اصناف دودمان جزو را بخود مردم می داد و جزو منصفی کانت خرج را بافت و
 نظامت دولت با و سار شد حیات نموده ذکر قواعد **ژول** نایب که از احباب
 او بود که کاهدر بحال می کرد و او را مدح می نمود و سبیل از ان **ای** و **مرد** که
 خداوندان بودند و در وقت محتم **مار** می زیاده و پشاور و خداوندان می زیاده
 نمود که در عهد حکومت **سبیل** از پنهان صور خداوندان برداشته و می زدند
 بود و در سبیل **ادب** را بحور ساخت و صور و صحنه که علامت فخر حاکمان آنها بودند
 و در مخالفت کلایه که او است آنها را با سلطنت و اظهار تکلم جزو از منصب اجداد می
 کرد و از ان نالان می داد فغانی سلطنت می نمود و چون جمع اهل مشور و شکاره و جزو
 انا نظامات و بخشش و مسنون و از خداوندان او بدوالت و ملک شاکر بودند که با خلی
 حرف می نمود و از عیش و شادمانی و در وقت و شرف می نمودند و مکاسب که در وقت
 و کالان از می می نمود و رسید به جزو جمع اهل **دو** به مجبور بودند با فرار از انجا
 هر منصفی را و او را در بی **مفا** لایق که بکرا با ان نالان مشهور اهل پونان
 است فتنه عظیمه در میان آنها واقع شد **و** **ژول** به سزاوارا ملاحظه می نمودند و چون
 فساد و فتنه کاشان نامد می ساخت شد **ژول** به سزاوار جزو و فتنه عظیمه

۱۱۵ بنده باشند و این چه چلی برودند که شاید مانع از استقلال او گردند و سزار
 نیز بجای تحصیل منکام و صحت کتمان مانع القیام میکرد و از نهایت عقل با جمیع
 و رؤسا از در مصالحه میامد و هیچ وجهی که بشودش و عیبی که بدست آنها
 نمیداد و همیشه در معارف مشغول فوجهاست بود و زمانه از جنگ میپاسود و کفر
 اهل یونان را باعث طغیان و سرکشی بداشت چون بیشتر روان را جبهه کرد
 حکم از دوقسمتیه که در خصوص مصالحه او با مایه اول و مخدیه حدود و سرحد
 یونان صادر کرد بد و سزار و صلیح جز در او شکی نداشت و شکی که نمیدانست
 مخالف حکم جمهوری و افکار او در منفی خطبای لشکر که موسوم به مارک انطون
 و کورنیون و کاسی بودند و مخالف جمهوری و موافق سزار خطبه افشا کردند
 و سزار بجای و سولان جمهوری و اهل مجلس شورای با فضیلت از پیش راند و
 ایشان بفریب لباس و ادویه و قوای سزار منفق و دلباس غلامان خرد
 متخلف میباشند و از انوقت منافع و مصالحه مابین اهل یونان و سزار آشکار گشت
 و امنای دولت فوشول و دیگر بجای جز و نفین و قوای سزار سپاه را بجانب رود
 و بقیون کرد و در کوی چک مابین دولت کوه و ایالتها و لشکر یونان که
 بدین حکم مجلس متاعه گشت نمیکردند و اهل مجلس نیز یونان لشکر سزار و غیره متاعه
 بجای جز و خواستند و اختلاوت میآوردیم افکندند که شاید مابین و سزار بود
 باید و به در مقابل نداشت سزار عمل لغو و پیاده بود و موافق که مدعی
 سرود و به و با سزار و هر چه بجای چون نداشت جز و امارت موافق میکرد قطره
 برغان به دیدن و بنایان لوکن نام مودخ اگر چه بومی خود را فایده سزار و

نمیداد

نمیداد اما خرد و از مخالفت سزار از ادب مملکت بود و امید خرابی سزار را
 داشت و سزار را بدلا اعتنا نشان او نداشت و با قیام و غیره و از مغلوب بود
 داشت بعد از صلح و حکم مجلس منای مخالفت او و قوای سزار بجانب رود
 و بقیون روان و از خطر که بجای متاعه اهل ولایت خود در نظر داشت بسیار
 بخیرین وجه در خصوص حفظ و جد و جد و متفکر و زمانه از مخالفت و متاعه
 و لشکر و مشغول نمیشد چون از رود مرز و عبور مرز و بصورت بلند با بر خیزد
 کلمه شکم کرد بد که عزت و ولت و نیک و ولت با خدایت و هر کس را فحش مقلد
 روز به خود میخواند منعم و درویش فطمت جز و سپید نشتر و عنقا

نصرت عبور شد به سزار از رود مرز و بقیون

و چون بیشتر و در شد و عیان از امارت او بدید اهل یونان داخل و اهل

با استقلال مصلحت امور سلطنت کرده و در خطبه میرا طو و انعطش نامیدند
باشان طلاق و تاج مکتلا امتیازش دادند و جمیع اهل مجلس ^{مستأ} فرار کردند
که بعد از این شای و تاج و نشان و تخت طلا و نادر و غیره و بیجهت با و کار
دارند و اهل پادشاهان و تاج و اورنگ قابل ندانند و کسب بجای آورند
وای بوجری علی الحساب داده است سلطنت اقبل فرمود چه دافت که اگر با اختیار
داشتند بایستد بعد از آنکه امتیاز کسب را باور می آید و بایستد بعد از آنکه با امتیاز
فرمود باز چه جزو نام اختیار می کنند بکفایت گرفت خواست بطور سلطنت
که ملکه با و است با فایده بودند رفتار ناپدید پس بخیل نموده خواست که یکدفعه قاطع
فدوت انکار سازد و روزی فرمود که هلاکت و بالمره تمام شدت خرد و آخرت
دوام نائین و بییم ناکه پادشاهان مردم هراس داشتند تا شمس از آن اسپانبول که
مستحفظ و طراول خاصه ای بودند مریض بود بکافور و نشان جمیع او را با هم حرکت
منعش کردند و لایق بالشکر بدست آمد و سلطنت بیچاره اهل یونان با فخر ختم
اگر چه در ظاهر املات نداد و بکند و بخاستاران و جمیع مریض و صفت هستند
اگر لشکر اسپانبول را از خود دور نماند اینها را اول فرستاد و در بی نصایح مشغول
او سودمند نشد و سزار بغیر مملکتین اعتنا کرده اطمینان یافت که همیشه
با و چه گفتند جمیع رعایا با آن خوش شد و با هم بدوام دولت خود عا کوه هستند و کذا
از این اهل یونان دانستند که بچه وجود و کلا با است مصلحت در دست آنها نخواهد
ماند تا چار و از این مصلحت خود در حفظ می خواهند نمود و هرگز و بیجهت

موجب هلاکت او شد و بخت داشت که بعد از مطیع کردن طواغیت پا و تیر با بر
لشکر کشد و ملحدین بختا و بخت نکات اهل یونان مشهور بودند که در تیرا
دیده اند که طواغیت با و پیش مطیع دولت و بچه نکردند مگر با و را سلطان
باشند و بی دشمنان او همین سخن را غنیمت دانسته دست او بر کرده اخلای می نمودند
که شهر را بخیل انداخته مگر خود را سلطان مطلق می نامان کنند و فرارند و بیجهت
بالمره معسوخ گردانند و با هم در خلایق او عداوت و جبر و انباشت با و
هلاکت نمودند و بیرونی و کامیو که از رؤسای جمعی بودند حرکت
و رئیس فتنه جریان کشید و در میان اهل جمعی و در خفیه معاهده بسته شد
و در از و نه که سزار و خواست بخت سلطنت جلوس نماید بقیه این فتنه ظاهر شد
اگر چه خیال خیانت آنها چندان مخفی نبود که با و را طواغیت و افرا آنها مخالفت
میشد و بی فخر اول از عزیمت اعشای می کردند و بیجهت بختا و بیجهت
و بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا
بود و بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا
نمود که این جمعی و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا
خانه بیرون می و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا
الحاح او را دید و بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا
و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا
و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا
او بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا و بیجهت بختا

در مختصر می از بعضی حالات پسندیده و اخلاق برکناریده سزاوار را غیرت و شجاعت
بجمله با تسلط و غیره پس از انقباض غریب بر زبان غریب عشق داشت و اکثر اوقات
در پای نفس و هوس استکند و فتنه گیر میگرد و همیشه می گفت سلطان سلاطین
استکند و بوده ابرکاش من عشق از انعام و نفعی او را به داشته و از مردمان غریب را به
مناظر و یکشتا اگر چه خصم او باشد سپهر نام مویخ مشهور و پادشاه نموده که
نادرش سزاد من جانب او بوده جلالت و شجاعتش که از وی در معادله نظر

می پیوست با عفت و محرم و تعجب و است و دشمن می شد چون کرد او را با افعال سابقین
موازنه نهانیم مانند تان و خطره ناران بنظر ابد ابد و روغ نمک و از نماند و بیجا
مناظره بود و اکثر اوقات عفو و اغراض و اذات مقام و در سفر داشته و بجزیه کرد و به شش
غارت نداشت کو با طبع او را به بر رکه می شد و خلف او را بعضی از بهر است و با است و
حکومت از بهر بود و نذر هفت او را تا بجای و اصل او را به از ناصبه او را و سر
و حکمران واضح و قار و یکمین از کثرت او بهر نصاب و بلاغت او بهر بود و کثرت
یکمین فتنه را بکثرت موج می شد و هیچ کس را بهر نصابه نمیکرد و مکرر است و مکرر
می شد کات نکست لانه هارون بنف سحر و اقبال با داشت که کمر را
به خواست مطیع خود کرد و با اشاره متغایر می نمود و سزاوار و خانه و او را به
بچه می نمود شده بود که هیچ وجه از غای سلطنت از وی بهر نبود و با حقیقتا سزاوار
سلطنت بود و از هر جای که در عهد او معمول بود سر رشته کامل داشت و در علم که
خود داشت و بهر مود و با هم خرد و سوم نموده بود همیشه ملتزم به کرد و چون خطبه
افتاد به فرمود با سپهر که از خطابه معروف و نافع برابر بهر حجت
و چند کتاب را علم سخن و نجوم و فقه و تاریخ و افسان و جود همه شغل داشت و با به
نموده و به کتابها را به او حال و در دست نعت مکرر چند و به کرد و تاریخ و نافع خطابه
خود که در کول و سیویل واقع شده و چند و در دیکر کرد و ادب سلطنت می شد و
دست است و به از مطالبه چند صفحه نوان فهم نموده که به اندازه فصیح و بلیغ و به
کتاب خوب بوده افسوس که مفقود گشته سیک مهر لا مهر

منزل و تصور کیند کلیک افتر باب

شارل اول و در ۳۳۰ م متولد و در ۳۴۰ م متوفی گشت
 شارل اول که او نایب و نماینده پادشاه فرانسه و پسر پطرس و پتر معز
 یعنی پطرس بود و در سن هفتاد و چهار سالگی در ۳۴۰ م متوفی گشت
 که در شهر باوین علیا واقع گشت متولد شد پدر او پاپین نام شاهزاده و مادر
 وی برنارد نام ملکه فرانسه بود بعد از فوت پدر و مادر در سن ۷ سالگی
 تحت هشتاد و یک سالگی و در سن ۱۰ سالگی حکومت فرانسوی را بر عهده
 فرانسه و با پادشاهان خود که موسوم به کارلمان بود تحت فرموده و تاج
 این مقام هم خود بدو است که از آنجا که این دو شاهزاده فوت حکومت فرانسه
 ضعیف میگردد و در وقت رفتن باقی تمام میشد و از آن وقت کارلمان که در
 هفتاد و هفتاد و یک واقع و سلطنت و شارلمان مشغول گردید و پادشاه و کلانت

و در ۳۴۰ م نظام پترس و چون شارل پسران برادران حکومت معزولی
 و تمام سلطنت را تنها خود بیکت گرفت و مادرانها با فرزندان خود برایش
 قرار کردند و در یکی نام پادشاه لومبارد چند عیال آنها را با خود
 از بدست شارل افتادند که در قسطنطنیه کلانت و در ۳۴۰ م آنها را گرفت و به موطن
 مشوجه شد اندک بعد از دستگیری پسر برادر چه کرد اگر ویران حرات و
 لشکر کفایت می کرد و در حیات آنها ثابت قدم میشد شارل ناچار رفتن به
 موطن چه اگر شارل چه خواست که بجز این پسران برادر را غصب نماید البته قوی
 و در وقت سلطنت او ظاهر میگشت که از اهالی کلانت نین مدعی پیدا میشد مثلاً
 طایفه اکنتین یکی شارلمان مخالف گشت که کردند الحاصل شارل چون
 مخالفت برادر را به اندازه دید باضیحه بخوار او بنادوت کرد اگر چه لشکر او
 زیاد نبود و به چون به داشت که بنیان طایفه اکنتین و لهه با او شد و
 طایفه مزبور و زانین به فرزند با طاعت بجز نمود لهذا پادشاه او را از دست داشت
 کارلمان اگر چه لشکر انبوه داشت اطاعت داشت و به از سطون برادر و تحت
 و از پسران و مراجعت و از خواجه مستقیم و چون کرد بد چون خبر فرار او بشارل
 و سپید بدون اینکه ملاحظه قتل پادشاه و کثرت لشکر خصم را ناپدید فرست و از
 دست نداده با ملقا را و از آنجا فرمود بعد از شارب بصیغه فتح نمایان نمود و فتح
 مزبور و در سن ۳۴۰ م هفتاد و هفتاد و یک و در همان کریم طایفه اکنتین را بیدار
 و عید که بشود سلاطین را شایسته مطیع فرمود پس شارل در استحکام قلاع
 خود کوشا میگردید بعد از آنکه در قسطنطنیه بود و در سن ۳۴۰ م در سن ۳۴۰ م

۲۲۲ ورافه بخاروبه اغاز کرد و اول لشکر کشی و بافتن شد بعد از این فتح نوزده باد

دیکر میر اپن اہل حق ہے کہ ہر ایک عاشق و معشوق و عابد و نہایت بود و لشکر کشید

واهل ما فسون انقوت بنهرت و مشرك بودند و اكثر ولايت المائيل ضبط كرد

وہ کہے کہ اندک سہرا طاعت ہے پیچیدہ عقیقات شدید سہاست ہے کوئلہ و دود

و شوق شغف و آتش و غبار و غلبه مال و مسافرین و مسکین و دند و ربا

جمعیت بنیاد بقطع طرق و شوارع می‌فکنند و آنها را رؤوس اسمی بیابان برود که هر طایفه را

و نهی علیهم و ابداً اطاعت دیگر اطاعت ننهند و ندانند و با هم متفق نمیشوند. شایسته

شروع بحریہ سائنسوں درمیانہ فصلیہ ہفتاد و دو فرسہ و دو درجہ تمام انہارا مطبع

نکرد مگر در سینه هفتصد و چهل و یکم که در آن سینه دو کتاب اساطیر مثل شادمان

چالش نموده و در مقابل فواید او مقاومت کردند و مشارک کلیم مقام شفیق

ومع زيادة الحدة غفك بالبرغم من أن المد والجزر ان شئت طغيان الناهج ان غفك

وہاں است مے ہو کہ یہ نہایت درجہ میں ہے شئے بہ کرد و در غیب ہا دن مذہب انسا

بیشتر دوست داشت اما مشارل بالکتابه بانها ماسط فشد مگر بعد از آنکه بپایان

مسكن انہا کہ بالمرحہ محل انہا را متعجب و هو طایفہ و اینجا بی منعی ساخت و انہا ہنر عجیب
یہ

حفظ خود علاوه بر اینها از افغان و اطاعت بفرمان ملت و نفس ندانند پس اگر جمیع ملوک

۱۶۔ ہمارا نام منفی کثرت در مہمت حکومت بکریں حرکت مہکروندانیہ و شاول غالب

شاید در وظائف مشهور و منتخب از آنها موسوم به و میثاق و البیضا

وہاں عشاہل ظاہر و دوشہر منفرع ہوں دل و ہمیشہ مغلوب و جبر مغناک

شاملان غالب شد مع هذا اطاعت فرمودند و ان هکله کردند و غلبه کردند

قبول

قبول نمودند متصلا در خطاطها و عصا بودند و آنرا از سر کشته و بخار به آنها سودند و

۱۳۰ هفتصد و هشتاد و سه قول فتح بود که شاعران در محاربه بنی اسودند

هفصد و هشتاد و سه اول فتح بود که شادمان در خواسته آنها فرمود و در آن

فخر معبد مشہود انہارا وہران و اہر منقول نام بیٹے کا کبریا نام انہا اورد

معلیٰ ز نور و صانع بود شکست و ب دیگر که مہلک خداوند جانک و ز رون

نام که نادر شاه قدیم انقلاب بود و جمهوریه اختیار اقل او علیه نموده و سلطنت

مستفلاً مبدل کرده ساخته بود نیز مکسور گشت و بعد از این فتح شارلنا

طوائف مافوقنا متفرقند که بعضی را بولایت فلاندر و برخیا به نواچه هان

منفی ساخت و در شهر بنواچه آنها عاشاں ^۱ ابو شیب و اجا داد و ملائقہ مذکور

مجدد و نابود بودند که شهر مافسون را ملحق نمود و در هنگامی شکست و

و نیز مشغول محاربه بود دهنی پادشاه لومبارد از ادرب پاپ

وہ اسناد محمود و دوست **مستتر** ملاقات نفاذ افتاد و پاپا باصرا بحجرت

نمود که پس کارلمان را ناج بر سر نهاد و در میان مردم چنان مشهور نمود.

کہ شادی و لایٹ مودوئے پیرانہ برادر از بروز غصب کردہ و باین وسیلہ اکثر اہل

ولايت خراسان را بشمارد شود اندر پنج باب و در اين فصل عظيم كرده و داخله و فاصله خلافت

و فتنه بر پاو فرود اشارند باضعیف شد بود و در جمیع محال فتح و برود بدی

غلبہ کر دنا بعد از وحاشا بچند در یک از صوامع دہلی ہوا امیر و عمر و امیر پانات

و مانند خود تاج و تلمنت لومبارد در ۲۷ هفتصد هفتاد و ۴

چهارم مسجد و بقعه امامین در پشت درخت مبارک فرمود از آنوقت ولایت لومبا

10

۲۲۳ کمال موسوم به اپنا لپاست ضمیمه ملک فرافیه کش **نصوب**

و به نیت کشت که زمین نافرین بود در حاکم اهل نافرین را بچنان نخر میگرد

پیش از آنکه در دست نه هفتصد و هفتاد و هشت بطرف و کلا باک امپانول
و باک اخیال از نخت و از کلا باک یک از دست سارازین و اپنا نه بود
کلا باک امپانول در مس و کلا باک نه از دست و شهر نام پاول و را
از کلا باک و به دست مس و فرمود و امپانول سازین کشت و در مراجعت در در
روغن سو اکثر اشک و به کشت هم طایفه از طوایف سارازین و
کامکون کلا باک کوهستان ان فراجه و دشمن فریست سازین بود
تافت شد و چنان سار و با وجود که نام سازین کشتان بخانه نافرین است
و بعد از آنکه سازین نافرین اشک خجالت نهاد که سازین کلا باک نافرین طایفه
اکثرین سازین نافرین اسلطان مخصوص و مسلط نباشد و سازین
فرستاده که کوهستان کلا باک و کلا باک و کلا باک موسوم به لپ و پورین بود

بجست

بجست سلطنت آنها منتخب نمود و در دست نه هفتصد و هفتاد و هشت کلا باک
خود را با سلطنت طوایف اکثرین و نیشامور و لو بار و و و بار و
قصر کلا باک اپنا لپا مرکز به چند سار و کلا باک و کلا باک و کلا باک
او نامید و به اعتقاد که باو داشت بسیار نیت داشت و به نیت و کلا باک و کلا باک
به نیت بود و سلطنت اپنا لپا مفتوح ساخت و کلا باک و کلا باک و کلا باک
داشت و با هم خود موسوم نموده بود و در نیت و کلا باک داشت که در معارفه معین
نادر او باشد و غیر از این سه پیش از این که از همه آنها نیت و کلا باک و کلا باک
به نیت بود و داشت و به نیت و کلا باک و کلا باک و کلا باک
نابعلت آنکه مادر او را مطلقه کرده و بعضی از موسوم به نیت و کلا باک
به نیت ملک و اعقل و اجلا و کلا باک و کلا باک و کلا باک
داشت بود که میباید از نافرین و کلا باک و کلا باک و کلا باک
چون از امور سلطنت طایفه باو نداده و به نیت و کلا باک و کلا باک
و در کلا باک و کلا باک و کلا باک و کلا باک و کلا باک
فرمود از نافرین و کلا باک و کلا باک و کلا باک و کلا باک
چند سال بعد و کلا باک و کلا باک و کلا باک و کلا باک
و کلا باک و کلا باک و کلا باک و کلا باک و کلا باک
انعام با نیت و کلا باک و کلا باک و کلا باک و کلا باک
هفتصد و هشتاد و هشت و کلا باک و کلا باک و کلا باک
و به نیت و کلا باک و کلا باک و کلا باک و کلا باک

۲۲۴ نماد مخفی ناماد که سلاطین اروپا پاپ و پادشاهان را مثل خلفای اسلام میدانستند
 اگر چه خودشان سلطان مستغنی بودند و پاپ را خلیفه حضرت مسیح
 و واجیل الاطاعه میدانستند و منصب سلطان جدید و تعیین و تهمید و دست
 امورات کلی از او اذن میخواستند و بجز شایگان عوام الناس و امور دینی
 و غیره علی الظاهر از پاپ اذن میکردند و اگر مخالفت پاپ را میکردند
 میکردند و از عوام کافر یا ذمیه بر می میدادند و عوام بعضی را علی الاطلاق
 حکما با و میبردند و اگر چه این دفتر کتبش تفصیل احوال او را ندارد و در
 هر مطلب با اشاره کفایت میکند و در سلسله هفتصد و نود و یک است و در
 جلوس او و پادشاهان پر خفاست و فی الواقع او و پادشاهان کشور اسود فشت و
 افسار از بعضی اعدای پادشاهان و افسار از مجبور و لشکر کشی شده و در اتمام
 سلطنت بجز سال و نود و نه و از جزای و اعدای فزاید و بخت با حق بخت توابع
 ملک و سلطنت با انزله پیر و پادشاه و طاعت و وصفت جدید که در موسم به
 شارل مارشل بود و معاویه ملکه قسطنطنیه و شجر بلاد او را پیش نهاد هفت
 اول ملکه قسطنطنیه تمکین نمود و عهد کرد که یک از کاد او را باطلت معرب اروپا
 که عبادت اندک باطلت متعلقه قسطنطنیه نباشد برکن نماید و عهد نمود و در
 ویکت و شارل بعد از شکار باطلت و پاپا تاج سلطنت را به وادار نهاد و
 حاکم و ملکه را بخت نامیوت میداد و در سلسله هشتصد و نود و یک
 بعد از استبداد او پاپ روم که موسوم به لئو پنجم بود با و از ملک سلطنت
 نالاک قسطنطنیه صعود نمود و هم چنین لازم بود که بجز و او که که در ملک

روم بود و اخبار جلوس علی الظاهر از اسم انانیا نیز اذن حاصل میکرد و جمیع
 وسوفا و لوازم آنکه بقاعده انانیا در روز جلوس می کردند کلا و طلا و جواهر
 از این طلب غافل بود که ملک عجیب نادیده شود که در زمان سلطان غاصبی
 خالد الخاصل در سلسله هشتصد و یک و در وسط شارل که موسوم به
 پاپ و سلطان ایتالی بود و پاپ که شش هفت روز غمرا و شکاف شده بود که
 در سال بعد شارل پاپ که در اید و پادشاه و در شان و اقدار و بلای
 زود او را بجز لئو که پاپ که در اید و پادشاه و در شان و اقدار و بلای
 هشتصد و سی و نه او را بپاکت عهد سلطنت و در سلسله هشتصد و
 سی و نه او را بپاکت عهد سلطنت و در سلسله هشتصد و سی و نه او را
 و هشت و پادشاه در سلسله هشتصد و سی و نه او را بپاکت عهد سلطنت
 و در سلسله هشتصد و سی و نه او را بپاکت عهد سلطنت و در سلسله
 شش و پادشاه و در سلسله هشتصد و سی و نه او را بپاکت عهد سلطنت
 و در سلسله هشتصد و سی و نه او را بپاکت عهد سلطنت و در سلسله
 مالک متصرف خود را به پادشاه و در سلسله هشتصد و سی و نه او را
 پاپ و شارل که وفات نمود و پادشاه و در سلسله هشتصد و سی و نه او را
 او را بپاکت عهد سلطنت و در سلسله هشتصد و سی و نه او را
 کل سلسله و پادشاه و در سلسله هشتصد و سی و نه او را
 ملک و علما و شریعت و اهرام و شریعت و اهرام و شریعت و اهرام
 کند و در سلسله هشتصد و سی و نه او را بپاکت عهد سلطنت و در سلسله

۲۲۵ بخارج ضیاء ننایند پس امر بخاکه ابر سب و ثبات در ایشکر کشی و نوا و و یک کجک

سختی نباشد کشت بلعزارد او نند که و کلا می ملت بقا علیه شرع هر یک صلاح
و انشد سلطنت را با و غرض دارند و غا موق آنها در خصوص امور مشبه است
بود که مدعی و مدعی علیه را در کلیه اخص و هر دو در غایب هم ایشا و منتظر حکم
کشتی اعظم میباشند چون کشتی حکم می نمود هر دو بیک نای و در نهایت ایشا ب سلب
بلند میکردند و دست هر یک از آنها که حق بود بصلب میشد و دست دیگر به چنگ
خشک و بچین میشد و بصلب نمیشد (بنده مترجم هستم نه محقق حدیث
کشتی را که من نسبت **نصیر چشمه لسان** که وصفت ناچیز بود و جمع اعتبار
دولت و اطراف و ایشا ده اند

و شارک بخاره نوا و چون یک همیشه فتح میکرد و به چون خیال ظلمها بیکه اهل
نواچه شال بفرافسه کرده بودند چه نموده اخپا و بر شال بر خفاه جابیه به
ساخت و این معجز بود که نوا و چون این هم و حیات که یکشم بقطع میدانم که اهل
مملکت با این وسعت مرا حزاب و اطراف فرافسه را و این خواهند کرد و نیز به
فرمود که در این **سلاطین** که حال از غرض ششیم و در کج این و انچه کشند
نمایان من سر طغیان از هر گوشه بلند و با خد مالک خود بفرافسه لشکر کشند و
به چه چه نام ان نظام که بماند و چنانکه قبل از وقت حاد رسیده بود شد و هیچکس از
سلاطین را نند **شارک لسان** مستحق مدح نباشند و شایسته تجلیل که با
هک بلند و نمایان ملوکانه ملایم امور سلطنت و پنا کشته و در اعدا شرعی ملت
را جمع و بلیو نایک را با فخر منقذ میزود بود و این مناصب جمیع طوایف از
علا و سپاهیان و اهله نذر و غنم را کرده و به عیبیکه داشت و خیره که اهل طایفه
با و یک نمایان است که در شپین و لهریک و وراثت ناچ و بخت کونا و فرمود که
چه بعل از غنم شیران **لوی** را که پس که در او بود و شربان دولت و این که
خو انداخته و نغز و در و صفت ناچیز از ارا منسوخ و غنم سکنه را موافق
ساختم و از غنم این امر بتم اختلاف بدید و دولت دولت ضعیف کش
اگر چه در نوسه ملک هیچ و چیران ندید و شجاعت و در کدناشت نغز و و از
زینت ملت و حکا فاکت خدمت و اندام و بختش بصلحا حروف خصوص انداخت
و به و در استحکام و نشد بنا هائے خود و در ابقای ملک بنوعین و به یکدنگ شد
و در عهد خود از جمیع پهلوانان سلف و سلاطین خلف ممتاز و منتخب بود چه را لایا

۲۲۶ و ساقون و قسططنیه را بپوش و غلبه صمیمه فرافیه فرمود و صاحبان را ندا

که بخاک سلطنت را درود و مان خرد حکم نهاده از آن بکوه و قطن معاصر او نشسته

اند شاورمکان و بپاد بلند شد و جسم و لباس با قوت بود که در عهد او کسی نغمد

و هم قوت و می نبود و در خدمت سران در شان غیر از یک لباس که از حلقه میوز

و در خدمت بود که بنسبید اکثر اوقات بابک قباچه قیصر که مطر را برایش بود و در داشت

و علامت کبودی بدوش و در خدمت و سایر صاحب منصبان را هر یک بدیجیه آنها علامت

در دوش بالوان مختلفه بپوشیده بود و بنا برین شده هین موزع شاورمکان

را در خدمت افشا شابل و کلپنا بیکه بپوشیده اسم موسوم است مدفن کردند

بالباس سلطنت که در اکثر مقامات بدان لباس و شلقین بلند بپوشیدند و تاج و تاج

و در سر و شمشیر و در کمر خاتم و در رکعت و انجیل را از عنبر و عود و سر و در زین

با و اطراف حلقه قیرو را با فطحه هلمه طلا آویخته و در می قیرو را حکم می شایند و

و در می قیرو را بلباس قشاق و خنق و خلع بود منصوب و در دوش کان این طاقا

حکمران کردند (در این مکان جسد شاورمکان اعظم اسود و بدن امیران

اکرم و درین عنبر که ملک فرافیه و جاعف علاوه و دولت او را و سیم فرود

خنق و عادت ملت چهل و هفت ساله استقلال سلطنت نمود شاورمکان

مزان بچه علم افشا خزانند که در افشا معلم اول و میخسته به بدیل بود از اطراف و

او را هر جا عالی بود به فرافیه او در دو انبسان همه آنها الکن را بجمع کرده بر کز بپای

از انجمله از مشهورین حکما و علما که فرافیه او در پیرین نام بود که کتاب خنق

صحنه زبان فرافیه را موشه و کتابین بود زالبه قرای شاورمکان موسوم

و پهل نام که کتابی در علم افشا باشد فرافیه و کاتین نوشت شلقون

و بعد این روز زبان را بهم معین فرمود و بنا برین بپایند و ایشان الکن در فرافیه

و او لغت و ساخت و معلم خانه مخصوص بود و در وقت بیانهاد و با سعاد

و با خفا و شخص شخص خود در اندک زمانه جمیع علوم را در فرافیه شایع

بد و خبر اعلام را بپایند و در معلّم خانه دولتی حکم لبد راد و حکم قلاو

و چند نفر کشید و معلّمین دیگر که در هر حق سر رشته داشتند مشغول اند و در

و از کلمات کول و اینها معلّمین فراس و هندسه و غیره او در و در پایی

مخت فرافیه که پادشاه تعلیم اطفال داشت و در کاتندال و موتاب

مدرسه هلمه علم شرایع و افشا نیت کتبه کشته و در سنت فرقداد

مدرسه که ملکان علمای شهر بیت بود بنامند و از هر زبان بخصوص زبان معنی

فرافیه که قسططنیه باشد شهرها بیت فرمود و از هر علم زبان فرافیه را هر

میکردند و شعر و خط را از روزم آورده و در فرافیه جارا و و حجاران و نقاران و

صاحبان نشان هر قبیل و فرافیه بجمع ساخت و افشا شابل را مرکز و کاتب

خود و محالاف و در حال حیات و زات نمود و در شهرین بود که کاتبان و حکم

حکومت با بر مکتب حکمران کردن و در دادق آورده بود بنامها و موسوم به

اسم خود نمود و در کتب پانز بود از این پنج و کشیدان و پانز و سیم و بیست

و در می کشید و با بخت طلاق از این فرمود و عادت دولتی خود را که در آن عصر و هیچ

ملک از آن زمان و معنی و احشام و زینت نبود و شهر فرمود که در آن عادت یعنی

از این زمانه مخصوص خود بجهت و ذرا دفترخانه هلمه خنق این برای مع و از آن

۲۲۹ علت طغیان و تاج سلطنت را بپای نارد خود و نمودند و فرود آمدند

شش سال سلطنت سپری شد و برادر که نام او ابوان بعلت ضعف و مرض
تاج سلطنت را بر برادر که نام او مطر کبیر که در آنوقت ده سال بود داد و حق
که همیشگی ابوان بود از کم خردی برادر و متفق بران سلطنت مطر غنیمت و بخت را بدو
مسکین کنند بعضی عداوت نادر بشکین که مادر مطر کبیر بود و در خفا بنای انقضای کذا
از امیر اراد و بایش مسکین بپشت هزار نفر با خود متفق و به مطر کبیر شورش و اندک
بغض برادر خود ابوان همداستان شد و بناگاه عداوت دو نفر هیم و فرزانان و
و سران بایان متفق بر کشتن مطر و داخل عداوت دو نفر شاه بودند باوان بلند
میگفتند بکذا بد ناکال و برادر او مطر و مادرانها نادر بشکین را هلاک نمایند
ابطال ناکال و نادر بشکین و مطر با ستم بایان فرم می یافتند و حاکم از دست
برادر و بعضی جز ابوان گرفته بود چون رعایا و سران بایان با شاه زاده کان خود را
با احتیاط ملاحظه نمودند که از فعل شنيع و عمل فظيع جز نادم و نادمه ارام نشدند
و اسم ابوان در جمیع زبانها مذکور و باوان بلند با ابوان سلام دادند و او را امیر طو
و به آتش خدام مطر و ناکال در آن شورش و مقتول و بعضی جز در آن جزیره هلاک
فرار کردند و به مطر کبیر را جلالت و رشادت نادر بشکین از آن مهمل خلاص
فرار داد چون شورش عوام ساکن و شهر را رام گرفت مطر کبیر با اتفاق برادر خود
ابوان بجزیره خواجه خدام و انتقام بکلاه برآمد جمیع مفسدین اعم از سران و رعیت و
و به بر سر نام صبر مقتول کشند و بعد از آن فتنه بعد از بد جمیع اعیان مطر برادر
و ابوان از سلطان و همیشگی آنها صورت و ناکال را لطف و صلوات عظمی خداوند

سرا و امور سلطنت سر بایان نمودند مصحح بنامش بشکین که پس خود را باقی

گرفته و از چنگ دشمنان خلاص نادره

پس بجهت بخت ابوان صورتی مسقط و نام اختیار نمیکند اکثاف کردند
و مطر اطفال شهره چندین اعتنا به نشان او نکرد و بجهت تکسب از دست بایک
مشاهده کان که کائنات نام داشت و از زجاده و متفق کشته ام
مملکت از اثر لکت و صواب بدیدار فصلی داد و در بدین مطر کبیر با مکر اهال
و وفای او را بجهت اطفال بدین معنی سپرد که در زبان به لغو یافت مشغول
و با مکر ادب بزد که و سر و پهلوانی و در میان ناز و نصیحت امور سلطنت او را
مانع کرد بد و مطر با رفقا هر جوان جز مشغول ناز و مزارع و مشق پنا
کریم بود و از آن مطر را با لغز نام که از بنیاده و لکت و نوب بود و میگو
در خلاصت المطر و نادر کسب بهر الفت بخت مرقش کشت و بجهت به مطر

۳۳۱ و بدو ظاهر را تا القصر به کمال رسانیدند کز بواسطه صدفین و از رجا دولت بود کرد
و بدو از بنی قجر اظهار او را و افتاده و در آنجا به حمله بکشد و معتم شد که بطریق ان کشت
باز داد و در حقیقت بنام افند کذا و در کوفتن اخراج از او چنانکه اندیشیدند
کار بطریق از این سخنان گذشت بمضمون خاوند الخوام الطیبین و قد بلغ ابل
انچه شجر ندایر بطریق و شجر بنی خبالا و ظاهر کشته چون بطریق ابر
افتاده و بدو فرستاد و فرستاده و احتیاج را بر کرد و خود بجمع و را تا ابل ابل صدف
خود پوشیده اذ شوا و سلطانان زهن آنها جفت و او را سوار و کل و حاکم
خود خواند و صبح بخوار هر دم طرح جنگ انداخته و در معبد شجر بار خال
دولت خود فتنه و احکام صادر نمود و قتی شهر مسکون او نزد و کبیر از معتمد
میا او و خدمت شد جنگ خباله نماند و چون فرجه مغاور بر کرد و در شجر مغاور
در کوفتن او و غالب ز غلبه با شمشیر خنده و غلبه نماند چون بشهر او و بدو
دولت فرستاد غالب مغاور بر و در انتقام شمشیر با هلاک شدند تا صوف
و مسکن نماند چون لشکر ظفر از او بگریز آمد و حش غریبه دهشت عجب با هلا
مشهر و دست داد چون حاکمان آنها را بجهت بدندان زاده ملان و اطاعت پیش از آن
منظور آنها استفتا کردند که بدو بفرز شمشیر چنانچه فتنه و احد به بجز لغات
مردی برین نفعان چیزی به نماند و صوفی هر چند خلافت با نفع لغات برادر
وام و لشکر او را از او نماند ممکن نشد و بطریق از سقوط او از تخت سلطنت و
و به از او از آن حکومت چیزی به نفع خلافت او را هیچ بود که در دهضم هرگاه مطاع
۱۱ عله از او فتنه شد هشتاد و نه صیحه چنانچه سلطان از فرزند کشته و

وہجائیک

[illegible]

۲۳۲ منازعه شد و سر یازان شورش و بجانه شاد و اله و بخت اند پس بطر کبر پسر هشتاد

فرایان خاصه خود و اما مو و باسکات فتنه من بود و چون دبد که خصل
نشده و هر چنهن افسر مشعل و وامت طافان و طای و بافتان و بکفر از خدام پسر
شنافه و داخل معرکه کرد و به از حقیق او عجب بدل مفسد به داخل و بدو درونک
منصرف و چون صبح طالع جمع الازم فسد دستگیر مقبول و جسد آنها را از مرگ
در شام عام افکنده بودند که عیبت بدستگاه کلان کرده و از اهرس بناس عظیم چشم
و شمشیر او بجهت پسر نه سپید که از تصور مخالفت **نصوح بطر کبر پسر بقی و شاکر**

چون از هیچ عاصف لرزان و از استماع نام بطر هراسان بودند بعد از شدت مبارکه
به برکت دولت و غنائم ملک داشت خود فرغند عجب عجب و عجب عجب در ابتدا
۹۲۰ هزار و شصت و نود و هفت باجمعی از سفل کبد و کت هولند
او کشته داشت مفر نمود و چون از شهر **لپون** که از بلاد دولت سوزیدند

عبور مفرمود بعضی از بجا دولت مزبور بودیم بدین سوزش کرد و هین کت
ناشایب آنها علت بخار و ان با دولت سوزید شد و به عکس دولت برین ان
خاست و در زبان اول بد برامه شان ان نمودند و هر چنهن در هولند **نشر** بیاستند
و احدا را بجهت بوی می کردند و به **مطر کبر** را مبله بنده بنامه و نیکو بهشت بود
و بعضی است مثل اینکه کس از انم شناسند باز او به حرکت و سناحت نه اهل و غیره ان
مهاجران و کلاب و سبزه ها نه و بدین راه نه بل بعضی محبت بعضی از انواع سبزه ها را
و اخذ علوم و صنایع بود و بهشت نه نه با نفهم لباس دو کوچه و بازار و کارخانه جات
امپستروام مکتب و ملاحظه اناد و بعضی نظافت بلاد و مزارت آنها در صفا
مهر بود و بدقت نام خرم و کشته ها به جنگ و بجای نه آنها و ملاحظه میکرد و چون
سازم و سبل و ناخجل با اتحاد صنعت بخار به شاکر و بجای شاکر و را بطر پشاپل و نا
نصوح بطر کبر و شخت اسم بطر پشاپل و در شهر سمرقان

۲۳۳ و چندین تادوین برین بر تعلیم حرفت تجارتی و مذهب و دوا و ایل و کج و راستی ناخت
و بعد از آنکه مدتی معرفت و باحوال امارت و شرفیات و بعد از آنکه مدتی معرفت و باحوال امارت و شرفیات
بغیر از طعام ساد و کتیاران به خورند و لباس به بجز لباس نماند و لباس کوشک
خود را مثل سایر صنایع خود و حله و کفن و به شست و به بستر به خوابید بعد از چند
در حرفت تجارتی به بعد از کوشک و موی کفش چل بون و در نهایت شکوه و دنیا
ساخت و از آنجا بشهر ارشاد شوال بجهت تحصیل سایر علوم که بلاطین لازم
و از برای شرفی ملک واجب بود مسافرت ساختار امانا با وجود تجارتی به از پیشگاه
روست و ششپا و مو و دولت هنر غفلت نداشت و در حال آنکه پشت در کف و چرم در
پشت داشت احکام نصایح و مکار و در عز و نصیب میبایست و حلی اهل کلا
و اداره سلطنت خود نگاه میداد و عهد تجارتی با دولتین و در آن هنگام
استوار و از آنجا عزم سفر بلادین فرمود و به لویه پانزدهم که در بلاد و دولتین
بود و به گفت که سفر بلادین به چند مصلحت و اینست پس بنام صبر ابد بداد
سفر بلادین شد و به هم عزم بغیر از کلب فرمود اول در هوند ما گلبوم
سپهر که سلطان آن فرمود ملاقات و چون بخواست نکلیس روان شد گلبوم
چند فرزند که به محض بخت قتل یافت اهل او ناکلیس را داشت چون بخت
ملکیت رسید تنه لباس نمود و بعد از آنکه در آنجا بن شهر معروف با شد و جمع
و کاکین صنایع و کارخانه جانی ابدیت سپاهت و با اکثر جمعی از حرفت الف هنر و
هر که در هر علم ماهر و در هر صنف استاد قابل بود و فائز کرده و با آنها ملاقات
خود را با جمع کثیره از اعدا و حکما و صنایع با حق و متفق فرمود و با افعال چندین

هزار صنعت کاریکش که گلبوم بود به هله نموده بود و در آنجا فائز او بود
و در خانه و عیال که در هر یک کان و ب موی رست نام بود ساکن و علم چاره
و هندسه و ملاحجه را تحصیل از آنجا به امپراطور در خود داده و مطابق
به ۹۰ هزار و ششصد و نود و هشت و اجعت و از آنجا بشهر وین
رفت و لبو پولد امپراطور وین در نهایت احترام به پذیرای گلبوم چرت
از وین خرامت با بنایا سپهر نهاد که بهشتا اتفاق که در وین و سیه واقع شد
بمراجعت بجز نموده که بناگاه اختلاف در میان او و پادشاه و چنانچه بنای طغیان
در سر کشید که اداره بنیم مشرب مسکو حرکت کردند و به کوی وین نام که در وین بود
ایشان را مغلوب اند که فتنه ساکت و در وین و بطر کبر با قهر نام که جمیع طغیان
و عصیان را مقید و مجبور و بد و اکثر آنها را اسارت فرمود و از اعدا جمع بهشتا اندیم
روست و بنایا فتنه داده و بقانون او را بنایا بد فرمود و هم چنین بضمون اسباب
سوخ بکبار و در صد خرم و پیش لحظه ها طویل که معول روسته بود از پنج شایه
شد و در خور بلند که آنکه زمین به کشیدند تا بران بچید و معلم خانه ها بجهت تعلیم
پیشا و بجز امپراطور و اراغتون از برای به نددی علم هندسه و مشق نظام و ملاحه
معین و جمیع شایست و بپوشاک که در وین و بنایا معول بود از وین مشق نظام و
صنایع و علوم که هر یک را ملک و دولت منافع پیشا بود و بجهت اکیمل مجرا و از آنجا
ساقش و سبیل به جمع کثیر از نظاما به صاحب طوفت و از صنایع معروفه و
دعوت و بجمع اطراف و کبابت و سیه معدن شناسان و مامور و مدافع و
مکتوف و دستخراجه قلانات و غیره به بلوغ فرمود و علمای جغرافیا و ریاضیه

۲۳۶ خبر داده بود شد پس بگر کسر افغان جمع او بی و هفت لشکر بمبار و وزمانی

از خضرچی نرسید چنانچه او سپید و بجهت لطیفان شمع خرد با اکوشت ملاقات
و هر چند خواست که او را بصورتی بشارت بنگزد و فشد و سلطان و انبارک سپاه که
و عده نموده بود بکانت شاول و سال دارد و نغز نناد اگر چه از شکستهای فاجست
که به بطور سپیده بود با مکر از غنای افغان و ندرت او ضعیف گشته بود و پاهای
شاول و از دست بجز لشکر و بچند بد قوه داد چه بعد از شکست نادر با مکر
مبار و پس مغالنه شده بود اگر شاول ناها ان افغان و فوج او را فغانی
کرد و خضر خاکیست نموده بود و به ولایت پلوتی بخت با مکر بگر کسر را
مستاصلی کرد و به ولایت خضر خاکیست نموده بطور از دست بجز لشکر و بچند بد
قوه داد اما بطور کبر و منتظران فوج بود چون به دالت که او یکا فوج ناها بگر
شاول شول اندا صلاح شکست خود کند و دواختکام سر داری که در و نه نام داشت
و در فوج در جنگ لوتی فوج نموده و از طرف نهین هوایتر نام سپه سالاران
بالشک سوبد و دود و بجهت پواد بر بخار به به عنو دچین خبر فوج پش
با و سپه فغانی که کشید و فرمود حمد و پیاس و جند پرا که نادر با یکد فغانی
غلبه بچند آمد و اودم کمن بقبل لشکر سوبد را از فغانی اودم چه مانده و جانب
با و حمله کرده مثل و نغز با شیم و امید و ارم که در و فوج و دود و پیاس هم متصل
و فغانی ان میان بر داشتند با فغانی بخار بگر کسر و از فغانی استله هزاران
هفتصد گشته که شروع بخار به نموده بود و نادر استله هزار و هفتصد گنج
همیشه شاول غالب و بچهر مغلوب بود و در این مدت و لشکر که متصل جانب
داشتند

داشتند یکبار بطور فوج نموده و نادر و فغانی شاول شکست فوج فری
دست بعد از هزار شکست با و خرد و انباشته بچند بد بخار به به نموده نادر و فغانی
و بولکشت عقالی فرار شد و اود و داهن مدت شاول بلاد نان شان بین
و جان سپل بین و نادر و فغانی بچند بد بخار به به نموده و در این مختار بکشت
ناشکست و جرمشون مظاهر جلالت و شجاعت بودند و هم چنین
بچهر کسر در اظه او شجاعت و چالش کونا بگر و همدیشه در مقدمه لشکر بود
اول خرد حمله بچشم میگرد و پشاور خرد مشق و حکم بر رخ به داد و هر کس که از
دست مغالنه اندک خد فغانی شد نغز به اندازد و به به بخش و بن و دود و خرد و دود
هم که در و از بهیج فوج و حاکم و مدافعه خضم و ضابطه بچند بد و در جمیع هت خرد و ناها بگر
قوه حربه مصر و بن و در ساحل بحر بالشتک لشکر و از و از مع نادر و شاپان
مجمع و دود و بهیج بالشتک جهازان جنگ و رب و پشاور بچند بد و هت بلندی
بنای شهر به در دهان محل کلاشت در سبند و هم ابار ماه مطابق ۱۰۳۰ هجری و در کنا
نادر طرح شهر بطور بود و از بخت و پشاور و در و از فغانی شکست و در کنا
مبار سوبد و دود و فغانی که با طلاق و در اب بود و اودم پرا کنا شود که در چنین جا
بل شهر به طران ساخت از هتیکه داشت شهر بطور بود و از فغانی و حال پشاور
و سبند و از شهر هتیکه خوشگل و محکم اروا است و در پشاور یکصد هزار از عماله
انجا بکانت و نغز و شجاعت و بخت و شجاعت و در کنا و از ان مرداب بلند و بلند
و هلاک شدند و به ابدی بطور و از انصراف ننداخت و از ساختن شهر بر بود
مراغ شکست و ابدی خرد و در این راج خرد نموده و اودم استن و از ان و نادر

صاحب مختصا ورا و اولین کارها مع و یا الخاص و مختصه و خواهرش را نیز از عمری پیش از
 سوید به نجش و چون زود فرساور و زان طالب شایسته را وراج بجز خوار و
 علیه الله طرفی اگر فدا از سعادت و اقبال جدا نماند که زمانه بمناحل رسیده اوش
 دنیا بیست ارادت طریق مستغنی و سایر کشتنهای بر سر شمشاد افش شفا ده مختصات
 از جمله کارها صغیر و بزرگ هر هفت و اندک حال بطریق بودن پائین
 رویت بود و سلسله و افتخار و بطریق غارت و دلش ساخت و از خواص طریقت
 بشیر بود و از غارات محکم و با قاعده بنیان نهاد و او همیشه هفت بر شین
 و بطریق مصر و از هر قسم کارخانه حاجات و از هر علمیه آنها بنیان نهاد
 بقدر خواست که صنعت جدید بر عتق روستا ساختن بودن نام سر هر یک را و بزرگ
 سپهر مامور و از خواص هند و هندیک کسب و هم چنین ایل و دیگر باران و صنعت علی
 بچین و بعد از ویت و شرط بخاریت با جمیع دول مستحکم و در جمیع ممالک خود امکنه
 معول و از خود در شریعت جدید که شامل بقواعدا فاسد و شریعت و بزرگ
 بود اختراع و در ممالک و ازین باب من شده و جمیع دول رویت و ازین جدید و
 غیر ازین و در چندین اعتبارات معول و شریعت و ازین و در ویت کوشید بعد
 بچنان مباحث و نظام عالم از سایر دول افتاد از این خواست محدد انکلیت هند
 مباحث و هفتون انکلیت من فرمود که واقع بشود و ازین مباحث و ازین و کشتن
 در سلسله هزار و هفتصد و هشتاد و بیست و دو خیزد که در جمیع از این
 بجز مباحثان بطریق پائین اندازد بر یکبار ویت گذارد و اول بشیر
 ها مبین و بزرگ و بزرگ و ازین سلسله فرغند و چند بجهت نمودن به کشتن

عبداللہ

[illegible]

۲۴۲ نوا علما بجز آنکه قوی بود و نظر دولت و پس پیدا شد و باعث قدرت و قوت

روستبه بزرگوار بود و به احدی از اهالی روس باو می صدق شد و از قسطن
هدیه و نسیانها می داشتند که تا سلطان مسلمانان را بداند و دولت و ملت
نکند مخصوص و بلکه با او باطنی و خفی باشد بزرگوار ابدی پس ازین روز به نداشت

و به پادشاهان با اثر و بصرف طبع خود نکرد تا بحیرت نمیشد اندام بجای نرفته و به هیچ
او بر پادشاهان و حش و روس بود و نه با یک فتاوا را بقیض خود میکرد و نه مال رعیت
دولت را بچاقا معصوم نمیشد و بهیچ حق نکند و نه و عدش نفس خود را با جانش نه داشت

هر کار که میکرد معنی بهیچ مصلحت و دولت و منفعت رعیت بود و با او در دنیا علما
نمودن و الهیات رعیت نبود بلکه با او باطل و روس بود و با او در دنیا علما

قوت و مثل تجارت و استیلا و معادن و ساحات کارخانه خات و غیره و از او در دنیا
و معنی بهیچ مصلحت و معانی و از او در دنیا علما و معنی بهیچ مصلحت و معانی و از او در دنیا

منفعت بهیچ مصلحت و معانی و از او در دنیا علما و معنی بهیچ مصلحت و معانی و از او در دنیا
جای داشتند و در دنیا اول بنام بلند شهرت داشتند و در دنیا اول بنام بلند شهرت داشتند

نکردند و هر کس جای او میشد با او در دنیا علما و معنی بهیچ مصلحت و معانی و از او در دنیا
اهالی و روستبه کشت و اکثر اوقات از بدو بهیچ مصلحت و معانی و از او در دنیا
نوع کیا جت و بدخلی و رسد داشتند که کار بهیچ مصلحت و معانی و از او در دنیا
حرکات نالایق از او نداشتند و نه از او نداشتند و نه از او نداشتند و نه از او نداشتند

مردود و تصویر در پادشاهان

مردود و پادشاهان که در دنیا اول بنام بلند شهرت داشتند و در دنیا اول بنام بلند شهرت داشتند

مردود و پادشاهان که در دنیا اول بنام بلند شهرت داشتند و در دنیا اول بنام بلند شهرت داشتند
مردود و پادشاهان که در دنیا اول بنام بلند شهرت داشتند و در دنیا اول بنام بلند شهرت داشتند

مردود و پادشاهان که در دنیا اول بنام بلند شهرت داشتند و در دنیا اول بنام بلند شهرت داشتند
مردود و پادشاهان که در دنیا اول بنام بلند شهرت داشتند و در دنیا اول بنام بلند شهرت داشتند

مردود و پادشاهان که در دنیا اول بنام بلند شهرت داشتند و در دنیا اول بنام بلند شهرت داشتند
مردود و پادشاهان که در دنیا اول بنام بلند شهرت داشتند و در دنیا اول بنام بلند شهرت داشتند

مردود و پادشاهان که در دنیا اول بنام بلند شهرت داشتند و در دنیا اول بنام بلند شهرت داشتند
مردود و پادشاهان که در دنیا اول بنام بلند شهرت داشتند و در دنیا اول بنام بلند شهرت داشتند

۲۴۵ اخبار جنگ نموده فرز دین جوان بود که در مود و لایق سلطان کشته شد

نصرت دولت پرویس بودند بر انداختن سلطان المانی بزرگ
غضب حال چون مراد دولت استر داد همت غفلت غلط است و بجهت نصرت
عزم و لایق مذکور را بجهت نصرت داد و در میان قتل او پیش و سپاه
مسلح بدو زن ناخبر را با دات ظفر با ایل نجابت سپاه علما بر شمع و لشکر
فناشت از نا محو کرد و در اول فصل بیستم در هر دو بهشت ماه مطابق مسئله
هزار و هفتصد و چهل و یک در دولت مورد بهل بمیدان مقابل کجرا با بجز
و معروف سپاه بر پشته و فتح نمایان نمود و مظفر نجیب سران سپاه و وزیر
مشتاقی کرد چه در ابتدا همه حویر و جواد و شافعیان بودند که او جوان و از
خط جنگ غافل و از عز و جرات خود نا بهر ملک داخل به نایب بالاح و طریق
فراموشی داد و ما منی محفوظ و از در خلیه بمیدان منتهی نایب که ناکاه انظار
غیر و چون آنکه مجلس بزم نام خدای پندارم خرامید و علم مفاخرت در معرکه
مخاربت با وج کوران افراخت و کوی سبقت از هم گشتان و بود و نایب نجیب چهره را
دیان سپاه کشود و از فتح چنین جمع دولت اروپا مختصر کمال لشکر با غنای
نمایند یا شتاب همت سلطان جوان آنها کنند و مدعیان و لایق او پیش که
دین فرز دین کبیر بودند متفق و تعجب نمودند که این فخر از وی به دست
و او را از ضبط نایب مذکور مانع شوند و به راه سپرد هر چون خدای
چنین خصم فوی به ضعف یافت و از چنین شکست بویشت اندر شد و جمع و لایق
سپاه علما و غلبه و انکشاف افتاد و در دین ناز گذاشته و حق و بجهت حفظ ساء

مالک مشغول ضربه شمشیر و علا و نمودن حق هر چه کرد بد و یاد دولت و دین
و ساقس و انکلیس متفق و بجهت استر داد سپاه افتاد و چون فر
دین و افست که سپاه دولت او را اودام سخن دهند گذاشت همت بکشتن لشکر و شکار
یاد دولت و دیگر نکاشت و یاد دولت فرات متحد و با شصت هزار سالار و سپه
جانب پلای هفت فر و دو یاد و از ده هزار و سپاه او پیش بخار به نمود و بعد
اندک مقاومت لشکر او فر پیش فرار بر فراز اخبار و پس از فتح شهر بران فضا
پرویس سپاه و به بر انکشت و در مختار دات و به دین از دست کشید چه پیش
لویان که امیر طو و به بود طوایف ساکنین را بجهت خدمت بکشد و بجز در دولت
نحو کشید چون فرز دین افتاد انهارا مشاهده و مودان نایب سپاه و دین
نیز لشکر فرزان جمع و پیشا بر و سالحین و به سپاه خصم را بجهت نایب نام نمود
و در دین کبیر بود که مختار است از سلطنت پرویس با لشکر خلعش نایب نام خلا
و به انهارا فتح و ظفر نایب دولت بود در چهارم نایب ماه مطابق مسئله هزار و
هفتصد و چهل و پنج نایب فریقین و حرب هر هفت فرز دین واقع و نایب
فتح و ظفر بر چرم علم ظفر نام فرز دین کبیر و زنده لشکر خصم منزم کرد بدو
این جنگ فرز دین و دینک سپاه و دینک سپاه و دینک سپاه و دینک سپاه و دینک سپاه
ندایب حسن اول لشکر خصم بطور بهر لکنه کشند که نام دینک سپاه و دینک سپاه
دیگر بمقابل خصم برانند میدان دولت مذکور لویان دینک سپاه و دینک سپاه
و در دین دو سوار نایب نایب دینک سپاه و دینک سپاه و دینک سپاه
دینک که هرگز نکان نداشت خصم سپاه و دینک سپاه و دینک سپاه و دینک سپاه

[illegible]

این دفعه فتح از جانب ما باشد و اگر بخت مستاعدت متقابل با هم قرار بخوابد ()
 کونا مغلوبه و تسلی خاطر او بود که در همین خسرویت فراوانیست در حقیقت
 افعال او ظاهر بفتوح جمیع شئونند کائنات و اخراجت و اقبال او در نهایت اوج و
 رفعت بوده احدی مثل او نخواهد یافت و اثبات شجاعت چنانکه در بخاریه لیساً
 ظاهر می شود نکرده که در پنجم از نامه های سیم و سه هزار نفر در مقابل لشکر مادشاک
دولت و دولت لودان که درین زمان شصت هزار نفر داشتند تمام مصاریف و
 مهبلان بخاریت شده و در کمال افتخار فتح نمایان می نمود و این فتح نبود مگر ازین آنکه
 او کمال مهارت و بی بغیر جنگ و نهایت شجاعت میا برمس بناد
 دل فریب و لشکر برخاشعوبی او را که با وجود کثرت دشمنی که از جانب اویس بر سپاه
 ابنه متصل بر می حمله میکردند ایضا هر اسیر کرده از بخاریه لشکر به فایز نکشتن بعضی
 فرزندان او می برداخت و در همه بخاریات علم مخالفین میافزاخت و پیچ و دو
 بعد از این فتح برمس که با یازده هزار سپاه کفر اول لشکر دول متفق بود برمس
 متوجه از فوایس برمس مراجعت و هفت هزار و چهارصد نفر از لشکر سلطانه
 متفق کرد و مسلن بودند جلاخانه کرده از مسلن برکشند و از این فوجها
 منوال دول دشمنان را با جمیع دول را با ضعیف انداخته و خطه مسلن را از انداخت
 اغادیه را که منمود و چون اعتدالش در این زمان دور و انکلیب فایز و جلاخانه
 از سطوت فرزداد متوجه می بودند بعد از این فوجها را بر می عهد و
 اسنوار و فرار کرده اند که در هر سال دوازده مایه و از این با اسم او را بر می داد
 و لشکر به هم در سر حد خود حاضر دارند که در همین منور و منور می کسل نمایند

کبر شهر جوید نقیر را مضمون کشته شروع بخانه و قلعه اولون غو
اغا مارشال دون بعد از تقسیم پادشاه و بالکسر پیرون تراخز منوچهر وزیر
کشور چین به پیشا پرسوس وزیر ملک شدن سلطنت وزیران منوچهر و مجید
وزیران اوزد و نهالت نظم و نهادت ثغاب وزیران در خلایق احوال سپاه
بجهد و ستمه بقلعه کورسرون حمله و وزیران طریقه العزیز بنیاد
وزیران و وزیران و وزیران که بودند وزیران از اسماح و افعه ناچار مارشال
دو وزیران و پنجاب لشکر روس عطف عتاف و وزیران و وزیران و وزیران
و حشام و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
طریب بدو وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
چهره فشنه و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
ایران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
میدان و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
رفت و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
میدان و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
احشام وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
کوچک و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
اگر مارشال دون امشب با حمله نماید و چنین فرستاد و وزیران و وزیران
است که او را ابدار کنند و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران

از مافان و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
بهین از امشب بدست و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
از طرف جنگ که مشرب به او و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
بعثت جنگل و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
برای شایسته و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
افواج و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
جمع و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
برداشت و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
جمع و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
طریقه و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
کرد و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
نخست و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
چون از خصم جنگش مشاهده نمود و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
کرد و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران
و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران و وزیران

۲۵۲ نینا اسوده نگذارند جمیع همت خود را بپشت لشکر و پیچیدن پیاکشت

نصیب فرزند کبیر را بس دران خود

و معلوم او بود که در پل چاره نیست بجز اینکه در ایام فرج عتبات خود را علاوه بر آن
و غیره خرج خود را فریاد کند و با استعداد تمام منتظر خصم گردد و در راه تمام دراز کند
که آن لشکر امانت فرموده مشغول تکثیر پیا گردد و از انظار تو دوری و بداند
بچه لشکر خواست بخار به فرزند و پادشاه نماید و به دو سه روز اخیال دیگر شد
چه خطر عظیم از بخار نجات فرزند و پادشاه نموده و به نمود و وصل داشت که
جانب کولبری لشکر را ندانند چنانکه از بخار فرزند و پادشاه خلعت و پندیده به
کولبری روان مان فرجام منتصرف گشت و در همان ایام پیا او را پیش جریه
نقش را در جمله اول مستحق نمودند و از زمانه که دولت پرور شهر و سد را
منتصرف گشتند دولت او را بشمار حفظ و جانی ساطع مشکل شد و هم
چنین و کلاکات پرور بس بجای خراب شد بود که فرزند و پادشاه کولبری را بر زبان

و باقی

و باقی است از آنکه با آنکه ما بوس بود و در این هنگام چون دولت انگلیس خصم را
ضعیف و بدیگری مشغول و بداند دادن و جبر اما او به که قبل از این مذکور شد بنگاه
و در پل با آن معاشرت خود را فراموش و امداد و قطع نمود اگر چه از جهات سینه
بالا و صدایان متصل به رز و پادشاه وارد میشد و در این خود منتظر عزت لشکر بود و خبر
وقت الی این که اصل از پیش و عاقل سپید از این خبر بجهت از فرج در اندازه به
فرزند و پادشاه و خنود چنان حساب و دست که فرزند به خصم او بود بر اسودن و بر که بعد
از الی این که بجز پیم که از قدام با و در دولت عهد موقت و عیان داشت و باطله
گشت و بجز جابری از اخبار مصالحه و خواست نشد و فرج عهد موقت قدام
از فرزند و پادشاه نمود و به این خیال صلح موجب افتاد او با پرور بس شد که چون
دولت متفق از خیال او مستنصر و ارام و به واقف گشتند علم خاصیت با او نیز از آن
و از مخالفت او بپسندید و عداوت آشکار ساختند پس بضمون مآله و اوده
کرد و کارها این مدتی فرج که نا از زمان بخون بگذر گشته بودند با هم و فرج
گشتند و دول متفق که همیشه در محبت و دوستی با هم بودند و با هم بودند و شمشیر
خصومت میان این دو اعلام عداوت آشکار نمودند و فرزند و پادشاه کبیر را طایس
اخیال بال و پر گشوده و خنود را بشمار عداوت و بدینا لشکر بخت بر خور و از پیش
غلام بخت و خنود در سینه هزار و هفتصد شصت و هشتاد و پیا رساندند
بر کابل خیال گذارده بخیال دول متفق و پادشاه و از آن مافات فرزند و پادشاه را
مسلحان را مستقر و مارشان دون و امنهم و شکست بود که بر سر و فرزند
و فرزند و پادشاه را بخت و خنود و در این سینه و بخت و پادشاه را بخت و پادشاه را بخت

۲۵۳ و با جهازات بے حد و بحر بچط جانور کثرت و غنای بحیرت و جزایر و آبشاران پیش

کرده و بے اداستماع اتفاق حد بد که نجایا و دریا بن دول متغیر و غیر واقع شد

داشت که عاقبت این بخاربات بجایه بد خواهد رسید و در خلاص ان احوال

که برین تانے متصدی امور سلطنت و دستگیر کث اگر چه در اول چندان ^{فقط}

بادعت بر سر نه نمود و بے بالآخر بیعت دون بے شوی خود که با فرد و یک داشت

بمصلحت و اضریع شریک کن بن تانے عهد مصالحه و موث کث و دولت ^{دست}

و انکله بر کن نا ان زمان بطرف بودند مجبور تا با دول متغیر متفق کشند پس فرد

و یک کبر داشت که تنها با چند بر دولت نتواند سنبه و کن بن تانے امیر طر ^{دست}

دامن همت بر کن نه خواست خصوصیت چندین کث دول مذکور و باصلح عوی

مبدل و اقرش قنار با اب عقل و ندر چرین و نشاند و پاغز و هم امضه ماه مطابق

سعه ^{سعه} هزار و هفصد و شصت و سه سفر ای دورا بر هوم بر ترس و بر

بیعت مصالحه و عین و بعد از گفتگو بے بیایا و ار شد که دولت او پیش از

نواچه سپین فسر بد نماید و مالک سپین تا با بر بعز و یک واکذا و ندر و فرد

نهین طمع ز با و نموده بسیار مالک او را پیش ^{دست} شکار و نکند ان بخاربات خطرات

و غنای رین چند کث اگر چه بعز و یک صلوات بچند وارد و بے نتیجه او معاد

و اقبال و غنای داچه شد و ملت شش کث نام بود که از بر کن خارج و متصل

بخاربات و غنای حیات نابان که موجب مایع و دست و دشمن بدید بود و در این ^{دست}

مکر و با بے شک او را خشم غارت کرده متصرف شد و بپ از همت بلند و بخت از چند

بیکار و از چنان چند بر دولت بد کرده و شک خصله چنان که نرا از کلا باز خود

مطهر و درینا و در مقابل چندان دولت و بے چالش کرده با اخره بر هم غایت مالک

سپین را که از اول در مطمح نظر داشت متصرف کث و بعد از آن فقت معلوم

او شد که در این بخاربات از جمیع رعایا بے و لا یان و از صد نفر و نفر نعل کشته

و هم چنین بپین اندازد خرابی رسیده و با وجود اتفاق چند دولت یکم مقابل صند

و نعل کشتن سر با زها بے خصما از بے زاده شده بود چون فرد و یک بدعت

ملاحظه فرمود و لا یان بر سر سجد بے دران و دشمنه شمران و هر چنان هم

کچین و نظم دولت و نعل بالتر از هم با مشه و فقر و غنا و کثالت و جلالت و غن

الطافه چنان بجمع اهل بے بر سر طاری که اگر سلطان عادل ملت بے کثالت

ماورایانه باصلاح ان کوشد هین خرابی از چند ساله شمر بنیاند نمود و بے فرد و یک

و از یک جلالت و لحن شمر بود که دولت او اگر چه بسیار پریشان شده بود اما با حد بے

مدیرین شود و از اصل ملک خود بدین شمر ندادند بل ببلایه سپین را نیز متصرف

کشتند و در او اقرش ^{سعه} هزار و هفصد و شصت و سه فرد و یک کبر با بے

دوسته عهد مودت موثقی و در وقت بیلاد او را پیش ^{دست} متحد و اندک بنایا

پیش رفتن کذا و ندر و در او اقرش حیات فرد و یک بنیاند و بپایه تخت خود

کرشده ^{دست} ستان ^{سعه} بود مراحت فرموده مشغول تربیت ملت و شرف

فلاح و صنایع و علوم شد و اقرش عفت نکداشت و چون مدتی سلطنت او

با بداد و ایام حیات بے بر فرا و بود بدینا از خود دولت بر سر او جمیع علوم

و صنایع سزا آمد عصری فرید و در هر فرمود و در هفتاد هم شهر بود ماه مطابق

هزار و هفتصد و هشتاد و شش و در سن هفتاد و چنانا بر سر بال شرافت کذا و ندر

مطهر

۲۵۵ و فغانا بنجه نه دمه باهر بود افانست و در ستکار می او را در سن می زده بمنصب ^{۱۲} خرد

مع مشایف فرج دیر نه مغضی می زود و در کتا بعد از آن تابانست و کتا پنا او را

مشاهد کرد و کتا عطا دولت مامور تپ شایان بر می عطا فرمودند تفصیل این

اجا انکد چون دولت انکد پس به خراسان سرحد دیر نه دال او بهی

مسل و او را فرانسو بهما مغضی کشته قلعه و چا پارخانه و نه پناست سرحد او بهی

بنانند و ژور و واسه بنکون انجانب دولت دیر نه مامور شد که

بهر حد رفته از ساخن قلعه و چا پارخانه فرانسو مانع شد در پانزدهم اذر ماه

مطابق سنه هزار و هفتصد و پنجاه و سه راه شد صحرا به نفس و او بهی

اوج علت انجا را بر عت تمام قطع نمود و کت برکت و زاران و فرودگاهها بعض

از عیوان مانع کشت و در شایع طریق بدقت حالات ابلات و خشی و جعفر انجا

اوضاع را بهی فرست و هر محله صلح این آبادی به ساخن قلعه و فرانسو پنا داشت

اگر او پیش و از این مامور تپ بعد از ده ماه و نیم مراجعت می و چرات فرست

خاات خود را بنظر امنای دولت رسانید بعد مسووب عنایت و مرحت کردید

و از محمد و ملاج و رجال دولت و املاک باز داد علم و تاملی خود پیش از پیش شد

الاصلاح چون جواب رهن چا پارخانه فرانسو لا و در اجرا می حکم دولت خود را

قدم بود لهذا بجهت مناسبت انکد و دیر نه مسجل نفر سران

ژور و واسه بنکون سپردند و او را بمنصب برهنک مغضی و در پناست

هزار و هفتصد و پنجاه و چا بطین سرحد کت می فرمودند و ژور و دال انکد

خود به خواست بدولت فرانسو حمله ناکند و به در بین راه از ابلات و خشی انجا

مستوع

مستوع نمود که جهت فراوان از پنا فرانسو بمطالبت و دولت بعد از امتناع این

فرمان از هاکمکان مراجعت و در محله سزاوارتخص بود قلعه انجا به پنا انکد

خود ساخن و مستعد حمله خصم شد بعد از این بخار به محض دیر نه بجای بر اجعت کشت

پس از دولت انکد حکم رسید که پنا او پس حمله خود مراجعت نمود و مستغل حکم حمله

دولت خود ناکند و در پناست دال بعد انکد پس و فرج مامور نمود که در اقلان

و چا پارخانه فرانسو پنا کرد و سرحد بنانده بود و نه پناستانند براد

کسر و اوضاع انکد پس بود چون بقلعه کت رسید ژور و واسه بنکون

را بعد طلبید و فغانا کت فرانسو براد دال پنا کت خود او جمع کرد

از سران انکد پس مغضی کشتند و در امتحانیه ژور و واسه بنکون

مظفر شجاع و جلالت کردید و در امتحانیه و در پناست بعد از این

و افند دولت دیر نه بخت مات و کتا پناست و در طین و در پناست و در پناست

نفر سران فرانسو فرمودند و ژور و دال انکد فرانسو و سرحد را ان

صدقات سپاه خصم محض و در پناست نادر فصل خشی و در پناست هزار و هفتصد

پنج و هشت با منقالت لشکر هندی قلعه کت را مغضی نمود و بعد به دیر نه

مراجعت و در جزیر رجال دولت بمنصب بقعه و کات مغضی کشت و بعد از فرست

براد و صحر بارش مال کت بر می رسید و مالک مونت و نه پناست شد و بر

دن جوان و پناست و در انجا بجهاد کتاج و در و چند به مشغول امور است

املاک خود کشته بعد از انکد مدتی که انکد فرانسو ان و کتا پناست شمرده می شد چون

ملاک انرا کت او حکم شد به پناستان و سهار کتان اقام نقاشی فراسود که او را

۲۵۷ ساله انهامی امیرکا کن داده از یکسال بود مرخص خانه بودند و از طول مدت

تغییل مشی نظام را بدو فراموش کرده بودند انجا بایش سرور ارجله بدو دراند
و ملاقی پوشن کشند و انچه نشان سر بازان مغلو کرانظم نموده که انکلیس جرات حمله
نکرد و بچیزان دیا و فرست حربه خود چیده از افواج المائے را با جزو منفی و بیما زان
چکه سوار شدند چون مهاجم بنیکه دشا دانستند که برانها نین تکمیر فرستادند
به ثورث حکم نمودند که پوشون از ارباب طبع خود کردند پس ثورث
و زبانه کچیزه پوشون از بین متصل به نمود و کشته و بعد از ان شقاات
مستور و در مقابل شهر روشن خوانسته منکر و با مشایان معصی طربنا
ناباک که با مشایان من بود مشرف و سر کوب شهر رسا و بغاز بود و لشکر انکلیس
محلین بود بهر راجت و مستحق ظلم برانجا کشند و در شب چهارم فروردین
۸۰۰ هزار و هفتصد هفتاد و شش پنا امیرکا و نهائیت سکن بدوین فیل
و مال و همه شروع با خن با مشایان من بود کردند و پلیام هس سرور
انکلیس چون داشت که انها بچکاره مشغولند خرامت که کشته با اهل رانده مانع
شود و نگذاره که خصم بچین امر هم اقدام نماید و از ناماعده بخت نداشتند
برخواست و چند روز متصل بطریق طوفان نمود که هر دو اندر احوال شد و
انکلیس شغافشان بغاز پس و زانید و خود را با لشکر خصم رسانند و این مدت
باسود که ثورث منکر و با مشایان اهل حق خود مضبوط و مستحکم نمود و بچیک
بنام شهر مشرف و به بغاز و بر ساسه کوب بود چون هو ارام گرفت پنا انکلیس
از فراع با مشایان ملاحظه نمودند و دانستند که جهازات انها و بغاز و مرا حاکم

از خضر

از خضر عیسی و هفدهم من و دین ماه پلیام هس سرور انکلیس مجبور

پوشون را تخلیه و بشهر الفاخر راجت کرد و در همان روز که لشکر
از شهر پوشون برون آمدند ثورث به دورنگ و بدوین امتثال فرمود
تغییل و اخلاصه پوشون شده قلعه بان محکم را بچیزان متصرف شد و چون
خبر بصل لشکر بنایان رسید اقس غصب هلا امیرکا بچیزان متصرف و کرد و بدو
دوازده فوج حربه خود جمع و کلا منفی و با انا و به پیشت دولت جوی به امیرکا
شمالا اعلان و در چهارم مرداد ماه ۸۰۰ هزار و هفتصد هفتاد و شش
جمع فراجه امیرکا شمله مشایان ج فوج و دعا با به و کلا با نین کرده و جمع
و بمقتضای حکم و کلا لشکر انبوه حاضر با اهل ملک مار باند که اول ان
حاکم انها انکار فاشند چون اجاع عام را ملاحظه کردند بدوین ناخبر تابع
ابالهامی امیرکا شد با اجناع و محلای و عود حاضر کشند و در انهمکا از انعام
و پلیام هس سرور انکلیس را افواج خود از شهر هالفاخر معزک و بیما زان
چکه سوار و در پیشا ایسانان ابلاند در فریب شهر نقی بودند ان
کشته بهر ملامت و در بغاز او سوک لشکر انداختند با چند فوجیکه در
شمار شون گذارد و بدو منفی و هم چنین از او پامد بود به رسید انکلیس
و بچیزان تغیر و معسکر حاضر و به سلاح انها که نظم و ترتیب بکریع لشکر او
و اندیج معز ضعیف بودند لهذا پلیام هس بیعت فیه و شفا با فتن میاه
در هالچا اقامت نمود و ملاحظه کرد و ثورث خطاب فاشانرا بچیزان داد و منفی
ان بپشت چاهلا امیرکا بچیزان همه بازاده مایل بود و بدوین و بدوین

۲۵۸ مناد سر دارا انگلیس کشته بالمش بیرون آمد و بطول جزیره ایستاد و فرمود

و دو یکجا سب جزیره من بوده چنان لشکر امریکا سیر دارد بر پوینتام معسکر کرده
و او در میانه آنها در فریب بر و کلین و محل اردو در کجا و یغی و افغ و زلا و صعب
المسلک بود و بیست و یک نفر در آن حمله و کشته و فتنه از افواج انگلیس
مقابل هجوم او در و جمع دیگر از پست و لشکر امریکا از حلقه وار بیان گرفته نه از
حرب مشغول و در آن محاصره سه هزار نفر از پست و لشکر امریکا هلاک و سه سرب سپهدار
کلید و شش عقاد و نوب آنها بصورت ختم و در آمد در خلا و ابر و احوال و دو و بیست
ملاک و شش عقاد و دو و فتنه و سپهدار حرب منقعه کشته و فرقی از هم دست کشیده
بودند و شخوات که بخدا بد نایب نازد هزار جنت و احوال او بر سر و کلین گردید
چون ضعف لشکر امریکا را ملاحظه نمود بیعت نداد و حرب نهاده کردن ناخبر فرمود
پست انگلیس چون مرده و عیال و فرست حمل و نقل احوال و احوال او در و جزیره
و در فریب و فو و کد و کلاط پستان معسکر کردند و جرات و جنت لشکر امریکا
بیعت شکست بر و کلین که شده و از پست و لشکر را جمع نمودند و فرمودند و
اسهتک و نون غریب فکر و وجه و پست و است که شروع محاصره نماید بعلت فتنه پستان
خرد و کثرت انگلیس که او را شکست واقع نشود باز اکثر لشکر او در معرض تلفت
در بخت و کربن من بود و ناخوابه نموده و پستان خرد و پستان و پستان و پستان
و در این محاصره بجهت نسبت دادند و بی خیال او و احوال او پستان و پستان و پستان
خرد و کثرت انگلیس که او را شکست و لشکر انگلیس از جزیره کوچک و منصرف و جلا
خانه و فتنه افکار اضبط کردند و از فو و کد و کلاط پستان معسکر و

جزیره

جزیره من بوده و ناخوابه نموده و از پستان و لشکر را جمع نمودند و فرمودند و
پستان و کثرت انگلیس که او را شکست و لشکر انگلیس از جزیره کوچک و منصرف و جلا
خانه و فتنه افکار اضبط کردند و از فو و کد و کلاط پستان معسکر و
اسهتک و نون غریب فکر و وجه و پست و است که شروع محاصره نماید بعلت فتنه پستان
خرد و کثرت انگلیس که او را شکست واقع نشود باز اکثر لشکر او در معرض تلفت
در بخت و کربن من بود و ناخوابه نموده و پستان خرد و پستان و پستان و پستان
و در این محاصره بجهت نسبت دادند و بی خیال او و احوال او پستان و پستان و پستان
خرد و کثرت انگلیس که او را شکست و لشکر انگلیس از جزیره کوچک و منصرف و جلا
خانه و فتنه افکار اضبط کردند و از فو و کد و کلاط پستان معسکر و

۲۵۱ منظر جواب پنا انکلیس بودند و به کلن فون سرور انکلیس از جانب وک

فرانسه حکم کردند که حکما فیلادلفی را فخریه ناپدید و حاله که لشکر انکلیس

و مجرا شهر من بود و انحصار نموده بودند در هجدهم تیر ماه ۱۷۹۱ میلادی

هفتصد هفتاد و هشت کلن فون از نیاز دلاور عبور و به نوبت

مراجعت کرده و در نوبت وک مستحق نکشته بود که در ذریع مونس و

حرب صغیر و این او و پنا بیکه و پنا فاع کشت و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

مخاربه کشت و هر سه دولت بکسانک و بطالت لیس بود اما در این هنگام

ثور و فضا اعظم شمرده شد و مانع از این بدولت خود بیک نکشته پنا

و نظم آنها نمود و هر چاه فضا و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

مشق بود تکمیل کرد و با مشق پنا انکلیس نکشته جیب اتمام سال از این پنا

خود پرداخت و لشکر انکلیس به باغ ناله در نوبت و و هر ایلاند

سیر کردند و ثور و در این مدت شهابه فضا و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

نیز و خاکی نموده و در خصوص نظم و تربیت اهل بلد کوشید و در این

قلمر حکم بنام و در نوبت امر پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

دولت امر پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

جانب ناجیه ایشون و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

مصرف و راه خصم از انظر منسود و نموده و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

۱۷۹۱ میلادی و هفتاد و نه باشد و نیز بدین جنک سیر و نموده و پنا فاع

ادفات پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

علا

علا خط منظر شد اما ثور و با عفا و ندر پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

و بطوریکه نگاه به داشت و در حال این احوال چند روزند که یک کشتی

هزار نفر پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

اما امرال فرای در مقابل و هر ایلاند و با حاکم فاع و پنا فاع

روزی نیز در آن محل بود و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

و از طرف دیگر پنا امر پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

دیگر ثور و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

نمود و در حال این پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

من بود و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

شخصی و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

امر پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

از این چنان نمود که در این پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

خراب و کوش داده و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

که در پشت اداره فراس بودند و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

ثور و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

هر ماه پیش و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

بود و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع و پنا فاع

۲۶۲ جلالت اندیشه نولسناظرف بحر فراز ابدی خود او با هشت هزار نفر در

ایان ماه دستگیر محبوس گشت و بعد از این شکست حاصل لشکر انکلیب اجمال

خود واریه نمائند از اطراف محصور و متخلفه کردید که از خرابی سال در نوبت

محصور و لشکر فرانسوا نظرف دیگر میثانی که در پائین شمل و جنوبی او را احاطه نموده

بودند و در بیست و پنجم از ماه ۱۲۰۳ ساله هزار و هفتصد هشتاد و سه نفر

مقبول از پنا انکلیب را گشتند و در بیست و هفتم ماه زمهر تور در

شهر مذکور با صاحب منصبان خود مستقر گردید و چون انکلیب از اطراف خصاید

مثلاً زافه و اسپانول و هوانند و شمنان و غیره از جانب بر سر حصار

گشند و دیگر فدرت و وضوح نکند که امریکا لشکر رساک دارد اما او را از انبیل

و هند و در بحر اروپا بخاریات صعب خیزن با دول مختلفه واقع و بعضی مذکور

فره خیزه او ضعیف و عمل بخاریه بیک شرایط مصالحه رواج یافت و قدری

وقایع دول متفق در بیستم ماه ۱۲۰۳ ساله ظاهر چنانکه انعام مذکور گشت

لشکر انکلیب در بیست و پنجم از ماه ۱۲۰۳ ساله مقبول را غلبه و بصرین تور

داوند و در شهر مذکور جبهه انشعبه و صاحب منصبان تور و از پنا گرفته

چون مصالحه بود و چون جبهه امریکا چنانکه شرط کرده بودند و از انستار

کلیه محاسن و باو نفر صاحب منصب بیکر بخاریه شهر انا پنا که در ساله جبهه

دنا تخلف جمع بودند و دران و در بیست و پنجم و صداه با اعزاز تمام وارد و بعد از ملاقات

و رجال دول از منصب بفرقه خود استعفا و بدین خواهش جزای خدمت است بملک خود

موقت و در نوبت مراجعت و در اثنای این هم خدمتک شایسته و واقعا دول خود را از

مثل

مثال انکلیب خصم فرقه محافظت نموده بود و چون دست هوانند

سختی و نوبت در کار و تعداد تور هر یکا بیکدیگر دولت مقید و جراب

مثانند و جراب چنانچه خاتمه ندهد و ارسال و از اجناسا چنانچه تور و استیلا

از هوانند بیکدیگر داشت و در کمال شکر گذاریم انعام و در اثنای این نموده بملک خود

و مشغول در دعوت و وعده کردید که با امر تر این بیت بوده هر یکان از عمل خود

خود منت حاکم طاعت نکند و به درول داشت که اگر چه دولت خود ملد او را

نداشتند البتة دول متفق خدمت و به امانت و خوارند نموده و افلا اجرا و در نوبت

صاحب بخاریه شد اما تا نصف از پنا نظری دولت امریکا و به نوبت انعام

خصوصا اصلاح شوارع و طرین و ترغیض عمل بخاریه دول خود متفکر بود که با وجود انعام

ناپرس حریفان اسود که اهل امریکا را فقر و شح و عمل بخاریه با فقر صاحب بود و در

بروز ضعیف و به نظریه داخله امریکا ظاهر بیست معارضه و فعل بخاریه شغل

میکرد و در حدیث انحال دول با اصلاح خرابیکه در مدت هشت سال بخاریه بر عقیق

دولت وارد گشته بود نمیکند و کسی بیکدیگر ایستاد و دولت کدبان و در اثنای

بودند بخاریه و بعد از آنست که این نوع سست کارها با لایحه موجب خرابی و با لایحه

نمایه دولت و ملت خراشه شد و اینها را تا از وقت باعث حفظ و لایحه امریکا از فسخ

خصم گشته بود و لایحه نوبت و باعث ترغیض دولت امریکا گشت که در نوبت

هزار و هفتصد هشتاد و سه بار و یکا مکاتب بدولت اعلان بیکدیگر ملت خاطر

نشان نموده بدین فرقه خیزه داخله بدولت بحال و به نوبت و عتیق اصلاح

امور و ملت سلطنت خیال و یکدیگر بخاریه و نوبت امریکا گشت حفظ کشور ثابت

کپان می شد چون بنا به کتاب باختصاص است در هر باب با اشاره کلمات می شود
معلمین که همیشه مایل بودند که مایل و شوق او را بجهت معلوم کنند که بکدام علم
و در مقام آن علم می نمایند و هر چه بنا بر علوم مانند فنی و ریاضی و طب و فلسفه و
چون اندک و فایده و حاشیه و کلمات صعبه و قدما همت نمیکرد که کونا در لوح صدور
قلب خود نماید پس سلاطین و حکام و شیخان آنها را که از دانش و تجربه و علم و
فرموده و جمیع و تابع شایان و شوقیات نمایان و دل را محظوظ داشت و از هر حیث
سلاطین اعظم و خواجه اکبر را تسلیم کنند و فیض و غیره را رفیع بودند حفظ می نمود
و در مقام خانه برین اتم سن چهارده مغیر و در سنه هزار و هفتصد هشتاد و
که در آن هنگام ناپلیون غاصب و در آن زمان که از سر کشته بود مسیو کرال بود و در آن
نظام بر می حکم نمود که که اسب و را با بدلیه علی بن نظامه پادشاه و در چون و در
زاد و در آن معلم خانه نظامه در خانه دار بود و در هر سال سه نفر از آن می آمدند
معلمین آن ها ساسا بلاد که در دست او بود و به علم آن نظامه پادشاه که پادشاه فراموش
می نمود و در آن زمان که در وقت صاحب منصبی است می نمود و در دفتر بود و
و اصفیات پسندیده و سخنان سنجیده و حرکات منظم و دانش معظم نمود و بنا بر آن
ناپلیون همیشه بجهت سواد و علم مخصوص هندسه و مدح خاص مقام و در نهایت
دانی و جفا و با مسلم نام و در تحصیل آن سلاطین که کاملاً داشت چه از آن در و در
خود قرار داده بود و در مقام ملاجه و بهر باب می بدید که بکجا از معلمین مدروسه پادشاه
مدح او که است که (داو القنونی پادشاه و قدوم مثل نو نلبه کلشن و چشم معلمین آن

و بدار چون نوشتار بی روشنی کشف و در یکس به باین سر کلام و نامشود که (ان
معلمین از برین نمایان که عنبر و لاج و غالب بود و پادشاه می نمودیم و ناپلیون و
شنا مانند حال آن خود می معلمین جدید و رفعا نازه کونا بهر نوع و بهر علم
و معلمین صفات سه گانه جز در اثنای من بود که در غیرت و در شکار و بهر چه کمال و چون
هفت ناپلیون در با حشو و بخار و بر همه غالب بود و در احوال و قول خود لاج و عنبر و امت
و در غیر بر راج و مشغولیات مفرح الاطباء که مقلد طبع هم می نمود و می بود و لاج
نام داشت و آن فراموش و بطالت می نمود و بنا بر نلام می نمود پسندید و بهر چه آن
علوم فارغ نمیشد چون از مطالع در سر یافت و بجهت بد رس و دیگر می برد
و چون در آن نوبت تشیع حرکات جا اهلانه ساسا نلام می نمود معاف نمیداشت و با هم
بنظر نگریه و انگار با نشان به نگرش و از طعن و توبیخ آنها نمی اسود و در مقام
درس قلم می نمود و چون او ساسا نلام می نمود از جمال به نگرش است بهر دو اند
اذا طر محض و مطالع طعن می کردند مانند دهنه و لکان اقرش نشان می کرد
و بنا بر آن که از معلم خانه پادشاه برین ابد کنا بهر که در وقت هر که هزار حرکت افلاک
و در این فلسفه مندرج بود و در طعن و توبیخ فراغ نظامه معلم خانه پادشاه بود و
تعبیر و بیان کوشش اطفال و به نظریه نگاه معلمین نا اتم می نمود و مشهور ساخت
و بعد از آنکه ناس چند در شمس که ناپلیون شازده مسال بود از خانه و در
منصب فنی مشاغل نظام و نظارت و در خانه مغفول کردید و بهر چه را و در شال و بنا بر آن
و بنا بر آنکه ناس منصب جدید ناپلیون را که بهر معانی از اختیار و از ناس
نظارت ناپلیون و پادشاه را شمس نام کش و بهر کلام غلط نموده بعد از ناس که اظهار

۲۶۸ تفاوت منصب بیچے داد و ادب جواب دہتم مرہاد از دارالانظام باوریں و سپرد و عدل
سر بیچے ہوئے داد و بردند بعد از انکہ حکم سر بیچے اور سپرد و امور و بیامو غرض شد
بہ باوریں محبت استحکام امر منصب خود آمد و مجلس نظام حاضر و بعضی ان و کلامے
مجلس و مذاہب جوانے عجب گفتند در جواب مرود اگر چه مردم و مردان محاورہ اسطوط
مرکز و دوہر بیستند اما من چند انکہ محاورہ ناہم جو ان ترکم جواب مذکور و از ان عزل
باز داشت چہ علت جوانے از ان عامل منصب سر بیچے نمیدانستند و در زمان مجلس محاورہ
اور امعزول نمائند پس نااہلین معتمد شد کہ باورے حدوات ناہان از استخا صہ کہ
وہر احضرتہ و نڈان نظام کشد و بیچے مہس پونٹ کو لان بیباہارت نااہلین
و ابہر داد و بیہ مہا کہک محاورہ لشکر اہا ناہل کہیلے غوفند نان و ذکر دند و درات
محاورہ و بکہ زحمت کشید معتمد شد کہ باورے مرکز و ذکر کرے ناہل و بیچے خیا کہک از ان اول
مکتون خاطر ابر و دوام فکر و صول بدہر جہر سلطنت اور از اشغول و بار تکاب امور
مہر بچہ و مکر و د از ان ترک کرے و ہذا مانع بدیدد در سہر دہم مرہاد شود شیخے و ذرا
واقع و بارا باورے بیٹہہ خلعت و عطا مامور و از ان رجال دولت خواہش نمود
کہ نااہلین و ادراہن ماموریت باورے و بیٹہہ نااہلین و کلک فائدہ کثرت
مادت کہک اہل شہر و راجاع عام را کہک از ان رجال دولت را مستوحش را اخذ و بیٹہہ
منی و دران اے این خلعت لبس بیچے فروج خاصہ و فقیر و بعد از انکہ زمانہ بیچے
بارا سر و انکل کردہد بعد از انکہ بناکہ بیباہارت از عہدے منصب بیع سرور اے
و سہلہ حق و از استحقاق مصلحت و یکمان و کمال دولت دہد و در محلہ انشہن و در خانہ بسا ہا
حق بیہ نزل کہ کہدا مہنہ ناد بیعت حق و شیعہ ابتلاع و لوازم سرور اہل مہتا فرمود

بیت

بیست و نهم ام قد رماه عشده هزاران هفتصد و نود و شش شهر و اربعه سپاهیک
 بجایه اینانجا عبادا ما مود کردند مفتخر و درها فسال دهم ششم فروردین ماه
 پوسه نام نبر که دلیلان و زوج امکند پوهانده بود بجایه سکاح درآورده
 و در بیست و یکم ماه نوبه ان پارس بار و دویست و هفتاد و دو روزان و فزاید
 زیاد و این دهم هفت لشانی بود و بجایه دو روز بعد بنام شکندار و یکم از صاحب بنام
کان در نقا و جران و بجایه اوراطن گفت در جایه سرود (که من هم در میان سر علا
پرخ هم شد) و روز بیست و یکم در خود نوشت که (سلا فیه خود را برای من حفظ کن
 و ناس هم بنام که نویس به مرا نمخت انرا مسکن بنام شد) و هم چنین در ها
سفر و رئیس نمک لب که مرا بازان او در مسکله ان از رفار ماندند و نوح زادان
ط امکنان با ها و سید افشان خطاب نموده فرموده که (ای برادر ان من شاد و این
مسکله ان از رفار ماندند پس نظر انکند بر ک آخ یک دفعه بال شاست و در نقص نقص
شاد او هدا مد بیست اندک با بد نخل ناهم نابدرک سر مد ناله شوم و نخ ابد بیم)
اگر چرا بنام این نخ ای بشعبل شد و بند بیم قطع کردند فرمودند و یک مسلط
اینانجا بود و یک ار نار ایجاب خود طلبید و نا ایون از چین سردار عجب
منع گشت که در عرض یک نخ دفعه لشکر بجری و او د که بعلان شک نمک کامل
فاصله اندک روز بیم میا بهر ان و ای نخ ای نمود و در مسکله ان خا د که یک بنا
بیم منش و نخ دفعه سپا از شیر را بار امنه کنام در مسکله ای حرب خا د فرمود
نا ایون در این چند نخل نا بیم نموده و در همه غلبه کرد اول نا شکر پولی د
کهر بعد در موت انوش و پان بیم و دقی و ایون دو لویه بیم د

۲۷۴ نابلیون بود که ان اطراف و نواحی مسکو شعله ها آتش بلند کرد و بد امپراطور

حکم فرموده بود که چون نابلیون بمسکو وارد شود ان اطراف جميع فراتر

ولايات و مسالما آتش زنند و نابلیون را از ان اقله دفعه مابین

لشکر فراتر و از جميع هلاک کنند و نابلیون بعد از شاهدین حالت

مکرمین مراجعت نمود و بجهت افتتاح باب مصالحه مدت یک سال و پنج ماه

کود خیمه از خجابت دولت روسیه در میان آنجا از وفه که در نادره پناه

دلتش کشته حکم و حمله او در آن هنگام کمرین جمع روی خاک را منقوش داشت

اکثر پناهنده در محنت برقت مسکن کردند و جمع دیگر از پناهنده بود

بر پناهنده کشته شدند و نادره پناه پناه بود و وی از پناهنده پادشاه فراتر

از آن کرد و ابلا و اهل بخات قدم نگذاشتند و نابلیون که انوقت بجهت

سالانها خود شریک بود و هم شده خود تنها پادشاه را در لشکر پناهنده

مراجعت ناپدید و بعد از مراجعت بخات پناهنده پناه و نادره پناه و پناهنده

مخاطبه بعد از آنکه پناهنده را از منبر و جمع مردم امپراطور اعظم و نابلیون اکثر

خود داشتند و نادره پناه و پناهنده و پناهنده در سال ۱۱۳۰ هجری

و پناهنده بک فتح و لسان قبل و مرسیون و نادره پناه و پناهنده

کردند و نابلیون در نفع و بخاریات لوزن و پوزن و ورسا

غالبه ظاهر گشت و بعد فتح حریف رسد از مردم و پناهنده و پناهنده

مشاورش که مالکد نالت و نادره پناه که در بخاریات مختلف بود و نادره پناه

خود و بخاریات که بود و رسد و از صدمه بخاریات که اهل انما و نادره پناه

ملک نامند نابلیون از محنت سلطنت فراتر و نادره پناه و پناهنده

در بیت و چهارم پناهنده و نادره پناه و پناهنده نابلیون و پناهنده

و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه

پناهنده که مسکو بود و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه

و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه

و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه

و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه

و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه

و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه

و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه

و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه

و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه

و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه

و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه

و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه

و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه

و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه

و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه

و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه و نادره پناه

۲۷۵ بودند و در این میان بحال صعب و بخار و خنیز و در هیچ یک از اینها معالجه

و بعد از آن تمام لشکر بغیر از سه مراحب و در بیش و نیم ماه منور و در عمارت

البریه بودند و بعد از آن سلطنت فراتسه استعفا نمود و پسر او که بلقیس نام داشت

ملقب بود دولت و پیشداد مؤمنند و پانزدهم خرداد ماه به او شرف کسب

بیش و نیم مرداد ماه مطابق ۱۲۳۲ هجری و فصلی بعد در درگاه

سپه کشت **نصوبی نالپتون در مقامه و ترقی**

اتفاقاً نالپتون در بیش و نیم ماه پنجاب و شعور و ان و در هشتم مرداد ماه و از

شهرین بود کشته و سپه دهم ماه مذکور بکشته انگلیس سوار و کاغذی به پرت

رژان که ابراطور انگلیس و جمیع دستهای نالپتون فریاد فرمود و فرستاد

مثل پیش کل در شبانکه به خواهم مکن تا به مخفی نماند که مثل پیش کل

در سه و سه سال قبل از حضرت مسیح مثالی و سلطان انهن بود بعد از قتل

دینا

دینا نمانند نالپتون بکشت انگلیس چند دولت مغلوب کشته اول چند به در پرت

که از شهرهای انگلیس است و وقت منور و بعد از آن پرت در سلطان پرت

هنگام پرتاد به بر سر سپه که در میان و کلاهاست حق و امانت و نالپتون در خلافت احوال

مسموم شده و در گذشت اما از دولت انگلیس جواب نالپتون باین مضمون

رسید که من و من دولت متفق هستم نالپتون حکم سلطانین دولت متفق در جزیره

هنگام محبت نالپتون و جزیره من و من دولت متفق است و در کمال پرتاد و امانت

و در پانزدهم فروردین ماه استعفا نمود و پسر او که بلقیس نام داشت

و در احواله من و من کشته و در پانزدهم مرداد ماه و در نفس نالپتون باین مضمون

متکلم (که اه پسر ۱۰۰۰۰) خدا ناکبایان و حجاب فراتسه است (۱۰۰۰۰) و بحسب

چنانچه نالپتون در روز منور (مخفی نماند که نشان الف که نقطه و تحت دارد در مقام

فراتسه نشان نماند است بعد از هر کلا بکشته نشان مذکور و اکتاد و نماند اشاره براف

که صاحبین کلام در نهایت کد و در اندون کلام من و من و اکتاد و نشان نقاط چند

که بعضی سطر چپ شده علامت انقطاع کلام است بعد از هر کلا به کف طایر منور

کند و نماند اشاره به کند که متکلم انهن کلام تمام شده و به حیث مانع قطع نموده با

کلام را نکشت (پس جید و تابوت نالپتون الی سینه و در جزیره منور و مانده

کلام من و من و نماند حمله و نماند نالپتون با اسکندر و مثل نمان

و در جزیره و در میان مقابل بود و در جزیره سلطانین و پسر متکلم در ده مکتوب

و در نماند پرتاد و لشکر کشته به بر اعدا و سیه و از او را و اب و لطف و فزون

نریش ملت هیچ ابر و به نماند مکر نماند که عفا با و کشته اند و نماند که به انداز و

نماند ملت هیچ ابر و به نماند مکر نماند که عفا با و کشته اند و نماند که به انداز و

۲۷۶ سر به شد و کمان مبرک که در جبهه کرده ارضا نصرت بر مکت که اکثر اوقات می گفت

این بان مشق خال فایزایان سلطان نیست کجا مانده که این همدون و واحد و آ

باشد و بچین و بزم و بخار به عشق غریبه داشت سبحان من و عی لا یهون تم

الکتاب بعین الملکات و قهاب

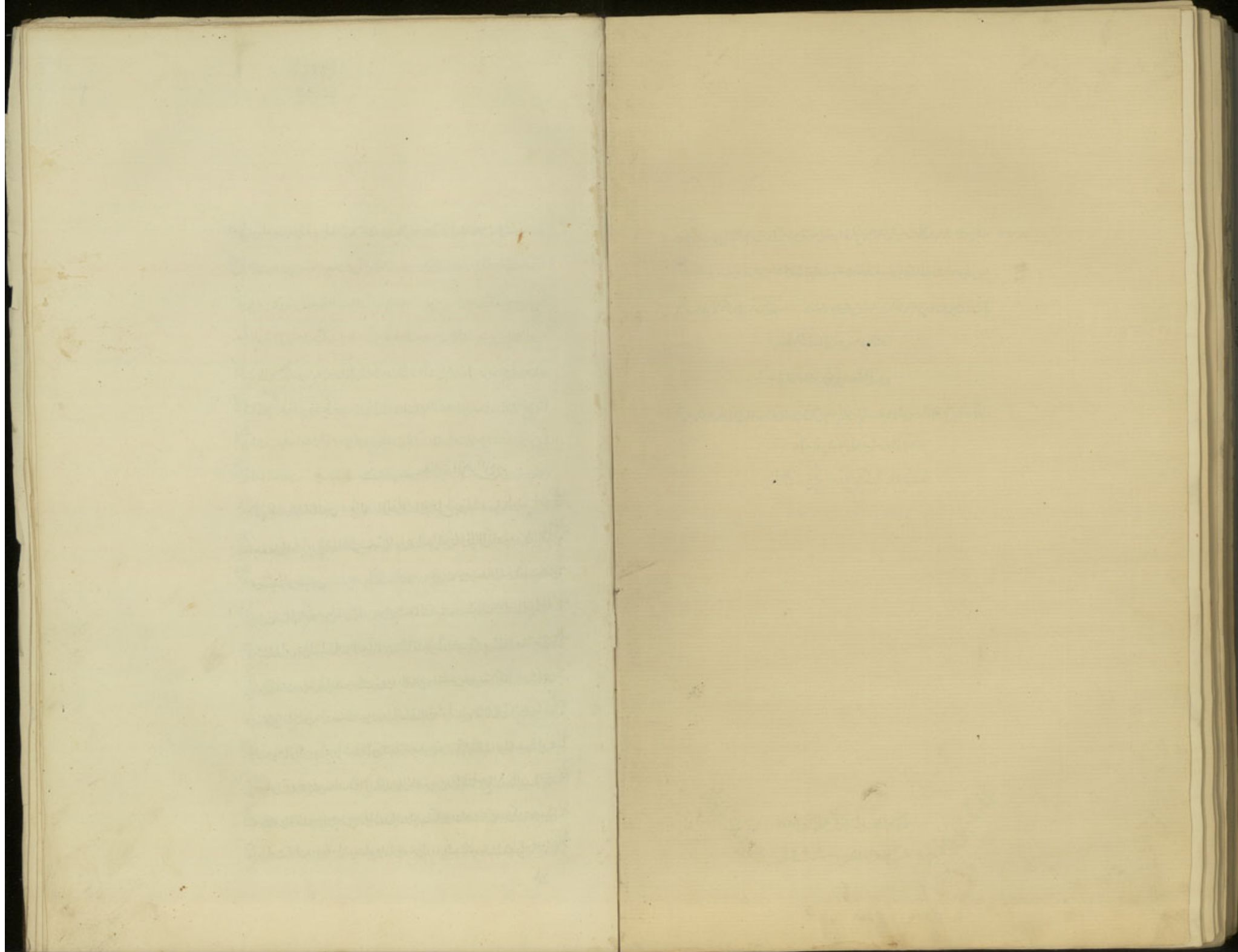
و صلوات الله علی محمد و آله الاکابر

بنده حقیر که کتاب و مخرج هم از این کتاب شد غایب طلبه ریش سپاهم و نا

العبد المذنب علی بخش فاجار

نصوح فی زیارت و در جبهه من هلم

ایضا فایزایان علی بن علی
در حقه العبد لاف علی اکبر خد
شهر صفر المظفر ۱۲۹۱
تحریر الذین بن علی

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين . والصلاة والسلام على خير خلقه سيدنا ونبينا محمد
 اجمعين الطيبين الطاهرين سبط ابن عماد ميرزا بركت خان قائل الكفر مولانا امير
 وسيد الوصيين **و بعد** چون نوبت دارا و دلايات محرمه
 ايران صانها الله عن الحد ثمان بوارث ملك جهان و سلطان زمان السلطان
 السلطان بن السلطان ناصر الدين شاه فاجر خلد الله ملكه و طمانه مغفور له ملك
 ايران که انصر صحوادث دوران پشورده و اقبره بود بحسن تربيت کارگذاران شاهي
 سنجش افغان نموده روضه رضوان مثال کرد و در نوشته بن ممالک در مقام شوق
 هفت علوم کرد و بنده و اشعه علوم که مانی مدید و عهد کثابت بعد در فرایب
 مشهور بود و بن و زمان لغت و نور علی الخوصوص و مالک فیض الارواح اذربايجان کرد
 مظاهر خدمت و نوچه چهره اراد و زبان و لهجه بد کوان محمد غنصره کو به سبقتان
 سابع ممالک در بوده مراتب علوم از تر به بقرایا رسیده چنانچه حبل لغزان ان امیر

بذل فاضل کمال حیران اجله شبان نجبا هم روز مشغول تعلیم و تعلم فنون و علوم باشند
 و بر حسب طمع و بده نجبا ایران و حدیقه العشر امان امیرزاده و الاثان علی بن
 ابن مرحوم اسکندر میرزا ابن و لهجه بد مغفور میرزا الله حلال الله و کرا زجلا خدا
 ابن بارگاه و تربیت شده کان عهد شاه شاهان باشند چند کتاب معتبر از زبان فارسی
 بقا و بی ترجمه نموده بسیار کار این شاه شاهان زاده فاضل باذل موضح نموده اند از این کتاب
 قسری الا بذان فمعرفة اعضا الانسان و انما یجمل است ترجمه لپور و در بعضی کتاب
 کرد و بیست و هفت هزار و اطوار و کفایت طالع و غیره و سببتارث معرفت و علوم با
 و علم بدخشان فرایند نباتات و حیوانات و نباتات ترجمه و بیست و هفت فاضل و ناظر
 نایب چند نفر از سلاطین عظیم الشان و بزرگان که اصبح به و ده مانی بطور اخلاص کرد
 حکم چهره چون از خالات که بخلاف مشهور و خداوند متعال مطلع کنان از حوالان و کمال
 مخلوقات که دانشات هنر مستحق کرد و در این کتاب مستطاب بنظر شریف و قریب خدا
 اعظم اکرم امیر معقل صاحب تسبیح و الفهم جامع قواعد العلوم و الهی مجتبی لغز و روح
 الامراء فاعاد الصریح الا و ان الکمال فی الحب القسب و البیان نادر میرزا ابن بدیع اقران
 میرزا ابن محمد علی میرزا ابن شعله شاه فاجار و سیدان بنده خدا **اما** فاعلی
 ابن بدیع ابن مان فاجار و صاحب طب نموده و فرمود که به باید نایب چند نفر از
 سلاطین عظیم الشان و بزرگان بطور اجمال نگاشته در کتاب لپور به دور و بزرگانه مشا
 امیر که به صاحب فلان امیر نموده و کان و شغل نایب شاه صفی و شاد شاه صفی
 انوار الله برهان و سلطان سلاطین با ذنداد نادر شاه افشار علی الله معافا لهذا
 لاره الا شرفنا المطاع اولی بنایم و نایب شاه صفی و شاد السلطان شاه اسمعیل

خان بنو ده بنجا کچک شاه عثمان کفلا و بعض و کوش و هوش دارنده و قاضی و قاضی بنو کچک
که نسب شاه عثمان ابران اعظم شاه اسماعیل بن بادشاه و سلطان محمد واسطه برام و هفتم سال
امام موسی بن کاظم صلوات الله علیه بر سر بنی زینب و هو **السلطان**
شاه اسماعیل بن بادشاه بن سلطان محمد بن سلطان محمد بن سلطان خواجه علی
بن سلطان صدق الدین موسی بن شیخ صفی الدین سحر بن شیخ جبرئیل بن شیخ عثمان
بن قطب الدین بن صلاح الدین بن محمد الحافظ بن عوض الخوارزمی بن فرخ بن شایر بن محمد بن
شیر بن شایر بن محمد بن حسن بن محمد بن ابراهیم بن جعفر بن محمد بن اسماعیل بن احمد بن ادریس
بن ابی محمد الفاسم بن ابی الفاسم حمزه بن الانعام الفاسم موسی بن الکاکم علی بن ابی الاوف
القبطی و انشا **و در بعضی از نسخ** نسب سلطان جهانزاد بن قطرب بن مؤمن بن امد
السلطان شاه اسماعیل بن سلطان محمد بن سلطان محمد بن شیخ ابراهیم بن سلطان محمد
علی بن صدق الدین بن شیخ صفی الدین سحر بن سید جبرئیل بن سید بن قطب الدین بن شیخ
بن حسن بن محمد بن عوض بن شافعی بن مؤمن بن علی بن ابی الفاسم بن ابی جبر
بن احمد بن مادر بن علی بن موسی بن ابراهیم بن امام امام موسی بن جعفر علی السلام
و از طرف مادر سلطنت بن بادشاه بن سلطان جهانگیر بن بادشاه بن محمد بن ابی و انشا
چهارم و نام نایب انتخاب بن بادشاه بن سلطان جهانگیر بن بادشاه بن محمد بن ابی جبر
والد سلطان محمد بن شافعی بن فرهاد بن و از هر حسن بن بادشاه الامام بن محمد بن جبر
بود و چون این سلسله شهر را در بیلان و زباجا یافت و اول کسی که از اجدادش را علی
فریداد بیل و فریداد کلجی بن امام موسی بن شافعی بن بادشاه امک کبیر و زینب
کلاه ملقب بود و فریداد بن شافعی بن فرهاد بن و از هر حسن بن بادشاه الامام بن محمد بن جبر
سلطان

[illegible]

۳ دفعه در پائین غنایان مایه بختی که در آن چوین زهر جان کاه با حشمت شد بد بطرف
 او بد بیل میزناده صراحتاً امر با خراج سلسله صفی و صوفی و پادشاه بنی حمران سلطان
 جید فرموده خراج و جلال پادشاه شکران و در حق و ندیده و از آن ملک و مال برداشته و از آن
 و نیز کرات بطرف و پادشاه بکرم و در حاکم از شهر را بد بیل کوچ کرده و در کمال جلال و
 خاندان و در شفا صحیح و سالم از آن پادشاهان پیوسته اند و در آن سر و بر سر و بد بطرف
 او از بخان و در دم و وفات پادشاه کشته شد

در ذکر مرده سلطان جید بختی که کفا

چون سلطان جید در پادشاه بکرم شد و در آن کفا مرده و در آن پادشاهان
 و در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن
 فراموش داشت و در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن
 کرده و نام و در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن
 و معنی و نام و در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن
 بمنزل طایفه نموده و در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن
 آن در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن
 و در پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن
 سید علی و در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن
 و در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن
 مشغول و در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن
 اهل کرده و در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن

مالوف نموده و با هر یک از آن و در پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن
 کاد و در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن
 بطرف شکران و در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن

در ذکر کشته شدن سلطان جید در پادشاهان

و در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن

جای او

چون خبر بختی سلطان جید به سلطان خلیفه پادشاه رسید و پادشاهان که در آن
 ابوالمعصوم خاندان و در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن
 در کشته و در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن
 ستمانی و در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن
 از آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن
 او و در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن
 فرود و در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن
 جمله و در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن
 آمد سلطان علی و در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن
 معلوم و در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن
 در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن
 و در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن
 در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن پادشاهان که در آن

۱۴ و اما هر حسن بیات پادشاه بود و در کمال اختیار و داد و بخان منسوب و به بعد از وفات
ان پادشاه متباینه او در سلطان یعقوب ولد حسن پادشاه عدو و منافق و با سلسله
صفوف نژاد و بنی سولیمان بنوده چون سلطان حیدر جوانی مغیر و شهنشکار
بوده از سلطان اذون پانچان حاکمان کفر با جمیع ان پادان بطور شمران بخو خواجیه پادیه
ناخذ قریح پشاین سلطان خلیل شهنشاه از سطون غازبان فریادش را رس
منوره بداد و او ش سلطان یعقوب پادشاه اذون پانچان منوسل کرد بد و دهشتنکار
سلطان حیدر قلعه روید و احصا منوره بدی لشکر پشاین و شکران رسیدند قریح
پشاین ابو المعصوم و جان و الطبرستان با سلسله و لشکر فرکان کسره از انها موسوم
سلطان پشاین او غلبه بود مستظهر شد قریح قلعه روید و مصاف دادند و زمان روز
کینه روز اسیر فریاد پشاین فاجا کرد و سلسله لشکر بود خبر بود و مخالفان سلطان
حیدر و سلسله لهذا محاصره و امروغ داشت مشغول بنیاد شدند و در روز انار غلبه
از جانب لشکر فریادش چنان ظاهر گشت که سلطان پشاین او غلبه فریاد کرد و بد سلطان حیدر
از کشتن خبر و در راه کاره سلطان پشاین میان لشکر خند و فتنه خلاف عهد کرده باز و بنی
او هر که مرگ و بد ناکه بهیچ جانشگاه پشای حیدر و سلسله عن شهادت و بیعت و نافع
اند و لشکر فریادش را کشته کرد بد

چون خبر شد آن انتخاب سلطان افروز بختان رسید و قلع ساروم محکم گشته
یکه از سران معبرش کلان دلاور بعل فرزند او هفت فرسخه حق را با آن ملختر برج
ولایت بطریقنا صلیق فادوس راه می نمود و یک از اخوان شاه و از اجاباء و وزیر هموس
با و بختان فریب قلعه را صلیق بر جانشین می پیوست و منصور بستان بران از کلان دروغ

شاهزاده

[illegible]

ذکر شہادت سلطان علی میرزا و فرزندانش

بطرف کابل

۵ چون دستم شفا و سرشت ندیدم چون دانا با نفع پس موافق دیدم و فکر دفع سلطان فعلی
 امر از اجتناب فساد و بخلی و تب نموده جمیع را با سلاح و کوشه ناز داشتند امیر سلطان
 و امر را خواست برین ندیدم هلاکتها با نفعها یکجا از میان که اخلاص کامل و صفت
 داشتند برین را نشو و نجو می کردند سلطان فعلی را از کبد عدوان بجز نمود سلطان فعلی
 امر از خود بخاطر آمدن و امر معهود و موافقه را هر گنا بر فرار کرد سلطان فعلی
 شیعیه را جمیع از صوفیان بطریق اردبیل با نفع نموده و بفرستاد تا می رسید و می آمد و زود
 غنای و نفع از طرف دستم با و داشت از فرستاده پیش هر چه می خواست که بدست می یافت که اگر
 علی شهباز و سید برسد کار سخت تر می کرد هزار و سیصد و سی و دو و درین مسجلا
 از عجب ایشان فرستاد چون از آن زمان زید و لشکر با و شاه بود ندیدند و در آن
 از دور و صبر سلطان فعلی بفرستاد و بر سر آمد امیر سلطان فعلی چون شهر ختم کرد از آنجا
 بپادشاه سلطان ابراهیم و سلطان اسماعیل که یک هفت سال و یک روز و یک روز و یک روز
 بودند به هفت نفر از نو که گماشتند و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد
 جنگ کرد و امیر پادشاه سلطان فعلی را در پی داده است و پیچید و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد
 مسدود کرد و سید بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد
 لشکر بود و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد
 دو کوه که پادشاه بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد
 بلکه از آن شاهزادگان خبری نداشت و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد
 از آنجا دستم پادشاه را نماند بود بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد
 یکجا از آنجا از خطرات اجابت بفرستاد که در خرم خرم و در مغانا نماند یکجا از آنجا

با بنام چرا که اصل از انانی ذوالقدر بود که لایق نموده ابر حرا و در ضمن مدارا از کتب
 این خرم خانگاه بر سر آمد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد
 چرا که چون از آنجا از آن دو اختر برج که لایق نموده ابر حرا و در ضمن مدارا از کتب
 تفریح را برین از آنجا از آن دو اختر برج که لایق نموده ابر حرا و در ضمن مدارا از کتب
 پنهان کرد و دام و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد
 خود را بکوه و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد
 فرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد
 و منصوب کرد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد
 خلیفه خبر داد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد
 در کوه و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد
 معذرا و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد
 بطریق کمال برسد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد

فکر کردن شاه از کتان بکشان

چون بیکه خداوند بنزد والی شاه از آن خدیو بهال و باحت و کاتب کتان یافتند
 انظر مقدم سلطان را معین و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد
 ابراهیم اند و کوه که از آنجا بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد
 کتان بکشان و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد
 سفید بود و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد
 شیخ اناسی و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد

ع پگاه مانند و انفاث در ضرب معبد شخصی نیک خرم و موسم بهر نیم دکان زوکره داشته
 در این ملک بان عربا اعیانه سلو شده حضرت شاهجهیل و معزله بلقان انمرد
 معتقد شده هر روز او را احتضار می نمودند و بهر نیم بعض خلوص عقیقه انگشتره که قابل
 انگشتره سلطان زمان بود بدشکش نموده خدمت او وضع قبول یافت ^{الصل}
 بمقتدا در باب اول مله و ک صوفیان کشا ماندن شهر شیراز با وجود معاندانان
 حاکمان داشت و مکرر در طریقه کار گذاران کار کیا می نمودند و لا الهی الا الله را اظهار می نمودند
 و بکبر می شدند بود لهذا عزم و کلاکت لاهجیان فرموده اندست جلیل مقدم ان حضرت بیلار
 کرایه داشت و عمارت و دکان چشم افاد به مشهور بود انروز و در محفل خود و در نگاه داشت
 نمود چون چند ماه از این مقدمات گذشت ابرو سلطان در آن دکان در او بیلار که قبضه
 در او صوفیان خبر داشتند ضعف جلال صفا به باب و راه به برین برده بود و شکست غیر قابل
 هر حال حاکمان و رفیقان امیر دکان بر لاهجیان را بر سر پا داشت و بر وفادار انصاف و امانت
 نمودند و چند نفر محصل بلا لاهجیان فرموده امیر دکان را حاکمان را امداد و لاهجیان
 برود امیر دکان را در لاهجیان انکار نموده بدفع الوقت گذاشتند بعد از آنکه بر هر نیم
 نشین وضع داده بار و بیلار عود نمود و در این اوقات مزاج و هاج را از عفت و هلی می کرد
 نکس به پیدا شده و این ناخوشی می نمود باین که کشا شده بعد از بیکال شفا با فدا مشغول
 در آن و سایر غریب و شکو می شدند و نامه پیچک انام در لاهجیان بخبر کردند و بهر نیم
 روز دکان صابر بودند و چون شش ماه از این تمام سلطنت ترا که فرار کرده بود و در آن
 او را در حسن پادشاهم در افتاده و نایب گردیدند چون مکرر خیمه کشان ایشان سلطنت
 جویان بخت رسیده بود و سن مبارکش بد و از دست او رسیده و علامت اخبار از آن صبر

ها بود و فی هر یک از این باب کار کیا می نمودند و مشا و اب را خیر می شد
 در الجبل و در آن که دیده با هفت و در صوفیه محبوب و دلیل حرکت نمودند

ذکر خراج شاه
استعجابها در خانه طلعت
لاهیجیان عزم و زم معاندان لاهجیان
الله عن محمدان الله
 فاشد

در و چون یک روز در مملکت
 یک روز نام ملک برین شده
 کرایه بهر ملک خیزد
 زبانه سخن کریم و شکستاده
 که ملک و مکارش کون آنکه
 دو چرخه است که بیلار دارند
 بیشه بهر باب که در مزار
 که با بخت و شمشیر و پیکار
 خرد با بیلار و چون شش
 مصداق مقال و مفاصل الان سلطان مجاهد غازی ابو الفولاد شاه
 استعمل می نمود در خان کرد و در آن جمله جیس بر دشمنان که به سوار کشید تا غرض
 بان هفت مبعوث شده و کالکتمی و وسط السماء از طبع برج لاهجیان صفحان

[illegible]

فاجزي افضل المشيب متابعي خير كنهه
 ما امر شاب لم يثقال وعلله مواشط الخضاب

ذهب:

ذہب بٹاشہ وادی فقم باصاح سبک علی الشبَاب

برادر لایزال بخشنده فنانا و که بند بے مضاعف از دروغه که مذکور خواهد شد
نظر بیست و هفت که موضح شاهنشاهی و زمان سلطان مملکت فرانسه پنا پاد
نایب و وزیر کشنده که از پادشاه هکتار مکه در مدینه حربه نظامیه مشغول نگ
بود و در بیست و نهم فطیل از فغان شاه که در آن مدرسه جامع غوره قلعه مستحکم این
ساخته که از اردو و شصت ساخته جمع و بقاعه که در بیست و نه فغانیه مامور کرد و پند
و انجمن که بیست و دو و بیست و سه و بیست و چهار و بیست و پنج و بیست و شش و بیست و هفت
بر دینا خانی و ائمه بعون الله بنیان خواهد شد

برو چنانچه بنوازم بعون الله بنان خواهد شد
فالقول مبكها بكتب حسابة

ولكن بك في فمهمج البكا

بكاله و فلان الفضل للمنفعة

چون خاقان سلیمان شان کثرت ثلوج و شلائق فریز از جہان من بخانان اشارا
مشہور و معروفند حکم ہوا بر نے نفاذ یافت کہ ہر یازان فریباش قلعه منہ حصے
اھنیں ان بیت و پنج موافق حساب و فراعد ہند سے مثل بیتہ دروازہ
خندن و شہر حاجے ہو راج غلاما ساس کہ در ہاں بنائند بحسب و ہوا
لشکر ظفر شاعر جی جی لواء اخذ ہر چھان و ہر ان نداء مشہور ہوا کہ ملک ہاں حصے
بنایند حصہ بن و ب داشتہ با نام و سائند و عہدے محض فرج امر شد کہ جیہ ان
دہاں لشکر داخل قلعه مثلاً بلوان قلعه و ایہ قدام ناہند و جیہ ان ابطال ہوا

۱۰ امیر رسیده بفرمان بود شاه و پادشاه را بخوار خود آورده در لوانم خشت کوفته بکرده همه
 روزه اظهار عجز و تنگی کرده مدتی در گذر داده هزار سو و ایلان ارم با همه آنها اتفاق نموده
 در کاب شهر ناپا به جانی خوار خواهم نمود و به عفرایه اصحاب را از طریق و طواری و معالی
 کردید که در خلاصش معشور شست و در خیال طغیان از آن محال فائده نهم شیخ حال احوال
 بیجا بده و اگر گذاشته ان پان ایلان مرود پس و در فتنه و توجیه خود رسیده کردید بندگان
 شتر ایلان ضو و مشاعلی شمع و اوردی همان بیک کوفته است این مبدی و خست سلطان
 حسین از رفتن شاه غیر نیک شمر جمع خبر و کشتن با چند هزار سو و ایلان کرده و بیک
 ظفر بیک رسیده سلطان سلیمان از شات صفت فانی را رسیده پای جلالت در پندار
 استوار نموده و سلطان انصاری از کشتن باقی ماندن امینا صریح جانت ندیده عشا غریبه
 بموجب رعایت نطفات و ادخا فان سلیمان شان بعد از رجعت هلاک و عداوت
 چنان رسیده ان انجا کوچ فرموده و در غوزالوم نزول اجلال کرده و در ان زمان
 منادید صوفیان روم شخصی موسوم بفرایح الیاس با جمعی از لشکریان انمیر و بیک
 سلطان اجمیر رسید و معروفی داشت که منقش نام خواجه و راهزن در غله شوره کل
 و راه نریه بر مردم بسته و این بند کار خشتی و دعوت نموده نیم شیخ علی الفکر بر سر
 و بختند و بجان اموال صوفیان نابود و منافع کرده حضرت شاه از انماع این سواد
 تنبیه نقش و اوجیل فتنه طرح شوره کل حرکت نمودند نقش را به چون خبر بد و لشکری
 اشراف بدین مقرر نموده چنان ملاقاتش بطلعه و او به پادشاهان طواری طلعه و انکار
 بطریق العینه غارت نموده چنان که کلمات سخن بفرمان نام به فراموشی خد
 کشید چنان که این نام و به تنبیه انفعول مدحی شد و در یک لحظه هزاران کازان و غنول

در پس

واسم کشته با فتنه و با بغله شروع کرد و با خند سلطان صاحبان بکمان تنبیه و انکار
 شوره کل از راه خاخران بصوب بخاران شریف برده از انجا به بیلان سار و فتنه قهریب
 و با کشته نصب خاتم فرمودند و از انمیزل به جوش شاه شهر شکار و رسیده کرد و بیکه معنی
 ایت و خ پیرو می دران غار سکته کوفته با هلال طریقت از او برسانند سلطان عزم
 ان در وقت بیرون رفتند با چند نفر سوار طریقت ان غار کشف فرموده ان در وقت بیرون رفتند
 از غار بیرون چیده با وجود یک سر ان شخصیت در ان وقت از سبزه شان باین بودند و در
 پیش گذاشته باین شهر خندان پیشان از ان در او و به موجب تعجب نزد بیکان حضور
 و ملا و عواد ملام خضر کردن غلام و در بیلان سار و فتنه فرقت فرموده بعد از ان وقت
 از بخاران کشته بیلان چون چون و منج خروج ان شام و دوم و فرامان و جد و در ان
 ملک و گاه ملاک پناه می رسیده و در بیک و جعت نادر و بدید

هفتص صاحبان سلیمان اصبوب

شهری و اس

چون زمانیکه خواجه بام خانی اکبر به قصد و شش سید و سن قنات شهر ناپا
 دران سنه در پ چهارده شد و صوفیان طبقات مختلفه از طایفه جلیله شامی و سالی
 و در مل و بیکان و افشار و نجا و در شتا و صوفیه طریقه بار و در به معطر و بیک
 و از انجا بیک سالی ساحلو نادر و بیک نزار و کلا و شاع و عابد بیک سالی و اسجد
 و سید و خلفان سلیمان چون اجتماع لشکر را ملاحظه فرمودند نام بیکانی صادر
 کرد و به بیکان دین بیکانی حاضر کشته فرستادند و بیکان در خاستند و بیکان
 محال شدند و هزاره متغیر بیکان کشته و در سالی از انجا بیکان آوردند و بیکان بیک

۱۴ دوازده هزار و اوجز این یک پنجاه و پنج بود نمایار خانان بر وجه پیش مراد باشد که یک
درویش جعفر بن هفتم و در مسجد جامع بنی امیه در ایمن نیکین که در آنجا در عتبات
و علمای بنی هاشم که در علمای اذان سلطان نامش یک کشته بنی امیه خطیب
برآمد که علمای آنان خطیب و ذکر مشافیه مضایق اند که بنی امیه از مذهب بنی امیه
و رسم مذهب بنی امیه را از ایشان که اهل بنی امیه و اول قول کرده و در نوشته
سعدیادشاه صفوی بر رسم قشع و دیوان محکم گردید

[illegible]

عمره

نموده بعد از آن چرخ بر میان مسئول گردید. نیکو شایان فرمایاش بر سر بخت انداخت
 حرب چنان مشتعل گردید که در وقت و دشمنان از یکدیگر فریفتند و با افزاینش
 جرات و کمان فرار نمودند و به کشته کل اساسته پادشاه عارف بخندد و با کلاه کشیده شاه
 رسیده و دیگر ساعان به جبهه نگرانند و در میان نماند و مراد به بغداد رفت و از آنجا هم برودند
 و مغربان را از یکدیگر و کل بیستادگان گرفت و حرکت ملایم و محو نمود و در میان یکدیگر
 سلیمان با هم از میان آمدند و بعد از چند لحظه بدین نود و بیست سلیمان خانجا
 خاکه قلعه ارفیه گردید و از بیست مسئول گردید و سلیمان خان نیز بدو مغربان شد
 و شاه شایان این را در آن کشت کل مالک عارف و اصفهان و فارس را از آن و نمودند
 و فارس و عارف و از آنجا نماند

ذکر فتح قلاع و سلاطین و غیره

کوه و قتل امیر حسین چلاوی

[illegible]

بافتن و فشانن من بوی سحاب پهلای سلطان بهر کشت در آمدند و چند روزی چون
 سلطان به مضرب خنجر همی کرد بداند آنجا به پهلای سوزانی شریف بریده و دانست
 زمین مفرع سمع همتی کرد بدید که شر جنایم کرد سجده ای قلم در بر و غنچه مشغول فتنه
 و فضا است هنا امر همتی جنایم کرد بدید که پیرام پیک فرامان تو به امر پیران باخادم
 پیک خلیفه الخلفا و عیدی پیک شاملو که بمضا همتی این دو دهان سوزان
 بوده با سوار و علی پیک سحر در آنکوار و جمیع از فغان پیران هجران استقام بدفع امر پیران
 امر از من بوی با پهلای بر سر بخان فغان نلخته انکوار و اغاوش کرده انکوار و بیجا
 عالی است از من و بوی پیران به روزی شمر جنایم پیک در دامن انکوار همتی احداث
 لشکر نموده امر از من بوی بر بلای قوم بداخته ناخن جنک صعب و پیوسته جمیع کشتیران
 طوفین مقتول شدند که پیران امر اعظام عسک پیک شاملو و سوار علی هر دو
 مقتول شدند و چه اگر ابدین نادر شکست خورده پیران و شر جنایم کشتار شد
 انقوم فراد و بوی بوی کایت بعد پیوسته و غانان اسلام اسیر ارباب و کشتی هاجران
 او به پیران و شر جنایم کشتار عسک پیک شاملو و علی پیک در دامن و پهلای
 با شمع و برضام نموده از منستان در دامن الصفا خور می پهلایان آمد
در سنه هفتصد و سی و هجده بعزم امیرش علاء الدوله و نادر
 که سلطان را در نادر امر حسن پیک را دامن خود نموده و پهلای خاتم منظر میو که
 خود را با نادر پهلای اندازد از شهر خور میو و پهلای امر با جماع لشکر کرده و در آن
 زمانه بیست هزار سوار و جزا و حاضر کشته در اوایل تابستان عتاهمتی امر پیران
 البستان که کشته انقوم به بنیان بود معطوف دانسته و غلان امت نام جان شایان

برهم رسالت نزد علاء الدوله فرستاده او را بهر اطاعت مستقیم و لا یتفرع منه
 حتماً اخبر و در شاه پهلای را در نادر مشا را به پیران و که در حرمه را از همتا پیک
 خود امر و خنده بطریق زمین همتا را امر حیدر سول نموده انصوح پیک را امر قلعه در نادر
 وسط در نادر کوک و نادرش مجبور نمود و مشا را به بعد از در نادر پیران با
 انداخته شنان کان دبا حلر رسد آنرا در بار و مشا همتی و ساند محض امر پیران شد
 شمر پیران کان من اغان خیر الجیور نادر او حرکت نمود و نادر پیران اغان است
 والد با پهلایان مشا پیران است پهلایان در نادر پیران پهلایان پهلایان
 و پهلایان پهلایان پهلایان والله اعلم الحاصل علاء
 الدوله را در جوانی که فتنه ای به پهلایان پهلایان سلطان جوان فرستاده سلطان
 ایران را بکشتار امر در معرفت و پهلایان دانسته بر نخلان علاء الدوله جمع با مستغایان
 چون پهلایان امر خود من قدر فریب بود سلطان بر نخل پهلایان فرستاده علاء الدوله
 و کلان را نخلان کشتار پهلایان که پهلایان پهلایان پهلایان پهلایان پهلایان
 دبا و پهلایان را بر هم فرستادند نخل البستان نادر پهلایان و در نادر پهلایان و
 دقت و پهلایان مشا را نادرش و سلطان جوان در نخلان ملک و نادرش البستان
 مضرب خنجر فرستاده و در نادرش سلطان را بر هم مامور فرستاده و کلان تقطع مشغول
 محارم است که بدید شمر پهلایان حیرت پیک الله پیران کشتار و شمر پیران پهلایان
 از مردم شرج صبر و نادرش و دبا کشتار کشتار پهلایان پهلایان پهلایان
 فر نادرش فرستاده معلوم کرد بدید که سلطان من بوی پهلایان صاحب منشا مشغول
 شمر پیران نادرش نادرش هنا بر مزاج و هاج غضب شمرش شد خنجران

۱۷ بیاد باز نشانی ناپسندید بر لبش که غصه شاهی جزای معقول عجز کرده

سلطان با امان از من تهنیت انجمنان که شکرش بر حسب معنائ صفا دندنا کلاه

پنهان انجمنان از من سرشته گفت که در خیال دامنم زوادر حضور شاه و پناختش ^{مهر}

نوبعدا ناخدا علاء الدوله را چون کجی که بر داشتند بختی بر من و بی چون شاهنشاهی

خانواده منا ظاهر کرده منصب جاسی پدر مرا بختی بکر رحمت فرموده بانبعاث هال ^{هم}

کرد جلالت و بکل زمان گفت عجب طبعه مبارک داده که شمشیر را من بهر بیخ افکاشا

میکشیم بهر درختی درم چنان معرجه است که شتابا بختی نه فریاد خاکست چرخ از جانب

خامنیه ختم آورده بان و بدست معرجه کشیده میگفتند که این نوع جسات که برانست

بابا بهر کس که سخته فایده شد به طبع که در الامارات با شتابا بهم نمرد سلطنت

مستبازان بهر جسات و در انجمنان در تاب شد بختی پناختی از انواده و

بانه سلطنت شفاعت کرده سلطان زمان بختی که بهر عود فرموده فرمودند که در

ادشا الله ناله معلوم خواستند که شمشیر را شتابا بهم نمرد سلطنت

و سلطنت علاء الدوله با لشکر به کوان خانم مستبازان شد است سلطان بختی بر لشکر

دشمنان را و او بر کوی فرموده در و خیمه مناسب ناله فرمودین دست داده از جانب

نارواح مشغول در بکشد وقت عصر هر روز لشکر بختی را در فریاد بختی که در بختی ^{خند}

و ناله در و ناله جنگ بر پای فرموده از فریاد ظاهر بختی که در فریاد سلطان بختی

سور و بختی و در غم از اسلحه بر بختی و در فریاد سلطان علی بن خنجران

حب با عقلت خفته کویا معزودند فدوا الدار و الدار الحاسر

فایده جناح مهند و بختی را خیره لب فرموده میلان دزم بختی که در بختی از

نصرت

فدایک بهر بختی که در بختی جنگ در بختی شد و امراد لشکر و افکار از فریاد بختی

و در بختی بختی را در بختی بختی شد و امراد لشکر و افکار از فریاد بختی

خسری بختی که در بختی بختی شد و امراد لشکر و افکار از فریاد بختی

و در بختی بختی که در بختی بختی شد و امراد لشکر و افکار از فریاد بختی

و در بختی بختی که در بختی بختی شد و امراد لشکر و افکار از فریاد بختی

و در بختی بختی که در بختی بختی شد و امراد لشکر و افکار از فریاد بختی

و در بختی بختی که در بختی بختی شد و امراد لشکر و افکار از فریاد بختی

و در بختی بختی که در بختی بختی شد و امراد لشکر و افکار از فریاد بختی

و در بختی بختی که در بختی بختی شد و امراد لشکر و افکار از فریاد بختی

و در بختی بختی که در بختی بختی شد و امراد لشکر و افکار از فریاد بختی

و در بختی بختی که در بختی بختی شد و امراد لشکر و افکار از فریاد بختی

و در بختی بختی که در بختی بختی شد و امراد لشکر و افکار از فریاد بختی

و در بختی بختی که در بختی بختی شد و امراد لشکر و افکار از فریاد بختی

و در بختی بختی که در بختی بختی شد و امراد لشکر و افکار از فریاد بختی

و در بختی بختی که در بختی بختی شد و امراد لشکر و افکار از فریاد بختی

و در بختی بختی که در بختی بختی شد و امراد لشکر و افکار از فریاد بختی

و در بختی بختی که در بختی بختی شد و امراد لشکر و افکار از فریاد بختی

و در بختی بختی که در بختی بختی شد و امراد لشکر و افکار از فریاد بختی

و در بختی بختی که در بختی بختی شد و امراد لشکر و افکار از فریاد بختی

۲۲ رویه جلد فرس و فارس میگذشت بعضی بر آنند که در این روز غیر و نه جلد خان
 نورانی از بر فلک و قمر میخیزد و او را به بعضی سلاطین میبردند اما در این
 صحیح خیاقت که شب یک درنگان اشفه حایه با پانصد سوار از فلان خاصه خند
 قرار کرده از محل جان عفتش بخاک کشیده بهوشانند و از بعضی دیگر باده و ناک و حجه
 و معانکه رسیده که در آن زمان ساله سلطان بنی سلیجی دیوار به محبط انکر بایست
 خطر بر حجه بر شو و شمس کشیده بودند که عابری نالید و حافظ با شد و فلان بعلت
 به مواظبت و کنه از دیوار جدا رفت و بدست گزند و پنجه بود هر اهلان خان از این خفا
 به یادش خود فرستند و داخل آنجا که کشیده میبردند و دیوار میشدند و شاه
 کینه خواه چون باز نگار میزد و بلیک کوه شاه به یک نشسته بنایب امر و در پر خاند و با و
 محبت سر بازان فریادش را میگریختن و کشتن و بیهوش و ندیده و سرنگ شده شاه
 ابران کوش زده خان شهر و بخت نوران کرد و بلیان خوف جان اسب بلیان سراب خراب
 ناخن امیر و غریبی کشیده آن سر و گردن او میزدن مانند سلطان بجا دست بکشید
 و سله همی بر باد زبان ناز به اشتنا کرده خراشید خود را و شبیک خان و ساندان
 بعضی به شمشیر افتاد و قاتل و مقتول سازند تا عادیان هر چه سوار فرست جلی از آن مکان
 رو نگار و قبول نکرده داخل و قتل نکرده عتات تاب کرده اتفاقا تا یک روز از دست
 بلکه بهر همان عادیان موسوم به جادی بلیتیا رسیده شاه از آن عزیمت باز داشته و فرست
 داشت که اگر هزار سوار بلیه ججه و زایدند هزار و نه صفت و دفعه زمین میخاک بر نهد و هر
 مزبور پناهی شاه را منعالت کنند شبیک خان از آن بکاک و کبر و زور و شاه را با شاه علیه
 سرانسته اند از سجد و نه نشانه تمسکند و نه از بار چند نمود و در راه و در میان افشا

با نیمی آرمیده غافل از شیطاط بر فلک بلند پیوست و از غلبه و نفایات آنکه چنانچه کشد
 میخاندان فاسدان با بدقتا و جلا و از آن فریاده و عیب الله سلطان و بنیو سلطان
 با آنکه بیکران با ستم و خوار شده بود مشا الله صاحب لار خان لشکر که کران جمع کرد
 بمقامه و فخر فرمود و سید که منزه بن خرفل خان و از نام لشکر و از ابا فخر و ابان
 و ساندان اند و سر و از تاب مقابلت مشا و در حقه ندیده عیب الله خان چون زواله و شفته
 خانم بر دین و طوطی بخت و از خود را بدو از شهر و در ساندان انما و در اهرار و مکر حله
 و ازین که به از کمال اند و محمد و ساخر بچه و بر جزا که از قتل خان و از راجع بر شاه
 و مانده اند و مانع لشکر و از سید قرار کرده از معبر جابجی کشیده به بخارا و فخر خان را
 بجا انکاح و زورده اما شاکسته بنیاد دهان و در ظاهر و در باطن او و کینه با و فرمود
 علی القلم بقیه بنیاد لک بنیاد با بر بچه ناز و از بهر موهبتی که در دست داشت شبیک
 خان را بر بلیه محمد خان طالش و ده و فرودند و بنیاد سیر بر سر مانده اند و در ستم و نه
 مانده اند و بیکو شیده بودیم گفتن بودی دست مراست و در مان شبیک خان چون
 دست تو بدانان او را سید دست خان را بر بلیه با من و فرمودند و هم فرمودی من بوی و نه
 برده و در و عیال باستان فرس بولمانده اند و ساندان و ستم از خندان پیغام
 طایف مشکه هانف اعتاجا و او دست دیگر را در دست خندان و ظاهر القلم با بر فرمود
 پیغام فرمود چون این دست تو را از عتاک مودت کج و دما و ستم و از این شافطع کرد
 و ستم را با سلا مبول نزد ابا لدم با بر بلیه فرموده ابران آرام گرفت کلام الک خراک انکاف
 و در امو صبر و فخر و شایسته و در دست و در اندک چند تا بهر بعلت نظم و نطق انما و در
 و در و طوطی و شوق فرموده اراده از یک و سوزان چو بنیان فرموده از و در حاله

۲۵ مرکب عاقبت چنان کاپوش بزرگ خبر فرستاد که در وچ رسیده سلطان دین دلاور بنم
نایب فخر معظمی بایست مشهود شود بدین خبر البت انظار مورد بعد از نظر دین خزان
شهر ارباب معتمد بر ادوات سلطان و کشته های ولایت نظارت بخیر و ولایت
دولت و داماد اراده و معاونت علی و دانشمند از جانب ارباب و معتمد و خبر رسیده که
او بیک مملکت و مجتمع کشته بعد رسو کند مقرر شده است که کار و ارباب سلطان حاکم و ادوات
ملک چو بیکر و کند و یار دشت و پنجواں فاسخان فزاون هم پیر اند خد ارباب خزان
را با سبب هزار و اربعه و مید فرستاده طایفه ترک از روی محبت چون سبب خزان
بعلت پیران و روح کند سلطان چنان ان اختیار نین ز نایب نگاشته بود و فرستاده
چرا که انکسار را بعلت بلخ برافزاشند و حواله بلخ انامی کشته معرکه کار و ارباب منند
سلطان ارباب ارباب خزان خان بن کشته نامیده و نایب جا داده باشد که بکشته
مصاعف لشکر فریاد باشد بودند بچنان اقدام کرده و از روی فداکاری و صلاح نادر و اح
میان کشته و بچنان نایب و خبر و ان بن و احیاف که در هر ملک و نجر که افغان کرده بر
کشتگان معرکه بنیرد لشکر خزان و فرستاده بچنان شهران ارباب خزان بر یکدیگر و نایب و نیرد
نزد شهر پادشاهان بخت خود بنفشه و شایسته حرم کرد بدین جعفر ان بنیران نام ارباب ان بنیر
و نیرد معز و روح نموده و نایب ارباب خزان سلطان چنان شمشیر بکشته بدین
و اندک که ناکسار کشته شد کافران از خانه دین عز و روح انکسار غایب شد لشکر دین خزان
بر کشته مقتول و بدین فراخ اختیار کرده و جعفر از حواله سلطان خود را بچنان نایب از خبر و نیرد
امیر دین خزان کرد بدین سلطان بچنان بکشته نیرد و نایب از خبر و نایب از خبر و نایب از خبر
بکشته نامیده شایسته ارباب نایب ان نام و نیرد سلطان و نایب از خبر و نایب از خبر

[illegible]

لکل من افا نام تم بقصا
فلا یغیر بطیب العیش انسان

وادرچون مشوم چالدران چشم نهی چنین رسد نهی بنهال برین جان پاکه
در سنه هفتصد و هجده سلحا سلیم عثمانی بر ملک روم مشور کشته بد و الا که در
نیا خیزد با عقل نوری و بجای مخالف مذبح دعوی و دیگر ذکر انشا تا باعث برین طوطا
قبول بد و الا که عدالت سلطان مجید بر این بر خیزد و بالک بر بر خاستن بر

